श्रीगणसायनमं:॥ श्रीसरस्वतीयेनम
श्रीगुरुभ्योनमः:॥: श्रीवेद्व्यासायेनमः॥:
श्रीहरीहरस्सरवा:॥: अथश्रीरुमपर्वग्र
थंलीखीतं:॥: आधीनमु गनपती:॥: चौदा
वीदया आदिपीती:॥: यासिकरु निवीन
॥१॥ ती:॥: कथा भार तीस्रागेन:॥१॥ आतान ॥१॥
मीनसारदा:॥ जेम जप्र संन्न सदा:॥: ति
चिया चरणारवींदा:॥: नमस्करु माझा
॥२॥ आता नमु श्रीगुरुनाथा:॥: जो मज
प्रसंन्नसदन्न: याची या चरनारवींदा:॥:

Dr. BHAU DAJI MEMORIAL
डाक्टर भाऊ दाजी स्मारक

॥ प्रा ॥ ॥ प ॥

गी नमस्कार माझा ॥३॥ जय सतगुरु
नाथा ॥ जो दारव वीज्ञान पंथा ॥ त्याचे
चरनी ठेउनि माथा ॥ आरती करु स्वां
गेन ॥३॥ जे त्री भुवनी वीख्याती ॥ मा
॥२॥ हा मा हा माया आदी वैदेंता ॥ ते तुलजा ॥२॥
म्या आता ॥ नमस्कारीली ॥४॥ श्री
आरती चाईती हास ॥ सांगपाराशराचा
व्यास ॥ प्रसंन्न करुनी रुसीकेस ॥ वी
ष्णुदास ह्मने नामा ॥ ६ ॥ जन्मो जन्मी प्रभु

Digitized with financial assistance from the
Government of Maharashtra
on 11 June, 2017

करी॥वैंझंपायेन्य अवधारी॥उद्यगपर्व
संपलीयावरी॥भीस्मपर्वसांगार्व॥६॥मग
ह्लनता जालाम्हुनी॥अइकनायाची तदेउ
नीं॥हेहोयेतापंच्चयेहरपी:॥जारतिकथा
॥७॥हरूबीनाटासीआला॥अभिमन्याची
॥३॥ वीवाह जाला॥तेथे दळभारुमीळाला:अ: ॥३॥
मीत्य देरवा॥८॥त्याचीनामेसागता:॥:
तेसी बी स्तारा जाईलकथा॥मग हुजुद
षा बोलता॥धर्मराया प्रती॥९॥म्यानु
ष्णासीनक्षनता॥सीष्ट पाठवीला जी पांडु

रुता ॥ तो न मानी चगा सर्व ध्या ॥ साजी मा
न्हु घरी ता जाला ॥ ७ ॥ आत्ता सर्वजा रे सी
चाला ॥ पुढे मी जाईन ये कला ॥

॥ प्रा ॥ १ ॥

मग मीसी कवीन गा जाःला ॥ बरवे या परी ॥ ११ ॥
धर्म या हा वीला पांडव पुत्री ॥ हु श्रुप्र वे सळा
हस्त ना नगरी ॥ राहोनी वीदुराचे घरी ॥ दु
र्योधना सी बोलावीले ॥ १३ ॥ माझे नाये कैबो
ळने ॥ तरी ना ऊस ग्राम करूनी घने ॥ यैसे
हलनो नीर्नी रायेने ॥ नी घी ज्ञे तबुनी या ॥ १४ ॥
समस्ता कौरवासी ॥ दुर्योधन्हु आका हु
श्न्हा पासी ॥ द्रोनाःहल ने हुसी केसी ॥ कव
न कार्यासी बीज के ळे ॥ १४ ॥ मग लन

॥ ४ ॥

॥ प्रा ॥ ॥ १ ॥

गीता

सांगधरु ॥ पाठवील होता ज्ञानसागरु
स्वामीन मानी चंगा धारु ॥ ह्मनोनी आह्मी
आलो देखा ॥ १५ ॥ पांडव वनवासी क
ष्टले ॥ त्याचे नष्टचर्य सरले ॥ आतां
उपदी घले ॥ पाहिजे तुह्मी ॥ १६ ॥ तुह्मी
आनी तेगोत्रज आप्त ॥ उपजा उपरी काक
रीता कुटुंबवत्सा ॥ धर्मा राज देउनी सु
खी असा ॥ तुह्मी आनी पांडव ॥ १७ ॥ या
वरी दुर्योधनु ह्मणे नेणो के त्याचे नष्टच

॥५॥ ॥६॥

॥प्रा॥१॥

गीता ऐना हीसरळे॥ तेवीटीरेप्रगट जाळे॥ गीता
कैसे दयावेराऊ तया॥१८॥ तरी काय
सांगु मधुसुदना॥ आह्मा केळीवीटं
बना॥ घालुनी शास्त्र मोहना॥ सम
स्ता जना नगन केले॥१९॥ मागे बहु
तयुगे गेली॥ हे करनी को न्हीना हीकें
ली॥ जळो जळो आमुची जीनी जाळी
आपमाने सी जीतो॥२०॥ तरी आताची
मरने परी ताउना ही देखे॥ समामी

॥६॥ ॥६॥

॥प्रा॥ ॥१॥

गीता ऽनेकाताऽने ॥ आपुळे वैराचे ॥२१॥
यावरी श्रीकृष्ण बोले ॥ तुह्म कानी गीता
हीं आगऽळ ॥ सत क्षौनिसी नग्न के
ळे ॥ ये कलेनी पाथें ॥२२॥ तरन प
॥७॥ डावा संग्राम संमघु ॥ न काबागात्र ॥७॥
जोचाव घु ॥ ऐसे बोलीका गोवीदु ॥
दुर्योघनासी ॥२३॥ तु जगं घ विघरु
नीमेके ॥ ते आर्जुन सौऽवीले ॥ बळ
नवीचा नीसी आपुळे ॥ सग्राम करीन
ह्मनसी ॥२४॥ मग ह्मन तिले जी स्वम द्रोणा

॥ श्री ॥ १ ॥

गीता तुह्मी तरी दुर्योधना ॥ ते ह्मनां ॥ वा या गीता
मरना घरना ॥ का बैसलासी ॥ २५ ॥ तु
ह्मी जि काळ पाडवा ॥ ह्मा मनीस कलपु
॥ ८ ॥ न धरावा ॥ का मुकसिल जिवा ॥ आव
घीयाच्या ॥ २६ ॥ राज्य अवघेन देने तरी ॥ ८ ॥
तरी पाच देस दयावे ॥ ते ही जरी न देवे
तरी दयावी पाच नगरे ॥ २७ ॥ ते ही जरी
न ये ति मना ॥ तरी दयावे पांच ग्राम जाना ॥
तवी दुर्योधनु ह्मणे नारायेना ॥ आ

॥ प्रा ॥ १ ॥

गीता ऐक वीनती माझी ॥ २८ ॥ सुहृद चे अमील गीता
गे मृतीका ॥ तितुकी ही मीन दे देखा ॥
ऐसे जेकोनी औषधी पुरुसा ॥ थोरकोपच
टूला ॥ २९ ॥ आमुचे सीकवी लेनासकसी
॥ ९ ॥ ॥ पुढील होडु कन्नेनसी ॥ नंदी घोस ॥ ९ ॥
रथु देखसी ॥ तेका देसी राज्य अवघे
॥ ३० ॥ घव जि हे रव सिवानंरू ॥ तोकरील
भुभुकारु ॥ येक सीगाडीवाचाटन कार ॥
तरी देसी राज्य अवघे ॥ ३१ ॥ संखस्फुरी
ल देवदत्तु ॥

गीता करीळ तुम चानी पातु॥ ते घवां देस्पीळ गीता
नी वातु॥ राजा अव घे॥३२॥ योसे बोळो
नी नीष्टो रु तरी॥ दु ग्नु नी घाळा झडकरी॥
काथ्या वर्ते ली जे पुढारी॥ वैसपाये नु सांगतु॥
॥१०॥ ॥३३॥ देव आज्ञा घर्मापासी॥ अवघे सागी ॥१०॥
तळे यासी॥ दूत न जिळे श्रीमार्जनासी॥ तोन
देतु ल्लासी काही॥३४॥ तव घर्मे जाला बो
ल्लः ता॥ आल्ल सी काये पुसता॥ जे ये ईल
तुम चे चीता॥ तेच करु स्वामी॥३५॥ या

गीता

यावरी अर्जुन ह्मणे ॥ आह्मासी धर्माची आ।
ज्ञा करने ॥ ह्मनोनी सेवील्ली दारुन वने ॥
त्याचे न मोडु वचन ॥ ३६ ॥ देव ह्मने गा युधी
ष्टीरा ॥ तु ह्मी पांचही बैसौनी वीचारा ॥ सीष्टा
ईन मानीती आवघारा ॥ युद्ध कना ह्मनता
ती ॥ ३७ ॥ मागु ता ह्मने श्रीपत्ति ॥ ते सीष्टाईन
मानीति ॥ युद्धवीन राजन देतीः ॥ ऐसी नी
गुति जाली आसे ॥ ३८ ॥ पाचही बैसोनी येका।
न्ती ॥ सागावी चारुनी गुत्ति ॥ जे आसेल तुम

॥ ११ ॥

॥प्रा॥१॥

चेचीत्ति॥ ते आह्लासी सागावे॥३९॥ घर्म
गीता ह्लने श्री अनंता॥ नळागे ज्ञाने येकाता॥ गीता
जे येईळ तुमचे चीत्ता॥ तेची करु स्वामी
या॥४०॥ दैवह्लने आह्लासी प्रसत्ता॥ आ
॥१२॥ नी राज ईछीला॥ तरी तुह्ली पांडु सुता ॥१२॥
करावा संग्राम॥४१॥ यावरी बोली जेव
ह्लवे॥ त्यासी सांगोनी पाठवाके॥ नाड्य आ
म्हचे द्यावे॥ नाहि तरी यावे संग्रामा॥४२॥
आह्ली केली बाःरवीनीती॥ परी ते सी बाई
न मानीत्ति॥ आता सं

॥प्र॥१॥

म्रामीगदा घात्ति॥ क्षीत्ति वरी लोळवीन ॥४३॥
यावरी बोलेपार्थु॥ परी चुकवावा आनाथु
करोनी गोत्रजाचा घातु॥ मग राज्य काये घ्या
वे॥४४॥ सहदेव बोलीला सबु॥ करावा गो
त्रजाचा वधु॥ ऐसा घडला समंधु॥ राज
घेता आपुले॥४५॥ यावरी नकुल ह्मणे॥
आवघा कुळक्षय करणे॥ मग आपुले राज
घेणे॥ आपैससी जीन हे काये॥४६॥ ऐसे
ऐकोनी बोलन॥ मग ह्मणे नारायेन॥
तुह्मासी राज्य नाही घेणे॥ तरी मागुते जा

नेवननाव्हा॥४७॥ सुईचेअग्रीलागे मुसी
का॥ तितुकेतुला शी मी न देदेखा॥ जरी
कालस्याचेसवका॥ तरी तो काहीं न दे॥४८॥
यावरी बोलेवृकोदरु॥ आनीक नाही
॥१४॥ जीवीचारु॥ स्वामी याही शी स्वकारु॥रा ॥१४॥
ज्यहसआपुले॥४९॥ तेही आलासी जे
जेकेले॥ अनेकउपायेरक्षीले॥ हले
नीवाचलेहे प्रान॥५०॥ आमुचा करावं
यासंकारु॥ तेहीं उपायेकेला थोरु॥ आ
लाशी सारखीसारंगधरु॥ तने आपीवा

॥ प्रा ॥ १॥

चलो ॥५१॥ ऐसे बोलीला भीमसेन ॥ याव
रीहून अर्जुन ॥ आज्ञा देईल मधुसूदन
ते अंगीकारु जाहली ॥५२॥ आमुचा हाता
हा कारी ॥ जाहली व घु दुष्ट वैरी ॥ हाची
तारील भवसागरी ॥ हा भर्वसा आहे आम्हा
॥५३॥ न करी तापितीयाचे वचन ॥ तया
पुत्रासी होये पत्तन ॥ पार्थे हुन देवा तुझे
रुपे करुन ॥ पावन जालो त्रै लोकि ॥५४॥
नाना बीभीसेन कार्ये केले ॥ गोत्र जासही
तवं घुवघीले ॥ पापाचे पुन्य जाले ॥ तो रामे

॥प्रा॥१॥

ङघनीला॥५५॥ तरी ऐसी याची प्रचीती॥ गीता
गीता आलीसा गावया कीर्ति॥ सुरनर मुनी जा
नती॥ देव इंद्रादीक॥५६॥ तरी पापाचे
पुन्य करी॥ आनी पुन्याचे पाप आचरी
॥१६॥ ॥ऐसा दृढ अंगीकारी॥ आनी कनाही॥५७॥ ॥१६॥
यज्ञ सगरीपै केले॥ तयासी फळ काये
जाले॥ सस्रु तेसी जळाले॥ समुद्र तीरी॥ ६८॥
रायानहुशाने॥ यज्ञ केला तयाने॥ वी
घ्न जाले सा कारने॥ क्षोनामाजी॥५९॥

तरी हा आदी पुरुषु ॥ आमुचा भुवसाग
रु तारकु ॥ हा जनारीसा लोकीकु ॥ आक
वेना ॥ ६० ॥ यावरी श्रीकृष्णनाथे ॥ ह्मनती
ले पांडवाते ॥ नाटघा दोनी कौरवाते ॥ यु
द्धासी बोलावीजे ॥ ६१ ॥ नाटासी ह्मनती
ले के सवे ॥ तुह्मी हस्तनापुरासी जावे ॥ पां
डवाचे राज्य द्यावे ॥ नाही तरी यावे युद्धा
सी ॥ ६२ ॥ मागुते ह्मनतिले वळवे ॥ नीर्भ
ये होउनी ह्मनावे ॥ या बोला न विसरावे ॥
राज आथवा संग्रामु मागावा ॥ ६३ ॥ ते सेची

गीता

॥ १७ ॥

॥प्रा॥१॥

गीता तुंहिसा पार्थे॥ बोलाविले संग्रामाते॥ न याल गीता
तर सैन्यसी येथे॥ ते ये तिल दरवा॥६४॥ ऐ
से तयासी सांगीतले॥ ते हस्तनापुरासी आ
ले॥ तेथे पवाडे पढीनले॥ पांडवाचे जाह
॥१८॥ ॥६५॥ ताही दुर्योधनासी स्तन्तीले॥ भीमा ॥१८॥
र्जुन युद्धासी बोलावील॥ नाहीतरी राज
कुगल॥ दयावे तयासि॥६६॥ ऐसे स्वीये को
नीमात जु धुरु आला कौरवनाथा॥ नीसा
ने अंबर गर्जते॥ सैन्यपलानीले॥६७॥

गीता ॥१९॥

॥प्र॥१॥

ते वेळी भिष्मद्रोन आले ॥ कर्नासी बोले ॥
ह्मने पांडवी आट घाडीले ॥ बोलावीले संग्रा
॥ ६८ ॥ ते वेळी बोली जे भीष्म देवे ॥ संग्रामासी
तुह्मी जावे ॥ नाही तरी राज्य द्यावे ॥ पांड
वासी अर्घे ॥ ६९ ॥ दुःस्तु आला होता सीष्ट
ई सी ॥ तुह्मी न ह्मा ना ची त्यासी ॥ ह्मानो नी
बोलावीले संग्रामासी ॥ तरी आता गेले पा
हीजे ॥ ७० ॥ ऐसे ह्मनो नी निघत्ति ॥ ते म्हही
द्रुपदराये त्ति ॥ रन तुरे वाजत्ति ॥ निघाड म

देउँबरी ॥ ७१ ॥ आट लनति कौरवनाथा ॥ पे
ठवनी दीजे जाता ॥ ऐसे निसांगीतले हर्जु
नाथा ॥ आनिजीमाजेनीसी ॥ ७२ ॥ जये व
ळि महिंद्र पुरी ॥ भुमी सारीलिसरी ॥ रन
खांबते अवस्वरी ॥ घातला तेथे ॥ ७३ ॥ ल
कराक्षोनी दळभार ॥ दुर्तिं किया सहितला
लागा घार ॥ सात क्षोनीसी युधीष्टीर ॥ ये
ताजाला युधासी ॥ ७४ ॥ दोन्ही सैन्ये जी
जाली उन्मत ॥ कौरव दळ अवलोकी
ले पार्थे

॥ प्रा ॥ १ ॥

गीता समस्त देखीले तेथे ॥ गुरुगोत्रजा ॥ ७५ ॥ गीता
मग ह्मने गुरुगोत्रज बधु ॥ याच्याकासन
ये बधु ॥ जळो जळो राज्य संमधु ॥ ऐने रा
ज्य चाड नाही ॥ ७६ ॥ राज्य आणि शरीर ॥
हितव दोन्ही नाही स्थीर ॥ ऐसा मनी वीचा
र ॥ संचरला तया ॥ ७७ ॥ मग ह्मने पार्थ ॥
मज नाही राज्य स्वार्थ ॥ याहीचा केलीया
घातु ॥ दोस बहुतु असे ॥ ७८ ॥ पार्थ ह्मने ह

॥२०॥

सुासी॥मी कंटाळलो पापासी॥राज्यासाटी
गोत्रजासी॥वछु कैसेनी॥७९॥तव बोली
ला ऋषीकेशीकु॥हाव[illegible]रवा केला वीचारु॥
अपेसाचे राज्यकारु॥न ये उल्हासी॥८०॥
करुनी गोत्रे जाचा संहारु॥ले राज्य नक
रु हा नीर्धारु॥येसकल नोनी ऋषीकेषीनु॥
अर्जुनासी बोले॥८१॥येस तव जाणेते
थे॥तव वृत्ती तपेई जेहछ रकुनाथे॥तये
वेळी अर्जुनाते॥काये ल्लनता जाळ्या॥८२॥

॥२०॥

॥प्रा॥१॥

गीता

कुरुसोमै तेह्लनेगा पार्थी॥तु काजाळासी
दुश्चीता॥ल्लनोनी गेला येकाता॥तयेवे
ळी॥८३॥मोहो उपजला पाडवा॥धनुसे
ठवीले गाडीवा॥अर्जुन ल्लने जीमाघ
वा॥श्रोतउपनाघछडला होता॥८४॥
हनी ल्लने आताचीया आता॥काय जाले
तुष्ठीयाचीता॥अठ नाहि आछ गीता॥
जाला उपदेसीता तयेवेळी॥८५॥तये
वेळी मुखवीकासुनी हनी॥चौदा भुव

गीता

॥२१॥

नेदावी हिंडी उदनी ।। तेथें कौरव पांडवां ।
चे वैरी ।। हे दुर्य केले ।। ८६ ।। अर्जुन ल्ल
ने जग जीवना ।। हे आठेमा झीया मना ।।
आता सांगावें भीमसेना आनी धर्मराया
सी ।। ८७ ।। तवं धर्म ल्ले ने पार्था ।। हे श्रुदा
वीले आवंता ता ।। आवाचोनी अन्यथा
सर्वथा न कराये ।। ८८ ।। मग वीचारी ब्रा
न कानावो ।। हानके नीघुन ठाणे ।। आता
रन रवा बघालो जावें ।। कुरुक्षेत्रासी
।। ८९ ।।

।। प्रा ।। १ ।।

गीता

देव ल्ले ने पांडुपुत्रा ।। चाला वे कुरुक्षेत्रा ।।
ते भूमी तुम चीया गोत्रा ।। परा जयो देईल
।। ९० ।। येसे येकोनी पांडुसुत ।। तेथें चाली
ले समस्त ।। तव कौरव ही त्वरीत ।। तेथें आ
ले ।। ९१ ।। मग ल्लेन भीमसेनु ।। पाताळी
असेन बबावाहानु ।। त्यासी पाठ उसांगोन ।। ।
तो येईल येथें ।। ९२ ।। आले कुरुक्षेत्र सम
स्त ।। नरवां न घातला तेथे ।। तवं पावला ब

रीत॥बनवाहनु॥९३॥तो येकला घनुर्धी
नु॥कौरवाकडील संकानु॥त्यासी बोला
उपासुनु॥पाठवीला पाळौती॥९४॥तो भे
टला मधुसुदना॥आनी पांचाही पांडुनंद
॥२२॥ नापुढे केसी नर्तकीवीवचना॥वैसपाये ॥२२॥
नुसांगतु॥९५॥तवबीनवी जन्मेजयो
येक मज जाला संशय॥कुरुक्षेत्री
काये मोह ममता नकती॥९६॥ये को
नीना या चे वचन॥त्यासील नेवैसपा

॥प्र॥१॥

गीता येन॥मोहे व्यापदखोनी अर्जुन॥हु
स्कुनी घाला तेथुनी॥९७॥पाहिळीस गीता
र्व घरीली घनीत्री॥मग आला कुरुक्षेत्री॥
तवसुद्र देखीला नेत्री॥नागरवाहात॥ ९८॥
॥२३॥ तवंनीळातुनी सर्पनी घाला सुद्राचे
चरना डंसकेला॥तो ताकाळ मेळा॥हु ॥२३॥
स्तुचालीला पुढा॥९९॥तवं त्या
चीनारी॥घेउनी येत होती सीदोरी॥ती
सील नेश्रीहरी॥तुझा आताउनी माल ॥१००॥

ते जाऊनी वेगवगतें ॥ घेऊनी बैळनाग
र ॥ घरा चालीली सत्वर ॥ ती सकलै श्री
हरी ॥ १ ॥ ताकेंळ नाही ह्मतान चा सोक ॥
नाना हीदी घली मती का ॥ तेलेने यादव
टीळका ॥ ज्ञाता तो का घेमाघुा ॥ २ ॥ तो तरी
ज्ञातासन ॥ मी तरी ऊमे सजीव ॥ स्त्री कृता
रूपना चाठव ॥ प्रसुनी गेला ॥ ३ ॥ ऐसे देखी
ले हृरखुना ॥ कै ॥ सलनी नीरन रवां बगोवी
ला तेथें ॥ की चीत माया जे थे ॥ नाही गाजार
ता ॥ ४ ॥

॥ श्रा ॥ १ ॥

गीता अन्मो जयें वीनवी मागुता ॥ ज्ञा घीसांगा वि गीता
ऊठ ना आछ्यं गीता ॥ मगसांगावे भ्रान ता ॥
भीरूमपर्वीसी ॥ ८ ॥ केसे अर्जुना ऊपदेसी
ले केसे वीराटस्वरूप दावीले ॥ ते पाही जे
सांगीतले कृपा करुनी ॥ ६ ॥ ऐको नीना
याचे वचन ॥ आसीकळने वैसपायेन ॥
धृारक्ष मतना ॥ ज्ञयेना ऊपदेसीता
जाला ॥ ७ ॥ तेथे ज्ञा घ्या सब्रकळज्ञान ॥
करीती श्रवन पठन ॥ जेने तुटे संसार

॥२४॥

बधन॥ उड जीवाचे॥८॥ ते अठरा
आध्याय भगवतगीता॥ तु जसा गतोप
नीषीती सुता॥ तेची श्रोतियासी सागो
आताहलने णा मावी श्रुदासु:॥९॥
ईती श्री भारते वर्नने पर्व भीस्मपर्वे
सत्रस्तहस्रसवीताया वयासरवा ११०॥
भीस्मपर्व पर्वानीयां॥ प्रा॥१॥

गीता

॥प्रा॥१॥
श्रीगनेसाये नमः॥ श्रीसरस्वत्यैनमः॥ श्री
गरुभ्ये नम॥ श्रीवेदव्यासावालमीकाये नम
श्रीवीघाताहचीहरसारवाये नमः॥ अथ भ
गवतगीता श्रीमहाभफळप्रारंभ॥ छ॥॥
घृतराष्ट्र हलन गासजया॥ धर्मक्षेत्र कुरुक्षे
त्ररा या॥ तेथे कौरवाःपांडव प्राव या॥ गेले
ते काये करीताती॥१॥ संजय बोले घृतराष्ट्र
प्रती॥ पांडवाचे सैन्य वीहुगती॥ रचिले दे
खोनीया द्रोनाप्रती॥ दुर्योधनु काये सा
गता जाला॥२॥ पांडवाचे सैन्य पाहडी गुनु॥

डॉक्टर भाऊ दाजी स्मारक संग्रहालय DR. BHAU DAJI MEMORIAL
डॉक्टर भाऊ दाजी स्मारक संग्रहालय DR. BHAU DAJI MEMORIAL

॥२५॥१॥

तुझा शीष्य बुधीमंत सांगतु घृष्टद्युम्न द्रु
पदाचा कुमरु ॥ तेथे व्युह रचनेने रचीला ॥
॥३॥ धृष्टकेतु चेकितान ॥ कासीराजश्च
वीर्यवान ॥ पुरुजीत कुंतीभोज देघे जन ॥
शैब्यश्च नरपुंगव ॥४॥ युधामन्यु वीक्रांत ॥
उत्तमौजाश्च वीर्यवंत ॥ सौभद्र आनी द्रौप ॥१॥
दीचे पाच सुत ॥ हे सर्वही माहारथी ॥५॥ वी
राट आनी त्याचा पुत्र उत्तर ॥ द्रुपद सातिक
माहावीर ॥ भीमार्जुन हौ मो वीरपै धनुर्धर ॥

॥ प्र ॥१॥

पोघे समान योध्य ॥६॥ आता आमुच्या से
गीता न्यातगीत ॥ ते सांगतो सवीतार ॥ तनु येक गीता
गा सार ॥ सांगतो तुज ॥७॥ येक येक मा
हावीर ॥ दस सहस्त्राचे जझार ॥ ऐसे से
न्य अपार ॥ आले येक तयानाम द्रोन ॥
भीस्म कृपाचार्य ॥८॥ कर्न ॥ संग्रामीजीति आश्वथा
मा वीकर्न ॥ सोमदताचा पुत्र बालीक
॥९॥ आनीक आहेत बहुसाल सुर ॥ मा
झे कार्या जीवी वेटाकनार ॥ नाना सस्त्रा

॥२४॥२॥

चे समर्थ रनार॥ सकळ गुरु श्री कुसळ॥१०॥
जो भगु चे सैन्य जे ते पुरते॥ ते ही रावखी जे सीम
ते॥ सा चे सैन्य जे पुरते॥ ते ही रारवी जेजी म
सने॥११॥ आळागी युधप्रवेस मागींउ
मेरा हुन सैन्य स्च जोंगी॥ श्रीस्मासी नारवा
वेवेगी॥ तुजी सकळ मी की नी॥१२॥ ऐकोनी
दुर्योधनाचे वचन॥ यासी करावया समधान॥
मग सींहनाद करून॥ सरव वाजवीते जा
ले॥१३॥ यानंतरे भेरी संरव॥ पनवानक गो

॥२॥

गीता

॥१॥प्रा

मुख॥ दुंदुभी वाजवीती उसं सैंरव देख॥ तो
सबद घोर जाला॥१४ मग सुळवारु जुपीले॥
घोर घोर रथी बैःसले॥ मग कृष्ण जे नवा
जवीते जाले॥ आपुलाले सरव॥१५॥ पांचज
न्य सख्या ते कृष्ण॥ देवदत्त सरवा ते अर्जुन
॥पौंड्र द ध्य संरवा ते भीमसेन॥ जे सेवाज
वी ते जाले॥१६॥ धर्म अर्जुनने तवीजये सरवा
ते॥ नकुल स्ग घोसा ते॥ सहदेव मनीपु
स्पक ते॥ वाजवीते जाले॥१७॥ धृतेरा ष्ट्र
नायानंतरे॥ कारे ये स्चर॥ जो काप नधीर॥

गीता

॥२॥३॥ ॥३॥

सीरखंडी माहारथी थोर ॥ धष्टद्युम्नावी
॥१८॥ पैहुदत्रानी साती की ॥ सुभद्रेचा पुत्र
नीवे कौर ॥ द्रुपदाचा पुत्र ये ही उसकी ॥ सं
खनाद कीतेता ले ॥१९॥ त्या सखनादाची
ध्वनी ॥ पृथ्वी आकास व्यापुनी ॥ दुर्योध
नादीकाचा मनी ॥ त्रास वार्तता जाला ॥२०॥
मग सन्नध्द बध्द ते देखोन ॥ दुर्योधना
दीका ते अर्जुन ॥ हातीधनुस घेउन ॥ ह्री
स्वसी बोलता जाला ॥२१॥ स्वामी आगा के
सवराजा ॥ दोही सैन्यातं र थ मा न्हा ॥ उोव

॥प्र॥१॥

गीता गीता

री मी पाहातो वोजा ॥ ये युध्द याते पाहीन ॥२२॥
येथे दुर्योधनाचे हीता ॥ कारावया मीळा
ले बहुत ॥ त्या कवनासी तयात ॥ आता
युध करावे ॥२३॥ आगा धनत्या वर्णीया ॥
अर्जुनाचे वचन ये कोनी या ॥ दोही सैन्या
तरथ ठेउनीया ॥ हृसीकेस अर्जुनासी बोल
ता जाला ॥२४॥ आगा अर्जुना धनुर्धरा ॥
पाहे पांजीस्म द्रोन कर्न वीरा ॥ आनी कही
राजकुमरा ॥ येथे मीलाले असती की ॥२५॥

॥२८४॥

दोही सैन्यमीं तरी ॥ अर्जुनें देखता जाला
सोयेरीं ॥ चुलते सासुरे अवघारी ॥ मातु
ळ गुरु बंधु ॥ २६ ॥ पुत्र पुतणे जाणीनातु
सखे आप्त जे सोयेरे यातु ॥ देखोनी हृ
पेकनुनी सीनति ॥ मग अर्जुन काये बो
लता जाला ॥ २७ ॥ आगा रुषीकेशी दुःस
मुघालागी सावधान ॥ मग देखेनी सा
स्वजन ॥ सीनति माझी सर्वांगे ॥ २८ ॥ को
रडे होतसे मुख ॥ कापडजे पेतसे देख ॥

॥ ४॥

॥श्री॥१॥

गीता

सरीर होतसे रोमांचीत दुःख सर्वांगी होत
से ॥ २९ ॥ धनुष्य पडतसे हातीहुनी ॥ तापघ
रीं असे सरीराने ॥ भ्रांति होतसे माझे मनी गीता
॥ म्हणुनी उभा राहुन सके ॥ ३० ॥ ऐसी सक
ळ नीमीत्ते ॥ देखतसे वीपरीतें ॥ युधीं मार
नीसोयेरीं याते ॥ काही कल्याण न देखो ॥ ३१ ॥
चाड नाही जीवावयाची ॥ आगा कृष्णा
राज्य सुखाची अथवा लोगजींवीता
ची ॥ मज चाड नाही गोवींदा ॥ ३२ ॥ ज्या का

कावने भ्याव्रसुख ॥ चीतिलेराजभोगसुख ॥
तमुघीजीवे मारुनी अवघीवीसेख ॥ गुजे
नाडिळे आहेत ॥३३॥ गुरुपुत्र आणीपीतर ॥
मातुमातुळस्वसुर ॥ पुतने आजे सहोदर ॥
॥२९॥ मीळाले आहेती ॥३४॥ हे तरी मारीतिगा हु ॥५॥
स्था ॥ तरीमी यासी मारु ईछीना ॥ त्रिळो
कीचाही राज्यकारणा ॥ येथे पृथ्वीका
आसे ॥३५॥ मारुनी यादुर्योधनादीकां ॥

॥श्री॥१॥

गीता कोनसुख होईल अधीक ॥ आता भो गीता
डेल पापपीका ॥ आतायासी मारीलीया ॥३६॥
याला गी दुर्योधनादीकांते ॥ मानावयाचे
गेबहुत ॥ मानुनी यां आप्तजनाते ॥ कै
सासुखी होऊन ॥३७॥ राज्यलोभें परां स्व
ले ॥ हेन देती पातका पुढे ॥ कुलहंतें नेडे
जाले ॥ मीत्र द्रोहीजे पां ॥३८॥ सानीकेसेने
नते ॥ यापापापासुनी परते ॥ कुळहंतेचे

॥३९॥

दुषनस्या तेतयाते ज्ञान तेते आहली ॥ ३९ ॥
कुळाचा ज्ञाला असता क्षये ॥ त काकुळ
धार्माचा नास होये ॥ धर्म नासे अधर्म जसे ॥
कुळीज्ञा ला जानीजे ॥ ४० ॥ अधर्म जाला
असता ॥ दुखवती कुळी च्या कांता ॥ त्या
सी दुसन जाले असता ॥ होईल वर्नस
कर ॥ ४१ ॥ संकर्न वर्न जाला असता कु
ळी ॥ नरकी राहीले असकळी ॥ पीतरासी
न पावती तिळाज्ञुळी ॥ तेही पतन पावती ॥ ४२ ॥

॥५॥

गीता

॥ प्रा ॥ १ ॥

पवाडे वर्नसंकरेसी ॥ मुकती जाली कु
ळधर्मासी ॥ ते जाली नरकासी ॥ यीही दो
सी करुनी ॥ ४३ ॥ कुळधर्म जे हीसाडीले ॥
यैसे जे मनुस्य जाले ॥ त्यासी नरक हो
ति ॥ यैसे यैकले ॥ आहली जनार्दना ॥ ४४ ॥
पाहा पां पातक थोर ॥ करावयाचा केला
नीरधार ॥ कवने जे आपु जनावरी प्रहार ॥
राज्यसुखलोभ ॥ ४५ ॥ आता मज नघेता
सस्त्रे न करी ताही काही प्रतीकार ॥ जरी

गीता

दुर्योधनादीकौरैवी ॥ सखकरी मारीता ॥ ४६ ॥
तरीमज होईल बरे ॥ हींसानकनी तानी
धीरे ॥ मरी जे येने सरीरे ॥ तरी थोरजा
ग्य ॥ ४७ ॥ असे बोलोनी अर्जुन ॥ धनु
ष्य बान ठेउन ॥ सोकवीकुळ होउन ॥ र
थ्यावरी बैसला ॥ ४८ ॥ ॥ ॐ तत्सदीती श्री
मद्भगवद्गीतासु उपनीषदसु ब्रह्मवीद्या
यां योगशास्त्रे श्रीकृष्ण अर्जुन संवादे ॥
अर्जुन वीषाद योगो नाम प्रथमोध्याय: ॥

॥३१॥ ॥१॥

॥ प्रा ॥ १ ॥
॥ ४८ ॥ १ ॥ ॥ परीसा पदापुरानीचीकाथा ॥ वे
दव्यास ज्ञापन वक्ता ॥ श्रवने मुक्ती होय
श्रोता मी भगवद्गीता परीसता पैं ॥ १ ॥ भग
वत गीते चे महीमान वर्नु सके चतुरा
नन ॥ परी ऐक का हीवचन ॥ गीतामाहा
त्म बोलीलो मी ॥ २ ॥ श्री कृष्ण नामा जी श्रेष्ट ॥
सत्य लोकाहुनी वरीष्ट ॥ उत्तम नगरी वै
कुंठ पीठ ॥ कैवल्य पेठ मुक्ताची ॥ ३ ॥ ते
थे लक्ष्मी नारायेनु ॥ संवाद परम गहन

गीता गीता

||३२|| ||८||

आतां वक्ता होतीपावन नवनंघनधन्य
त्यांचें मीतें नेमायेना॥ काहीयेक
पुण्य मेग घडला॥ ज्ञेनेचुकेती वाचेत
न्ममरण॥ प्रयासेवीणा नीरसे तपे॥५॥
ज्यासीनाहि वेदज्ञान॥ जोनेनेशास्त्रव्या
ख्यान॥ न करी पुजा न श्रवन॥ त्याचे
बं घन केवीतुटे॥ ६॥ जो न करी संध्या स्नान॥ जो वेने देवतार्चन॥ नाहीने मी त्यादी
सा घन॥ जो यज्ञन याजन न करी॥७॥ जो

||पा॥१॥

गीता न करीतिर्थाटन॥ नाहीतपयोगसाघन॥ जो
न करीये ज्ञनयाज्ञन॥ त्याचे जन्ममरन केवी गीता
चुके॥८॥ जो न करीसत्संगती॥ ज्यासीना
ज्ञा वडगुरुभक्ती॥ ज्याचे चीतवीसईआश
क्ती॥ त्यासीमुक्ती केवी होये॥९॥ जो ऽमूढ
आळसी॥ दया नो करवे मानसी॥ त्यासी नीमु
खमहेपापासी॥ मुक्ती त्यासी केवी होये॥१०॥
पुराचाचीम दया॥ पानी॥ अजरक्षजक्षीआग

॥३३ स्यग मनी॥ ऐसी आपतीतासी पावनी॥ ॥८॥
उधारकरनी कामे जसे॥११॥ ऐसी लक्ष्मी
ऐकांतेसी॥ पुसो आदरी लक्ष्मीपतीसी॥
नवहरी बोलती प्रीऐसी॥ गती हि यासी
स्याकेली॥१२॥ प्रीऐसां गेन तुजपासी॥
गुह्याचे गुह्य परी ऐसी॥ गीता महिमा
नयेचवी स्री याचे मुक्तीसी नीमीली॥
१३॥ लक्ष्मी नारायेनः संवाद॥ ऐकाती
चा प्रबोध॥ अव

॥श्री॥१॥

गीता नेलुटे भवबंध॥ समुळ कंद संसारीचा॥ १४
तो करी गीता अध्यन॥ अथवा श्लोक श्लोका गीता
र्ध चरन॥ आदरे अथवा अनादरे जान॥ ज
न्मम रन या नाही॥१५॥ ऐसे जाले सुसम्य
ते॥ तो पावला वीस्नुपदाते॥ लक्ष्मीलने ये
चीकथे ते॥ मज अनंते सांगावे॥१६॥ लक्ष्मी
मीलने प्रानना श॥ सुसम्या तो कोन होता
मुक्ती पावला जी तवता॥ ते मज कथा सांगा
वी॥१७॥ सुसमा द्विज ब्रा[illegible]लन॥ ज्ञानाचारी

॥३४॥ पापीदुर्जन॥ तोसर्पे दंकीलाजान॥ पापभ्रुजने बलजाला॥१८॥ घनी कष्टवोनी पासी वाहे॥ मगतो उपपंगु होये॥ तेथे मरनी सेचुरलापाहे॥ जीव न जाये सत्वर॥१९॥ गामें तो हातपाये खोडीत॥ नेत्री मुखी पाडु रघुरत॥ प्रानं न जाये कष्टी होत॥ पडला भ्रत जो वतला॥२०॥ नातो मनेना वाचेना ॥४॥
देखोनी छुपा आली ग्रामजना॥ तेलोक देती आपुली पापुन्य दाना॥ जीव जाये ना

॥प्रा१॥
दुलनोनी॥२१॥ मग ते वैशापा हातहोती॥ तीसी आली काकुळती॥ मग ते जाली पुन्य देती॥ तवं ता काळ प्रान गेला॥२२॥ गीता
परुदेहापासुनी सुटला॥ बाळ न देहे तोपावला॥ पुन्हा पार्गे जे नासी तो आळा जाती स्मर न पासी उसे॥२३॥ अहंदेह बुधी उ दुगा न॥ तेनासावसा वीचाउ ज्ञान॥ वे स्मृत वली तो जाडन॥ पुसे आपनतो सुरामी॥२४॥ मग तो दुलने गनी केते॥ तो सोडवीलेवो माते॥ तेत॥

॥३५॥

पुन्य कामे केले होते ॥ ते मज सांगावे
॥२५॥ मग ते बोले वरांगना ॥ मी काये
जाणे पाप पुन्य ब्राह्मणा ॥ पीजगरावा
उसे पोसना ॥ तो काये जाणे ते मी नेणे
॥२६॥ मग देघ हि ओली राविया पासी ॥
वीप्र पुसे तयासी ॥ तु का तुं कायेल्ल
न तोसी ॥ जैने अव घने आह्मासी सोड
वील ॥२७॥ तु कल्लने द्वीजोत्तमा ते ॥ जा
तीस्मरन असे माते ॥ पुर्वी उत्तम कु
ळी देहाते ॥ ब्राह्मन जन्मा ते पावलो ॥२८॥

॥११॥

गीता

॥प्रा॥१॥

तेने करोनि वीद्याभीमान भारी ॥ म
गस्याचे पापे करोनी शरीरी ॥ पडलोन
र्कीं अघोरी ॥ नाना यौनी भोगीलीया ॥२९॥
सवही शुक योनी पावलो ॥ कुघे तुझेसी
तो छेडु पीडलो ॥ मग ये कानुसी सी सापडलो ॥
तो मज पीजरा घालोनी पोसी ॥३०॥ तो प्रथ
म अध्याये गीता ॥ रसी घो कीमज देखत
ता ॥ नी सब्द कानी पडता ॥ मज हि ज्ञान

गीता

॥३६॥

वतगीता पाठ जाली ॥३१॥ तेथे आसन्ताव
हुतकाळ ॥ भगुरूसीचे आले बाळ ॥ मग
त्याहि ज्ञानुनी दीघले ताक्काळ ॥ त्याने सेचे
घरी जाना ॥३३॥ मग तेन्वे हीचे घरी नी
रूपदला ॥ ईसी हि श्रवन जाली भगव
द्गीता ॥३३॥ मग वे त्या ज्ञानी ब्राह्मन ॥
गीता श्रवने जाली पावन ॥ तव ताक्काल
आले वीमान ॥ त्यांत्र मानु ॥ ती धे गेली वै
कुंठी ॥३४॥ श्रवने दीव्य देह जाले ॥ पठ

॥१२॥

॥प्रा॥१॥

गीता

ने काये होईल नेनकळ ॥ ऐसे ऐकुन तर श्री
हरी बोलीले ॥ लक्ष्मी प्रती ॥३५॥ अती
तसीव सरा नागते ॥ पञ्चम आध्याये गी
ता माहात्म्याते ॥ तने करोनी श्रोते वक्ते ॥
पावन होती ॥३६॥ गीता ज्ञानी गीता ॥ मा
हात्म्य ॥ समाप्त जाला आध्याय प्रथम ॥ हे
कथा हुत मोत मा ॥ लने वीरस पासुना
मा ॥३७॥ इती श्री पद्मपुराने ॥ श्री गी
ता माहात्मे ॥ लक्ष्मी नारायेन संवादे

गीता

॥ ३७ ॥

प्रथमोध्यायः ॥ ४५ ॥ ऐसी कथा संजये
॥ धृतराष्ट्रा प्रती सांगता हो ये ॥ तेचि क
था श्रोती यासी प्रश्नये ॥ ना मासा गे वी
स्तृ हास्तु ॥ ४६ ॥ ॥ इती श्री भगवत गीता
श्री माहात्मयैकता ॥ प्रथम अध्यापु
रता ॥ जाला अताये थुनी ॥ ७ ॥ प्रा ॥ १ ॥
(र्व संरव्याये कुन ॥ ७ ॥ हस्तार्पनमस्तु ॥

॥ १६ ॥

MEMORIAL

॥ प्र ॥ ॥ १ ॥

गीता

श्रीगनेसायेनमः ॥ संजये म्हने ऐस
सोक व्याकुल ॥ देख अर्जुन हुपाळ ॥
देखोनी देवकीचा बाळ ॥ तयाप्रती
बोलता जाला ॥ १ ॥ तुज कोठे युध का
॥ ऐसी बुधी का जाला पैक उमली ॥
जेने स्वेकीजे नीमर्ली ॥ ईने नके स्व
र्गकीर्ती ॥ २ ॥ अगा परंतपा अर्जुना ॥
साहुनी उठी मानपुस कपना ॥ हेतु

गीता

MEMORIAL

॥३६॥

छतुर्जेःठाईसोमेनामनीधरीगागोदे
पन॥३॥अर्जुनहलनेस्वामीमधुसु
दना॥कैसेमारूभीस्मद्रोना॥मावरी
कैसैटाकुनाना॥जेकापुजेसीयोगम
॥४॥महतागुनुतेनमाकुन॥ईहिलो
कीभीक्षामागुन॥जसोवयेनेचकानु
न॥भोनपुन्यपेकचजसे॥५॥परंद्र
व्यासीज्यांमीकामना॥तयागुरुतेमानु
नछस्थाईहिलोकीभोगभोगुनीजाना

॥१[illegible]॥

गीता

॥प्रा॥॥६॥

काहीपुन्येनाही॥६॥गनुसीमाकुनी
कीनमाकुन॥भीक्षामागुनकीनमा
गुन॥हीमीलजीतनकाहारन॥मज
नकलेदेवा॥७॥युद्धीमाकुनजयास॥
जेतुनेपनआपनास॥दुर्योधनादी
कयुद्धास॥उभेअसतीसन्मुख॥८॥
युद्धकरीतातरीदूसन॥नकरीतातरीही
नपन॥यातकायेकरिताकल्यान॥ते
तोमजनेनवे॥९॥मालागीपुस

गीता

॥६९॥

तत्रसेतुज॥ ऐकनीताधर्मसहज॥ तेसं
गा वेनीश्रीतमज॥ तनीतुझा रा ध्यास
रनागत॥१०॥ तैसेमा झान्होकजाये॥ यै
सानदेखोउपाये॥ जन्ही जालेसमुद
नाज्यपाहे॥ अथवा इंद्रपद॥११॥ सं
जये सांगे मधुसूदनकासीसी भीष्मासी॥
ऐसेबोले श्रीहृषीकेसी॥ अर्जुन उद्वी
ग्नमानसी॥ उगाचबैसलाजाला॥
१२॥ यानंतवेग्रसारथ्या॥ अर्जुनसे

॥२॥ ॥

॥प्र॥ ॥३॥

न्यामाजीगासीजता॥ हे देवदेखोनी
जाला बोलता॥ श्रीहृषीकेत यासी॥१३॥
हे उकीनकतीसोकासी॥ याचा तुमी
च्या सोक करीसी॥ त्यातेयाचे बोल
बोलसी॥ हे तवं ज्ञानीयेंउसे॥१४॥
उयाचे गेलेप्रान॥ अथवा आहेतजी
वोन॥ तयाचासोकपंडीतजन॥ क
रीतनाहीतनीच्छीत॥१५॥ कालुली
आनी हे सर्वजन॥ पुर्वी होतो ऐसे

गीता गीता

॥४०॥ ॥३॥ [illegible]॥

जान॥पुढेंही म्हणे तेउ सोन॥सकळ
हीं जाली॥१६॥ये चसनीरी जीवासी॥
बाळ तानुन्य जरा येसी॥ज्ञानी कादे
हाची प्राप्ती तैसी॥तव्हो धीर म्हणोन पा
वे॥१७॥इंद्री याचे जेवी वघे॥तेसी तो भ्र
कां गाघनं ज्य॥तयाउस्नुतेते करीती
भये॥सीत तेंदुख दायेक॥१८॥तयासी
आहेगा कौतेया॥जान आगम आनी आपा॥ या
॥सालागी जाजावेते अनीत्य या॥साहावीदु

॥प्र॥३॥

रवे तयाची॥१९॥ज्यासी वीषये बरे नवा
टे॥पावलया न्हुप डे वीटे॥सुरव समान
धीट॥तोमोक्षाचा वीभागी॥२०॥असंता
स आहेना ही पन॥संताहीना ही आहे
पन॥यादोहीचा पार जान॥वीवेकी देखी ॥३
ला ज्ञे॥२१॥संत ते अवीनासी जना
नासनसके कनुन॥हे व्यापीले जीव
जेन॥यैसा नासरहीत याचा॥२२॥यै
से जे अवीनासी॥तेने नवे इंद्रीयासी॥

गीता

गीता

॥४१॥

देहादीक छेदत यासी ॥ अवीदयाहत ॥२३॥
उदयाना व अस्त ॥ तेतवनासेलनी अजी
त ॥ ऐसे जाणोनी अरतानी ज्ञात ॥ युद्ध
करीस्व घर्मे ॥२४॥ आत्मेन केहतनो ।
ता ॥ आत्मवान केहमनता ॥ यासी जो मर
ता मारीता ॥ हलनती ले चमत्खवी ॥२५॥
उपजन असन वाढन ॥ पालनक्षीन हो
मनाश्रम्या ॥ हे षडभाव घरीता शरीराने ॥
आत्मा सम घन घरी ॥२६॥ हा आत्मा उती

॥जा [illegible]॥

॥श्रो॥ ६॥

गीता

उपार यासी नाही स्वीकार ॥ ऐसे जाणे जो
नर ॥ तो कवनामारी ना नमारी ॥२७॥ जैसी जीर्ण
वस्त्रे सांडुन ॥ आनीक नवी घेती जनी ॥ तैसे
जीर्ण देह त्यागुनी ॥ तैसे जीव नवे देह घरी
॥२८॥ या जीवाते शस्त्रे छेदीतना ॥ अथवा
अग्नी ही जाळीना ॥ कीवा उदकी जे ना
ही भिजेना ॥ सकीसोकीना वारा ही ॥२९॥ अ
छेद्य यमदाह्य ये ॥ अशोच्य आनी अक्लेद्य
घे ॥ सर्वगता छे स्थिर अभघे ॥ अचक हा

गीता

॥४२॥

पुरातन॥३०॥ हा तुं सज्ञानी अर्जुनु॥ उपवी
कारी यैसा बोलीजेतु॥ यैसी यासी ज्ञानोनी
यातु॥ सोक न करीतु याचा॥३१॥ ज्ञाता देह
समंघ यासी॥ ज्ञाला गेका यैसे मानीसी॥ तथा
पी सोक करना वायासी॥ योग्य न केहे अर्जुना॥३२॥
ज्ञालया हो ये मरन॥ मेल्या सरुप जन॥ यासीना
हीनीवारन॥ म्हनोनी सोक न करी॥३३॥ अव्य
क्ती हुनी प्रकृत ज्ञाली॥ मध्ये व्यक्तीसी आ
स्ली॥ ते अव्यंक्तीची जरीनी माठि॥ तरी काये

॥५॥

गीता

॥प्रा॥३॥

दुखः याचे॥३४॥ ज्यासी म्हनती अहेवी
वेक॥ ते काकरीतातीसोक॥ ऐसा म्हनसी ते
आईक॥ याचे उतर॥३५॥ गुरु मुखे सास्त्र
वीचारुन॥ ज्ञानोनेद्रं छीतीवी ज्ञान॥ तया
स होतसे ज्ञान॥ आश्चीयें रुपी॥३६॥ तैसे
ची तसांग मार॥ ते तैसेची ऐकनार॥ परीते
ही नेन तीनीरधारि॥ म्हनोनी सोक करीता
ती॥३७॥ हा जीवस काळाचे देही॥ मारीली
यान वजाये कही॥ या लागी सकळाचाहि॥

गीता

॥४३॥ सोकतु न कांशी ॥३८॥ दृष्टी देउनी स्वधर्मविशी ॥६॥
॥ तरी काहीच सोकु न कारी ॥ क्षेत्रीयासी पुन्य
थोर तरी ॥ आनीक नाही ॥३९॥ सहजची
पाप जाले ॥ स्वर्गद्वार जैसे उघडीले ॥ तैसे क्षे
त्रीया पाप जाले ॥ तरी तुवा सुखमानीजे ॥४०॥
आतां जरी हा क्षेत्री घर्मु ॥ तरी तु न करीसी
संग्रामु ॥ तु आपणा उनी करीसी भ्रमु ॥ पाप चातु
उवागे ठे ॥४१॥ आपकीर्ती होईल लोकी
कीपे [illegible] बोलीजेल जो की ॥ तेतरी थोरा

॥ प्रा ॥ ३ ॥

गीता चालेरवी ॥ मरना हुनी अधीक ॥४२॥ आईके गीता
नापये करुन युद्ध न करी ॥ ऐसे मानीतु
लथिहीवीजे ॥ या प्रती तु पुरी होईल थोरी ॥
दे कान हुतमानीती ॥४३॥ तु पुढे देकावा
ईट चीतीती ॥ जे बोली न ये ते बोलती ॥
तुझे साम[illegible]र्थ्ये नीदीती ॥ कायेदुख
यापरते ॥४४॥ संग्रामी मरु सपावसी ॥ त
री तु स्वर्गासी जासी ॥ अथवा नाजु भोगी ॥
तुवा जरी हेंदांतीले ॥४५॥ याला गी कौंते

॥४४॥ या॥ नि[illegible]ष्ठ ऐकरी ऊं झावया॥ जी नेऊ
थवा मरन जालीया॥ तुज चीलाग असे
॥४६॥ समान सुख दुख॥ लाभ हानी न
या दीका॥ न लागे तुज पातका॥ युध्द कीं
रीता॥४७॥ ऐसी बुधी सांगीतली तुज॥ जे ॥१॥
नेक रुनी ज्ञा आत्मा जानीजे सहज॥ मा ने हीने
नीजे नीज॥ तरी कीजे कर्म योग॥४८॥
डेने होये चीत शुध्दी ज्ञा आत्मा जानीजे सुख
नीधी॥ यालागीं कर्म योगाची बुधी॥

॥प्रा॥३॥

गीता सांगेने तेज्ञा ईक॥४९॥ नीस्काम कीजे
कर्म योग॥ याचा ईस्वरी वीनी योग॥ त गीता
हसादे ज्ञान होये मग॥ कर्म बंधन तुज
न के॥५०॥ यैसा रीती कर्म करीता॥
व्यंगता ही जाली असता॥ फळी काही
नसे न्युन्यता॥ प्रसवा ये ही न लगे॥५१॥
स्वल्प ही केले ये थाचुनी॥ तरी तेने
ची होये मुक्ती [illegible] कामस्य कामाची
ऐरीती॥ व्यर्थ न व जाये॥५२॥

ऐसे जरी पुरुसी जाला॥ वीधा नहुत
काम्य तावीहीत कर्म जु नुष्टीता॥ वी
घ्रु का नाही॥ ५३॥ याचे उतर आइका
वीहीत से कला ऐके काम्य कर्म सक
लप जा मे का व हु वी घ्रु याला गी॥ पम
सांडुनी काम वासना॥ वीहीत चसर्वलो
क कों करीत ना॥ ऐसे जरी पुरुसी से जा
ऊईना॥ तरी याचे उतर आइका॥ ५५॥ जो
करी ज्योतीष्टोमादी याग॥ तयासी प्राप्त

॥२५॥ ॥८॥

॥प्रा॥ ॥३॥

गीता गीता

होय स्वर्गतिथे भोगीती अंत्य ऐसे भोग॥ ऐसे वे
द बोलतसे॥ ५६॥ ऐसे ऐकोनी जे मुरवी॥
हलन ती स्वर्गापरते नाही सुरव॥ ऐसे जा
नोनी मोक्ष प्राप्तक॥ नाही ऐसे बोलती॥ ५७॥
वेदाची जे पुष्पीत वानी॥ तै ऐकोनी श्र
वनी॥ अर्थवादते सत्य मानुनी॥ का
म्य कर्मि प्रवर्तती॥ ५८॥ जे थे वीदुरव
असे अपार॥ जेथे रवडे चना संसार॥ या
लागी परमेस्वरी स्थीर नघीनी अचीत

राहेना॥५९॥ काम्य फळ तेनके तेरव
र्गादीक॥ तरी वेदके बोळीला जे नेका॥
साधन वबोलीली आहे क॥ याचे हीत
र॥ ६॥ जेवी कारीजे स काम॥ ते ही कीजे
त्री वी ध कर्म॥ तु तरी साडुनी सर्व काम
॥ ४६॥ कुद्र सवी नी स नाहे॥ ६१॥ सुरव दुरव मा
नापमान॥ हे दोन्ही होती समान॥ योग ॥ ५॥
क्षेम सांडुन॥ आत्मस्थिती नाहि॥ ६२ जे
काब हुता न्हीलरी॥ संपादीजे सर्वज नी

॥ प्र॥ ३॥

गीता तरी॥ ते कामः तो सचो वरी॥ अनया से चीहाये ॥ ६३॥
तेनी सर्व कर्मा ची फाळे॥ योगी ताची सुखे गीता
सकळे॥ तयाहुनी उपजे आगळे आत्मस्थि
ती स्वसुख॥ ६४॥ ते आत्मस्थिती पावाव
या नीसीद कर्म टाकोनीया॥ तु काम्य ही
टाकुनी धंन जया॥ वीधीते चीत करी॥ ६ ॥ ५॥
वीहीता चा तु आधीकारी॥ कर्म फाळा
ची तु इछा न धरी॥ कर्मची मीन कानी
इछा न धरीतु ऐसी॥ ६६॥ हरसे कै का

॥४७॥

पराय न होऊन ॥ फलाचीसी घी समान ॥
कर्तुत्वादी अभीमान सांडुन ॥ कर्म करी अ
र्जुना ॥ ६७ ॥ नी:काम जे कर्म ॥ या हुनी बहु
णी च काम ॥ म्हणौनी अर्जुना तु कांनी नी
काम सकाम तेहुपन ॥ ६८ ॥ जेने वी हीत
कर्म केले ॥ ते ही ईस्वरी समर्पीले ॥ याचे
पुर्वपाप पुन्य खंडले ॥ नके स्वर्ग नर्क ॥६५॥
यालागी कर्मयोग करी ॥ फळ समर्पुनी
ईस्वरी ॥ तेने चीत्ते द्वैत होये नीधारी ॥ हे

DR. BHAU DAJI MEMORIAL

गीता

॥प्रा॥३॥

कर्मि कुसलपन ॥ ७० ॥ ऐसे जे बुद्धी युक्त ॥
फळ त्यागी हरी भक्त ॥ जन्म बंधा नापासुनी गीता
मुक्त ॥ ते वीरजु पद पावत ॥ ७१ ॥ तुझी बुधी
देहाभीमान जे घवासा ही सील गहन ॥ तेघ
वा येकीलया पासुन ॥ वैराग्य पावसी ॥ ७२ ॥ ॥११॥
सर्वत्र उदासीन होऊन ॥ परमेस्वरी समाध
न ॥ पावसी ते घवा ज्ञान ॥ अर्जुना तुज पा
सहोईल ॥ ७३ ॥ ज्ञानी याची काये लक्षणे ॥

॥४८॥

॥४८॥

सर्वही मी कालीकें सेवोलने ॥ जेम ऊ हूपा का नु
न ॥ श्री हू स्तें सां गावे ॥ ७४ ॥ तो हो ऊ न आत्मारा
म ॥ साडी मनीचे सर्व काम ॥ मैसे ते घवा
चाहे सम ॥ स्थितीप्रज्ञान तो जान ॥ ७५ ॥ दुःख
हीपावले जरी सर्ता ते याचे मनी नुपजे चीता ॥
सुखाची जोडी न करीता ॥ तो ज्ञानी जे स्थितप्र
ज्ञ ॥ ७६ ॥ ऐसी ईछा नुपजे काही ॥ जो ब्रवानु
येन के स्वल्प ही ॥ क्रोध नुपजे देही तो स्थि
तप्रज्ञ ज्ञानी जे ॥ ७७ ॥ सर्वत्र स्नेह नाही ज्या

॥११॥

॥ प्रा ॥ ३ ॥

गीता

स ॥ बरवे वाईट पावता उदास ॥ स्तुती आ
नीनी दाऊ या स ॥ करने नाही ॥ ७८ ॥ हर्ष
पाहादी अवयेव ॥ आवरी जैसा कासव ॥
तैसी ईंद्रीयेवी आयेपा आग ॥ आवरीतो
स्थीतप्रज्ञ ॥ ७९ ॥ जो का करीता उपवा
स ॥ तो वीसई होये उदास ॥ परी तयान
सडे रस ॥ तो हि यागी जे स्वानुभवे ॥ ८० ॥
मो क्षा कागी प्रेत्ने करी ता ॥ तरी ईंद्रीये

गीता

॥५५॥

ध्याच्याचीता॥ तेन येता कोनाचे हाता॥
बळाकारे ओढावीती॥६०॥ ते सर्वे इंद्री
ये नेमुन माझे मन जनी होये सावंधान॥
जयाचे इंद्रीये स्वाधिन॥ तो जानी ते स्थि
र प्रज्ञु॥६१॥ वीषयाचे ज्ञरवं ज्याजीवीची
ती॥ तयासी वीश्राये होये आसक्ती॥ याने
इच्छा बहुती॥ चीत्त चीपुरे क्रोध जुपहो
ये॥६२॥ आपना धीन मन॥ इंद्रीये मना
धीन करुन॥ इछ्या द्वेष नसोते तो इंद्री

॥१२॥ DR. BHAU DAJI MEMORIAL

॥प्रा॥३॥

गीता

यान॥ नीस्वये से वीतो शांती पावे॥६३॥ ज्या
सी जाली प्रसाती॥ तयाची दुःखे सर्वे ना
सती॥ इस्वरी होये स्थिर मती॥ नकळती
कामक्रोधादीका॥६४॥ ज्यासी इंद्रीये व
स्य नाही॥ यासी ज्ञान नुपजे काही॥ नध
डे यासी ध्यान नाही॥ मां मोक्ष सुखकैचे॥ ६५॥
ज्ञा फुलल्या वीषया प्रती॥ इंद्रीये स्व इच्छेने
ही दुती॥ तया माजी मन ही सो गाती॥ ते
ने इंद्रीये कारीजे॥६६॥ ते इंद्रीये प्रजुसा

गीता

॥५०॥

ची॥ कृपीही कुनी नेसाची॥ जेवी नावस
मुद्री ची॥ या यु ने बकाकारे॥ ७९॥ या
लागी गाऊ र्जुना॥ जेने वीझ मापासुनी
जाना॥ जावजा ले इंद्रीयेगना॥ तो ज्ञा
नी ड्रेरछि रप्रज्ञु॥८०॥ ज्ञा म नीषे सीपाम ॥१३॥
र॥ रात्री परी देखे अंधकार॥ तैसे ज्ञा
गती ज्ञानी नर॥ इंद्रीयांनी रोधकरुनी
॥८१॥ जेवी ज्ञाये नीषे सी पामरैं॥ ज्ञानी
जे हीवसाची येपरी॥ तैसे ज्ञानी नीद्रा

॥ प्रा॥३॥

गीता

करी॥ रात्री जाली जनोनी॥८२॥ जैसी दृ
ष्टी उलुकाची ऐसी॥ रात्री परी नाही दीवसी
तेवी ब्रह्मा दृष्टी ज्ञानीयासी॥ परी वीसई
न से॥८३॥ ज्ञाता तरी प्रसमी ऐसे॥ तेवी
ज्ञानी माची वीसयी दृष्टी नसे॥ तरी तया
सी घडे कैसे॥ वीषयसेवन॥८४॥ ऐसा
ब्रे जरी जालापुरला स्वता॥ नदी पुनरपी
भरता॥ तेवी प्रारब्ध वीसये॥ पावत॥
ज्ञानी वीकारु पावेना॥८५॥ ऐसी या

गीता

॥५१॥ परी तो ज्ञानी ॥ अती प्रवीण ये मो गुनी ॥
तो चि मुक्त होये तनी ॥ परी ते कर्मि बंध
न केंती ॥ ५७ ॥ प्राप्त वीषये ते उपेक्षुन ॥
अप्राप्त इच्छा न करुन ॥ अहंता ममता
सांडुन ॥ वर्तता तो मुक्त होये ॥ ५१ ॥ अ
र्जुना ऐसी हे ब्रह्म स्थिती ॥ ज्यासी प्रा
प्ती ते मोहा न पावती ॥ अंत काळीं इचा
ठाईं नरा हती ॥ ते पावती ब्रह्म पदा ॥ ५८ ॥
ॐ हरी तत्सदीती श्रीमद्भगवद्गीता ॥ ॥१४॥

॥ प्र ॥ ३ ॥

गीता सूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशा
स्त्रे ॥ श्रीकृष्णार्जुन संवादे सांख्य गीता
योगो नाम ॥ द्वितीयो ध्यायः ॥ ११ ॥ २ ॥ दुस
रा अध्याय भगवद्गीता ॥ ते थील माहा
त्म्य आईका आतां आदरे लक्ष्मी पुसता
होये सोगता माहा वीष्णु ॥ १ ॥ दक्षीन दी
से माझारी ॥ इंद्रपुरी नाम नगरी ॥ ते
सुसर्मा बाम्हण करी ॥ आश्रमवीचारी प्रव
र्तला ॥ २ ॥ अत्यंत तापसी य सुसीळ ॥

सहा चारी उतीनी भेळ ॥ आत्म ज्ञाना
लागी बुधी केवळ ॥ सत्संग ई छीतु
उसे ॥३॥ ज्ञानु मुतीये क व्याळ न वल
वे ता ज्ञानी जान ॥ यासी सुस मी आपने ॥
॥५२॥ सेवा कारी तु से ॥४॥ सुस मी पुसे उ ॥५५॥
नुमु तीसी ॥ मोक्षु कै सा पावी जे जीवा
सी ॥ तुळी हउ पा कीजे म ज दीनासी ॥ स
रन मी तुळा सी पै आलो ॥५॥ ज्ञानु मु
ती ह्ळनै द्वीजा मी ते ते ॥ सो पा नगरी आ
हेडे ॥ घनगर

॥प्रा॥३॥

वसे येका तेथे ॥ मीत्र वंत ज्ञा पाळ ॥६॥
गीता तरी सुसम्यनी तु वां ते थे जाने ॥ आ मे ज्ञान गीता
तो घनगर जाने ॥ यासी वीलबु न करावा ॥
आपने ॥ मग तो ज्ञा ज्ञा घे उनी नी घाला ॥
॥७॥ सुस मी आला सो पा न नगरा ॥ ते थे न
देखे सा घनगरा ॥ उत रै आ गीव नांतरा ॥
ते थे तो मी हीया चारीत से ॥८॥ वनामा जी ग
हन येक सीळा ॥ तीवरी घनगर बैसला ॥
सुस मी नै दे खो नी डोळा ॥ ने ट स्वामी

॥५३॥ ॥१६॥

नेवतासी ॥ ९ ॥ ज्ञागाये हाने मीत्र वता ॥ मो
हठी वासती ज्ञानसा ज्ञोहचीता ॥ त्यासीका
ये उपाये सांग समर्थी ॥ हानोनी ज्ञालो तुज
पासी ॥ १० ॥ घन गुरु मनी वीचारी ॥ हाने
गोदातीरी पैठण नरी ॥ तेथे दुर्मना ब्राह्म
ण ज्ञाव धारी ॥ पोट भरी पतोग्रहे ॥ ११ ॥ प
तिग्रहाची करी वन वन ॥ नाही वेस्वदेव
देवतार्चन ॥ सदा स्वानसे पटरान्न ॥
ज्ञालो मरनत यासी ॥ १२ ॥ येम दुती नेला

॥ प्र ॥ ३ ॥

गीता

ये मापासी ॥ नाना दड करीती तयासी ॥ नर्क
भोग भोगुनी मग्रह कोकासी ॥ मनुष्य देहा
सी घातला ॥ १३ ॥ दुष ब्राह्मन कुळी उत्पन्न णी
चाचे कन्येसी लावीले लग्न ॥ तीस स्वा
ह वेना दरीद्रपन ॥ ते होता उन्मत ज्ञा ज्ञावळी
॥ १४ ॥ येका चा दास्यासी ज्ञाळी रत ॥ त्याचा
गर्भ वाढला उदरात ॥ प्रसुत काळी कन्या
प्राप्त ॥ तेनेच ते मरुन पावळी ॥ १५ ॥ पापे
ते ज्ञाळी ताक्षेसी न नांतरी ही दे दीवस

गीता

॥५४॥ ॥१७॥

नीसी॥ रुपेवी क्राळ उद्दर्व केसी॥ अश्वी
ते प्रानीयाते॥१६॥ कोन्ही येक भील्लवनी॥
सामीम द्धीले सा पावीनी॥ तो व्याघ्र होउ
मीव से सावनी॥ तो ही मद्धीत से प्रायाते ॥१७॥
मगते नाद्धे सीन मेली॥ ते नेका नर्कभो
गुला गळी॥ से वृटीसे ली होउनी उन्म
ली॥ माझ्री ये मे ध्रुदीयात॥१८॥ मगतेसे
लीउ नीमे डीया घेउनी॥ चारीत उ
सो ऊी ये वनी॥ तवं तो व्याघ्र आला धा
वोनी॥ वैर स्मरोनी पुर्वीचे॥१९॥ सेळी

गीता ॥प्रा॥३॥ गीता

देखोनी टवकारीत॥ नीर्भये होउनी उ
भी नाहात॥ व्याघ्रतीसी टकमका पाहात
॥ सेळी पाहत व्याघ्रासी॥२०॥ आरे व्या
घ्रा तुज देखोनी नीर्भये आहमा होम
नी॥ उवळी उभी असे येउनी॥ तु का
मैं ही नासी मात॥२१॥ व्याघ्र ह्मने के
ळी ते छीन्न म्या घरीळा चित्त॥ छु धा
नु शाग ली येथे॥ मारावें ऐसे तु मरत॥
॥२२॥ सेळी ह्मने व्याघ्रा दानुन॥ ऐसे हो

बाव याका येकारन॥ येनुसनेनाहिजा
न॥ मगदेघहिमजपुसती॥२३॥ मीहि
नेनेया उगीतं॥ जीघहिमीव्हनीसांगा
ते॥ येकतपोनीष॥ कैसळाहोतीतेव्ह॥
॥५५॥ ासीसीपुसोआदरीले॥२४॥ मगतोबो ॥१८॥
लीलाहपाळु॥ अरेसावधानहोयेतु
ज्ञपाळु॥ कृपानुषानाप्रितेवनस्थळ
याचामहिमाआइका॥२५॥ त्रीबकली
गआहेयेथे॥ पुसमीजालनकरीत

॥ श्री ॥ १॥
पाते॥ इछाब्रह्मज्ञानप्राप्तीते॥ त्रीबक
गीता तेव्हेप्रसन्नजाला॥२६॥ तेवेबोलेपुस गीता
मीते॥ प्रसंन्नजालोमागमाते॥ कानेवी
सइइछाधरीतयाते॥ मीपुर्नकरीन॥२७॥
की मागशीलब्रह्मज्ञान॥ कीइछीसील
ओंन्न॥ मगतोबोलीलाब्राह्मन॥ मोक्षइ
छामजअसे॥२८॥ मगत्रीबकआपुले
करी॥ दीतीयेजाछयेगीताक्षरी॥ बोटे
करेसीठेवरी॥ लीहिलेपाठकरीतेची॥ ॥२९॥

॥५६॥ पुर्न होईल मनोरथा ॥ मग घोंउतर घा ॥१७॥
मादेव ज्ञात ॥ तो ब्राह्मन ज्ञाध्याय पढत ॥
हृष्ट पुष्ट पैं जाला ॥ ३० ॥ स्नानोनी सीळा
तेथे वनी ॥ श्लोक घेऊन सेचि बोळ वनी ॥ तो
ब्राह्मन सायुज्य पावोनी ॥ वैकुंठ भुव
नी वीश्रामला ॥ ३१ ॥ मग ज्ञाली ती घेउ
न ॥ मग तये सीळे पासी येउन ॥ द्वीतीये
ध्याये पाठ करून ॥ तेने जीवन मुक्त
ता पावली ॥ ३२ ॥ तीघ ही जाली ब्रह्म भूत ॥

॥ प्रा ॥ ३ ॥

गीता मा कैप्रारब्ध राहात ॥ हे सुसमर्पी रीस गीता
त ॥ मग मानीत ज्ञाश्री ये ॥ ३३ ॥ मीत्रव
ता सी केले नमन ॥ पुत्र दत्त पुरा ज्ञाळा
ब्राह्मन ॥ तेथे देखीला पौते घन ॥ त्या
सी नमन केले पै ॥ ३४ ॥ तया ऊ व कीश
होन ॥ गीता ते परम नीधान ॥ द्वीतीयो
ध्याये जान ॥ पाठ केला पै ॥ ३५ ॥ ताका
ळ पावला सायुज्य ता ॥ पुनरावृती
नाही सर्वथा ॥ जो हे पठता भगवतगी

॥५७॥

ता॥ हुतहुता श्रीनी ग्रीत॥३६॥ ज्ञातीत
रुतस्नरनागत॥गीतापठनीहुतहुता॥
प्रानोनीसतानीवीन वीत॥गीतागातरा
त्रदीवस॥३७॥ इती श्री पद्मपुराने गी
तामाहात्मे॥लछमी नारायेनसंवादे
सुसर्मउद्धरनोनाम॥द्वीतीयोध्याय
॥३८॥ प्रा॥२॥ संतुयेयेसीकन्या॥सागेच
तरापत्नन पनाथ्या॥येनेहरे भवव्यथ्या
॥त्नानेनामावीस्कुहस्त॥३९॥ इती श्री

॥२०॥

गीता

॥प्रा॥३॥

माहाभारतज्ञात स्त्रहस्त्र॥सवीतायाँ
वैष्याशकयां श्रीरस्नपर्वपर्वनीयां॥
श्रीगीतानीरोपननाम॥त्रीतीयेमोध्या
य:॥१७॥ ॥श्रीपद्मपुराननीचीकना
॥माहात्मत्राइकाबेसर्वआ॥ऊनाथ्या
चासनाथ्याहुस्कुनाआ॥कुरीतसेज
ना॥१८॥ इती श्री गीता माहात्म॥अर्जु
नाप्रबोधी परमात्मा॥ तेचीश्रीतीया

गीता

सीनामानीरोपीताहोमे॥१४२॥

प्रा॥३॥

॥५८

॥५९॥

गीता

॥प्रा॥४॥

श्रीगनेसायेनम॥ऊर्ऊनम्ननेकासवा
उनादृना॥मोक्षाचेअंतरंगसाधना॥
नुउउउरीमानलेदुना॥तरीकासूद्ध
करवीसी॥१॥कोठेज्ञानस्तवीले॥
कोठेकर्मसांगीतले॥येसेतवमीश्री
तबोलीले॥तेनेनकलेसीद्धांनु॥२॥कु
श्रीमोहेपावतसे॥मालागीयेकचीत
येसे॥सांगानेमाझेनीउदेसजेनेका

गीता

DE BHAU DAJI MEMORIAL

DE BHAU DAJI MEMORIAL

॥५८॥ ल्या न पावीजे ॥३॥ इरुस्तुताने येकनी
र्मळ येक मळीन ॥ आधीकारी दोघे दे
खोन मोक्षा प्रतीस्या साधन ॥ ज्ञान कर्म
दोन्ही बोलीले ॥४॥ ज्ञानी अथवा ज्ञा
नी ॥ क्षण न सरती कर्मेन करून ॥ राहु ॥१॥ससा
न सके प्रकृतीचा गुणी कळ कोरे कर
वीजे ॥५॥ पूर्वी कर्म केली पावीन ॥ पुरु
सासी न्हुपजे ज्ञान ॥ ज्ञानवीन त्याग न ॥
मोक्ष सर्वथा न पावीजे ॥६॥ कर्मत्याग

॥प्रा॥ ना
ही त्यासी हानी जे कर्म नी आसक्तीन घरीजे ॥
गीता पशी स्वपेरे टाकने जे ॥ ते सर्व भ्रान्त पडे ॥ गीता
॥७॥ जे कर्म इंद्रीयाते नेमून ॥ वीशये
स्मरे नेम करून ॥ त्याचे कपट आचरण
न ॥ तो मूर्ख ऐसा जाणावा ॥८॥ क
६ र्मेंद्रीये मन करून ॥ आवरी ना राहेगाने
मून ॥ कर्म करी कर्में द्रीयान ॥ उदास
पन तो श्रेष्ट ॥९॥ माला गीतें करी संध्या
दीक ॥ न करुनी या हून करने आ

धीक॥जाना तेकाही येका॥देहहीन
होउनी या॥१०॥जेंव्हे ईस्वरा ज्ञा
रा घन॥तेचीकर्म जानी जेंवे घन॥
याला गीली काम होउन॥कर्मी का री
॥६०॥ ईस्वरार्थी॥११॥येका चे ज्ञापी कारी ॥२॥
ब्राह्मनादीका॥करुनी यांसर्व हील्लो
का॥बोळता जाला येकुपाळका॥ब्रा
ह्मनादीक तया प्रती॥१२॥हा येकुक
रा तुह्मी ज्ञाता॥पुरवील मनोरथा॥

॥प्रा॥५॥
या जे ची पावाल सर्वथा॥उत शैलर अजीव
गीता द्धी॥१३॥येने ये ज्ञेंज ज्ञावे देवासी॥पातं गीता
गुहोतील तुह्मासी॥ऐसे भजता येरयेरासी॥
॥६१॥ परम कल्यान पावाल॥१४॥येकुकरीता ॥३॥
प्रुत्री ळेदेव॥ते करीतील वरुसाव॥तेने
होईल धान्य वैभव॥अन्न होतयाचे
॥१५॥ऐसे देवेदी धळे अन्न॥तेने पे
च माहा येकु करने॥याचे जो करीक
दन॥तो चीओर जानावा॥१६॥पंचमा

हाये ज्ञाचे ते शेष॥ न क्षीती तया नाही दोष॥
तैसे च ते न क्षीती ते भोवळकी क्लीष॥
ते शंघीती आत्मावि॥१७॥ आन्न चे तो तस्तु
क्लीत सौनी ता॥ तने करुनी होती ती
व कृत॥ प्रत्यकारी अन्न तं॥ तेहो ये ये
ज्ञ करुनी॥१८॥ ये ज्ञ हाये कर्मस्तव॥ क
र्म ज्ञाले वेदापासाव॥ वेदाचा ब्रह्मीहुनी
उद्भव ह्मणोनी॥ ये ज्ञ ब्रह्म प्राप्ती॥१९॥ ऐ
सी प्रवाहमाळा गा अर्जुना॥ मग्न जो रची

॥प्रा॥४॥

लीते तो अनुष्ठीना॥ त्याचे आयुष्य व्यर्थ
गीता जाना॥ तो चरमता विषयी चे॥२०॥ तो व गीता
ची वैराग्ये नुपजे॥ तो पनी यत कर्म कि
री ते॥ मान तरे ज्ञान अभ्यासी ते॥ कर्म
त्याग करुनी॥२१॥ तो आत्मस्वरूपी र
त तो आत्मस्वरूपी तृप्त॥ आत्मस्वरूपी
संतोषत॥ त्यासी कर्म कर्तव्यता नाही॥२२॥
कर्म केल्या वीन त्यास॥ काही नुप
जे पुण्य लेस॥ अवलावान करीता ही जो

॥६२॥

॥४॥ स्था

दोषें तो हि तयासी नाहीं ॥२३॥ ब्रह्मादी स्वछा
वरात ॥ जे का ज्ञाने तीसर्व जुत ॥ ज्ञा श्री
यान्नातो तयासत ॥ मोक्षसी घेकानन
॥२४॥ ऐसा ज्ञानी न कसी जुडरी ॥ याती
वीहीत कर्म न करी ॥ कर्म करीतां ज्ञाना
शाली करी मोक्ष पावी जे पुढ ज्ञाते ॥२५॥
जनकादी काही ज्ञान पावले कर्मच करुन
हें देखवी देखती साधक जन या लागीं तें ही

॥प्रा॥४॥

गीता

कर्म करी ॥२६॥ जे जे करीती वीवकी ॥ ते तेंच
करी इतीलोक ॥ ते ते जे प्रमान करी जे से
की ॥ लोक ही तेसेची वर्तती ॥२७॥ म ज्ञा
र्जुना त्रैलोका मध्ये हि ॥ अप्राप्त प्राप्त म
नाही ॥ या लागी कर्तव्य न से कहि ॥ तथापी
कर्म तेही करीतसे ॥२८॥ अर्जुना मी जरी
सावधान ॥ कदाचीत कर्म न करीन ॥ मा
ह्मसे रवीन सर्व जन ॥ ते ही कर्म न करीती ॥
२९॥ हे लोक कर्म न व्हेती ॥ वर्न येर येरा

गीता

॥६३॥

तेमीकर्ती॥ मनुनी मी समजीन होती॥ सा
च कर्ता मीची जाणे॥३०॥ कर्मफळी आ
शा करुनी॥ जे सेकर्म करीती अज्ञानी॥
तेसे च रुपासपनी ज्ञानी॥ लोकसंग्रहार्थ
करी॥३१॥ कर्मी चाठाई ज्यासी प्रीती॥ ऐसे ॥५॥
जे अज्ञानी आहेती॥ अकर्तात्मबोध ज्या
चीमती॥ त्यं तां सर्व धोकरुं न ये॥३२॥ वि
हीत कर्माचा रुप देशा॥ ज्ञानी याने की जे
त्यासी॥ आपणही कर्मकी शषा॥ करुनी

॥प्रा॥४॥

गीता

दाखवी जे॥३३॥ प्रकृतीचे जे कार्य॥ क
र्म कर्ती ती ते इंद्रीये॥ ते जो आत्म ध्यास
अज्ञानी॥ मी कर्ता ऐसे मानी जे॥३४॥
कर्म जरी कर्तृत्व ता ज्ञानीयासी॥ तरी अं
तर का भेद घासी॥ ऐसे अर्जुना जरी
तु पुससी॥ ऐक तयाचे उत्तर॥३५॥ ज्ञा
ता अर्जुना तु आईक॥ ज्ञानीयाचा नी
श्चीये वीशेष॥ मी तरी नव्हे तुनामक॥

गीता

॥६४॥

नाहीत कर्म महीं तें ॥३६॥ केवळ इंद्रिये वर्ते
ती॥ आपुलालयाविषयाप्रती॥ ऐसे मानू
नीन करीती॥ कर्तुत्वा जीनीवे ३॥३७॥
प्रकृतीचे डेती कीगुन॥ तेहीं मोहीले ज्ञा
न॥ ते करीतातीउ भीधान॥ इंद्रीयाचा क
र्मी॥३८॥ त्यालागी सामर्थ्य तीसा॥ ज्ञानीयाने
नकीजे यैसे॥ उपदेसतु कर्ता इंद्रीयास॥
काहीसमर्थ नाहीं॥३९॥ आनोनीगा कर्म क

६॥

गीता

॥प्र॥४॥

रने॥ तें उचीत हुन आगे बोलने॥ तुझा
स्वधर्म तरी उचीत जानातरी उग्रमे॥ सो कम
कुन तुवा तृरी॥४०॥ कर्ता ईस्वर उतर्थी
मी॥ तमाधीन करीत से मी॥ ऐसानी अ
ये होउनी नीस्कामी॥ कर्म मज समर्पी॥
४१॥ ऐसे हे माझे नीत्य मत॥ हे नर होउनी
श्रद्धावंत॥ तें तें ज अनुष्ठीती नीदारहीत॥
ते न पावती कर्मबंधन॥४२॥ जे हे मा
झे मत नीदीती॥ याचे अनुष्ठान न करी ती॥

गीता

॥६५॥

तेज्ञानावम्हदूमती॥ ज्ञानस्त्रपहोतीते॥४३॥
तरी कामनावर्हिडन॥ इंद्रीयांअंहि नेम्हने॥
नीस्कामपन श्रद्धाचरन॥ महा फळव
न करीती॥४४॥ ऐकज्ञासकेचेउतर॥अ
र्जुनाम्हणे ऐकनी धीर॥ पुर्वीलिया कर्माचा
संस्कार॥ प्राचीन स्वभाव॥४५॥ सास्वभा
वासारीखे वर्तला॥ उपकी तो गुनदोष ज्ञान
ता॥ तो प्राणी मास्वभावा वाधीनता॥ इंद्रीये
नी मह करील काये॥४६॥ प्राणी मास्वभा

७॥

॥प्रा॥४॥

गीता

धीन नाही तरी॥ वीधीनीसध बोलीले का
तर॥ मा चे उतर ऊव धरी॥ ऊद प्रती सांगे
॥४७॥ इंद्रीयांचे देवीषये॥ तेथे अनुकूळ
इछ्याहाये॥ प्रती कुळाचे ऊपडेलये॥
ऐसा स्वभाव जीवाचा॥४८॥ तेथे तमासीव
स्य न होईजे॥ ऐसे शास्त्र बोलीजे॥ याला
गी इछाद्वेष तेजे॥ साधकाचे वैरी॥४९॥ या
लागी स्वभावीक प्रवर्ती॥ जेने प्रवर्तावे
वेहोली॥ परीन प्रवर्तावे स्वमुखी॥ पर

गीता

॥६६॥ धर्मीचा ठाईं ॥५०॥ सांगे जो परधर्म केला ॥ ॥८॥
सोहुनी अंगी स्वधर्म जाला स्वधर्म सिद्धी ॥
मरण जाला ॥ तेने स्वर्ग येरे तेन की ॥५१॥
पार्थ तेने कोनव का कोरे प्रेरीला ॥ ज्ञाते
पुरुष प्रवर्ते पापाला ॥ इछा न न करीता
हि गोपाळा ॥ हे भजु सांगानी धरि ॥५२॥ हा के
क्रोध हे काम ॥ रजोगुना पासान साच
जन्म ॥ दुसरि साहापापी परम ॥ सो ज्ञास
वैरी हा जाना ॥५३॥ अग्नी जैसा धुम्रे सह

॥प्रा॥ मा

गीता जे ॥ का अदर्शमळ आदरीजे ॥ जारे करोनी
गर्भ वेष्टीजे ॥ तेवी ज्ञान येने करुनी ॥५४॥ गीता
हा काम ज्ञाना ते ज्ञा वरी ॥ मालागी ज्ञानी
चा वैरी ॥ अर्जुनाची रायदेता तरी ॥ शांती
न के अग्नी जैसा ॥५५॥ इंद्रीये बुधीमन
॥ या चे बोलीले राहाते स्थान ॥ येने क
रून ज्ञान रोन ज्ञान मोहकरी जीवासी
॥५६॥ यालागी तु धनंजया आधी नेमून
इंद्रीया ॥ ज्ञान वी ज्ञान तमा याचीया का

॥६७॥

माते जीत ॥५७॥ इंद्रीये अष्टदेहाहुनी ॥ मन अष्ट इंद्रीयाहुनी ॥ बुधी अष्ट मनाहुनी आत्मा बुधीच्या साक्षी ॥५८॥ ऐसे नीवींकार जाणुन ॥ बुधी करी मन नेमुन जीती हो अर्जुना मन ॥ ज्याची गती दुर्जेय पै ॥५९॥ हरी ॐ तत्सं इती श्रीमद्भगवद्गीता ॥ सुपनीसु ब्रह्मवीद्यायां ॥ योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ॥ वादे कर्म योगो नाम त्रीतीयो ध्यायः ॥६०॥

॥ ९ ॥

॥प्रा॥४॥

आध्याः ॥३॥ तीसरा आध्याय संपूर्ण गीता ॥ तमाचा महिमा लघु मी श्रोता ॥ भगवंत हो ये आपन वक्ता ॥ श्रवन करीता मोक्ष होये ॥१॥ हरील ते नो बिजकांते ॥ गोदातीरी नासीकाउते ॥ कासीकर ब्राह्मन तेथे ॥ त्याचा पुत्र धर्म गळीत ॥२॥ सांडुनी वेदाध्येयेन ॥ वानी सवती करी आपन ॥ आरंवडपर दारा सेवन ॥ ऊत कर्म ही करी ॥ ३॥

गीता

गीता

॥ द्दता ॥ ॥ ७० ॥

मद्यपानीपारधीखेळत॥कधून येते
काळीत॥पापकर्मीसी नाही क्षीत॥
द्रव्यनासीतपीतीयाचे॥४॥तेने बाप
केळादळद्री॥मग द्रव्य नदेखे घरी॥पुढे
माडीली चोरी॥नानापरी द्रव्य आनी घरा
सी॥५॥याद्रव्ये वानी द्युत करीता॥पोटन
भरे सर्वथा॥एका घरचीजाला फोडी
ता॥नघरीचीतीकाटाळा॥६॥मगतो

॥प्रा॥ ४॥

गीता

द्रव्य घेउनी पळाला॥उतर देसे उदी
मागेला॥कस्तुरीचंदन आगर आनीला॥
वीकुं लागला देसात॥७॥मग मनी उ
लाठवली घरीची आवला॥कामे बहुत
जाला उतावला॥नबी चारी आवेळ वेला॥
दीवसगेला आसमाना॥८॥दीवसगेला
तो जाली रात्री॥सांगाती टाकुनि गेले दु
री॥तवं तो मारीला चोरी॥वस्त्रा तळी

गीता

॥६९॥

त्याचा जीव गेला॥९॥ तो राक्षस होऊनी
त्या वनी॥ मार्गस्थासी छळीनी त्यानी॥
राहिला येका ह्मा चारस्थानी॥ उर्ध्वके
सी वीक्राळ॥१०॥ त्याचा पुत्र नासीकाग्नी
तरी॥ स्वकुटुंबासी चीता करी॥ बहु
तपीवसला गेले देशांतरी॥ कहीं पीता
भेटेल॥११॥ मग पांथीक सांगता त्या
सी॥ तुझा पीता मारील्या वनवासी॥ तेथो

॥११॥

गीता

॥प्र॥४॥

ककरीती नानावीलापेसी॥ मायामोहो
काऊनीया॥१२॥ तव पोहानी धाकावारान
सी॥ लोक हान ती त्या पुत्रसी॥ सतगती
कावी त्या पीतीयासी॥ ठायेसी करी पीड
न॥१३॥ मग तेनी घालाकमठु॥ घे
ऊनी सकळही परीवारी सेवकु॥ मी
गी घोरवनांतरु॥ पोहाते वनी राही
ला॥१४॥ पुत्रे पाळहांदी घवेत्याह्मा
तळी॥

गीता

मग जो जनोतरमः ध्या करी ॥ ती सचा ज्ञाध्या
ये पदूत तैसे वेळी ॥ गीते चे ज्ञध्येन साडी
ले ॥१५॥ ज्ञाध्या संपत्ताची ज्ञान ॥ स्वर्गी
सौख्य ज्ञाकादारुन ॥ वकुतापुत्र पाहे दच
कुन ॥ तव पीता ते ने देखीला ॥१६॥ सवे
चीकडु ध्रदेहपळा ॥ वीमानी गुल रत्नावी
श्रेष्ठ [illegible] ॥ गाल्हे सदेह सोडीला ते क्षेदीश
देहो तो ज्ञाला ॥१७॥ चतुर्भुज पीतांबर
धारी ॥

॥अ॥४॥

गायेन होत जये ज्ञये करी ॥ दुर्धर पातका
ते जुनवरी ॥ पीता पुत्रासी बोलीला ॥१८॥
बाळा धन्य धन्य तुझी वानी ॥ मज जो
डवीले या देहापासुन ॥ चतुर्भुज वीरवु
कडुनी ॥ मज पाठवीले वैकुंठा ॥१९॥
पुत्रा तु ज्ञाइन कोवारानसी ॥ कोटी
तीर्थ ज्ञाली तुजपासी ये कोनी पीत्या
चे वचनासी ॥ पुत्रे नमस्कार घातला ॥२०॥
स्वमी पीतराला ये ज्ञान ज्ञा मजला गुन ॥

॥७१॥ पीता बोलीला पुन वचन॥ अरे बाळ कातु धुन्य ध्ये घे ज्ञान छत छता वृजा ळासी॥२१॥ पुत्रा तु ज्ञा मे गोपा तीरी॥ ज्ञा ध्या ळा नो नीज ळ घे कारी॥ चुला ता तु उधरी ये ने प्रकारी॥ नरकं अ घोरी बु उत असे॥२२॥ तु फीरोन ज्ञाये मावासी तुझे नी पावळो वीस्तु पदासी॥ कर्मयें सीच घउळी बधुं सी॥ नरका सीतो ही गेळा॥२३॥ आनी काही कुळीचे उधर ॥९३॥

॥प्रा॥म॥

गीता न करी पुर्वजाचे॥ कल्यान ज्ञासी वंदुजा॥ ॥ मुचे॥ स्वर्गी दुनीतु ज देउ॥२४॥ पीता गेला गीता नै कुंठासी पुत्र ज्ञाला ना सीकासी॥ सेक रा चे देउळासी॥ संध्या काळी पावळा॥ ॥२५॥ तीस ना ज्ञा ध्या ये गी ता स्नान ता॥ वीमानी बैसो नी ज्ञाका चुलह्यु ता॥ घ म्य घ म्य पु त ध्यासम न्जी॥ नर्रका पासु नी काढी ले॥२६॥ वी ज्ञाये बोगे ज्ञा चळे जाले॥ ना ना नरकी होता बुडाले॥ तुझे नी पदे

॥७२॥

स्वर्गपावलो॥ वी ष्णुची ज्ञालोपाहे
स्वये॥२७॥ ऐसेची तें जेहोते॥ वीमानानु
दूजालेतेते॥ वनीतानुतिये ज्ञाध्याये गी
तेते॥ ज्ञासीवंदिदेत तेनी घाले॥२८॥ ऐम
दुत ज्ञाले वेगसी॥ त्रीतीये ज्ञाध्याये नाग
वीले ज्ञासासी॥ सेरव स्फुरन कारीतज्ञा
ले येमापासी॥ दंडटाकुनी बैसले॥२९॥
येमस्यादुताते घेउनीनी घाला॥ तव वीष्णु
दुताते मेला ज्ञाला॥ तो येमनयाते घेउ

॥७४॥

॥ ॥प्रा॥४॥

गीता

नीकीरलो॥ येमालयाप्रती॥३०॥ ऐसे केले
ज्ञातीथ्य नहुन॥ हानेकों ज्ञालेतीजीये वो
वीष्णुदुततया तेसांगत॥ ऐकावे तुं हली॥
॥३१॥ त्रीतीये ज्ञाध्याये करीपठन॥ ऐसा
नासीका चाब्राह्मन॥ जो गीता पुर्वजपुन्य
वेचुन॥ वीष्णु पदासी तो हापाठवीले॥३२॥
काष्टेधावत सोमा कामासी॥ सापडले
तेनेलेवे कुठासी॥ कीतीये कज्ञालेये
मैंपुरीसी॥ पै ज्ञालो येमगनहो॥३३॥ ये
मदुतासी ज्ञानीपुर्वजासी॥ घेउनी ज्ञालो

गीता

॥७३॥ ॥१५॥

क्षीरसागरासी॥ कष्टसांगोनी देवापासी॥
दंड पापीयासी केवी करू॥३४॥ देव हासो
नी बोलते योसी॥ आपनास मान पापीक
री तोसी॥ तुमचे काये वेचले येनें यासी
फुकट पापीयासी सोडवीता॥३५॥ उध्दवा
गीतेचे श्रवन केले॥ ते काते पाप राजीले
तैसे वटीमहुप जाले॥ ऐसे बोलीले श्रीवी
ठ्ठ॥३६॥ तु[illegible]ली जावे येमपुरी॥ ऐसे बोली
ला श्रीहरी॥ देवाते येरू नमस्कारी॥ सर्वभा

गीता गीता

॥प्रा॥॥४॥
वे करूनी॥३७॥ नमस्कार करूनी॥ फुनुसे
तमाये मगेला स्वग्रामा॥ ऐसा गीतेचा महि
मा॥ आगाध असे॥३८॥ आतीत रूत सनना
गत॥ सीव आपन गीता पढत॥ श्रेवने वीस्तु
का वेयेचे॥ ते हुत हुताव होईल॥३९॥ इ
ती श्रीपद्मपुराने गीता माहात्मे॥ लक्ष्मीना
रायेन संवादे॥ चर्म गळीत उघर नो नाम॥
त्रीतीयोध्याय॥४॥॥॥ ८व॥१००॥ फुढे च
तुर्थ आध्याये॥ धृतराष्ट्र सांगे संजयाते

॥७४॥

चवीस्थ दास नामा प्रमये॥ सांगेल श्रोतीया
सी॥ ७१॥ इती श्री महाभारते॥ सत सह
स्त्र संवीतायां॥ वय्यासकथा श्री॥ भीष्म
पर्व पर्वनीयां॥ गीता गीतामाहात्मनीरो
पननाम॥ चतुर्थ प्रसंगः॥ ७२॥ पत्र॥ १५॥
प्रसंग॥ ४॥

॥१६॥

DR. BHAU DAJI MEMORIAL

गीता

॥प्रा॥ ५॥

॥श्री गनपतीयेनम॥ ह्रस्थ स्यने हा पुर्वीक
र्मयोग॥ स्वामी सी सागीतला सांग॥ स्वमीने पु
त्रासी म्हणे मनुसी ये धावी भाग॥ येने चयु
क्ष्वाकु बोलीला॥ १॥ ऐसा हा परपरांग
त॥ याला गीज्ञाता नेणती॥ २॥ तो ची हा क
र्मयोग पुर्वज॥ आजी म्या सागीतला तु
ज॥ हे चीतु ज नीरोपील गुज॥ सरवा भक्त
हाणोनी॥ ३॥ ऐसी कडेरा तुलजन्मले ऐसे
पार्थ बोले॥ स्वामीचे जन्म पुर्वीचे जाले॥

गीता

DR. BHAU DAJI MEMORIAL

।।७५।। ज्ञानी पुर्वी त्यासी सांगीतलें ।। ते मज कळ
लें कैसें ।।४।। हे स्कूं हां नें अर्जुना तुज म
ज ।। बहुत जन्म जाले सहज ।। ते मी जाणे
सर्व नीतु ।। ते तरी तु नेणसी ।।५।। जरी मी ।।१।।
अर्जुना शरीरें कीत ।। सर्व प्राणी यातेने
मीत ।। तथापी मायेनें देह धरीत ।। मी अ
सें प्रभु हृस्व रुप ।।६।। जे धर्वा जे धर्वा धर्म ।।
बुडे होसे अधर्म ।। ते धर्वा ते धर्वा जन्म ।।
धरी जगा अर्जुना ।।७।। साधुचे प्रतीपालन ।।

।।प्र।।५।।

गीता ।। ज्ञानी दुष्टाचे दमन ।। करावया धर्मांचे
संस्थापन ।। युगी युगी जन्मती धरी ।।८।। गीता
ऐसें माझे स्वेछ्यां हत जन्म ।। धर्मपाल
न रुपी कर्मतत्वता ज्ञान तो न पावे जन्म ।।
देहत्यागी मज पावे ।।९।। इछ्या भय क्रोध
साडुन ।। माझ्या ठाइ ठेउनी मन ।। भक्तीकरी
पावोनी ज्ञान ।। साधु तो उपेपावेल बहुत ।।
।।१०।। जे मज सकाम भजती ।। तेना नावी
रायेपावती ।। इछा साडुनी मज भजती ।।

॥७६॥ तेराहतीमोक्षपदी ॥११॥ ईंद्रादीकदेवरुप ॥२॥
तरी ॥ मज सेवीते तनरी ॥ फळदाताहीमीजं
तरी ॥ असे ईंद्रादीकाचे ॥१२॥ कर्मफळा
तेवीछीत ॥ कुंतीती ईंद्रादीकाते ॥ यालागी
सीघ्रकरीहोमाते ॥ परी मोक्षपद दुर्लभ ॥
॥१३॥ म्याचकेलेब्रह्मादीकवर्न ॥ लावी
लेत्यासीकर्मज्ञानी गुन ॥ तथापीमज
उकर्तेपन ॥ ज्ञा कीनाहीहानोनी ॥१४॥
मज कर्मफळाची चाड नाही ॥ यालागी

॥प्रा॥५॥

गीता ॥कर्माचालेपनाही ॥ यैसेमाझेरुपजा गीता
नेतोही ॥ नपावेकर्मबंधन ॥१५॥ साडु
नीअहंकारादीक ॥ जेकर्मकेलेतेन
केबंधक ॥ यैसेजानोनीजनकादीक ॥
तेकरीतीतैसेतुकरी ॥१६॥ कर्मकर्मे
तेकवन ॥ तेनेनतीवीवेकीजन ॥ तेकु
मीकर्मतुजसांगेन जे जानताचीमोक्ष
फोये ॥१७॥ कर्माचे ज्ञानीअकर्माचे ॥
वीचारावेस्वरुपनीबंधाचा ॥ साधुसं

गती ज्यालागीं कुचे॥ ज्ञान असे दुर्घट॥१८॥
ईश्वरी समर्पिले जे कर्म॥ तेनेची फुटी
न कुतर्म्म॥ हाणोनी ते ज्ञाना वेगु कर्म॥
मोक्षाचे कारन जे॥१९॥ न करने वी
हीत ते कर्म अकर्म से दीसे परी कर्म॥
पाने रुप जे अघर्म॥ कारन बंद्धाचे॥२०॥
कर्म कि कर्मातॅकु पैसे॥ जो जाने तो बुद्धी
मंत असे॥ तेनेची कर्मे केली बहुवसे॥

॥७७॥ ॥३॥

चे

॥प्रा॥५॥
तोचो श्रेष्ट ज्ञान॥२१॥ ऐसा जो नीरंतर
सावधान॥ त्यासी अक्रात कघडे कळी
गमक्षना॥ ते जरी जाले तरी नाहीदुसन॥
पेरा कामुका तेनीदपा॥२२॥ ज्यासी सर्व
कर्म वीहीत असती फळसेकल्पर हीत॥
बीव की ज्ञाता हानतीतयात॥ ज्यासी क
र्मे ज्ञानदग्ध॥२३॥ कर्मफळी संगसाडु
न॥ नीयत्र त्रप्त योगक्षेमेवीन॥ पैसा
जो वीहीत कर्म करुनात व्यापीतो अ

गीता गीता

कर्ती॥२४॥ येकुनी चीत आनी देह॥ साडुनी
कामना आनी परीग्रह॥ पापरुप ते सरीर
नीर्वाह॥ नुपी कर्म करीना॥२५॥ चीती लय
वीन जो लाभ जाला॥ तेने ची करोनी संतो
श ला॥ शीतो धलु बाधीती ना ज्याला॥ तो
कां सर्वत्र नी वैरी॥२६॥ कार्ये सीधी होता
न होता॥ ज्यासी असे नीत्य समता॥ ता
स्वभावी कवीहीत कर्म कर्ती॥ तो ही न पा
वे बंधन॥२७॥ नीकाम जो राग द्वेस मुक्त॥

गीता

॥७९॥ ॥५॥

ज्ञानयोगी त्याचे स्थीर चीत ॥ ईस्वरार्थ
जो कर्म करीत ॥ तया च्या नासती यातना
॥२८॥ पात्र कवी ब्यदकन ॥ है ब्रह्मरूप ज्ञा
नी येतमान ॥ ऐसे ब्रह्मरूप स्थीर मन ॥
केली या ब्रह्माची पाली जे ॥२९॥ सकाम जो
कर्मयोगी येक ॥ ते येज्ञी पुजीती ईस्वरादीक
ज्ञानयोगी जे वसीष्टादीक ॥ ते कर्मी ब्रह्म
[illegible] भावीती ॥३०॥ ब्रह्माच्या रीजोनी ब
का दीप्त करूनी येम पावक ॥ होमीती है

॥प्रा॥ ॥५॥

गीता वीश्ये श्रवनादीक ईद्रीयाचा समुदाय
॥३१॥ ते ईद्रीये प्रानाची कर्मे टाकुन ॥ आत्म
ज्ञानाग्नीने जालुन ॥ यावी ज्ञानदीपे क
॥रुन ॥ स्थीर होये तात्पर्ये ॥३२॥ येक का
रीती द्रव्यदान ॥ येक करीती हछनचा
प्रायेन ॥ हटयोग समाधी स्थमन ॥ ऐ
से करून येक राहाती ॥३३॥ येक करीती
वेदपठन ॥ येक ते वेदार्थ ज्ञान ॥ व्रतआ
चरतीती कठन ॥ ऐसी नाना साधने ॥३४॥ गीता

॥८॥

आपानाचा ठायीं प्रान ॥ मेळवीती पुरक
करून ॥ कुंभक काळीं प्रान ॥ दोन्हीकों
ड्रून राखती ॥ ३५ ॥ मग प्रानाचा ठाईं अ
पान ॥ मेळवीती रेचक करून ॥ ऐसं
प्रानायाम पारायेन ॥ होउन येक राहि
ले ॥ ३६ ॥ येक ते आहार रोधनी उपे ॥ स
हज क्षीन होती इंद्रीये ॥ प्रसाव तीचे
नीळये ॥ होम भावाना करीती ॥ ३७ ॥ अ
वा पुर्व वैर्कि प्रकारे आवर्तता रेचक पु

॥६॥

॥ प्रा ॥ ॥ ५ ॥

गीता

रे ॥ सोहं हंस या अक्षरे ॥ जीवी ब्रह्मैक भा
वीती ॥ ३८ ॥ कुंभक कारी सर्वही प्रान ॥ पा
वले असतां ऐक्यपन ॥ तेन्हे लीन होता
इंद्रीयेगन ॥ होम भावना करीती ॥ ३९ ॥
ऐसे कळही ये ज्ञाःजानती ॥ ते येतुके करु
नी पातके नासती ॥ ऐसे यज्ञु करूनी
कुन्य अर्जीती ॥ संप्रदाइ जानावे ॥ ४० ॥
ये ज्ञ केल्यां तर ॥ उरे जो अवसर ॥ तेध
वा वीहीत जो आहार ॥ तो केवळ अमृत
रुप ॥ ४१ ॥

गीता

॥८१॥ तयाते जे म्हणीती ॥ नीमळिचीत होती ॥ ऐ ॥७॥
से जे ब्रह्मातेही मीळती ॥ तेहू ज्ञान पावोनी
नी ॥ ४५॥ अ◻र्जुना जे यज्ञ करीती ॥
ते इंद्री की नसोकती ॥ मापरलोकीची
प्राप्ती ॥ ते कैचीत यासी ॥ ४६॥ अर्जुना जे
येज्ञ करीती ते इंद्रीकी नसोसासोक
ती ॥ मापरलोकीची प्राप्ती ॥ ते कैचीत
यासी ॥ ४७॥ ऐसा येजु नानाप्रकारे ॥
सांगात वेद बोले सैरे ॥ देह मन इंद्रीये

॥ प्रा ॥ ५ ॥

चे आपारे ॥ तेने करुनी वंचले ॥ ४८॥ परी
गाती आत्मस्वरुपाचा जोगंघ ॥ तयासीते येना गाती
समंघ ॥ यालागी तो येवंवीध ॥ ऐसे जा
नुनी म्हणो हो सी ॥ ४९॥ जे बोलीले द्रव्य
येज्ञादीक ॥ याहुनी ज्ञानयज्ञ अधीक ॥
फळसहीत कर्म जु सेक ॥ ज्ञानी साम
के गा अर्जुना ॥ ५०॥ तनी ते ज्ञान पावावया ॥
संत सा घ्टु प्रती जाउनीया ॥ सवा करुनी

॥८२॥

पुसीजे तया ॥ स्वामी संसार खंडे कैसा ॥४७॥
मग ते शास्त्राते जानते ॥ स्वस्वरूपते अनु
भवीते ॥ सात्वात योग करुते सागतीना ना
मुक्ती ॥४८॥ का जे ज्ञान प्राप्त जाले जालीया
मोहो न पावती घन जया ॥ ज्याने ज्ञान सर्व
भुत्र पीतीया ॥ आपल्या ठाइ देखसी ॥४९॥ स्व
वीद्यार चीते करुते येसी येसे आपुल्या ठा
इ देखसी ॥ ते घवा मज माजी मीळसी ॥ सक
ळा करुता सहीत ॥५०॥ जरी असीला सी घोर

॥८॥

॥प्रा॥५॥

गीता

पाहीपापी ॥ साहुनी आगु घीक तयापी ॥
आग्रे ईलया नाव रूप ॥ पापसमुद्रा ततर
सी ॥५१॥ जैःसा प्रदीप्त जाला दहन ॥ का
ष्टाचे भस्म करी अर्जुना ॥ जांनते वीक
र्मीचे भस्म करी ज्ञान ॥ सचीत कीये
मानाते ॥५२॥ तप दान येइवत ॥ मो
क्षाचे साधने आहेती बहुत ॥ परी ज्ञा
न श्रेष्ट तयात ॥ ता काळ मोक्षदाते ॥
॥५३॥ पकीते बहुत काळ ॥ कर्म योग

गीता

करीतासकळा॥चीतज्ञात्मयानीमळा॥ज्ञा
नयासेप्राप्तहोये॥५४॥भक्तीपुर्वकजेक
र्मकरीता॥तोज्ञानपावेदृष्टीयेनेमीता॥
ज्ञाननीश्चीतजालेअसता॥तत्काळमो
॥८३॥ क्षहोये॥५५॥गुरूनेबोलीलाअर्थतोमे ॥५॥
नता॥ज्ञानोनीहीभक्तीनधरीता॥भक्ती
असोनीसंदेहमानीता॥तोस्वार्थभ्रष्ट
होये॥५६॥यातीनछ्येतोसंदेहीकुटाळा॥
ईहीलोकीपरलोकावंचळा॥सुखही

॥प्रा॥५॥

गीता कैचेत्याला॥संदेहातत्मतफीरे॥५७॥ईश्व गीता
रीजोकर्मसमर्पीता॥ज्ञानोनीज्ञाना
अकर्ता॥देहाभीमानातेसांडीता॥तो
स्वरूपीसावधान॥५८॥तयातेअर्जुना
ज्ञाना।कर्मनकरीतीबंधन॥केलीजे
स्वभावीककर्मेकरून॥अर्थवालोक
संग्रहार्थ॥५९॥यालागीज्ञानस्वरूपने
नता॥हृदईसोकवसता॥देहाभीवीवे
कपाअसी॥ज्ञाचीछेदीतयाते॥६०॥भग

॥८४॥

अपरोक्षसाक्षात्कारालागी॥ प्रवर्ती
वेनीस्काम कर्मयोगी॥ ज्ञाता प्रस्तु
त उठीवेगी॥ युद्धकरावयासी धर्मे॥ हि॥

हरी ॐ तत्सदिती श्रीमद्भगवद्गीता
सूपनीषत्सु ब्रह्मविद्यायां॥ योग
शास्त्रे श्रीकृष्णार्जुन॥ संवादे ना
म॥ ज्ञानयोगो नाम चतुर्थोध्या
यः॥ ६२॥ अध्या॥ ४॥ परीसा कथासा

॥८५॥

॥ प्रा॥ ५॥

गीता

वखान॥ गीता माहात्म्य निरोपन॥ पुसे
कमला आपन॥ नाना येन सांगतु॥ १॥
वाराणसी राजधानी॥ तीर्थ राज मुगुट
मनी॥ तेथे भरतमुनी नामे करुनी॥
चतुर्थ अध्याये गीता जपे॥ २॥ तो कोने
ये केदीवसी॥ नीघाला देवतीर्थ पाहा
वयासी॥ मार्गी बदरीद्रुये वनवासी॥
तेछाये सी बैसला॥ ३॥ निमीकरुनी
संध्यास्नान॥ मग चौथा अध्याये

गीता

गीतापठन॥ ऐसे जाले पाचदीन॥ तवं अपु
र्व वर्तलें॥ माहो हि कडेहो लीबहरी॥ या
जुनीनी घाल्या दोनी नारी॥ जाडेवाल्ली
ते अवस्थरी॥ स्वरूपलावन्या न्य सुंदर
खानी॥५॥ मग ते हीन मीलाली कर त
मुनी॥ दोन्ही ऊक्ष्याचा हिल्या कर जोडु
नी॥ स्वन परसुंदराला वन्ये खानी॥ मधु
रावाणी बोलती॥६॥ आगा ये स्वामी

॥प्रा॥५॥

पुन्यसीळा॥ दीनोधारका दयाळा॥ आसो
सी सोडवीले कृपाळा॥ बदरीदेहापासुनी
॥७॥ येऊत्तमें काये म्या सोडवीले॥ तुह्मी
कोन कोनाच्या हे न कळे॥ काये नीमी
स तुह्मासी जाले॥ हे बदरीदेह पै॥८॥ सन्या
सीवीस मीत हास्य वदन॥ ह्मने सागावे
हे कवन॥ मग दोघी बोलीली॥ यावच
न॥ कर जोडुनी ऊवी या॥९॥ आये का

गीता

॥८६॥ ॥१२॥

स्वामी सावधान ॥ गोदातीरी तीर्थ गृह
न ॥ जेथे पापरासी होत से क्षीन ॥ तेणे ये
कावधान तपकारी ॥ १० ॥ सप्त तपानाम
साचे ॥ पुन्य वाढले से अनुष्टानाचे ॥ इं
द्रेवी छन माडीले साचे ॥ आकर्षन अ
म्रुचे केले ॥ ११ ॥ आली दोघी ऊर्वसी रा
नाये कापैरे लावन्य कापदीपीका ॥
उदे आज्ञा आज्ञापीता त्वि देखा ॥ सीनगारे सी
उतरल्या ॥ १२ ॥ तव तो स सरुपीत याच्या
नस्त ॥

॥ श्रा ॥ ४५ ॥

गीता

आली तेथे केले मृदंग ताल संगीत ॥ राग
रागीनी नाद संगीत ॥ आळापीले ॥ १३
तावका वकहा देगुन ॥ सप्तस्वर तान
मान ॥ तव तो रुसी मोहीला मन ॥ का
मबाने वीधीला ॥ १४ ॥ तव तो मुनीश्व
गला से ध्यानी ॥ नेत्र उघडीता कोप
लामनी ॥ श्राप देआला लागुनी ॥ जेथा
ऊ वीतीशी बदरीकाल ॥ १५ ॥ आली जा
लो समाचकीत ॥ छळे नातो पुनु ज्ञावी

गीता

॥८७॥ रक्ते॥ मग ज्ञाली गेली मरनां गत॥ दुःखाप ॥१३॥
दे ज्ञाला सी॥१६॥ ज्ञाली नीरा परा धनारी॥
परा धीन ज्ञा ज्ञा धारी॥ रा जा ज्ञा बाहोनी
सीरी॥ न कता तो द डी ल॥१७॥ छ कीता
स्वपे तु म चग्म मरन॥ दो ही कडे नीदप
जीने॥ स्वामी कृपा करी तु ज्ञी दीना॥ दे
ई तु स्वापाते॥१८॥ मग तो बीनीला कृपा
वाः चन॥ बारानसी त ब रत ब्राम्हना॥ चे
थाज्ञाध्या गीता पठना॥ करी ता श्रवन तु
धरेराजा॥१९॥

॥प्रा॥५॥

गीता तो समयो ज्ञा ज्ञी घडला॥ जपगी ते चा गीता
श्रवनी पडला॥ ब्रम्हो पासाव देह सुटला
ला॥ ज्ञाता हत हत जालो पै॥२०॥ तु सी तु
ज्ञा देत नमा ज्ञी॥ नारी गेल्या स्वर्गासी
करत ज्ञाला ती थी सी॥ गीता ये सी पा
वन॥२१॥ ज्ञाती तरा तमु तु च्या मरन॥
कागवत गीता करी गायेन॥ श्रोता व-
का हो ती पावन॥ सा मृत्य सा द्रु म हे

||८८||

गीता||२२|| ईती श्री पद्मपुराणे गीतामहात्मे श्री लक्षमीनारायेनसवादे॥ उपक्षरावदरीदेहोदघरनो नाम॥ चतुर्थमोध्याय:||२३|| ठवे||८५|| येश्री कथासत्रयो||घृतराष्ट्रशमी सागेलुप्तामध्ये|| हैची श्री तीर्थमाजी प्रथमध्ये|| ईती साहाचीनामाबी स्वरुदासरु||२४|| ईती श्री माहाभारते माहापुराणे||सतरत्र

||५४||

||श्री||५||

स्त्रहस्त्र सवीतामा|| बो व्यास कथा पेश्री क्ती स्मपर्व पर्वनी मां||गीता गीता माहात्मेनी रोपनमौनो||पंचमोध्ये ध्ययमाह||८७||प्रसंग||५||ठवपत्रे ||८७|| ||पत्रे१५|||

गीता

गीता

DR. B... MEMORIAL

॥८९॥

॥१५॥

गीता

॥प्रा॥६॥

श्रीगनपतयेनमः॥ ह्रुस्नुसीह्लानेअर्जुनि
॥सागसीकर्मयोग आनुष्टान॥ यातनुंत
कल्यान॥ तेमज सांगावेनी श्रीत॥१॥ ह्रि
स्नुलनेगा अर्जुनां ज्ञान कर्म याग आ
नीतदं न्हु आन्हुष्टानां॥ हेड्डयेमो ह्नसा
घना॥ यैसेजाननी श्रीत॥२॥ प्रकमची
कर्मजेटाकने॥ याहुनी बरवे कर्मीचे
करने॥ यागाची याचील ह्नने॥ सांगेन
तेआईक॥३॥ तोचीसन्यासी आवघा

गीता

Dr. BHAU DAJI MEMORIAL

॥७॥ री॥ जो ऊन्मुष्याचा द्वेसु करी॥ ईश्वाचीही
चाड न धरी॥ ऐसा जो कां उदासीनु॥४॥
या लागी माहाबाहु जा॥ तुं द्वंदातीत जाला
सी सहजा॥ तो सुखें सारा पासुनी वोजा॥
ऊनयासे मुक्त होये॥५॥ आत्मज्ञान अ ॥१॥
नी कर्मयोग॥ हे दोन्ही वेगळाले मार्ग
ऐसे बोलती अज्ञानी हुर्कग॥ परी ज्ञा
नी ऐसे न बोलती॥६॥ जे फळ साक्षात

॥श्लो॥ ६॥

ज्ञान पावीजे॥ ते फळ ज्ञानद्वारा लाहीजे॥
जेने ज्ञान रक्षना कर्म कीजे॥ ये आघी
कारे तोची ज्ञाता॥७॥ कर्मेवीन प्रथ
म चीमा हाबाहु॥ ज्ञान साधीता कष्ट
हु॥ कर्म करीता जो उत्साहु॥ तो सीघ्र
गीता ज्ञान पावे॥८॥ जो कर्म करीनी मळे गीता
चीते॥ जीतस्वभाव इंद्रीये जीते॥ स
र्वकुता त्मा स्वस्वरुप वसुते॥ ऐसे को

री तो हि लेप पावेना ॥ ९ ॥ देखता ऐकता
स्पर्शता ॥ घ्राण घेता आहारीता जीताजी
ज्ञा करीता ॥ स्वास नाहाता बोलता साडी
ता ॥ घेता देता निमीषी उन्मेषी ॥ १० ॥
॥ ५१ ॥ सावधान जै रूप ज्ञानता ॥ इंद्रीये वी ॥ २ ॥
षयी पेवरनी घरिता ॥ आपन जली र
अकर्ता ॥ ऐसा मानी नीश्चीत ॥ ११ ॥ क
र्म ब्रह्मी लोपनिकरून ॥ जो कांकरी सग

॥ प्रा ॥ ६ ॥

टाकून ॥ तो लेसन पावे पापान ॥ कमलदलीं
जैसे उदक ॥ १२ ॥ सरीर मन बुद्धी करी ॥
गीता कैवळ इंद्रीयाचे करी परी ॥ चीत सुद्धी गीता
लागी कर्म करी ॥ कर्मे करीती सगया
गे ॥ १३ ॥ युक्त तो टाकुनी कर्मफ
ळ ॥ सुख पावे तो अतीनीर्मळ ॥ सुख
तो कां अयुक्तनी प्रबळ ॥ कां की आस
क्त बांधता हे ॥ १४ ॥ टाकुनी सर्व कर्मे

॥७५॥

मनी म्हनी सुखवज्र से इंद्री येने म्हनी॥ दे
हळ्ळ्दन नगरी राहनी॥ काहीन करीन
कारवी॥१६॥ कर्मजे अनाअकार्तेपन॥ क
र्मफळासी सापोतन॥ तीवासी करीत नाही
नारायेन॥ तेस्वभावची होने असे॥१७॥
कोनाचे पाप अंगवा म्हनता॥ ईस्वर नाही
अंगीकारीत॥ अज्ञाने कारनी ज्ञाना [illegible]त॥
तेने करूनी मोहो पालती जीव॥१८॥ आत्म
ज्ञानते अज्ञान॥ त्याचे नासले पापाडि॥

॥३॥

गीता

॥प्रा॥६॥

न॥ सूर्याचे परी त्याचे ज्ञान॥ प्रकासी ये पर
ब्रह्माते॥१९॥ ते ब्रह्मी ची बुद्धी ज्याची॥ ते
थे चीवृती मनाची॥ ते थेनी ष्टा इंद्रीयाच
ची॥ ते थे ज्याची वीश्रांती असे॥२०॥ ऐसे
जे कानी रंतर॥ ते ना पावती संसार॥ ज्ञाने
कारनी केला सत्कार॥ ते ही सर्वीचे॥२१॥
वीद्याज्ञानीनम्रपन॥ योगे पाने मु
क्त तो ब्राह्मन॥ गौ ह स्ती आनी चांडाळ
स्वान॥ ऐसी ये ठाई ज्ञान समदृष्टी॥२२॥

गीता

॥श्री॥

याची देही तेही जीतले ब्रह्म॥ ज्याचे म
न जाले सम॥ ज्यालागी शुद्ध असे ब्रह्म॥
॥२३॥ ह्मणोनी ब्रह्मी राहीले ते॥२३॥ हर्ष न
पावे ब्रखे जालीया॥ चीता न करी दुख
पावलीया॥ क्रांत नके बुद्धी स्थीर जाली
या॥ तो ज्ञाना वा ब्रह्मजु ब्रह्माची जसे॥२४॥

॥अ॥

बा हेरी वीषयाच्या ठाई॥ प्रीती न करी चस
च्या ठाई॥ तेने अंतरी आपुल्या ठाई॥ सुख
पावीजे संपुर्ण॥२५॥ आधी कर्म मनाजा

॥प्रा॥६॥

न॥ तेने करुनी स्थीर करी मन॥ तेने पा
वोनीयां मोक्ष स्थान॥ सुख अखंड ये जो
गीजे॥२६॥ वीशयापासोन जे जाले सुख॥
ते अज्ञान केवळ दुख॥ आदी अंतीत
यासी चवीसेस॥ तवो जाणी रमेना॥२७॥
जो कायेच देही आवरुसके॥ कामक्रो
घाचे वीकार अशंके॥ देहपात परीयंत
नीशेषे॥ तो सावध सुखीया नर॥२८॥
अंतरी सुख वीश्रांति॥ अंतरी ज्ञान तेज

गीता गीता

॥[illegible]॥ ॥५॥

यायुक्तमती॥ तो योगी ब्रह्मासंपत्ती॥ ब्रह्मरूप
होउनी राहे॥२९॥ जे कोणी काम योग हीन
पातक॥ गतद्वैत जे कां त्रीतमनुस्कों सर्वभू
ताते ची ती ती सुख॥ ते नीर्वीन ब्रह्म पावती
॥३०॥ काम क्रोधा उसोडवले॥ प्रेमे जे हीम
न जीतीले जे सोडवले ही ऋल तत्व ज्ञानी
तले॥ सर्वत्र तया ब्रह्म ची ऋसे॥३१॥ [illegible]
बाहीर रवी शये सांडुना॥ दृष्टी करु मध्ये

॥ध्या॥ ६॥

गीता गीत

लाउन॥ प्राणापान सम करुन॥ नासीके म
ध्ये वर्तते॥३२॥ ने मुन इंद्रीये बुद्धी मन
मुनी मोक्ष परायेन॥ इछ्या भय क्रोध
सांडुन॥ सदाजुसे तो चमुक्त॥३३॥ यज्ञ तप
पाचा माही कु॥ मीची सर्व लोकना येकु॥
सोयेरा जो नासी मीयेकु॥ तो ज्ञानी तीलीया
सुख होये॥३४॥॥ हरी ॐ तत्सदी॥
ती॥ श्रीमद्भगवद्गीता सूपनीष
त्सू ब्रह्मवीद्याया॥ योग शास्त्रे श्रीकृ

॥५५॥

स्त्रु अर्जुनसंवादे संन्यासयोगो नामपंच
मोध्याय॥ ३५॥ प्रा॥ ८॥ पद्मीसाकथासाव
धान॥ गीतामाहात्म्य उत्तीगहन॥ पद्मपु
रानी आसवचन॥ श्रवनेपावनजगहो
ये॥ १॥ लक्ष्मी पुसे नारायेना॥ कथासा
गाजीपतीतपावना॥ पंचमोध्यायाचेनी
रोपना॥ श्रीवीष्णु सागतो॥ २॥ मद्रदेसा
माझारी॥ पुरुकुछ नाम नगरी॥ तेथेपी
गळनामानासुकारी॥ तेनेस्वमार्ग त्यागीला॥
॥ ३॥

॥६॥

गीता

॥प्रा॥ ६॥
केलागीतवाद्याचाअभ्यास॥ नानानटवीद्या
स॥ वीसरोनब्राह्मनकर्मास॥ लोकरंजनेस
लागला॥ ४॥ उदरभरीतंच्यानरी॥ मगतेटा
कुनराजद्वारी॥ मुरवीघरुनी त्रीछेरी॥ त्या
पारीतो ताकाळ जाला॥ ५॥ चाडाळ ज्ञानी
लंबाड॥ वीस्वासघात कीलाताड॥ राया
जवळी असे उरवंड॥ लोकीकाची छीद्रे
सदासांगे॥ ६॥ त्याची भार्या कुळछीनी॥ नामउरुनीअचीच्यारीनी॥ भ्रतारगे

गीता

लासेदीवानी॥ घरासी जानी सीकोनेते॥ ७॥ जोसकीपरपुरुसासी॥ स्वईछावीचरत सीन कासी॥ स कयानघरीजनवादासी॥ कुकर्मी शीवीचरत॥ ८॥ ऐका दीव समनी वीचारी॥ दादुला मल्लान केसे सारी॥ यासी कुकालयानराफुरी॥ ऐसी मारीवी धदेनी॥ ९॥ तोपापी तीने मारीला॥ नर्की गोनी तो रन गीघजाला॥ ते मोकाली उसेऊ बका॥ मग तेब हुती पुरुसी मोगीली॥ १०॥

||६|| ||७||

||प्रा||६||

गीता

तीसी पापे करुनी जाळी अ गवी दरयो॥ ते मग मेली पापकरीता॥ नाना नरक मोगुनीत हुता॥ मग तेऊ कीहोउनी जन्मली जाना॥ ११॥ जेवनी गीघ जाला पती॥ ते उदारग्ने आली यावनाप्रतीते॥ नेदेखताती याप्रती॥ पुर्वे वैरे तो घावीनला॥ १२॥ गीघ तऐते उडपीत॥ तेते सीचतळी पडत॥ नखे करुनी वीदारीत॥ तयेऊ कीते॥ १३॥ उदकात वीदारीता जाला॥ शेवटी आपन बुडोनी मेला॥

गीता

॥७॥

येम दुती पक्षी वाघोनी नेला॥ दुष्ट येता
नेळी येमळोका॥१४॥ असी पत्रादीकू
भी पाक॥ भोगवीले नाना नर्की॥ बाही
रकाढ़ुनी यादेख॥ दुखी केली॥१५॥
आपुली ले पाप स्मरती दोघ जन॥
भये भीत जाली मन॥ ये मापासी ये
ली लोटागन॥ आम्हासी सोडवने आता
॥१६॥ आम्हा पापीयासी उत्तमलोक॥ के
सेनी पावीजे अवश्यक॥ काकुलती

॥८॥

॥श्री॥६॥

गीता

करीती मना नम्रख॥ तव करुनाळाळी
ये माते॥१७॥ गोदातीरी वीदुवा ब्राम्हन मा
धवाचा सन्क्रुजान॥ ख्या चेनी वीदु हि मा
धव॥ अभीधान हरी आपनपे जाला॥१८॥
तो पंचमो ध्याये गीता ज्ञान तानी सुगंगाती
री जप करीता ये कब्राम्हन पतीत होता तो
ते ने उतारीला॥१९॥ तुम्ही जावे त्यापासी॥
दोघे जाली गंगातीरासी॥ तो लीदु माधव घ
र्मा मासी॥ तो ते हीदेखीला॥२०॥ वेदाच्या

गीता

॥८॥

ईसदाचारी सरन आलीत यासमोरी॥ आ
ल्ला पापीयाते तारी॥ जीता उपदेई आल्हासी उन
॥२१॥ तो दीवसीचा उपद्रो केला॥ तो यासी सम
पीला॥ पद्मी दीमदेहो पावला॥ वीमानी नेला
वीस्नु दुती॥२२॥ उतीत स्नु तसर नागत॥ पाच
वेळा [illegible] याचे फळी तानी॥ श्रोतानी स्नु रूप
कीर्ती गातगीतेची॥२३॥ ईती श्रीपद्म
होत॥ कीर्ती गातगीतेची॥२३॥ लक्षमीनारायेनसवा
पुराने गीतामाहात्मे॥
दे॥ पीगळउरुनी उघस्नो

॥५॥

॥प्रा॥६॥

गीता

नाम॥ पंचमो ध्यायः॥२४॥ ८व॥ ५९॥ भगव
तगीतेची कथा पैसी॥ संजये सांगे घृतरा
ष्ट्रासी॥ तेची माहात्म्य श्रोतीयासी॥ नामा
सांगे वीस्नुदास्नु॥ ६॥ ईती श्री माहाभार
ते सतसहस्त्र॥ संहीतायां वेव्यासकृत्या॥
श्री अस्मपर्व पर्वनीयां॥ शष्टमप्रसंग
॥६१॥ प्रसंग साहावा॥६॥ पत्र॥१०॥
श्री भगवतगीता॥ श्री गीतामाहात्मे॥
श्री अस्मपर्व॥

गीता

॥९५॥

॥९॥

Dr. BHAU DAJI MEMORIAL

श्रीगनेसायेनम॥ हस्त हा नेकर्म लीळा
श्रयेन करी॥ भोगी जो नीहीत कंर्म करी॥
तोची सन्यासी कर्म योगी तरी॥ नीरग्नी
क्रीये तो न को॥१॥ ज्यासी संन्यास ऐसे
हान ती॥ तोची कर्म योग ज्ञानगा दीव
हस्ती॥ संकल्प त्यागे वीन को नेरीती॥
योगी होई ते को नेही॥२॥ ज्ञानं योगा तेपा
वेई छीता॥ त्याग सकामाची कर्तव्यता॥
याजी च ज्ञान जाले असता॥ शम बोली

॥ गीता

DR. BHAU DAJI MEMORIAL

ला मोक्षे हो ये॥३॥ इकां वी ऱ्या या चा सा घकी
क मीं आस क्तीन पा वे नी की॥ सर्व सं क
ल्प त्या गी वी वे की॥ यो गारूढ ते का बो
ली जे॥४॥ आप न आप नाते उध री॥ आ
॥१०॥ प न आप ना सी नी र इं घा ली त री॥ आप ॥१॥
न आप ना सी व छ का री॥ वै री आप न च
आप ला॥५॥ जे ने आप ने व द्वल केले
ज्ञा ने बु द्धी ने आ प ले म न जी ती ले॥
जी ती ता आप ना वै र के ले॥ आप न

॥प्रा॥७॥

ची वै री आप ला॥६॥ जी त इंद्री ये जो करी
गीता प्र शां त॥ त्या सी ज्ञा तो छ पा वं त॥ सुखी गीता
दुखी त या चे ची त॥ मा ना प मा नी स्थी
र असे॥७॥ ज्ञा न वि ज्ञा न आ नी सा क्षा
त्का र॥ या नें ज्या चे त्र प्त अं त र॥ मा ये
म ध्ये अ सो न न र॥ ये से इं द्री ये जे ये॥ ८॥
कुटस्थ ये सा यो गी बो ली जे॥ ज्या ने इं तु के
सम सें दे खी ले॥ म ती ने पाषान सुव
र्न जे॥ उत्तम मन ध्यम म क नी व॥८॥ सो ये

॥१०१

रे आनी मीत्र उदासीन ॥ मध्यस्थ वैरी गो
त्र उद्भेदन ॥ कळो पापी हीं ये न्हे समपाहु
ने ॥ ऐसा असे तो श्रेष्ट ॥ १० ॥ योगीयाने नं
मी ते नी यमन ॥ येकले ची येकांत वसो
न ॥ आशा आनी परीग्रह टाकुन ॥ मे मीन ॥२॥
चीत आनी बुद्धी ॥ ११ ॥ आपन शुद्ध दी
से स आसन ॥ उंच ना नीच ये से घालुन ॥
दर्भ अजीन वसन ॥ याने करी ये ओतरा ॥ १२ ॥
येको ये कार मन करुन ॥ शुद्ध चीत इं

॥ प्रा ॥ ७ ॥

द्री यांसी ची कर्मे करुन ॥ योग साधी ठेल
सनी बैसुन ॥ शुद्धी लागी मनाचे ॥ १३ ॥
पर्वत आगरी रची वाहे समान ॥ नीटक
गीता रुनी स्थीर जान ॥ आपुले नासाग्र पाहुन ॥ गीता
न पाहने दीशा कडे ॥ १४ ॥ गत भये आनी
शांत चीत ॥ ब्रह्मचर्याचे करीतो व्रत ॥
ईस्वरी मन उनी युक्त ॥ तदाकार चराही
जे ॥ १५ ॥ ऐसा योगी जो मन नेमीता ॥ त
यासी होये जीत मानसता ॥ मोक्ष परम

॥कृ२॥

शांती मदा स्थीता तेतया प्राप्ती होये॥१६॥
अर्जुना जो का अत्यंत क्षीत॥अथवा
काहीच नरवात॥अती जागत आनीनी
द्रत॥तयासी हि योग हा न साधे॥१७॥नेमी
लेची क्षुधीता आनीही डत्ता॥येव्या योग
च करी मीका शीता॥तया योग साधे दुरवना
सीता॥जो का युक्त नीद्रा जागत॥१८॥जेथ
वां द्याचे चीत नेमीले॥आत्मस्वरूपीच

॥३॥

गीता

राहीले॥सर्व कामापासुनी सोडवले॥ते
का तो युक्त योगी म्हाणोलीजे॥१९॥जैसा वा
युन सता दीप॥राहे जैसा नीःकंप॥तैसा
तो स्थीर चीत संकल्प॥तो आत्मे योग सां
धीता॥२०॥जेथे उपरम पावे चीत॥योगासी
ते करी नीरोधीत॥आपन या आपन जेन
॥आपला ठाई समोरवीजे॥२१॥सुरवा जेसे
वीक्त उलव॥इंद्रीये नेमीजे बुद्धी॥सा॥ते
च येथे अनुभवीजे पव्य॥जेथे राहीला
चळेना॥२२॥तोच ज्ञानपाओर योग॥

गीता

जेथे दुखप्राप्तीचा येवी योग॥ चीत्तीपावो
नीघीतराग॥ त्या योगाते साधावे॥२३॥ का
म जे जाले संकल्पापासुन॥ त्यासवीतेनी
षे शटाकुन॥ मनकरी इंद्रीयेनेमुन॥
॥ज्ञा॥ जेकासर्वत्रं हीऽती॥२४॥ हळुहळु उप ॥४॥
रमपावीजे॥ धारनेने बुद्धीने मीजे॥ काही
हीपरी नरुचीते॥ मन रुनी आत्माकारा॥ २५॥
मन हे स्थीर नके चंचळ॥ जेथे जाई लवे
ळोवेळा॥ ते स्थीर करावे नीर्मळ॥ आत्मा

॥प्रा॥७॥

कार कीजे॥२६॥ शांत चीत योगी याते॥ ब्र
ह्मरुत नीरवासनाते॥ प्राप्तहायेन जोगुना
गीता ते॥ सुख जेकी सर्वश्रेष्ठ॥२७॥ नमीतायो गीता
रे अखंडमना योगीहोयेगलीतवासना॥
सुख जे जाले प्राप्तीने जाना॥ ते योगी अ
नंत सहज॥८॥ आपनीयाते सर्वभुती भु
त आपनीयाते नीरुती॥ देखत ऐसे यो
ग युक्ती॥ सर्वत्र भुती समान देखे॥२९॥
जो माते देखे सर्व भुतातरी॥ सर्वाति दे

खेमज माझारी ॥ प्रासी मीनाही सान
केनी घींरी ॥ तो मज माही सानके ॥ ३० ॥
सर्व भुतीराही ल्या त्या माते ॥ जो रजअ
श्रमनये ऐकव्राते ॥ असे जरी आपु

॥ १०४ ॥ ल्या मते ॥ तकीतो आहे मज माजी ॥ ३१ ॥ ॥ ५ ॥

सर्वत्र आपुल्या सारीखे ॥ जो कासमा
न चीदेखे ॥ सुख अथवा दुख ॥ तो ये
गी थोर मानला ॥ ३२ ॥ आजु न हाने गा
गोपाळा ॥ जो हा तुवा योग बोलीला ॥ मी

॥ प्रा ॥ ७ ॥

गीता याची नीश्चस्छीती चंचळा ॥ मनाका
री ता न देख ॥ ३३ ॥ हृस्ना जी मन हे चंचल ॥ गीता
वी क्षेपाचे दु दृस्त बल ॥ याचे नेमने वी
जे अनीळ ॥ तेवी दुर्घट मीमानी ॥ ३४ ॥
हृस्नु ह्म नेगा अर्जुना ॥ चंचळ अवी
नी वार मामना ॥ परी अभ्यास वैराग्ये वी
ना ॥ कुंती पुत्रा आवरीजे ॥ ३५ ॥ योग ने
मील्या वीना ॥ न पावीजे ऐसे ज्ञान ॥ प्रेले
करु नी आवरील्या मन ॥ पावीजे साध

॥१०५ न करूनी॥३६॥अर्जुन ह्मणे गा हृस्रीकेशा
श्रध्दावंत॥योगी होऊनी होये चळीत॥से
कल्या अभ्यासे तोसी घी न पावे त॥त्या
सी कोन गती होईल॥३७॥नकेतो दोही
कडे कृष॥नाझे नाडे वी तुटे ल अफुट ॥६॥
ब्रह्म नी घे ने फुरता कर्म्मेट॥येसा जो का
मा ह्मा बाहो॥३८॥हृस्रीकेशा नी यामा झ्यासं
देहा सी॥तुचनासावयास मर्थ होसी॥

॥प्रा॥७॥

तुडवे गला अनी रवी या सी॥कोन्ही ही येसा
गीता देखवेना॥३९॥हृस्रीकेशा ह्मणे बापा कुंतीसुता॥ गीता
त्यासी अनार्थ नाही मेली या जीता॥जो का
बरवे आचरता॥तया कैंची दुर्गती॥४०॥
पाऊन पुन्यवंत लोक॥तेथे वसुनी याव
र्त्कीती येक॥सदाचार संपन्न लोक॥त्या
चे ये ने जाने तो योग भ्रष्ट॥४१॥अथवा यो
गीयाचे॥कुळीच जन्म होये त्याचे॥येसे

॥१०६॥ ॥७॥

जन्मते कैचे ॥ ईती को की दुर्लभ ॥ ४३ ॥ पुर्वज
न्मीचा तो बुद्धीसयोग ॥ तो जन्मे त्याचा होये
योग ॥ सवेची प्रेत्ने करी मग ॥ पुर्नसीद्धी
लागी ॥ ४४ ॥ असावे जरी अवधान ॥ तरी सा
वधान की ते पुर्वाभ्यासन ॥ ज्ञानो नी ईछी
ता योग साधन ॥ तो हीन केकर्माची कारी ॥ ४५ ॥
येसा प्रेत्न करीता करीता ॥ योगीयासी होये
चीत शुद्धता ॥ बहुता जन्मा होये शुद्धता ॥

॥ प्रा ॥ ७ ॥

गीता गीता

पावे मग परमगती ॥ ४६ ॥ योगी और तापसाहु
न ॥ सब ज्ञानीयाहुनी और जान ॥ कर्मनीष्ट
हो उनी अर्जुना आपन ॥ यालागी योगी तु होसी
॥ ४७ ॥ सर्वाही योगीयापरीस ॥ माझ्याचीठाई
होउन मानस ॥ आदरे वर्ते माझे सेवेस ॥
योगी तो चमत्युक्त मानला ॥ ४८ ॥ ॥ हरीॐ
तत्सदीती श्री भगवद्गीता सुपनीषत्सु ब्र
ह्मवीद्यायां योगशास्त्रे ॥ श्री कृस्न अर्जु
न संवाद ॥ अभ्यास योगो नाम ॥ षष्टमोध्या य ॥ ६ ॥

॥१०७ आघ्या॥६॥ लक्ष्मीपुसेश्रीहरीसी॥ पतीता ॥८॥
मो सेल्याया सी॥ तेमउसागोवे दूषीकेसी॥
देव प्रीमुसीसांगतु॥१॥ गोदातीरीयेकपै
ठन॥ तेथेपीगळे स्वरलींग जान॥ याचेक
रीतापैभजन॥ ज्ञानश्रुतीपैजलया॥२॥ शां
त दांत उदार धीर॥ परोउपकारी सदा तत्प
र॥ दाळीद्र नीर्दळनी सागर॥ करीदा
न उन्य॥३॥ तपयेज्ञादी साधन॥ उरीरा
हीली नाहीमन॥ देतोसुवर्नाचीदान॥ सप्त

॥प्रा॥७॥

गीता ज्ञाचानीधीपै॥४॥ याचेप्रसन्नतेचीकारन॥ गीता
तेतिसकोटीदेवगन॥ स्वर्गीहुनी उतरती
वीमान॥ उताव्ळे मनध्याता॥५॥ वरद्या
वया हरुषवोटी॥ येकापुढे येकाचीथाटी॥
तेपरस्परे करीतीगोष्टी ते उपुषी दीसेरा
याचे ज्ञानपै॥६॥ तवयेकरुसीतानेगोष्टी
याहुनी थोर नामाचीआयीकपुष्टी॥ य
च्यातेजापुढेहीपुटी॥ होती तेउच्ची॥७॥
परस्परे देव बोलत येती॥ तमासीप्रसंन्न

॥७८

झाले ती॥ तनीते बोल काळुये ती॥ मानीरवळी
तीन पनाभू॥ ८॥ राये श्रोत्री यें मानीलेम
नी॥ सारथीयासी बोलाउनी॥ स्वनेरथसी
घ्रसंजोगोनी॥ त्वाहानासारथीया॥ ९॥ जैसे
वकाळ सूयंतीका॥ ते बोळावीळे उभवस्य
का॥ जो रथ सुवर्नदीका॥ तो ही सांगाते घेत
ला॥ १०॥ सारथीयाने रथ सीद्ध केला॥ रा
जा स्वावरी आरूढला॥ दक्षीनतीर्थ पाहु
लागला॥ प्रथम आला लोनारी॥ ११॥

॥७॥

गीता

॥प्रा॥ ७॥

लोनार महाकरपाहीले॥ मग परतले आव
ढा आले॥ तेथुनी ही प्रयाग केले॥ मग
आले चंद्रगीरीसी॥ १२॥ स्वामीकार्तीका
दीत्री मळानाथ॥ आनी पाहीला श्रीमल
नाथ॥ सर्वही तेथील तीर्थ॥ समस्तही
पाहीली॥ १३॥ मग रामेस्वर पाहुनी॥
तेथुनी याकोकनी॥ हरीहरेस्वर
मुकुटमनी॥ पाहीयेला तो ही॥ १४॥
मग तैसेच प्रयानकरुनी॥ कीमासं

गीता

॥७५॥ कारपाहुनी ॥ तेथुनी आले उजनस्थानी ॥
नासीक जेथे ॥१५॥ ऐसी तीर्थ बकादी तीं
र्थे ॥ पाहीली जे अनंते ॥ पै ऐ कथे नामाते ॥
न देखे ची परी ॥१६॥ मग चालीले उत्तरे पं
थे ॥ महाकाळ लींग जेथे ॥ मेघकरादी तीं ॥१०॥
र्थे ॥ ते ही पाहीली ॥१७॥ मग चालीले पश्च
मदीसे ॥ पाहीली द्वारका आले प्रभासे ॥ ऐसे
तीर्थे सावकासे ॥ पाहीली राये ॥१८॥ पाही

॥प्रा॥७॥

गीता ला सोरटी सोमनाथ ॥ बद्रीके द्वारी समस्त ॥ हरी
द्वार पुस्कर तीर्थ ॥ ते ही पाहीली ॥१९॥ पाही गीता
ली मथुरा आले प्रयागासी ॥ तीर्थ की घीसा
रुनी नेमेसी ॥ मग गयागदाधरासी ॥ चा
ली येला हरीइत ॥२०॥ मग कानुनीया
गया वर्तन ॥ साहुनी पींड प्रदान ॥ मग
तैसे च कले प्रयान ॥ कास्मीनी सी ॥२१॥
पाहीली नगरी सकळा ॥ देखवीले मान

केस्वराचेदेऊळ॥ तेथेंबैसला तपोघनसी
ळ॥ ऐकम नामाजो॥२२॥ रायेआज्ञा केली
सारखीयासी॥ तोनी घाला चेटीसी॥ तवं
तोब्राह्मन देखीली गभस्तीसी॥ मगदेउ
वत घातले॥२३॥ म्हने स्वामी तुह्मी ऐथें को
न॥ वीश्राम लेती का ऐकारन॥ काऐप
दईछी तेमन॥ राज्यकीं मोक्षो॥२४॥ ऐकये
नामायासी म्हने॥ जेअसे लैतें हरीजाने॥

॥प्रा॥७॥

मगसारखीनायासी म्हने॥ तोचीखोर योगी
होये॥२५॥ राजाये ऊनी म्हनी पासी॥ म्हनैप्र
काशीअळंकारासी॥ रखऊकाकेलाअर्थी
सी॥ रलेरख चीत मनीमंत॥२६॥ सहस्त्रगा
ईअळंकारेसी॥ उवया के ल्या सावी प्रापा
सी॥ प्रार्थुनी यारुषीसी॥ केदेवत घातले॥२७॥
ज्ञानस्तुती करीस्तवन॥ म्हने धन्यतु तपो
घन॥ ईतु केयै कानी वचन ते नेमेत्रमग

॥१११ ॥१२॥

उघडीले ॥२८॥ गवाक्ष देखोनी रायातें ॥ को
प आला ये कयानामातें ॥ मैं नेकारें ये मुख्खी
आम्हतें ॥ सापेक्ष देखसी ॥२९॥ ते मजं पुढे ग
ळ ठेवीले आम्हन ॥ तु द्रुतु घे म्हणोन ॥ म ॥३०॥
ज दावीतासी थोरपन ॥ माजले मन दातेपनें
राजा आला कयेकीत ॥ ब्राम्हन कोपला की
हानत ॥ जाजालो टांगनीज्ञात ॥ सरनागत
मी तुझा ॥३१॥ महीमा मीनेने हीनदीन ॥ ल

गीता गीता

॥प्रा॥७॥

पराधी मी ज्ञानहीन ॥ कृपा कीजे मजलागुन ॥
प्रसंन का नेस्वामीया ॥३२॥ राजा म्हणे माहामु
नी ॥ नीरपेक्ष सत्म्हगुटमनी ॥ येकेंद्रतेज
स्वी नीवीनी ॥ का शास्तव जालेती ॥३३॥ ये
कयनामा हातेराया सी ॥ गीता जपनी यने
मे सी ॥ साहावा अध्याव हे मज पासी ॥ ते
ने तेजस्वी मी जालो ॥३४॥ ये से सामर्थ्य गी
तेसी राजा सुखावला मना सी ॥ साष्टुनी
ये कये नामासी ॥ सेवा करु लागला ॥३५॥
मग तयासुनी दाखुन ॥ साहावा अध्या

॥११२॥

केलापठन॥स्वर्गीहि नजाले॥ घवघवीत
तेजे॥६६॥वीमानीबैसला नृपती॥ तो गेला स्व
र्गाप्रती॥ येकय नामाचे संगती॥ परमगती
पावला॥६७॥ काश्मीरदेशाप्रती॥ मानके
श्वरी त्याची वस्ती॥ तेथे तारीला ज्ञानश्र
ती॥ तो नृपती पैठनीचा॥६८॥ अतीत सत्पु
रुचा सरन॥ भगवतगीता करी गायेन॥ जो
करीनेमेकरुनी पठन॥ तो मुक्त होये॥६९॥
ईतीश्री पद्मपुराने गीतामाहात्मे॥ लक्ष्मीन

॥११६॥

गीता

॥प्रा॥७॥

रायेन संवाद॥ पैठनेसऋद्दशोनाम॥ सप्तम
ध्याय॥४०॥ ठव॥७०॥ येसी काशाध्यतराष
रासी॥ संजये सांगे धृतराष्ट्रापतीयेसी॥
हे गीका ज्ञानोती पासी॥ नामा सांगे वीष्णु
दास॥७१॥ ईतीश्री माहाभारते शतसहस्त्र
संहीतायां॥ वैयासक्यां श्री भीष्मपर्व
पर्वनीयां॥ सप्तमप्रसंग॥७१॥प्रसंग॥७॥

पत्र॥१८॥

गीता

DR BHAU DAJI MEMORIAL

॥ प्र॥ ८॥

गीता

श्रीगनेसायेनमा॥ हरस्तलनेमाझे ठर्ई
ठे वीतामन॥ योगसाधीतीमाक्या आस्र
याने॥ नीश्चीतसमग्रमाते अर्जुनाज्ञा
न॥ कैसे जानतीते आईका॥१॥ जे काल
न्ये क्षवासींहीत ज्ञान॥ ते मीस कलाही
सागेन॥ ते जानतीली यातेने मागुतेना॥
काही ज्ञातमठरेना॥२॥ सहस्त्र मनुष्य
कातरी॥ येखादासीद्धीलागी प्रेन॥ क
रीःप्रेनेसीद्धी जाली यो माझारी॥ कोन्ही

गीता

DR BHAU DAJI MEMORIAL

॥११७॥

ऐरवादामजजाने॥३॥उदकापृथ्वीतेज ॥१॥
समीर॥आकाशमनबुद्धीअहंकार॥ ॥५॥
ऐसीवेगलालीअष्टप्रकार॥अपरप्र
कृतीहेमाझी॥४॥ईहुनीप्रकृतीआनी
क॥अर्जुनातीचीपरीआईक॥ज्यापा
सुनीजीतोहालोक॥जेकाजीवनकलापे
सर्वभूतेतमापासुन॥होताहीतेऐसे
जान॥सर्वजीवाचेउपजनमरन॥म
जचपासुनहोतसे॥६॥मजहुनीथोर

गीता

आईक॥आर्जुनाहीकोनीयेक॥म
जमाजीप्रोतअसेलोक॥जैसामनीदोरी
यातु॥७॥कामीअसेजोरसु॥आर्जुना
हीचंद्रसुर्येपरकाशु॥आकाशीसब्द
नरीघेजोपुरुसु॥वेदीउंकारुमीअ
से॥८॥पृथ्वीचागंधमीजोसहज॥
अग्नीचेमीअसेतेज॥सर्वभूताचे
जीवननीज॥तापसाचेतपजेतोमी
॥९॥सर्वभूताचेफुरातनेजेबीज॥तेमी

गीता

॥११५॥

चैं असे कौतयासनृज ॥ मी चतेजस्वीय
चै तेजकुद्री मींता चीकुद्री मी ॥१०॥ बल
वंताचे मी बळ ॥ विषये द्दीन्नसोनी
जकैवळ ॥ जोकाम घर्मासी अनुकु
ळ ॥ तो मी असे गाथारता ॥११॥ जोकास
हीकराजसतामस ॥ तेमजपासुनी जाली
जानी जेस ॥ परी मीत्त मामाजी नसे नीसे
रा ॥ तेची असती मनदास्रये ॥१२॥ जे

॥२॥

गीता

जे पदार्थ त्रीगुनात्मक ॥ येती मोहीले जे
जग अनेक ॥ गुनातीत मी अवीनासी
मी येक ॥ तयासी मज नेनती हे पे ॥१३॥
माझी माया गुनात्मक ॥ उघैलें वे नाजे
अलौकीक ॥ मजचीकजती जेलोक ॥
ये माये तेतेतरती ॥१४॥ माते कजती
पातकीमुढ ॥ दैस्मास्च कानीकजेअ
तीरुढ ॥ त्याते ज्ञान मायेकरुनी गुढ

गीता

मनुस्यामाजी तो अधम ॥१५॥ अर्जुना जे
मनुस्यसुकृति ॥ ते चौपरीचे मज भजती
॥ आर्तीतु जीज्ञासु आनी धचीती ॥ ज्ञा
नी ज्ञानी गा चौथा कारता ॥१६॥ तयामा
जी गा श्रेष्ठ ॥ नीस्य कक्ता येक नीष्ठ ॥ मी
ज्ञानी ज्ञतीपष्ट ॥ मज ज्ञानीचें आवडे ॥१७॥
जरी हे स्वकचौ घेजन ॥ तरी तो आत्मा
माझा जीवन ॥ तो ही मातेची आस्री यु

॥प्रा॥८॥

ली करुनी मन ॥ जो मी असे उत्तम गती
॥८॥ बहुता जन्माचा अवसानी ॥ तो मज
पावे ज्ञानालागोनी ॥ वासुदेव सर्व हे उ
नी ॥ ओर भक्त तो दुर्लभ ॥१९॥ ते हि कामी
तरी ले त्याचे ज्ञान ॥ जे ज्ञाती अन्यदेवास
रन ॥ स्वभावे यंत्रीत आपुले ज्ञान ॥ घे
नी तो तो नेम ॥२०॥ जो जो भक्त जे शरीरी
पुजा गी कली करी ॥ ते कली त्या त्याचें
अंतरी ॥ मीची घाली तसे ॥२१॥ मग ते तो

॥११७॥

भक्तीसहीत ॥ तीये देवतेसी भजत ॥ ती
ये पाषाव विशाये पावत ॥ म्या चेते कासे
पादीले ॥२२॥ परी त्याचे फळ नासीवंत ॥
मंदमती सहीत ॥ यैसे देव पुजक पाव
ती देवत ॥ मज पावती मद्भक्ते ॥२३॥ मी
असे नीराकार ॥ दुर्बुद्धी ते मानीती सा
कार ॥ नेनती भाव जो पर ॥ अवीनाशी
जो सर्वोतम ॥२४॥ मी प्रगट नसे सर्वा
सी दृढ ॥ योगमाये करी जो मी कागुढ ॥

॥४॥

गीता

॥प्रा॥८॥

मज नेणे जो कालोक मूढ ॥ जो मी अव्य
येत अमृत्यः ॥२५॥ मागे जाली ते आता
वर्तमाने ॥ पुढे होणार भुत सकळा
सी ॥ मी जाणे ॥ परी मात कोणी नेणे ॥
हे नीश्चीत अर्जुना ॥२६॥ इछ्या द्वेष
करुनी होता ॥ जो द्वंद्व मोहो गा कारता ॥
तेणे सर्व भुत उपजता ॥ मोहो पावती गा
परतपा ॥२७॥ त्या चा पापाचा ज्याला अंत ॥ यै

गीता

सेजन ते पुन्यवंत॥ ते सोडुनी द्वंद्व सुन्क॥
दृढव्रत मज भजती॥२८॥ सुटावया जन्म
म मरना पासुन॥ जे प्रवर्तती माझे या
श्रयान॥ तेच जानती ब्रम्ह संपुर्न॥ आ
घ्यात्म आनी सर्व कर्म॥२९॥ अधीभु
त॥ अधीदैवत सहीत॥ मज जानती अ
धीयज्ञ सुन्क॥ अंतकाळीही॥ मज जान
त॥ सावधान ते चीती ती॥३०॥ हरी ॐ त

॥प्रा॥८॥

सदीती श्रीमद्भगवद्गीता॥ सुपनीश
मब्रह्मवीद्याया॥ योगशास्त्रे॥ श्रीकृ
ष्ण अर्जुन संवादो नाम॥ ज्ञानवीज्ञ
ज्ञान योगो नाम॥ सप्तमो ध्याये॥३१॥
साब तवे आध्याय
आ ॥७॥ ॥
चे अहीमान॥ प्राने स्वरी आये के आप
न॥ दुर्ग नाम ऐक नगरी जान॥ ते थी
ल पाटील प्रजा सुरवी॥१॥ ते असे कर्ष

।।११८।।

नब्रासान ।। वैश्यवतीकरी आपन ।।
नानापरीद्रव्य अर्जुन ।। देवापीतरान
देपै ।।२।। घनउद्देशराज्य अर्जीले ।। अ
वकारपनेहीतेने केले ।। तीघीस्त्रीया
पुत्रेझाले ।। तकीन बोलेवीषयेका
मु ।।३।। चौथेनारीसीमांडीलेळग्न ।।
वकाडगेलेपरवडीन ।। माहाबडीवार
देवकास्छापन ।। ळग्नसमयेप्रहरारा
त्री ।।४।।

।।६।।

।।प्रा।।८।।

गीता

।।तवतोसंध्याकाळीसंपुआला ।। तनेनोवरा
ईसीला ।। पुत्रीहाहाकारुकेला ।। सकळकुटु
बेसी ।।५।। तवतेपोस्थेरडोलागली नवरा
नवरीसमुळ आली ।। पुत्रेनीबाचीपानेअ
थुरीली ।। सामाजीकागुंडालीला ।।६।। तैसा
साचीतोनीउवीला ।। तयाचातत्काळप्रा
नगेला ।। पुत्रीसंस्कारुनीटाकीला ।। अव
घीलैगेळीघरासी ।। ७।। तवसंकर्सनब्रा

गीता

॥ अ ॥ २५

रान ॥ मेलीया जाला सर्प जान ॥ पुढीसे
स्कार रुद्रव्य आठउन ॥ स्वग्रामासी पै आ
ला ॥८॥ पुत्रासी न कळता ॥ पुरोनी ठेवी
ले होते वीत ॥ ते ब्येसं चरोनी राखत ॥ रात्री
दीवस पै ॥९॥ सकळ पुत्राच्या स्वप्नी जा
ये ॥ म्हणे मी सर्प जन्मासी आलो आहो ॥ अ
मुक ठाई वीत रोवोनी ठेवीले पाहे ॥ ते ब्येमी
राखना ईत जालो ॥१०॥ तव ते पुत्र उठले प्रा

भ॥

॥ प्रा ॥८॥

गीता

त काळी ॥ साग ती येक मेका तवळी ॥ वी
स्मये करीती हृदये कमळी ॥ पाहा हो सर्प
जाला पीता ॥११॥ येक पुत्र म्हणे घनाची या
हावे ॥ सर्प मारुनी घनासी घ्यावे ॥ दुस
रा वदी तयासी वरवे ॥ पुत्र पन्नासी उ
तीर्ण वरना होसील तु ॥१२॥ आनी सर्पा
सी मारुनये ॥ आही वरी तो पीता होये ॥ ये
से मी स्वे हे बोलताहे ॥ उगाची राहेती सराह

गीता

नी ने ॥१३॥ ये के पुत्रे वीचारीले जीवी ॥ कं घुव
र्गासीक लोन दयावे ॥ कुदली घेउ नीरात्री
घावे ॥ ब्वार्दुल घेतली सगाते ॥१४॥ ह्न ने सर्पा
॥१२१॥ सी मातुनी द्रव्य घेउ ॥ ह्नी तु आम्ही सुखेच ॥८॥
खाउ ॥ लेउनी नेसुनी बरवे राहु ॥ कोन
पीता कोनाचा ॥१५॥ रात्री वारु करवानें तें ॥
तव सर्प उठला फुफात ॥ मग तो वाचे बोल
त ॥ आरे तु कोठील कोन कवनाचा ॥१६॥

तु पुत्र कोनाचा होसी ॥ काये नासरे तु
गीता म्हासी ॥ येरु म्हने तुच पीता होसी ॥ सक गीता
र्वन ब्राम्हन ॥१७॥ तुझे पोटी जामीसी
वनामाजी ठ्यातु ॥ स्वप्नी येउनी द्रव्य
गुप्त घे म्हनतु ॥ हे तु बांची सांगीतली
होती मातु ॥ म्हनोनी मी आलो ॥१८॥
ऐसे येकोनी सर्प म्हने ॥ कुत्रा सत्तग
तीसी मज लावने ॥ बेघनापासुनी सो

॥१२२॥ ॥९॥

ऽवमे मगतान्यावेद्रमाते॥१९॥ पुत्र
मृने जीतात॥ कैसेनी पावसी मृत्युता
॥कोन प्रेत्न कारु आता॥ तेचीत हृतासां
गावे॥२०॥ येरु मृने पुन्य करने॥ येजन
अध्यन दाने॥ पेचारनी घृमपाने॥ ना
नातीर्थाटने मोक्षे पावीजे॥२१॥ ऐसे म
ज कोन करनार॥ तरी तुत सांगेन साचा
र॥ सन्त वो आध्यागीता शास्त्र॥ पठन

॥प्रा॥८॥

गीता गीता

असेल जो द्वीज॥२२॥ त्यासी माझी याश्रा
द्राकारने॥ त्यासी ल्यानुनी कोजन कर
वने॥ तेनेची मोक्ष होईल जानने॥ म
गहेद्रमनेने पुत्रा तुवा॥२३॥ पुत्र तैसा—
चीआचरला॥ तो सर्प दीव्यदेहो पावला॥
सकर्षन स्वर्गासी गेला॥ मृत्युकी पावला
सलोकता॥२४॥ पुत्र आला पीत्यापासी॥
तव सर्प देह पडला भूमीसी॥ द्रव्य घेउनी

॥१२६॥ ॥७॥

आला महासी ॥ वीकांगु नी घेतले ॥२५॥
देव धर्म दान पुन्य ॥ चौघे ही करीती आ
पन ॥ नीस्वर्मान सेतर्पन ॥ चौघे ही
करीती ॥२६॥ नीमसात वा आध्याये ॥ प
ठन करीती ॥ चौघे ही तनय मग स्वी का
रीती अन्न तो ये ॥ सहवी प्रेसी पक्षी ॥२७॥
अतीत सतगुरुच्या सरन ॥ सप्तमो ध्या
याचे महीमान ॥ सीव करी गीता ध्यायेन ॥
स्रवने जन उद्धरती ॥२८॥ इती श्री पद्मपुरा
ने ॥ गीता माहात्मे ॥ लक्ष्मी नारायेन सं
वादे ॥ सकर्म नउधरनो नाम ॥ सप्तमो
ध्याय ॥२९॥ आध्या ॥७॥ ८ वसरवा
॥६३॥ ऐसी का ज्ञा पुन्य पावन ॥ सतये
सांगे घत राष्ट्रा लागुन ॥ तेची ऐश्व
मती करुन ॥ श्रोतीयासी नामा सांगे
॥६४॥ इती श्री माहाभारते ॥ शात सहस्त्र
सवीता यो ॥ वो व्यास कृत्या श्री वी स्मप

गीता ॥प्रा ॥८॥ गीता

॥१२४॥

वी॥ पर्वनीयां॥ अष्टमोध्याय॥ ६५॥ प्रस
ग॥ ८॥ ॥ पत्रे॥ ११॥

॥११॥

गीता

॥ प्रा ॥ ७ ॥

॥ श्री गनपतीयेनम ॥ अर्जुनम्हनेपुरु
शोतमा ॥ कोनतेअधीभुत कोनतेब्रंम्ह
॥ कोनतेअधीदैवत कोनअध्यात्मा ॥
कर्मतेकोनतेबोलीले ॥ १ ॥ अधीयज्ञ
तोकैसाकवन ॥ येदेहीजीव मधुसु
दन ॥ अंतकाळीकैसीतुझेज्ञान ॥ व
सेचीतासीहोतसे ॥ २ ॥ अवीनासीतेब्र
म्हपरम ॥ स्वभावतेबोलीलेअध्यात्मे ॥

गीता

MEMORIAL

कुताचे हे पे मरनजन्म ।। पैसीक मेंचे प
ती ।।४।। अधी कुतते नासी वेंतभाव ।। अधी
दैवत तो ज्ञान नीज जीव ।। अधीयलु पे
देहीसीव ।। देह धारी पावरीष तु ज्ञाना ।।४ ।। ।।१।।
।।१२५।। अंत काली मजची स्मरोनी ।। जो जाये
देहेफटाकुनी ।। तो जाये माझे मीळनी ।। सं
देह नाही पे अथी ।।५।। अंती स्मरोनी त्या
त्या पदा थी ।। शरीर ता कोनी गापा थीं

तयात याची पावे स्वार्थी ।। सदा कुत्त्सा
कावे ।।६।। याकाली यालागी सर्व काली
मज ।। स्मरोनी युद्ध करी स्वधर्मचि ।।
मजची अर्पुनी मन बुद्धी साच ।। म
गमजची पावसी नीश्चीत ।।७।। अभ्या
स युक्त चीत ।। अनीरवी ना देन जात ।।
तमे ध्याता पावीजे प्रकास ।। परम पु
रुष तो का पार्थी ।।८।। ज्ञानघन आनी

जे का पुरातन ॥ त्याचे ठाईं असेनी साव
पन ॥ जे का लाहाना हुनी लाहान ॥ जे का
सर्वाचे पोषने ॥ ९ ॥ तकी लेन वेचे रु
प त्याचे ॥ जे सार वेदश्रुतीचे ॥ जन्म
स्थान सर्वश्रुताचे ॥ तयासी चीती
जे अंत काळी ॥ १० ॥ मकी युक्त स्थी
र करुनी मन ॥ क्रमध्ये प्रान नेमुना
वर वेकरी योगासन ॥ तो पावे परम

पुरुषा ॥ ११ ॥ अक्षेर म्हनती ज्याते ॥ जे का
येत्यार्थ जानते ॥ ते संन्यास प्रवेसती त्या
त ॥ त्याची ईछा माळावली ॥ १२ ॥ ज्याचे इछि
करुन ॥ करीती ब्रह्मच्यारी पन ॥ ते पद मी
तुज सांगेन ॥ सासंपद पुपाये ॥ १३ ॥ देहीची
सर्व द्वारे नेमुन ॥ हृदई कोंडुनी मन ॥ म
स्तकी नेऊनी या प्रान तो आश्रई योग धार
ना ॥ १४ ॥ ॐ हे येक अक्षर ब्रह्म म्हनो

॥१२७॥

ना॥ माझेनी स्मरनकरुना॥ जो जाये देहसो ॥६॥
डुन॥ तो पावे परमगती॥१५॥ अखंड येका
ग्र मनकरुन होउन॥ जो माझेनी प्रकारी सु
मरन॥ ये सा योगीनी प्रा:सावधान॥ मासी
रुलक्षमी अर्जुना॥१६॥ मज पाउनी पु
नर्जन्म माहुते॥ रुधीरताते दुखदाते॥ तेन
पावती ते कां ओरज्ञानते॥ ते परम सीधी
पावले॥१७॥ अर्जुना ब्रम्हलोकापासुन॥

॥प्रा ॥७॥

गीता

जन्म धरीती जीव माहुते न कुंतीनंदनाम
तुपावोन॥ माहुता जन्मना हीचा॥१८॥ सह
स्र योगाच्या अंती॥ ब्रम्हीयाचा जो दीवसु
जानती॥ रात्री सहस्र चतुर्युग सहस्राती॥
अहो रात्री जाते लोक॥१९॥ प्रकृती हुनी त
ले समक॥ रुपजती होती दीवसाचे नीका
ळ॥ रात्री पावताची होती वीकळ॥ ते चीप्र
कृती माजारी॥२०॥ तो चीहा कृताचा जन्म॥ज

गीता

॥१२८॥ म्होनी या पावे गा कारता ॥ रात्री होताची माघु- ॥५॥
ता ही वसकु भगवता उपजे ॥२१॥ ते प्रकृती हु-
नी अनीकपर ॥ पदार्थ अप्रगट नीरंत-
र ॥ जो असे तो सर्व भुत मात्रा ॥ नाश ताही
नाशेना ॥२२॥ अव्यक्त अक्षर ऐसे म्हणती ॥ ज्या-
पा परम गीती बोलती ॥ ते पावोनी जन्म न घ-
रीती ॥ ते माझे पावती परमपद ॥२३॥ परम-
ज्ञा पुरुष अर्जुना जोंन ॥ पावीजे ऐकांत भ-
क्तीने ॥ ज्यामाजी असती सर्व जन ॥ जेणे हे

व्यापीले असे ॥२४॥ योगी जे काळी मृत्य पा-
गीता वता ॥ जन्म घरीती माघुता ॥ तो काळ सा- गीता
गेन आरता ॥ घरोनी जन्म जीये काळी ॥ २५॥
अग्नी जे ते शुक्ल पक्ष दीवस ॥ उत्तराये-
न जे सा मास ॥ तेथे मरती ते ब्रह्म लोका ॥
जातील ते ब्रह्म जानते ॥२६॥ धुम्र रात्री
अग्नी कृष्ण पक्ष ॥ दक्षनायन जे का सा-
मास ॥ योगी ते जाती चंद्र मास ॥ पावो-
नी सर्वची जन्म पावती ॥२७॥ शुक्ल पक्षी

च्यागती॥जगीअखंडअसती॥पहीलीने
नकेपरती॥दुसरेनपावीजेजन्म॥२७॥हे
दोन्हीमार्गजानताअर्जुना॥कोन्हीयोगी
मोहापावेना॥योगीहोकुंतीनंदना॥सर्व ॥५॥
॥१२५॥ काळीयोगीयुक्त॥२८॥वेदीयेज्ञीतपीदा
नीजेतेफळेबोलीलीपुरानी॥हेसर्वहीपा
वेयोगीजानोनी॥मगस्थानपावेउतमोत म॥६०॥
हरीॐतत्सदीतीश्रीमद्भगवद्गीता॥सु
पनीषत्सुब्रह्मवीद्यायोगशास्त्रेश्रीकृ

गीता ष्णअर्जुनसंवादे॥ब्रह्मकर्मयोगोनाम॥ गीता
अष्टमोध्याय॥६१॥ओ॥८॥ लक्ष्मी
पुरुषप्रानपती॥अष्टमोध्यायाची
गती॥हेमजसांगावीश्रीपती॥मगदेव
सांगतीआदरे॥१॥अमृकनामनगरी॥
पद्मीनदेशाचीतरी॥तेथेसाकुश्रमा
ब्राह्मनुवासुकरी॥अधर्मचारीवेश्या
रत मद्यपानीमांसकाढनी॥अहोरात्रीवेश्या
॥२॥

॥१३०॥ च्या सदनी ॥ तेने त्राहुनी कुछीत स्छानी ॥ ॥६॥
मध्ये घेतले स्वइछिने ॥३॥ पोट फुगोनी वी
काळ जाला ॥ भवती ते दीवसी मेला ॥ म
गं येमदुतीं नेला ॥ येमपुरीसी ॥४॥ अ
स्सीप ऋादी नरक अघोरी ॥ येम त्राच
केला नाना परी ॥ मग ब्राम्हन अरंन्या
माझारी ॥ तांडव खेकेला ॥५॥ कोन्ही
येक ब्राम्हन स्त्री पुरुशे ॥ पापे कशेनी

॥ प्रा ॥७॥

गीता जाळी राक्षेसे ॥ येउनी तांडा तळी राही गीता
ली असे ॥ ते दोघे उनेपे ॥६॥ तवं कवानी
पुसे हरासी ॥ स्वामी कोन कर्म यादो
घासी ॥ देह पावली राक्षेसी कायेनी
मीत्य ॥७॥ संकृष्णने प्रानप्रीये ॥ येक
ब्राम्हन ज्ञान ताहाये ॥ वेद सास्त्रात
त ज्ञान मये ॥ हृषीकाकुनी पोटवा
री ॥८॥ त्याची बाईल कुश्चीता ॥ कु

॥१३१॥ ॥७॥

ती नाम दुष्टरत॥दृष्टदानअसेचे
त॥कलोनेदपतीसी॥८॥मगते
मरोनीजालीतराक्षेसे॥पीडतीऋ
षेजुषे॥छयामावरोनीनीमीउये॥
तेअदपंपरादीली॥७॥राक्षेसीनषु
सेहेराक्षेसा॥आपनाप्राप्तकाजाली
हेदेसा॥तरीकोनेपुन्येपावोमोक्षा॥

॥प्रा॥८॥

तेमजसागानेस्वामीमा॥११॥राक्षेसम्ह
नेनारी॥मोक्षेकैसालम्हादुरी॥ब्रम्ह
ज्ञानावाचुनीशरीरी॥सुटकानाही॥ १२॥
अध्यात्मवीचारेवीन॥कर्मीरहअध्य
ासीकारन॥प्रासीकर्मसंदेहआ
चरन॥तेकासुद्धपनज्ञानहोये॥१३॥
स्त्रीम्हनेराक्षेसासी॥ब्रम्हवीद्यान
कळेआम्हासी॥अध्यात्मवीरक्षा

गीता गीता

॥१३॥

त कैसी ॥ कर्म कैसे ते स्वामी या ॥१४॥
कीं तंतु ब्रह्म अध्यात्म ॥ कीं कर्म कु
रु सीतम ॥ ऐसा अध्याय चा प्रश्न उ
तम ॥ ओंकार्ध कुसीला ॥१५॥ ऐसे
गीतेचे श्रवन ॥ मग तादि होता तो जाला
ब्राह्मन ॥ तेने घेतला पै ओंकार्ध सी
कोल ॥ मग तो कासी सगेला कान्ह स
र्मा ॥१६॥ तव यारा ऐसा देघासी ॥ कु

॥८॥

॥प्रा॥९॥

गीता

जाकुटल्या दीअ देहासी ॥ दो घही वैस वीली
वीमानेसी ॥ वीस्नु कोकाजी पै गेली ॥१७॥
कान्ह उर्मी कासी सपावला ॥ अधर्मो
का कातु पमाडीला ॥ माहा वीस्नु ते ओउ
तरला ॥ स्वरूप ता केला ता क्राका ॥१८॥
अधर्मी गीन कुसे वीस्नु ते ॥ नीद्रासो दोनी
कोठे गेले होते ॥ वर दयाव या कान्ह स
र्माते ॥ ओंक गीता घर्म कुन्या ॥१९॥ लक्ष

गीता

॥१३३॥ ॥७॥

मीसपरमचीताहोती॥ कापा घावीन्नलाका
नुशम्या प्रती॥ घावोनी गेलो कासीप्रती॥ स्म
सी स्वरूप केले॥२०॥ तवकवानी म्हणे जीह
रा॥ तुम्हा हुनी आवडे सार गघरा॥ श्रीकर
म्हणे वो प्रीये पात्रा॥ आईकावी उसो गेना
॥२१॥ अष्टमाध्याई अर्घ श्लोका॥ कीतनुब्र
म्ह अध्याप्म देख॥ हे वीउ उपतावे कुठना
ये का॥ दीघले सुखस्वरूपते चा॥२२॥ आ

॥प्रा॥७॥

गीता

आनी साचे पुर्व उही ते॥ तेही तारीले कौवो
ते॥ गीता पाठते आवडे॥ येसारहस्य गीतचा
॥२३॥ अतीतस गुरुच्यासरनागत॥ म्हणौ
नी गीता र्घसदागात॥ गीताध्याई सासीकल
वत॥ सदा कीतपेसाचा॥२४॥ ईतीश्री पद्मपु
राने गीतामाहात्म॥ लक्ष्मीनारायेनसवाद
॥ कान्हुसमर्पीताद॥ ब्राह्मनराक्षरासीउ
द्धरनो नाम॥ अष्टमोध्याय॥२५॥ श्री॥८

गीता

चैसी
वो या ॥५७॥ सितुम कन्या सागे घृतराष्ट्रा
न पना न्या ॥ ते नेहरे कवव न्या ॥ म्हणे ना
मावीस्फ दास्त ॥ ६०॥ इतिश्री माहाभारते॥
शतसहस्त्र संवीता या वो व्याशकयाची
स्मपर्व पर्वनी यां ॥ नव मो प्रसंग ॥ ६१॥
॥ पत्र ॥७॥ प्रसग ॥९॥

॥१३४॥ ॥७॥

॥प्रा ॥१०॥
॥ श्रीगनेसायेनम ॥ इश्वाम्हणे अनुक्तवसही
तहिज्ञान ॥ ते जानतीते सुटती संसारी हुन ॥
अती गुह्येहेसागन ॥ यालागीतुनकेसी
नीपकु ॥१॥ सर्व गुह्य वीद्याहुनी थोर ॥
उतमरुपी पवीत्र थोर ॥ पवी[illegible]त्र अंसे उ
या चा सा क्षा का र ॥ सा घीता स्तुलसी[illegible]
वीनासी ॥२॥ ये घर्मी ते अक्ती न घरीती ॥ ते
फुरुष मज न पावती ॥ अर्जुना संसारमा
गी ते असती ॥ जो का असे मत्प्ररुपा ॥३॥

गीता गीता

॥१३५॥ म्या अप्रगट स्वरूपाने ॥ आपीले असे सक
ळतु न मज माजी भूताचे स्थान ॥ परी मी नं
न से तया माजी ॥४॥ भूते न से मज माजी ही ॥
पैसे माझे थोर सामर्थ्य पाही ॥ भूते धरीता भु
ता माजी नाही ॥ माझा आत्मा भूत पाळक प्र ९॥
॥५॥ जैसा आकासी चा नीरतर ॥ सर्वत्रा
जाता वायु थोर ॥ तैसे मज माजी चराचर ॥
असे ये से जाण धारी ॥६॥ सर्व भूता तेक
ल्पा ती ॥ माझे प्रकृती माजी लीन होती ॥

॥ प्र ॥१०॥

गीता कुंती सुता कल्पारंभी मागुती ॥ ते मी नीर्मी गीता
न करी फुनरपी ॥७॥ आपुली अंगी का तु
नी प्रकृती ॥ मी रची त असे फुढत फु [illegible] द
ती सर्व ही भूते पैसे ती ॥ प्रकृती आधीन
स्वतंत्र ॥८॥ धनंजया ते कर्म मज ला ॥ बं
धन करी ती ला घला ॥ उदासी नाचे परीक
ला नी रा ज्ञा ते का ते कर्मी ॥९॥ मज वसता
करी हे प्रकृती ॥ चराचर जाली हे पसवती ॥
याचे नीमी त्य की ती वर्तत असे जग ॥१० ॥

॥१३६॥ ॥२॥

मज्ञसी अवज्ञा करीती मूढ ॥ मज्ञसी जे का
मनुष्य देहात आरूढ ॥ माझे ऐश्वर्य येने
न तीं मूढ तो मी कृतांचा ने मी ता ॥११॥ ज्या
सी कर्म आनी संकल्प ॥ अन्य शास्त्र ज्या
ची मती अल्प ॥ स्वभाव राजस तामस रूप
मोहोक तें ते आश्रीतीं ॥१२॥ सर्व कृतातक
ल्पांती ॥ माझे प्रकृती माजी लीन होती ॥ क
ल्पारंभी कुंती सुता मागुतीं नीर्मान हो

गीता ॥प्रा॥७॥ गीता

ये फुका ॥१४॥ मज्ञ व्रतीपार्थ महात्मा ते ॥ स
व स्वभावे अंगीकारीते ॥ कृतांचा आदी
अम ये ऐसे माते ॥ ज्ञानोनी येकाग्र भाव ॥१५॥
अखंड माते ची बोलत ॥ दृढव्रत प्रेमेक
नीत ॥ नम्री करुन मज्ञ वंदीत ॥ सदा सा
वधान मज्ञची कडत ॥१५॥ ज्ञान येज्ञु क
रीती येक प्रकृघा जेती ता माते सेवीती
मूढ ॥ येक तें भेद बहुत वीधा जेका मी

सर्व रूपी ॥१५॥ मातृगाचा मी माता पीता ॥ पी
ता मह आनी पोषीता ॥ वेदत्रुंकार आनी
सोधीता ॥ ऋग ज्ञाम मी ॥१६॥ प्रान पोषक
॥१३७॥ आनी धनी साक्षे ता नवसती स्थकु कसोये ॥ज्ञा॥
राज्ञारना ॥ उत्पती स्थीती लये स्थान अवी
नासी मी च मी ॥१८॥ मी च तपत असे सु
र्ये ज्ञारीरी ॥ प्रजन्ये पाडी मी च आवरी ॥
आर्द्रना ॥ जीवन मर्ण्ह स्तपरी ॥ वरवेवा

॥प्रा॥ ७॥

गीता ईट मी च असे ॥१९॥ त्रैवीद्याचा ठाई ज्ञोरत ॥ गीता
तो सोमपान पाप नासन ॥ ऐं ज्ञी मात पेठु
नी ईछीत ॥ ते का स्वर्ग प्राप्ती ॥२०॥ ते पावानी
पुन्याचे फळ ॥ इन्द्रलोक ज्ञोवी ज्ञाळ ॥ ते
सो देवाचे भोग सकळ ॥ भोगीती जे काळ
लोलीक ॥२१॥ या स्वर्गलोका ते सो ठु ना पु
न्य ज्ञाले असे क्षीन ॥ प्रवेसाती ते मा ठु तेन ॥
मन्युस लोका प्रती ॥२२॥ ऐसे त्रीवीध धर्मी

॥१३ता ॥७१॥

ते॥ नीरंतर ते अनुसरते॥ पावती ते परम
नाग मनाते॥ ते कावी ऊपेंदु छीती॥ २३॥
ये काम करी ती चींतन॥ येसे माते सेवी
ती ऊन॥ अखंड अनती साधोवेन॥ माते
कल्यान मी करी॥ २४॥ ते का देवत आ
नी का॥ पुजीती श्रद्धा पुर्वका॥ ते ही मज ची
अवधीने देख॥ कुंती सुता पुजी ले॥ २५॥
स्वर्ग लोका जो गुन॥ पुन्य ज्या ली अनती
क्षीन॥

॥श्री॥ ७०॥

गीता

प्रवेसती ते मागुतेने॥ मनुष्य लोका
प्रती॥ २६॥ परि ते मज नेनती तत्वता॥ मी
चीसकळ ये ज्ञाचा भोक्ता॥ मीच स्वर्गफ
ल दाता॥ ते पावती अधोगती॥ २७॥ देवपु
जक ते देव होती॥ पीतृ पुजक ते पीतर हो
ती॥ भुताचे पुजक ते भुते होती॥ मज
मीळती मज पुजक॥ २८॥ उदक पुष्प का
फळ पान॥ जो मज अपी लक्षी करुन॥

॥१३९॥ ॥५॥

ते मीच कीं नाहीं कीं कीं नै ॥ अखंड तत्
पाचे मनीं नीं ॥२९॥ जे करिसी जे खासी ॥
जे होमीसी जे देसी ॥ कुंतीसुता जे तप करी
सी ॥ ते समर्पिसी मज चि लागी ॥३०॥ ज्याची
फळे बरी वा दुष्ट असे सी ॥ तेहि कर्मबंधनी
तुटसी ॥ मुक्त होउनी मज पावसी ॥ सं
न्यासयोगजो मुक्त ॥३१॥ सर्वभूतीं मीस
मान असे ॥ मज मी त्र अथवा वैरी नसे ॥ त

॥प्रा॥७०॥

गीता गीता

की मज माजी मी त्या असे ॥ जे मज भजती भ
क्तीने ॥३२॥ जरी असला दुराचारी ॥ अन
न्यभावे मज भजे तरी ॥ साधु ऐसा माना
वा तो तरी ॥ बरा निश्चय योग्य त्याचा ॥३३॥ लौ
करीच होय धर्मात्मा तो ॥ अखंड पावे
शांती तत्ता ॥ पैज घाली कुंतीसुता ॥ मा
झा भक्त न नासेन ॥३४॥ मातेपोटी अवत
रुनी ॥ जरी असेल पापयोनी ॥ वैश्य शूद्र

॥१४०॥

ानीकामीनी॥ तेहीपावतीमोक्षपद॥३५॥
साधुवीप्रजक्त श्रेत्रीये॥पावतीये श्रेनवलकाये॥दुस्वरूपहालोक अनीत्यपाहे॥पामीनीभजुत्सीमत॥३६॥ माझाठाईमनठेवीता॥होयेमाझीकालीकरीता॥मजचीनीत्ययेतीता॥ नमस्कारकरीमातेची॥३७॥
हरीकुंतलादीतीश्रीमद्भगवत्गीता॥स्वपनीशच्चब्रह्मवीद्यायांयोगशास्त्र॥

॥६॥

॥प्रा॥१०॥

श्रीकृस्नअर्जुनसंवादे॥राजवीद्याराजगुह्ययोगोनाम॥नवमोध्याय॥३८॥प्रसंग॥१०॥

गीता

गीता

लक्षेमीकने नारायना॥ अहोजीकृष्णासीरुघरना॥कोनरुपायेतुझीयाचरना॥पावतीजव॥१॥ वीष्णुकने नर्मदातीरी॥माहीस्मतीनामनगरी॥तेथसमाधीब्राम्हनवस्तीकरी॥शास्त्रदर्शनीपारंगत॥२॥वीद्याकरीनीद्रम्म मेलवीले॥मेडुकरावया

मनी धरीले ॥ येके सुदेवी आरंभीले ॥ कुं
डमंडप वेदीका ॥४॥ नेत्रश्रेष्ठ कर्म का येव
रने याने चीहे माझी दसाजान ॥ त्यासी पुसे
॥१४५॥ समाधी ब्राम्हन ॥ सांगरे कवन आपुले ॥ मा ॥७॥
अजाची पुत्रा करीत ॥ तवतो लोकड बो
लत ॥ अरे तु ब्राम्हना म्हणवीहोत ॥ ह्याक
रीत पे माझी ॥५॥ लोकडा तु पुर्वी कोना ॥ का
येसी मैत्री हे लोकडपना ॥ वीस्मये आइ

॥प्रा॥७०॥

कापावले मन ॥ तुझे वचन आइकोनी ॥६॥
लोकड म्हने ती ब्राम्हना ॥ मी पुर्वी जन्मा चा
ब्राम्हन जाला ॥ वेद वक्ता मी शास्त्र ज्ञान पन ॥
म्याही याग बहुत केले ॥७॥ माझे पुत्रासी रो
ग लागला ॥ माझे स्त्री येने नवस केला ॥ चं
डीके घालीन तुझे गोंदला ॥ लोकड मा
रीन ॥८॥ तव त्या पुत्रासी बरे वाटले ॥ स्त्रीये
ने नवस मांडीला ॥ मत्र करोनी येक छेद
वीले ॥

गीता गीता

॥१४४॥ ला हा न से बो क ड ॥९॥ दो घे घे ऊ नी मा ज्ञो क
डा सी ॥ आ ल्हो चं डी के च्या दे ऊ व्हा सी ॥ मा ची
मा ता प री ऐसी ये ॥ ते ही आ ली मा मा ग मा गे ॥१०॥
ते म तु म्ह ने ब्रा म्ह ना ॥ बा ळ मा री सी मा ज्ञा ॥८॥
ता न्हा ॥ तु ची ती सी पु त्रा क ल्या ना ॥ त री तु
हो सी ल बो क ड ॥११॥ ब्रा म्ह ना अ घमा चांडा
ला ॥ स्त्री ये चे बो ल्ले मा री सी मा ज्ञा ता न्ह बा
ळा ॥ त री च्या री ज न्म वे व्हो वे ळा ॥ दु ख

॥ प्रा ॥१०॥
गीता सौं गी शील ॥१२॥ स मा धी बो ले बो क डा सी ॥ गीता
पु र्व ज न्मी तु का न्ह हो ता सी ॥ ते ही सं
ग रे आ म्हा सी ॥ जा ति स्म र न तु ज अ
से ॥१३॥ बो क ड म्ह ने स मा धी ॥ ते:प्र
थ म सर्प ज न्म जा ला मा ते ॥ मी ऊ नी
या ज ने ब ह्र ते ॥ ते ही म ज मा र ले ॥१४॥
ते व्हा वा टे ग के र ह्र ॥ त सौं ची प्रा न अ
से जा त ॥ दु स रे ज न्मी स्या न्ह हो त ॥ द्वा

रे द्वारीकीरतु से ॥१४॥ तो जवाटे ळगेर
ळ ॥ तैसा चा प्रान असे जात ॥ गादु चौडेवो
ळ्मी जात ॥ आती दगडवाहेनीस ॥१५॥ वी
॥१४३॥ दो वीदी चीउ चीष्ट ॥ ते खाउनी वरीउ ॥७॥
ती पोटे ॥ जाती स्मुरने परीली बाट ॥
पर्व घराची ॥१६॥ औफुले स्हे ळवोळ
खीले ॥ घराम ध्ये गलोत मवेळो ॥ त
व फुत्री कोडु नीमारीले ॥ मग स्त्री घा

गीता वीनली ॥१७॥ आती घेउनी उळते काष्टे ॥ गीता
मारीतां माजड मोडले ते ॥ घरात वो
कीतसेरकाते ॥ तहीमाउ सरेतना ॥१८॥
पुसी घरुनी टाकी तीवाहीरी ॥ कीडे
पडले सर्व सरीरी ॥ दुर्गंधी जातसे दुरी ॥
नाना वीपती जीव गेला ॥१९॥ मग घोडा
जालो ते च नगरी ॥ काष्टे वाहातसे येके
घरी ॥ द्वारी उभा असे माझी नारी ॥ प्रम

तीनेवीकतघतलेमज॥२०॥मगवीद्र
कनोनीमोलव्होडे॥देउनीद्रव्यघराआ
नीलेघोडे॥वरीवोझेघालीतीउदडेअ
॥१४४॥ वघडजाना॥२१॥आतामाझेवद्रपन॥ ॥१४॥
वरीतिघेबैसलीआपन॥म्हाहीमार
माजेघेतलाप्रान॥पोटेवीनमारीले॥२२॥
रुतलोवीरवलीनकळेमीमूढ॥
तेव्हेपडलोअवघड॥मजवरीमारी

॥प्रा॥१०॥

तीदगड॥तेनेमाझीहाडेमोडली॥२३॥म
गीता जतांकुनीगेलीदूरी॥तेव्हेमीमेलोवन॥ गीता
कीतरी॥तोचीमीअजापुत्रजालोकरु
क्षेत्री॥बोकडहोउनीजन्मलो॥२४॥त
यास्वछंप्रतीजाना॥नवलदेखीलेन
येना॥चद्रशर्मातिन्हीलराना॥तेनेसु
र्यधर्मीग्रहनीधर्मकेला॥२५॥तने
काळपुरुषाचेदान॥वीप्रनघेती

॥१४५॥ माहादरुन॥ तव पावला येक ब्राम्हन॥ ॥११॥
तदान घ्यावयासी॥२६॥ काळपुरुष ब्राम्ह
ने घेनाशसी॥ अरे ब्राम्हन सारा तु होसी
सुर्येग्रहनी तु दान घेसी॥ तरी तु होसी
माहापातकी॥२७॥ लोके जालीसी रे आंध
का॥ कैसा नाचसी रे याकाळा॥ दीतु उ
तर देत येवेळा॥ मुर्ख तो तुची होसी॥ २८॥
अरे याचे वर्म मी जानत॥ ऐसे कोन म

॥प्रा॥१०॥

गीता शक येको॥ राजा येको नीहास्य करीत॥ गीता
स्त्र न करीत ये वेळा॥२९॥ वीघी मुले
दी घालेदान॥ दो घे उने नी घाली आतुन॥
अटीतो हास्य गर्जे गगन्न॥ चांडाळ आ
नी चांडाळीनी॥३०॥ दो घे घावीली वीप्रा
पाठी॥ वीकाळमुख परा सरो नी यासही
टी॥ ने वाळाउ घ्या बोले मुखवटी॥ का
पळत पळत ब्राम्हन॥३१॥ या च्या मुखी

॥१४६॥

खातुनी तीतु के अह्वेरेनी घती॥ तीतु
के वीस्रु दुत घावती॥ दोन्ही वीघुतेवे
ळी पळती॥ मागलागती हरीदुत॥३२॥
शयेदखेनी याद्रोळा॥ मग या ब्राम्हन
सरनगेला॥ म्हने स्वामीको न मंत्र तु
पला॥ कोनेवीघु पळवीले॥३३॥ आनी
तुजाला सीनी वीघु॥ शयासी उतरदे
तसे ब्राम्हन॥ नव वा अध्या गीता बान॥

॥१२॥

गीता

॥श्री॥कृ॥

तेनेवीघु पळवीले॥३४॥ तु झे पापते चांडा
ळ॥ नीदते चांडाळी केवळ॥ अहेरेनी
घताची नीर्मळ॥ पापते सम्रुळ पळाले
॥३५॥ राजा जालासे शरनागत॥ नववा
अध्या गीतासी कत॥ मग उजयेता वी
मान येत॥ वैकुंठा जात तयेवेळी॥३६॥
ऐसी बोकडे सांगीतली कथा॥ वी
स्नये समाधी ची माची ता॥ मगसा

गीता

॥१४७॥

सीन मुनीतवता ॥ या ग सर्वज्ञानका
री च ॥३७॥ नवनाओ घ्याआपन पठतां ॥
तो ची बोकड ता ला श्रा ता ॥ दो घा सी ज्ञा
नी की स्वरूप ता ॥ ते ची नी रूप दा ते पा
वेल ॥३८॥ अतीत सतगुरूच्या शरन ॥
भावे करी ती गी ता पठन ॥ श्रवन मन
न नीज घ्यासन ॥ हरी रूपी पावन तो
होय ॥३९॥ इती श्री पद्मपुराने गीता मा

॥१४३॥

गीता

॥श्री॥ ॥७०॥

हात्म ॥ लक्ष्मी नाराये न संवादे नामा स
माधी ब्राह्मन बोकड उद्धरनो नाम ॥ न
वमो ध्याये: ॥९॥ एव संख्या ॥१००॥ ऐ
सी क आपुन्य पावन ॥७ संत येसा गे
घ तरा पश्चात्ला गुना ॥ या चे प्राकृत करो
नी या टीप न ॥ ना मा क श्री ओ ती या सी
ज्ञान ॥१०१॥ इती श्री माहा भारते शत
सहस्त्र ॥ संगीता यां ॥ बो व्या संकया

गीता

॥१५८॥

श्रीस्कंदपर्वपर्वछीयोदशमोंध्याय॥
समाप्तनमस्तु॥कर॥पत्र॥१५॥
प्रा॥क॥

॥१४॥

॥प्रा॥११॥

गीता

॥श्रीगनेसायेनम॥ह्रस्रुकनेगामाइते
येनेनीगाबव्ठाढ्यपानी॥येकामाझीइह
षवानी॥जेमीतुजप्रीतीलाइनी॥हीताक
रनेसांगेन॥१॥देवगनआनीऋशीजन
तेनेनतीमाझेउसतीस्छान॥मीआसेदे
वाचेआदीकारन॥आनीसर्वऋसी
चे॥२॥जन्मशुन्यअनादीलोकश्वर
येसमातेजानेजोनर॥मनुस्यामाजी

गीता

Dr. BHAU DAJI MEMORIAL

॥१४५॥ तो ची चतुर ॥ सर्व पापापासुनी तो ॥१॥
ची सुटे ॥ ३ ॥ वीवेक ज्ञान मोहनीव
ती ॥ सहन सत्ती सप्रदम शांती ॥ सु
ख दुख आनी ऊत्पती ॥ नाश ये नीर्भ
ये ॥ म ॥ ऐसा आहे सा सम तुसंतोश ॥
तप दान येश अपेश ॥ ऐसे हे वीवेग
काले आवनी नास ॥ होतील मज ची
पासुन ॥ ८ ॥ सप्तरुशी आनी मशी

॥प्रा॥११॥

गीता ची प्रमुख ॥ पुर्वीही जाले वेद सकली गीता
क ॥ ऐसनकादीक ॥ चौदा मनु हे याचे
लोक ॥ माझे मनी हुनी हे जाले ॥ ६ ॥ हे वी
भुती आनी योग सामर्थ ॥ माझे जो जा
ने येथार्थ ॥ तो पावे ह्रद योगाचा अर्थ
संदेह नाही ये दर्थी ॥ ७ ॥ मी सर्वाचा उ
त्पादक ॥ मज पासुनी सर्व लोक ॥ हे
समजानुनी भाव पुर्वीक ॥ मज कडे

ती वीवेकी ॥८॥ मनु माझी चीतलगा नी प्रान ॥
येर येशा करी ती स्मरन ॥ नी प्रकरी ती मा
झे कथन ॥ तेने ऐसे तो ज्ञाति लभी नी रमती ॥९॥
ऐसे नी मसाव धान ॥ मनु कनु ती प्रीती
करुनी ॥ त्यासी तो बुद्धी योग मी देईन ॥
ते ने कारुन मनु पावती ॥१०॥ त्याचे मी हृ
ये स्तव ॥ तम नासी लगु त्ता लो रुव ॥ त्याच
हृदई मी घरुनी ठावो ॥ तेने करुनी म

ज पावती ॥११॥ ऐसे जे का नी मसाव धान ॥
मनु मनु ति प्रीती करुन ॥ त्यासी मी बुद्धी
योग देईन प्रकासमान ज्ञान दीन ॥१२॥
श्री हरीस्त्रा प्रती बोले अर्जुन ॥ तु परब्र
ह्म परम स्थान ॥ तु चल असी परम पा
वन ॥ सर्व देही रहाता ॥१३॥ सनातन तु
प्रकासमान ॥ प्रकाशकाचे आदीकारन
उपमानसे ऊपतु तेल पन ॥ सर्व आपुनी

गीता

डे असे ॥१५॥ केस वामीसस मानीतो मासी॥
डेतु मडमी मे . . . मातोसी॥ तु फ्रेनेनतीडु
मतीसी॥ देवआनीदानव॥ आपनच
आपनआपनया॥ तुडानसी डीफुरुश
वर्या॥ कु तरूं चक्ना कुतपाळीतया॥ देव
देवावी स्वना . . ॥१६॥ आपुल्या स्वप्रका
शाड्यावी कुती॥ सांगाव माझ्यो ग्येहोसी
रूमंती॥ ड्यांजी कुती जरीत्री डगती॥ आ

पुनीतु राहासी॥१७॥ दैस्रेडानीडेडी केश
वराडा॥ सर्वदा सर्वत्र मी चींतीतनु डस
हडा॥ कोनकोन पदार्थ वोडा॥ चींतावया
सी मीकागर्नता॥१८॥ आमे योग आनीवी
कुती॥ वीस्तारे सांगावे मडमागुती॥ तु
झीवाचामृत सेवी तातृप्ती॥ मडनुप
डेडना हूंना॥१९॥ श्री कुस्नुक ने अर्जु
नानुडा॥ सांगने दीप्त वीकुती सहडा॥ म्हु

॥१५२॥ ॥४॥

स्मृत्याला गी अंत नाही मगमनु॥ वीस्तारेशी
कुरुश्रेष्ठा॥२०॥ सर्व भुतां तरी त्या चीव
सती॥ तो मी आभोगा नी श्री ती॥ मी चीभु
ता ची उत्पती स्थीती॥ मी ची अंत सर्वा
चा॥२१॥ आदी ती च्या पुत्रां तु मी वामनु॥
प्रकाशकां त मी सहस्त्रा शुलानु॥ नक्षे
त्रां त मी मंगलो छनु॥ मरुद्गणा मा जी
मरी ची॥२२॥ वेदां त मी साम जान॥ देव

गीता गीता

देवां त मी वाकशासन॥ ईंद्रीयां त मी असे
मन॥ मी ची चेतना भुता ची॥२३॥ अकरा
रुद्रां त मी शंकर॥ यक्षराक्षसां त मी कुबे
र॥ अष्ट वसु मध्ये मी वैस्वानर॥ पर्व
तामाजी मी मेरु जान॥२४॥ पुरोहीतामा
जी गा अर्जुना बृहस्पती तो मी मैसे जान॥
सेनानी यां त मी स्कंद पार्वती नंदना॥ सरो
वरां त मी समुद्र॥२५॥ मी ऋषीं असे महा

षीळी तरी॥ येक अक्षेरु अकारु वाचा
मा झारी॥ स्छावरात मी असे हीमगीरी॥
येज्ञात मी असे जपयेज्ञु॥२६॥ वृक्षामा
जी मी अस्वथु॥ नारद मी देवऋषीत॥ गं
॥१५३॥ धर्वात मी चीत्ररथु॥ सीद्धामाजी मी कपी ॥५॥
लामुनी॥२७॥ अस्वामाजी उच्चश्रवा॥ मी
अमृत मथनीच्या चा सेकवा॥ मनुस्या
माजी मी असे राव॥ हस्ती माजी येरावती॥ २८॥

॥प्रा॥११॥

आयुधात मी वज्र जान॥ धेनु माजी काम
गीता धेन॥ जो उत्पादक तो मी मदन॥ सर्पात मी वा गीता
सुगी॥२९॥ नागामाजी तै संकर्सनु॥ जळच
रात मी वरुनु॥ पीतरा माजी अर्यमा संपुर्नु॥
नेमकरनात येम तो मी॥३०॥ दैत्या माजी
मी प्रल्हाद जो नीर्मळ॥ आकळीत्यात मी अ
से काळ॥ स्वापदा माझी सींह केसरी काळ॥
पक्षामाजी मी गरुड॥३१॥ वेगवतात मी मा

॥१५४॥

स्त॥ शस्त्र धारी मात मी रेन्का स्त॥ म

करात तो मी मछ जळात॥ स्रोत सा माजी मी

जान्हवी॥३१॥ सृष्ट्याची मी आदी अवसा

न॥ मध्ये ही अर्जुना जान॥ वीद्यामा

जी मी अध्यात्मज्ञान॥ वक्ता मा चावाद

तो मी॥३२॥ द्वंद्व सामासू मी सांही सामासी॥

मी काळ असे लोका अवीनासी॥ ब्रम्ह

मी सर्वत्र मुखे तुम्हासी॥ अक्षरात मी अ

॥६॥

॥प्रा॥११॥

गीता

कार॥३४॥ सर्वक्षेत्रो का करीहरन॥ ये

सते का हरी मरन॥ होनाराचे होनेपे जान॥

लो ही मीच असे॥३५॥ नारी माजी सोकाती

डे कीर्ती॥ श्री मी सरस्वती आनी स्मृ

ती॥ बुद्धी धारना आनी सहनसक्ती॥

यासे कळायामी असे॥३६॥ सामा माजी

मी असे वहत्सामंत॥ गायत्री छंद तो मी

छंदात॥ आनी ऋतुमाजी मी वसंत॥ मा

गीता

आतमी मार्गस्वर ॥३७॥ ठकनाराचे मी घु
तकर्म ॥ तेजसी माचे तेतुपरम ॥ नराचा
ह्रयेआनी ठदीम ॥ सात्वीकाचे सत्वमी ॥३८॥
॥१५५॥ यादवामाजी वसुदेवनंदनु ॥ पांडवात ॥७॥
असेमी अर्जुनु ॥ मुनी माजी मी असे
द्वैपायनु ॥ कवी माजी मी शुक्राचार्य ॥३९॥
नीमीत साचे मी चीडंडज्ञान ॥ जी ताराचे
चेमी ची नीसकथन ॥ गुह्या माजी मी अ

से मौन ॥ ज्ञान ते मी ज्ञानीयाचे ॥४०॥ जेहे
गीता सर्वकु साचे कारन तेत मीच असे अर्जुना गीता
ज्ञान ॥ चराचरात नीमजवीन ॥ काहीहीन
से सर्वथा ॥४१॥ मा द्वयादी अवीश्रा ती लागु
नी ॥ अंतु नाही गा पाकराासनी ॥ म्या सांगी
तल्या साक्षेपकरुनी ॥ या वीभुतीचा
वीस्तार ॥४२॥ जे जे वस्तु अश्वर्ये वंत ॥ सो
कीवंत अथवा उतीन ॥ ते ते माझे अशा

॥१५६०॥

त्वहोत ॥ ओहेअसेजानपा ॥ ४३ ॥ काआ
तांहेबहुतज्ञानीन ॥ अर्जुनातूंतु कामे
प्रयोजन ॥ आपुनहेतुगसपुर्ण ॥ ऐक
मीअसे ॥ ४४ ॥ हरीतुंतत्सदीती श्रीमद्भ
गवगीता ॥ सुपनीशास्त्र ब्रह्मवीद्यायां
॥ योगशास्त्रे श्रीकृष्ण अर्जुन ॥ सवादे
वीभूतयोगोनाम ॥ दशमोध्याय ॥ १० ॥
॥ ओ ॥ १ ॥ लक्ष्मीकान्तजीअनंता ॥ दी

॥६०॥

Dr. Bhau Daji Memorial

॥प्रा॥११॥

गीता

नोघारासमर्थी दशमोध्यायाचीकथा ॥
स्वामीनेआतांसांगावी ॥ १ ॥ तवहरीम्हने
प्रानप्रीये ॥ कासीमोक्षपुरीपाहे ॥ तेक्षेपु
न्यार्थी ॥ नामआहे ॥ ऐकब्रह्मनसुसी
ळा ॥ २ ॥ परमधीरकुल्पवत ॥ इंद्रियेजीत
सीवभक्त ॥ तवदर्शनीआर्तभूत ॥ सम
दृष्टीसम्हनही ॥ ३ ॥ तोवीस्येस्वराच्याद
ळ्ळी ॥ नीराकारीकारीसर्वकाळी ॥ प्रीते

गीता

Dr. Bhau Daji Memorial

सीव क्षेन क्षेन ना सांकाळी ॥ ये तुनी बैसती ॥ म
नंदी चंडीकं गीळ ठी देखीले ॥ सीवा स हे पु
सीले ॥ स्वामी याने काये तप केले ॥ ये तुदा
न तप कुन्ये कोन ॥ ५ ॥ घडी घडी तु वळवे
ता ॥ क्षेन क्षेन सांकाली ता ॥ ये कुठी यावरी
काये ममता ॥ कृपा नुनी ळ घीका ॥ ६ ॥ ये
से याचे महीमान ॥ आम्हापासी हुयेना ॥
येक देयाचे कोन कारन ॥ ते आम्हापासी

सागावे ॥ २७ ॥ मग सीव म्हुनती येके समई ॥
बैकास सी रखराचा ठाई ॥ येक कोन त्यावरी
बैसलो पाही ॥ तवं चेडवात स्तुतला ॥ ८ ॥ येञ्ये
माहा घोस लोंजो ॥ येक पक्षी ऽतराला ॥ अव
घा म्हुणौ त्र म्हुरवी काला ॥ हंसासारी खेस
रीरा ॥ ९ ॥ येक पत्र म्हुरवी घकनी ॥ समर्पी
ले माझे चरणी ॥ म्या कृसीले तु आलासी
कोठानी ॥ म्हुरव काका के आहे ॥ १० ॥ तु
झे राहाते स्थान ते कोन ॥ येञ्ये मावया कोन

॥१५८॥

कारन॥मग हंस बोले प्रती वचन॥दीनो घा
राने ये कावे॥११॥मी मानससरोवरी चा हंस॥
उडा लो देशांतरास॥सौराष्ट्र नगरी सरोव
रास॥तेथे अमृत तळास घेतले॥१२॥तरे
कारुनी आकाशात जात॥वेतेलंवंदी आ
कीम तुवी स्वनाध्या॥सासरोवरी पडलो मा
गुता॥दोनी घटीका॥१३॥मग स्वस्छ जा
लो देहासी॥तव काकाजालो सर्वांगासी॥

॥१७॥

गीता

॥प्र॥११॥

नानातर्क करी मनासी॥तव नवल जाले
पै॥१४॥कमळसुंदर सरोवरी॥सालुनवा
चा जाली येक सरी॥अरे पक्षी या पद्दीला
सी या माझीरी॥काका जाला सीते आईक
॥१५॥पक्षी जव पाहत येवेळी॥पाचा पवा
ची पवी न देखीली॥आनीक तनु सावली
येक च तनु कुत देखीला॥१६॥मग मी साष्टां
गी नमीत॥आनी पक्षीनीसी बोलत॥मी

गीता

॥१५७॥

कापडलो येको ॥ काळा काजाला देवी ॥१७॥ म
गपक्षीन बोलत मात ॥ मजबोला कोन जाता येको
वो ॥ पडलासी माकूनी साम थी ॥ तनकू पावलासी
काली मा ॥१८॥ तुवा चतुर्कजउ देखीले ते आईका ॥
मनकू मकू नीचे पैपुत्र पैतेक रीता देख ॥ ते वो येक
अपछरा आली वीशेषा ॥ तीने केले गायेन ॥१९॥
तीस देखोनी मोहास न पावले ॥ मदनक टाक्षे
कलोनी गेले ॥ हरननादात कुलले ॥ तैसे ते
कलोनी गेले ॥ माझी माझी कनता चोघे
घतले मनतयाचे ॥२०॥ माझी माझी कनता चोघे

गीता

उन ॥ मारा मारी पेटले जान ॥ सेवटी चोघे हीगे
लेमरुन ॥ शरपक्षी ते जाले ॥२१॥ तव ते आरन्य ॥
न्या माजी गर्तीति ॥ तव येका स्छ्छापती ॥ थोडे
से उदक होते क्षीती ॥ ते वेस पेंगरखघातली
॥२२॥ ते वी शोदक पीवोनी या मेले ॥ मग ते येमा
लयासी गेले ॥ येमे त्यासी जाच केले ॥ मग ते जा
ले क्रमर ॥२३॥ मग ते आले या सरोवरासी ॥ माझा
सुगंघ आला त्यासी ॥ चतुर्कजउ जाले दहासी ॥

गीता

॥१६०॥ वीरुनु स्वरूप पावले ॥२४॥ आता मा[illegible]ज्ञा ॥१२॥
महीमा ऐसा ॥ सादर ऐका राजहंसा ॥ सुंदर
पनाचा ठसा ॥ स्वरूप अलोलीक ॥२५॥ मी पु
वी जन्मी आपन ॥ ब्राम्हनाची कन्या जान ॥
ऐक साळंकी पोसुन ॥ तीच्या शब्दासु रवा
वले ॥२६॥ मग तीने मज शापीले ॥ साळंकी दे
ह पावलीव हीले ॥ देहांती मी साळंकी जाले ॥
मज पोसीले मुनी कन्येने ॥२७॥ ते मुनी स

गीता दा घोकी तीगाती ॥ दाहवा अध्याय गीता म्हनती ॥ गीता
तो ऐकता मी देहांती ॥ अपछरा जाली ॥२८॥ गीता
पुन्या स्तव सहसा ॥ अरे पक्षीया राजहंसा ॥ चीतदे
उनी परीयेसा ॥ आवैं पु महीमा ॥२९॥ ऐके दीव
सी मी नग्न जाले ॥ या जवळी मी क्रीडा करु लागले ॥
तव तेथे दुर्वास मुनी आले तये वेळी ॥ स्नानासी
पैहो ॥३०॥ मग मी याचे कैं ये घरुनी ॥ मज शा
प दे तीलै ह्मनी घाके जाली मी पक्षीनी ॥ करुनी

॥१६१॥ पाचक्रोश॥३१॥ऐसे हे रुसी सकल दुर्वासाने मज
शापीले॥हेच रुप देहासी राहिले॥शातवरुशापरी
यंत॥३२॥दोन क्रोश पायाची दोन क्रोश हाताचे॥
मुख येक क्रोश याचे॥ऐसे पाच क्रोश देहाचे॥प
क्षीनी रुप॥३३॥दशमो घ्यां याचे श्रवन॥परीते ॥१६॥
माझे गेले नाही ज्ञान॥ते सत्व असता मज वरुन॥वो
लांडुन गेला सी॥३४॥मुनी काळ जाला सी॥
तरी चीता न करावी चीती॥दाहावा आध्या गीता

गीता मजप्रती॥तीन येक कीला॥३५॥तेने पुन्य जाले
मुक्त॥ते मज तप वाये का देत॥मुखी घरुनी आ गीता
लो येथे॥हे स्वामी सवाहिले॥३६॥तुज देखो
नी जालो दृष्ट तुष्ट॥अज्ञान मी अनाथ॥मग म
ज पासी देह टाकीत येथे॥मुनेरक्षी आता॥३७॥
कंगी पुसे देवासी॥हा पुर्वी जन्मका वनया ती
सी॥देह का पडले तुज पासी॥हे दृष्ट पाकारु
नी सागावे॥३८॥महादेव बोलती आपन॥पुर्वी

सुतपा नामे ब्राह्मन ॥ ब्रह्मचर्ये आनी गुरु
सेवन ॥ नीष्काम पकाशीतसे ॥३९॥ तो कोन्हे
येके अवस्थरि ॥ नीजलो गुरु आसनीं वरी ॥
पास वंहंस जाला शरीरी ॥ तोपन्नी नीसीवेट
ला ॥४०॥ पुर्वी क्रमास आध्याये बोलपनी ॥
गुरुपासी पासप्रवनी ॥ दशमो ध्याये प
डले कानी ॥ तो ब्रह्मज्ञानी संस्कारु ॥४१॥ ती
नें दशमो ध्याया पार्थी ॥ श्रवने करुनी जाला

मुक्त ॥ मनुपासी देहटाकीत ॥ मगब्राह्म
नत्व पावला ॥४२॥ श्रवने पावला ब्राह्म
ज्ञान ॥ सर्वगत ब्रह्म परीपुर्न ॥ नदीसे
दृश्य दृष्टा दर्शन ॥ समाधीपुर्न पावला ॥
॥४३॥ ते महापापी यासी पाहाती ॥ तेतक्षण
मुक्त होती ॥ मग म्याघरुनी हाती ॥ येसा
येथे आनीला ॥४४॥ कासी सये ती जेपती
त ॥ याचे दर्शने पुनीत ॥ येसा हा ब्राह्मन
ब्रह्मभुत ॥ यासी मीरक्षीतसे तान्हा ॥४५॥

गीता

॥१६३॥

माझेनगरीयेसाकोन॥दुष्टासीकरीपाल
न॥हामाझाजीवप्रान॥मीयाहुनीवीन्नना
ही॥४६॥येकदामहीमायाचाठाई॥पासीमी
क्षाहीरजाऊदेतनाही॥असवंदतपदशमोघ्या ॥१५॥
ई॥लगवतगीताजे॥४७॥हाजेघवापाईचा
लत॥याचीधुळीमीआगीलावीत॥नेदीचं
डीर्वेगीहोयाचेमहत्वसमर्थ॥तुम्हासीसां
गीतले॥४८॥येसेगनेशपारवतीसहीत॥अ

॥प्रा॥११॥

पनसांगताहोयेवीस्वना्था॥हामहुआवडेअ
गीता संत॥हामहीमागीतेचा॥४९॥दशमोघ्याया गीता
चेकेलेश्रवन॥सर्वकर्मेचेपावेपुन्यप
न॥सीवसांगेसद्गुरुच्याशरन॥गीताप
ठनकरीतुसे॥५०॥ इतीश्रीपद्मपुराने
गीतामाहत्मे॥लक्ष्मीनारायेन.सवादेनाम
॥स्तुतव्रामकनउद्धरनोनाम॥दशमोघ्याये
॥५॥श्रा॥५०॥एवंसरव्या॥१२५॥टीक

॥१६४॥ आपुल्यपावन॥ऐसें तें सांगे घालोषशाला ॥१६॥
गुन॥तेचिमहाषीं की का करून॥नामास्ना
ग श्रोती यासी॥१२७॥ इती श्री माहाभारते
॥शतसहस्रसंवीतायां॥वोआशकमाश्री
कीस्मपर्व पर्वनीयां॥गीता गीता माहा
म॥येकादशमोध्याय:॥१२७॥प्रसंग॥११॥
॥पत्र॥१६॥

गीता ॥श्रीगनपतीयेनम॥माझीयाअनुग्रहाला गीता
गुन॥अतीगुह्यतेअध्यात्मज्ञान॥सांगीत
लेतुवचन॥त्यानेमाझामोहोगेला॥१॥कु
ताचेउत्पतीप्रळये॥आनीतुझेमाहात्मेअ
व्यये॥तुतपासुनीवीस्तारद्धये॥म्यायें
कीलेगापद्मनेत्रा॥२॥तैसेसांगसीतेतु
परमेस्वरा॥आपनातंतुफुरुसोत्तमथोर॥
तैसेस्वरूपाचेमेस्वर॥देखोमीइछीत

॥१६५॥ असे ॥३॥ ते रुप मी देखावं यासी ॥ जरी तु ॥१॥
ज माने लगा हृषीकेसी ॥ योगाच्या स्वरु
पासी ॥ ते मज दाखवावे देवा ॥४॥ माझी रुपे
तु पाहे आर्जुना ॥ ज्याची गनना करवेना
॥ उतम अनेक प्रकार ज्याची नाना ॥ वर्न
ना आकार पाहे ॥५॥ पाहे आदीतीचे पुत्र ॥
आठ वसु अकरा रुद्र ॥ पाहे अस्वीन कु
मार ॥ सप्त सप्त मरुद्गन ॥६॥ आनीक आ

॥प्रा॥१२॥

गीता श्चर्ये बहुत ऐकुवी देखीली नाहीत ॥ ते गीता
माहाकार तागा समस्त ॥ पाहे तु मज माझारी
॥७॥ या माझी या देही चराचर ॥ जग पाहीगा सु
कद्रापती येकत्र ॥ आनी जयाचा नीर्धार ॥
पाहे ईछीतोसी ते पाहे ॥८॥ मा ते देखाव याज्ञा
कानकेसी ॥ ये ही आपल्या सौरसी ॥ दीव्य द
ष्टी देईन नेत्रासी ॥ मग पाही माझे योगास
मर्थ ॥९॥ संजय म्हने धृतराष्ट्रा ॥ ये

THE ASIATIC SOCIETY OF BOMBAY

से बोलने हुरस्त्रप्रोगेस्वरा॥ आकुलते ईश्व
र्ये ओरा॥ दीनी ता जालापार्थी सी॥ क॥ अने
क मुख आनीनयन॥ अनेक अद्भुत अ
नी दर्शन॥ अनेक दीव्याभरन॥ तैसी चतु
दीत अग्नीत शस्त्रे॥११॥ दीव्य शस्त्रे घाती
ते॥ दीव्य गंधाचे लेपन करीते॥ सर्व आश्च
र्ये रुपी प्रकासीते॥ ते अनंत स्वरुप सर्व
त्र असे॥१२॥ आकासी सर्व सुर्याची कां
ती॥

॥श्लो॥१२॥

॥ येकसरे चीजु उपजती॥ तरी ते सारीखे ची
बोलीजती॥ तरी ते दीव्य रुप यैसी॥ तेथे ये
क ज्ञतुग समग्र॥ वेगळाले अनेक प्रका
र॥ देखताजाला पांडु कुमर॥ शरीर दे
वदेवाचे॥१४॥ मग तो आश्चर्ये दाटला॥
घन उपेरोमांच युक्त जाला॥ अंजुळी
करुन बोलो लागला॥ मस्तकी वंदुनी
देवाते॥१५॥ अर्जुन म्हणे देवा तुझे देही॥

॥१६७॥ देखतऊसेकूतत्रातीहीं॥कमळासन
ब्रम्हाईसही॥दीअडेंकास्फुपी॥१६॥बहु
तकूडाउदरमुखदैनेत्र॥बहुरूपीमी
तुतदेखेसर्वत्र॥वीस्वरूपजेसर्वेस्व
रवीचीत्र॥आदीमध्यातनुडनाही॥१७ ॥ ॥३॥
मुगटगदाचक्रधारीतुडें॥सर्वत्रदीप्ती
मुक्तेतडपुंज॥पाहतापाहवेनासूर्यागनी
तेज॥सर्वत्रदेखेतुडअप्रमेया॥१८॥

तुचपरमअवीनासी॥जानावयापरम
गीता योग्यअससी॥तुचसकळाजनासी॥प गीता
रमराहतेस्छान॥१९॥डयानाहीआधीम
धेअंत॥डयाचेसामर्थअनंत॥नयेनतु
याचेचंद्रसूर्यवंत॥कूडाअमीस्रुतया
सी॥२०॥प्रदीप्तडयाचीदहन॥तेसेदेहाचे
वदन॥तेडेघवापावीताजन॥ऐसीयाते
तुडदेखतमीअसे॥२१॥स्वर्गकूमीअ

॥१६८॥

त्राळ॥ तुवां हे व्यापीले दीशा सहीत सक
ल॥ हे नवल तुझें रूप वीक्राळ॥ देखो
नी हे व्याली त्रैलोक्य॥२२॥ हे ऐसे देवाचे
ठें वे॥ ते सकाम वस्यतीतु के ते वो॥ को
नी कतु नी अंजुळी ते॥ जये पावो नी स्तु
वीती॥२३॥ स्वस्ती ऐसे म्हणो न करुनी
आनी शीद्धगन॥ बहुत तुझी स्तुतीक
रुन॥ तुते ऐसे स्तवीताती॥२४॥ अकरा

DR. BHAU DAJI MEMORIAL

रुद्र बारा आदीय॥ आठ वसु ते का साध्य॥
वीश्वदेव आनी अस्वीनी पुत्र दय॥ येकु
नमन्नास मरुग्दन॥२५॥ पीतर आनी
गंधर्व॥ यक्ष देव सीद्ध सर्व॥ हे तुझे
रूप अवलोकनवा॥ आश्चर्ये करीमनाती
॥२६॥ तुसे रूप ती अती थोर॥ बहुत वक्र
मुख बहुत नेत्र॥ बहुत चरन बहुत
कर॥ बहुत उदर बहुपादा॥२७॥ ऐसे अ

गीता

DR. BHAU DAJI MEMORIAL

॥१६७॥ सैक्य यानका॥जे देखोनी कीती अनेक॥ ॥५॥
मीही पावतसे सोक॥माहा पा होगा स्वा
मी॥२८॥जो गगनासी लागला॥प्रदीप्त
अनेक ज्वाळा॥दीसी ज्याची दृष्टी वीलो
सो॥मुखपसरील्या जयासी॥२९॥ऐसे
तुझे रुपाते देखोन॥मखीत जाले माझे
मन॥धारना आनी शात न पावे जान॥
आपतखलावा स्वामी॥३०॥वीक्राळदा

॥प्रा॥१२॥

गीता ढायेसे मुख॥देखोनी काळाग्नीवी गीता
शेख॥दीशांत मनेन पावे सुख॥पा
वे देवा जगन्नीवासा॥३१॥धृतराष्ट
राचे सुत॥सकळ तीप ध्वी पाति सहि
त॥भीस्म द्रोन कर्न युक्त॥आमु
चे ही सुरनाईक॥३२॥तत्वरे ने तुझ्या
मुखी शीघ्रती॥क्रूर वीक्राळदाढा माजी वंति॥
ऐकदात लागले दीसति॥चुर्न जाली

॥१७०॥

शरीरेंज्याची ॥६३॥ जेवी दीस अग्नीपतं
ग ॥ तेप्रवेशती सवेग ॥ तेवी तुझ्यामु
खामाजी हे जग ॥ रीघे नाश लागी जाना
पे ॥६४॥ प्रतीवपन सर्व लोकासी ॥ ग्रा
सीतां चहुकडे चाटीसी ॥ ते जमाफुनी
सर्व जगासी ॥ रुप कांती तुज रे देवा ॥
॥६५॥ रुप रूपी तुं सांग कवण मज ॥ तुप्र
संन्न होईन मन तुज ॥ जान ईछीत अ

॥६॥

गीता

॥प्रा॥ ॥१२॥

से देवा सहज ॥ काबापाने नायेवे प्र
गटला सी ॥६६॥ हु सुक्म ने घनंजया ॥
लोक नाश काळ नाम ज स ॥ ते वे लो
कातमारा वया ॥ प्रवर्तलो असे अतीवि
र्ध ॥६७॥ ते हे रुके राहीले आहेती ॥ योद्धे
वैरीयाचा सैन्याप्रती ॥ ते हे सकळना
स पावती ॥ तुं येक वेगळा करुनी ॥६८॥
यालागी तुं साच मान मनी रुठी वेगी

गी

वैरी जीती ऐश घेतु ॥ हे माझी लीअसती
फुवीची ॥ नीमी सहोउनी राज्य कोणी
॥३४॥ की स्वजनद्रोनकर्न उपद्रवा ॥ आनी
॥१७५॥ कहीयो द्रुमाहात्मा आम्हुत ॥ मालागीतु ॥७॥
नवरीत ॥ सग्राम कशी ॥३५॥ जीतिसी घत
राष्टराच्या पुत्रा ॥ राज्य पावसी सर्वत्रा ॥
सउयेती अंघनुत्रा ॥ प्रतीबोलता जाला ॥
॥३६॥ ऐकोनी वोदे चे वचन ॥ करउो

॥प्रा॥१२॥

गीता कुनी कापत लसे अर्जुन ॥ श्रीकृस्ना गीता
सी बोले मागुता वेदुन ॥ सद्द दक्षी तकी
त ॥३७॥ अर्जुन म्हणे श्रीकृस्नासी ॥ आगा
स्वामी रुसी केसी ॥ तुझी कीती करुनी
लोकासी ॥ हर्ष आनी प्रती होये ॥३८॥ क
येपावले जेराश्रेस ॥ तेप क्तिदाही दीसस ॥
सकळ वेदीतीसी द्रुवीजापा हे घेडेलुजे
ठर्ड ॥३९॥ आलमाचे आदीकारन ॥ अ

THE ASIATIC SOCIETY OF BOMBAY

॥१७२॥

ती सामर्थ्य गुरुपन ॥ ऐसा जो तुं तु जीव
दन ज्ञान ॥ का पान करीती सकळ ॥ ४५ ॥
देवाचा स्वामी तु अनंता ॥ तुची ठाव जगा
चा राहता ॥ तु अवीनाशी संता असे ता ॥ प्र
कृती परता तु ॥ ४६ ॥ तु आदीदेव पुरुश
पुरातन ॥ तु वीस्वाचे परम नीधान ॥ तु
वेत्ता वेद परमस्थान ॥ तां वीस्व व्यापी
ले अनंत रुपे ॥ ४७ ॥ वायु यम वरुन

॥८॥

गीता

॥प्रा॥१२॥

इंद्र ॥ अग्नी प्रजापती तु च ब्रह्मा चंद्र ॥ तुज
माझे सहस्त्र नमस्कार ॥ अगम्यवीक्रमा तु
समग्र ॥ व्यापीले कोनी सर्वही तु ॥ ४९ ॥
आपुला सखा मानुन ॥ जे मी बोलीलो हट
करुन ॥ अरे कृष्णा यदुनंदन ॥ अरे सख
इत्यादी जे ॥ ५० ॥ जे और पन नेनने ॥ म्या दुची
तपने की प्रीतीने ॥ धीकारीला सी जो वीनोदा
ने ॥ क्रीडता आसन शयेनी ॥ ५१ ॥ बैसताळो

ज्ञन करीता॥ येकांतीकाया सालोका देखावा॥ता ॥
तें मीं श्रीमा करवी तसे आता॥ अप्रमेया तुज
करुना॥५२॥ तुझा स्वभाव राजंगमासी॥ पीता
॥१७३॥ पुत्र और गुरु असासी॥ तुज समान नाही
यात्रीलोकासी॥ मी और केचा ये सामर्थी॥ प ॥७॥
यालागी साष्टांग करीतो वंदन॥ ईस्वरा तुज
का वया प्रसन्नु॥ हरपामी त्र सख्ची श्री पतीस
रन॥ पीता पुत्रा सतेवी देवा सोडवी मज॥५४॥

॥प्रा॥१२॥

गीता संतोस ल्लो देवाचे रूप देखोन॥ ओस्पुताले गीता
माझे मन॥ तंगमस्छा नाम तु होई प्रसंन्न॥
देवा शांताक्रूप दावीपा॥५५॥ मुगुटवंत
गदा चक्र चतुर्भुज॥ देखो ईछीत मी अ
सेते से तु तते सगुन रूप धरि नीजु॥ सह
स्त्रकुंडातु वीस्व मुर्ती॥५६॥ श्री हस्नक्र
नेगा हे अर्जुना हे रूप आत्म योगान॥ दा
खवील प्रसन्न होउन॥ ते कासर्व हुनी

॥११४॥ थोर॥५७॥वीस्वरूपजे कादीम्हीमंत॥सर्वहि
नीपुर्वी जे का अनंत॥जे पुर्वी हीकोनी दे
खीले नसे॥तुझे वेगळा करूनी॥५८॥येर्‍ही
आनीवेदध्वनी॥अभ्यासादानी॥कीदे आ ॥१०॥
घीष्टानी आनी उग्रीहीतपी करूनी॥न दे
खीजे याली कामाझी॥५९॥तुजवेगला मैक
करून॥आनी खी अर्जुना कोन॥देखोन
न शकेज्ञान॥रूपवंतामझा॥६०॥म्हणौन

आनीव्यथापावती मनी॥ऐसे रूपमाझे
मनीदेखोनी॥सुखमनी नीर्कायेतु मा
गीता गुतेनी॥तेचहे माझे रूप पाही॥६१॥सं गीता
जय म्हनेधृतराष्ट्रालागुन॥हुस्नअ
र्जुनासी ऐसे बोलोन॥आपुले रूप ते
मागुते नेत॥तैसेचीदावीताजाला॥६२॥ऐ
सेरूप धरूनी मागुते निश्चांती॥ऐसा
तोसामर्थ्यवंत श्रीपती॥मग अर्जुनाप्र

॥१२५॥

ती॥ अनंतप्रत्यक्षें करी॥६७॥ अर्जुन म्हणे गा
जनार्दना॥ हे तुझें रूप शोकना देखो नीजा
ले सचेतना॥ प्रकृती अंश पावले॥६४॥ हृ
ष्ठ म्हणे माझें स्वदर्शन॥ माझें रूप तो दे
खीले जान॥ ईतर देवही या रूपाचे दर्शन
अखंड ईछीताती॥६५॥ येथ दानीपठ
नी॥ मीयेंसे परीचा कोन्ही॥ देखीला ना
हीं जनी॥ जे तुवा मज देखें खीले॥६६॥ अ

॥११॥

॥प्रा॥१२॥

गीता

भाक्तीनें मज पावीजे॥ जे प्रकारी मज अ
र्जुना देखीजे॥ तरी तत्वता मज माजी मीली
जे॥ शाश्वतपना अवधारी॥६७॥ अर्जुना
जो नीशेष जो माझां काम्र॥ मन्नीष्ट सर्व
भूती हृपावंत॥ मदर्थ वैस्नव कर्म क
रीत॥ तो मज माजी समावे॥६८॥ हरीॐ त
त्सदीति श्रीमद्भगवद्गीता॥ सूपनीशत्सु
ब्रह्मवीद्यायां योगशास्त्रे॥ श्रीकृष्ण

गीता

॥११६॥

अर्जुनसंवादे ॥ वीस्वरूपदर्सनं योगो
नाम ॥ येकादशोध्यायः ॥ ६२ ॥ प्रसंग ॥ ११ ॥
लक्ष्मीरमने श्रीपती ॥ अकरावा अध्या
चीपावन गति ॥ ये काईछीत असे चीति
देवसा गतीक रूते १ प्रनीतात तीतमे हक
रपशी ॥ तेथे सुतनामा ब्राह्मण च्यारी सर्व
गुन रूप सदाचारी ॥ शांत दांत सुसील ॥
॥२॥ शारंगधरू घरी रवीश्रु प्रसादते ॥

॥१२॥

गीता

॥ प्रा ॥ १२ ॥

सा चे प्रथ्रुका गीराहत ॥ अकरावा अध्या
गीतापठत ॥ जपे त्री काळी ॥ ३ ॥ तेथे तो पाव
ला ब्रह्मज्ञान ॥ तो जीवन्मुक्त जाला ब्रा
ह्मन ॥ सींघस्ती करावयाजे दास्नान ॥
पोहास मागमे तो गेला ॥ ४ ॥ वीरंचीतीर्थ पाह
हीले दीवसी ॥ स्नान केले कपील घारेसी ॥
मग पुतीले मधुसूदनासी ॥ रात्री तेथे क्र
मुनीं ॥ ५ ॥ ते क्रुनीन सीहवनासी आले ॥

गीता

॥१११॥ रामकुंडी स्नान केले ॥ प्रल्हाद स्थापन नृ
सींहा पुजीले ॥ तो ही दीवस क्रमीला ॥ ६ ॥ ति
सरे दीवसी ओंबीका पुरी सकळही स्थान
गरी ॥ ठाव न देती ज्ञान करी ॥ कोन्ही द्वारी बै
सो न दे ॥ ७ ॥ मग पुसती ग्रामपाळासी ॥ अति ॥१३॥
तेजा वेकवनापासी ॥ राहो न द्यावे स्त्रीसी
॥ तरी मार्गस्ती कोठे राहावे ॥ ८ ॥ त्याही दारव
वीली धर्मसाळा ॥ ते स्थळ राहावे जी तुम्ही
सकळ ॥ अनधी राहीली येक वेळा ॥ रा

॥प्रा॥१२॥

गीता त्री तेथे नीद्रा केली ॥ ९ ॥ प्रातःकाळ जालीया
वरी ॥ सांगाती न देखे नेत्री ॥ येक आपन गीता
साळे बाहेरी ॥ रानामध्ये पडला असे ॥ १० ॥
मग आला ग्रामपाला पासी ॥ काये कोठे स्थल
दीधले आम्हासी ॥ मीच आहे वरकडासी ॥ का
ये जाली गती पै ॥ ११ ॥ ग्रामपाळ म्हणती द्वीजो
तमा ॥ धन्य धन्य तुझी महीमा ॥ तुवा चलासी
उत्तमा ॥ आम्ही न वळ देखीले ॥ १२ ॥ तु तसा
रीखा तापसी आता ॥ न पडे माझे दृष्टी सर्व

॥११८॥

आकोने देवा चेरूपेने आता॥ आजी वाचका
सी॥१३॥ येक दृतपाचे सामर्थ्य॥ कोन मंत्रवी
द्यायेत॥ स्वरूपतू राही येथे॥ नको रा
हु साळेसी॥१४॥ तु झी सेवा करू आपना॥
तु साक्षातचीपुर्न॥ वंदुनी कामनाचे चर
न॥ सर्व कावेसी॥१५॥ कामनपुसे गाम
पाळासी॥ माझे पोट कशाची गति केसी॥ तु
कीठकीले लकासी॥ तेमजप्रती सांगावे॥१६॥

॥१४॥

॥प्रा॥१२॥

गीता

ग्रामपाळ सांगती दीजासी॥ येक राक्षेसशो
कलागावासी॥ नी सकळी लोकासी॥ ये
सा प्रळय मांडीला॥१७॥ अवघी आम्ही
वीनवीले यातें॥ रूपावोळखाउ नको
अज्ञाते॥ तु झा रहीवास आहे येथे॥
तरीतु झे जीवीके तेने मुन॥१८॥ मागी
चा गानदेख॥ घर्म साळ करुनी येक॥
तीर्थजावया येति लोक॥ ति पांशी काता

गीता

॥१७६॥

कळ्ला वे॥१९॥ तरी गाव पाळी गा आपुला॥
तव तो राजे सहीत समजला॥ मग घरूनी
घर्मसाळा॥ मार्ग इच्छा सीकली तो॥२०॥
याने तुमचे समागमी कळ्ळीले॥ पशी या
नुत्रकें सरो कीले॥ ऐसे याप्राक्षनासी
सागीतले॥ दीवस झाले दोन च्यारी॥२१॥
तव ते चौल पाटील येका शंरवकारीत॥
माझा पुत्र रवादला म्हनत॥ मग तोनी

॥१५॥

॥प्रा॥१२॥

गीता

मग तोनी घेकोई पीतीत॥ गेला राजे सासी
पुसावया॥२२॥ तव राजे सम्हने मीका
येतोने॥ ऐके येईल यासी म्यारवाने॥
नुझा पुत्र कवन यासी मीनेने॥ कोका
तो आला पै॥२३॥ तवं पाटील म्हने राजे
सासी॥ याचा मीत्र आला केटाव मासी॥
तारी हीला घर्मसाळेसी॥ यासी बोलातु
पुत्र आला॥२४॥ तो पुत्रा सहीत पाहुना॥

गीता

पोहीसीताकक्षीलेज्ञाना॥तूतुयेऊदेका
हीकाहीकारुना॥लागलाचरनाराक्षे
साच्या॥२५॥जरीपोहातउसतीलडीवत॥
॥१८०॥ तरीदेईगामाझास्तुत॥तवराक्षसगदगद ॥१६॥
हासत॥कक्षीलातोजीवंतकेलीअसे॥२६॥
राक्षेसम्हनेपाटीलासी॥परीयेकउपायेम
आहेयासी॥अक्रावाअध्यागीताज्या
सीतोजैसापट्टलवीप॥२७॥याउपायेमा
झाहीउद्धारआहेतूझाहीफक्केटलपा हे॥

॥पा॥ ॥१२॥

काईस्वरउपायेआहेसांगीतलापाटीला
गीता सी॥२८॥पाटीलम्हनेनीसाचरा॥अक
रावाअध्यापवीत्रा॥कैसाअनुकवा
आलाखरा॥तोमजप्रतीसांगावा॥२९॥रा
क्षेसम्हनेपाटीलासी॥येकगीघउडाला
होताआकासी॥तेनेमुखीघरुनीहाडा
सी॥येकासरोवरासीतोआला॥३०॥ते
थेहाडगळोनीपडले॥तेमाहाअनुका

॥१८५॥ वदेखीले ॥ मग तो म्हणे बरवे जाले ॥ हेम
हातिचे ॥ ६१ ॥ तो माझा स्नान सेपनु ॥ तेने ता
त्काळ केळे स्नान ॥ करुनी संध्या तर्प
ण ॥ घरुनी ध्यान बसला ॥ ६२ ॥ तेथील
लोक त्यासी म्हणति ॥ कुश्चीळ हृदक त्याम्ह ॥१७॥
णताति ॥ तेणे ग्रामस्त स्पर्श न करीति ॥ तु
म्ही स्नान कैसे केले ॥ ६३ ॥ मग जाणता म्ह
णे डीमहंत ॥ अकरावा अध्याय गीतापाठ

ऐकात ॥ तो ब्राह्मण चोरी मारीला जात ॥ याचे
गीता हाडये वेपडले सेवा ॥ ६४ ॥ म्हणोनी दीप्ति गीता
वंताले येथे ॥ या करीता स्नान केले म्या
तेथे ॥ मग ग्रामलोक वीस्वासलेत ॥ स्नान
संध्या करु लागले ॥ ६५ ॥ स्नान करीता ची
यासरो नरी ॥ तव संखचक्र गदा पद्मधारी ॥
चतुर्भुज दीव्य शरीरी ॥ वीस्ठलोकाचा
लीले ॥ ६६ ॥ ऐसे अकराव्याचे महीमान ॥

॥१८५॥ पाटीला हेतु ऐसा आचे ज्ञान ऐसा सापडेल तु ॥१८॥
ज्ञो ब्राम्हन ॥ त्यासी ऐसे आना वे ॥ ३७ ॥ त्या
तवेळा म्हानोनी अच्यायासी ॥ रुप कासी
पील माझी या देहासी ॥ तरी तु द्वार मत्त आ
नीतु ज्ञेष कुत्रासी ॥ आनी पाची कारासी होई
ल ॥ ३८ ॥ मग तो पाटील दे रे त पडत ॥ आला
रुद्र ना मा ब्राम्हन तेच ॥ त्यापासी सांगो
न आवघा वृतांत ॥ काकुनाकरी कुत्रासाठी
॥ ३९ ॥

गीता रुद्रे समागमीं कळीले ॥ तेने चीमाझे कुत्रा गीता
सी खादले ॥ चरनावरी गडबडलों वेळ
हुपाकरी स्वामीया ॥ ४० ॥ ब्राम्हन म्हने रेपा
टीला ॥ तारा ज्ञेसका जाला ॥ हाव तांतस
गीतला ॥ पाहीं तें मज पासी ॥ ४१ ॥ मग पाटी
ल म्हने ब्राम्हनालागुन ॥ आम्हचे गावी
चा ऐकातुन ॥ तो वीप्र हो ता आपन ॥ तो
हुषीकर्म करीत असे ॥ ४२ ॥ त्या ब्राम्ह
नेसेत करुन ॥ परीले तात ओवसलारा

॥१८६॥

रवन॥ त्या मार्गे पोथी करून॥ येक अर्थ तहो
ता:॥ ५४॥ त्यासी वाघ जाला अज्ञीता॥ तव मा
गुन मुनी येक येत होता॥ तो दुर्षी वळा
ते जाला बोलता॥ तुं देखीता मारील्ले॥ ५५॥ ॥१७॥
परी ता कैसे नाहीं वारील्ले॥ नीर्दय तेज्ञे ह
दये ता कैसे मारुनी घेत्ले॥ राक्षे सपन पा
वसी वहील्ले॥ ऐसा शाप दीधला॥ ५६॥ म
गतो वीप्र का कुजति करीत॥ तु शाप मो

॥मा ॥१२॥

गीता लमी लक्षनाउ॥ माक्षे सत सरक्षनी होते गीता
चीत॥ म्हनौनि देखील्ले नाहीं॥ ५६॥ मुनी
बोले तु सापवचन॥ अकरावा अध्या
गीता जो करी पठन॥ करुनी ससवार
उदक सीचन॥ तेने मोक्ष पावसी॥ ५७॥
ऐसी पुर्व कथा सांगोन॥ पाटील म्हने
जी हे ब्राम्हना॥ आजी दई पुत्रदाना॥ गी
ता पठनाचे पुन्य॥ ५८॥ मग दोघे आली

॥१८४॥ राक्षेसा पक्षी ॥ ब्राह्मणे मांडीले पठनासी ॥
सात वेळा गीता मंत्रासी ॥ ह्मणोनी उदक
सी पीले ॥४९॥ तेणे तो ता काळ जाला पा
वन ॥ समाधान पावला ॥५०॥ जीणु
के प्राणी केले होते भक्षण ॥ तीणु नेही
चतुर्भुज होउन ॥ मुखातुन बाहीर
नीघोन ॥ आनंद घेवो सले ॥५१॥ पाटील पु
से दीसमुतीसी ॥ माझा पुत्र न दीसे डोळी
यासी ॥ येरु ह्मणे हा चतुर्भुज तेउ स्था ॥२०॥

॥प्रा ॥१३॥

गीता सी ॥ का पुत्रासी ना वोळखसी रे ॥५२॥ पा गीता
टील ह्मणे या पुत्रासी ॥ तुवा घरा चाल
वे वेगेसी ॥ मोहे कैसे पाहत यासी ॥ तव या
पीयासी नातले ॥५३॥ ह्मणे तु कीती वेळ
पुत्र होसी ॥ कीती वेळ पीता जालासी ॥
कोण्ही न के कोणासी ॥ वथा मायेसी
रडोन को ॥५४॥ मी जालो स्वरूप पावन ॥
तुझेला तुझे पुत्रपण ॥ वैकुंठसुखभोगी

॥१८५॥

न॥ श्रीकृष्णाच्याप्रसादे॥५५॥ कारागृहीं ॥तरला॥ यापुणीं मेचा उद्धार जाला॥ आता कृष्णा पाटीला॥ मी सांगेन ते करावे॥ ॥५६॥ या कृष्णाचे करीसेवन॥ अेकरावा अध्यागीता करीपठन॥ तरी होसील पावन॥ वीस्नुस्वरुपता॥५७॥ या मोहापासुनी सुटसील॥ गीताजपनी मुक्त होसील॥ तव वीमान आले स्वर्गीसी

॥२१॥

॥प्रा॥१२॥

गीता

गीता

तानकाळ॥ गायेन वादये सीते गेले॥ ॥५८॥ मग पाटील या कृष्णासी॥ घेउनी आला स्वग्रहासी॥ दासपने सतु होसी॥ मग गीतापठनसी केला॥५९॥ सादोघासही वीमान येउन॥ कृष्ण पाटील चतुर्भुज होउन॥ अेकरावा अध्यायाचे अध्यने॥ वीस्नुहाता काळ॥ ६०॥ अतीत सुतउ रजागता॥ कावेगीता गायेन करीता॥ स्रवनेउ गाउघ

॥१८६॥

रत॥ मनोनपठनकरावे॥६१॥ येसीक
थाकृन्यपावनसयेजेसांगेधमराजराला
म्हणे॥ तेमकृष्ककरुनहीपन॥ सांगेवीस्णु
दासनामा॥६२॥ कोन्ही येकानीछ्वानारी
रात्रीवीजीच्यारकरी॥ प्रातकाळीलागी
रथीतीरी॥ जीतरीकरीतस्नान॥६३॥ वी
कृतरूपवीस्वरुप॥ दोन्ही अच्या चाकरी
त्रुप॥ तेझोबेतीचेपापा॥ तेकाळेहोती॥६४॥
तपक्षीवेसयेसीस्नाना॥ मुक्तहोउनी

DAJI MEMORIAL

गीता

जातीगगना॥ तेसंन्यासी देखोनीमना॥
मातीलक्ष्मीयेकरी॥६५॥ तोपुसेपक्षी
यासी॥ येसीगतीकातुम्हासी॥ तेही
कन्हीकेयासी॥ तेनेवीछ्वेसीफजी
तकेले॥६६॥ तीनेतेकमतीकाले॥ सं
न्याशाजीनमस्कारीले॥ तीसदीमवी
मानलाले॥ गेलीवैकुठासी॥६७॥ सा
मुज्यतामुक्तीजाली॥ वीस्णुरूपातमी

MEMORIAL

||१८७|| ||२३||

लाली || येसी हे गीता मार्ग मा ऊली || प
ठने पातकि उद्धरती || ६८ || ऊने ना मावी
स्कु दासु येसी गीतासु घारसु || येनेतु
टे कवकासु || जन्मातरीचा || ६९ || माहा
वी स्कु चातीघीनेदनी || माऊनालक
वनी || ते येका वश्रो तेजनी || येक चीत
|| ७० || येकादसी श्रवनी || गीता जाली सेव
दनी || लीगीरथीचरनी || उद्धरजाली ||

|| भात १२ ||

गीता || ७१ || माती घीस हादरी || येती येक मेकी गीता
चा केनारी || ते ही सोगतापरी || श्रोतेजना
|| ७२ || ते जने पातक केले || गीतेसी उच्चारी
ले || ते पातक तुडले || साचे लागी || ७३ || ते
लघये ये ऊनी पक्षी वसी || काली के का
ली मासाचे लेगासी || स्नान करीता ला
गीरथीसी || सुकहीती || ७४ || येसी गीते
चे महीमाना || जो करी श्रवन पठन || सा

॥१८८॥ ॥२४॥

चेदो सदाकने॥ त्रांतीभ्लोकाचे॥७५॥
आतापुढील कथन॥ जन्मेजय यासी वैस
पायेन॥ सांगेल तेश्रोती पालागुन॥ ना
मा सागेल वीस्तुदासु॥७६॥ इती श्री गीता
माहात्मे॥ वा चीता येक तास नक्षत्र॥ लक्षे
मी पुरूषपुरु षोत्तम॥ सहस्त्र फळ घरीना
दे॥७७॥ इती श्री गीता माहात्मे॥ लक्ष्मी ना
रायेन संवादे॥ वैशाराक्षे संपूर्ण॥ पा

गीता गीता

॥श्री॥ ॥१२॥

तील पुत्र सर्व उध्दरतीनाम॥७८॥ येकाद
शाचे ध्याये॥ गीता गीता माहात्मे॥ फळ
स्तुदायेक॥ समास नमस्तु॥७९॥ येव
॥१६७॥ इती कीकल्ला संजयान॥ नीरोपी
ली धृतराष्ट्रालागुन॥ ओती यासी नामा
वीस्तुदासाने॥ येक मन करोनी सांगी
तली॥१६८॥ इती श्री माहाभारते शांतप
र्वन संगीतायां॥ बोधाराकमा श्रीकृष्ण

पर्व पर्वनी मो॥ द्वादशी मो ध्यायो॥ स
माप्तनमस्तु ॥१९९॥ प्रसंग॥१२॥ पत्र॥२५॥

॥१८९॥ ॥२५॥

श्री माहा विष्णु जिमर्पं विष्णु पुजनंकरिष्ये॥ स्नानं
आपयापस्वसमेतु ते विस्तृत सोम विष्णु॥ भगवा
जसस्संगन्धेइति स्नानं॥ पवंनस्त्रोनि पिव
सावसोपं०इति वस्त्रं०श्रीखंडचंदनं दिव्यं गंध
रं सुमनोहरं०इति गंधं समर्पयामि॥ आक्षताश्च
सुरसेटा कुंकुं मोक्ता सुशोभि॥ इती आक्ष

तां समर्पयामि०वनसपत्योरसो धुपो गंधाढ्य
धउत्तम०इती धुपं समर्पयामि० साज्यं त्रिवर्तीसं
युक्तं वन्हिनायोजितं कुरु०इती दिपं समर्पयामि०
नवेदनितां देव भक्ति हिमेचलां कुरु इपसीतं
मे वरद हि पवित्रे चपरां कुरु शर्करा खंडखाद्येन
दधि क्षीर घृतानि च आहारं भक्षभोज्यं
च नवेद्य प्रति गृह्यतां०इति नवेदं सम
र्पयामि० मंत्र पुसपांजली० केशवायनमः
नारायणायनमः माधवायनमः गोविं

पनमः श्री विठ्ठवनमातु ॰ सिपत्रं समर्पण ॥श्री॥ ०

॥प्रा॥ ॥१३॥

गीता

॥श्री गनेसायेनम॥ अर्जुन म्हने मैसेये
कल खंड सावधान॥ तु तक ततीकल्की
सगुन॥ आनी कसे वीती नीर्गुन॥ यातं
कोन अती ज्ञानतं॥१॥ अैसा प्रश्न अर्जुना
चा॥ यैकोन श्रीहरीसा चा॥ उतर देता
जाला वाचा॥ आपुली यापैतो॥२॥ ते काम
तमाती ठेउनी मन॥ मैतकततीनी य साव
धान॥ अधापुवी कते कल्की नॆ॥ ते मतकन

गीता

॥१५॥ ~~॥१६॥~~

वेमानले॥३॥ अवीनासी आनी अनीर्व
चन॥ अप्रगट सर्ववर्तमान॥ अचींत्य कु
टस्थ अचलन॥ स्थीर असे तैसे वीती॥४॥
इंद्री याचा समुदाये नेमुन॥ सर्वत्र बुद्धी
त्याची समान॥ सर्वभुताचा हीत मरायेन ॥१॥
ते ही मज ची पावती॥५॥ परीत यासी कष्टबे
हुत॥ नीर्गुनी त्याचे चीत आसक्त म्वीत॥
त्याला गीकष्ट ती देहवंत॥ अव्यक्त मार्गी

गीता बर्तता॥६॥ सर्वकर्म मज समर्पुन॥ मा
तेचीती ती मत्पर:यन॥ अन्य भक्ती च्या री गीता
स की योगान॥ माझे उपासन करीती॥७॥
ऐसे त्याचे चीत मत्पर॥ त्याचा मी करीन
उधार॥ याचा करी अभ्यास साचार॥ स्व
पा ज्ञान राखेन गापाची॥८॥ याला गीम
न घाली मज माजी॥ बुद्धी ठेवी मज सहजी॥
मग प्रवेससी मज माजी॥ सा उपनी संदेह

नाहीं ॥९॥ आता मज माजी मन ॥ स्थीर
करुं तरी न सकेस ॥ तरी दृढ करुनी अ
॥१९५॥ भ्यास ॥ मातें पाउं इछीसी घनंजया ॥१०॥ त
री अभ्यास करुं न शकेस ॥ तरी जे वेस्व ॥२॥
॥१९६॥ न कर्म करीसी ॥ ते समर्पी मज प्रीतीसी ॥
तेनेच मोक्ष पावसील ॥११॥ आता तेंही न क
रवे लागवंत प्राप्ती आचरावे ॥ कर्म मात्र
त्यागावेन धर्म करावे ॥ प्रकृती स्वभावक

॥प्रा॥१६॥

गीता रुनी ॥१२॥ केवळ अभ्यासाहुनी श्रेष्ठ गीता
ध्यान ॥ ध्यानाच्यापेक्षा श्रेष्ठ ज्ञान ॥ ध्या
न करीतां कर्मफळ त्यजुन ॥ तेने होये उ
परम सवेची ॥१३॥ सर्व भुतामाजी जे थोर ॥
तयाचा न करी मत्सर ॥ समानची मैत्री
की करी सुंदर ॥ कृपा करी दीनावरी ॥१४॥
अखंड संतुष्ट योगयुक्त ॥ दृढनीश्चयी
शांतचीत ॥ मज माजी बुधी ठेवीत ॥

॥१६४॥

॥१७५॥

तो मा झा लक्ष प्रीये ॥ १५ ॥ न त्रासती ज्या
पासून ॥ त्रासेना लोकापासून ॥ हर्षरो
षे क्षोभ घडहीं ग्लपे तुन ॥ मानही तो प्रीये
मज ॥ १६ ॥ कुन्य स्थानी पात्रक ॥ साचा
नाहीं त्रां तो स ॥ का ये ये सा तो कालक्षपे
सा हक ॥ तो मज ची प्रीये हो ये ॥ १७ ॥ नी
रासी सा जो मा झा लक्ष ॥ अंतर वाहीरजु
दासीन यो ग सम न्धी ॥ सर्वाईका जो त्यागी

॥६॥

॥ प्रा ॥ १६ ॥

गीता

वत ॥ चाद न घरीक सी याची ॥ १८ ॥ वैरी
मीत्रा चा ठाईं ते अते समान ॥ सम च हो स
माना अपमान ॥ पडता चसी तो स्ह दुख
सुख समान ॥ तो संग कुल्या ॥ १९ ॥ वैरी आ
नी मीत्र ॥ हे समान सर्वत्र ॥ लो हकं चनचे
कत्र ॥ कासे तु या सी ॥ २० ॥ हे घर्म सी अमृत ॥
पे आ ये सेवी ती जे श्रधावंत ॥ ये सजे म
हराये न मा ड्रेक क्ष ॥ ते मज कुन्सं त प्रीये ॥ २१ ॥

गीता

॥१६॥ ॥१०६॥ हरि ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीता॥ सुप
नीषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे॥ श्रीकृ
ष्ण अर्जुनसंवादे भक्तीयोगो नाम॥ द्वादशो
अध्याये॥१२॥ अध्या॥१२॥ लक्ष्मीनाराये ॥४॥
नसंवाद॥ श्रवने होये चीत शुद्ध॥ तेनेपा
वीजे परमानंद॥ कुकेबंधक्तना चा॥१६॥
बारावा अध्यायाचे महीमान॥ लक्ष्मी
स सांगे नारायेन॥ दक्षीन दीसे सकोल्हा

॥ श्री ॥१६॥

पुर पाटन॥ तेथे रुद्र गया ज्ञानी स्छक॥२॥
गीता तेथील राजा व हसेन॥ तो सकळ क्लागये गीता
सेपन॥ धर्मसीळ हीअज्ञान॥ मग त्यासी
द्वायेरोग लागला॥३॥ तो ह्मने मी बरा होई
न॥ मग अस्चमेध करीन॥ तव त्यासी आ
ले मरन॥ मग तेसा चीरा हीला॥४॥ ब्राह्म
न पुत्रासी ह्मनती॥ ते ल्यात तला बाकु पती॥
मग करान नी श्रीती॥ प्रतरवा पासी वो

॥१६७॥ धावे॥५॥ याग आदरीला पुत्री॥ तव घोडा ॥५॥
नेला चोरी॥ सेवक पाहाती पृथ्वीवरी॥ त
व तो नसापडे ची॥६॥ तव राजपुत्र वीचा
रीती मनी॥ ब्राह्मणाची अज्ञा घेउनी॥
॥१६७॥ प्रवर्तले देवीचे आराधनी॥ नीराहारी पै ॥५॥
॥१८॥ ते॥७॥ देवी प्रसंन्न राजपुत्रासी॥ बापनु
त्र चीता काय ऐसी॥ आता काये नाही कायी
सी॥ तेमाग सीत देउनी॥ ता पुत्र जाला ह

री मनु॥ उठोनी दंडवत करीती॥ कर जो
डुनी स्तवीती आदी मातेते॥८॥ म्हणे जये
जये वो भगवती॥ चैतन्य घन वो ब्रह्ममु
र्ती॥ अज अमये नीरुपन शक्ती॥ सुद्धबु
द्धे तु॥९॥ तेचीतु शांभ कहोसी॥ महत त
नामत्रयेसी॥ त्रीकाल रुप दावीसी॥
शारु न शक्तीतु॥११॥ संकराची पार्वती॥
वीस्नुची रमासती॥ ब्रह्मीयाची सावी

॥१७॥

॥१२५॥

त्रीयुवती ॥ ऐसी अंबे तुची ॥१२॥ तरी ये
तुमे बोलना अनाठे ॥ कृपाळु वे सम
र्थे ॥ प्रसंन्न होसी मतुदीनाते ॥ तरी घोड
मनु देई ॥१३॥ ऐसे मागपावेलसी द्वीसी ॥
गुतीर्न होईन पीऊ रुनासी ॥ दुरवदाली
द्रनीदिली नीहोसी ॥ तरी हे ची करावे ॥१४॥
मग देवी बोले मधुर उत्तरी ॥ जाये माझी
येमाहाद्वारी ॥ श्रीमन सीद्धनाम तपक
री ॥ ॥६॥

BHAU DAJI MEMORIAL

तो कार्य करील ॥१५॥ तव रातु पुत्र आ
ला बाहेरी ॥ श्रीमन देखीला द्वारी ॥ सा
ष्टांगी यासी नमस्कारी ॥ कर जोडुनी
उभा असे ॥१६॥ म्हणे तुये तुये जीदीन
बंधु ॥ कृपाळु वादयासी धु ॥ जीतवा
नी घी ज्ञानसीधु ॥ योगीराजा स्वामी
या ॥१७॥ मी अनाथु मज नाही कोन्ही ॥
तु म्ही पाहावे कृपालोचनी ॥ ईतुके उत्त

गीता

BHAU DAJI MEMORIAL

रयेकोनी ॥ कुंनीस्माव धान जाला ॥ १८ ॥ म
गबोलतत्तो आर्जुन ॥ कुंतुदेवीनेदीधले घा
डून ॥ तरीसीतु हे कार्ये करीन ॥ समहता
नराजकुत्रा ॥ १९ ॥ तेनेवी छेदेव आनीले
~~॥१७५॥~~ आकर्हून ॥ मग तो बोले तयाला कुंनाईं ॥७॥
॥१७६॥ द्रे घोडा नेला चोरुन ॥ तो आनुनीद ने
ये चक्केनी ॥ २० ॥ देव चळ चळका पती ॥
घोडा आनुनी यादेती ॥ मग तो कुनेजारे

॥ प्रा ॥ १६ ॥

स्वर्गप्रती ॥ वीमाने पळती देवाची ॥ २१ ॥
गीता हे देखोनी राजकुमरु ॥ मनी अश्चीर्येमा गीता
नीओरु ॥ सतवा वेकेला नमस्कारु ॥ ले
टांगन घातले ॥ २२ ॥ कुने धन्ये स्वामीतपोध
ना ॥ अवधारी माझीया वचना ॥ पीताप
वलासे मरना ॥ मागतैसाची राहीला ॥ २३ ॥
तो जरी तुमचेने उठेल ॥ तरी यागसी द्वीसी
पावेल ॥ प्रत असे रवावासी घाले ॥ कुंन

ताची मंत्रों रुप केरुठवीले ॥२४॥ तें छेत्र ये
तुम्हे कार तुला ॥ न पतीने आम्ह न न मीला ॥
हें कोन यैसे फुसोला गला ॥ फुत्रे सकल
हीं सागीतले ॥२५॥ राव म्हने ताची क्षगवंत ॥
॥१७२॥ ॥१९१॥ केला नमस्कार दंडवत ॥ झोदशोपच्यारी ॥८॥
फुजीत ॥ मग फुसत तत प्रासी ॥२६॥ कोनत
प देव आराधन ॥ मे कदे मंत्राचे महीमान ॥
गेला होता मा ह्मा प्रान ॥ तु म्ही परतोनी आ

नीला ॥२७॥ मुनी म्हने नेमेसी साधन ॥ बारा
गीता वा अध्याय गीतापठन ॥ या मंत्राचे यैसे महीमा गीता
न ॥ हें पुरीसोन राजा रुखावला ॥२८॥ राये धा
तले लोटांगन ॥ मग तमाची सेवा करुन ॥ द्वाद
श अध्याया माचे पठन ॥ त्यापासोन सीकला ॥२९॥
तो अध्याय राजा पढत ॥ तवदी अवीमान मेत ॥
रुपे रुदर घाव घवीत ॥ वीश्नु दुत आले पे ॥३०॥
राजा आनी आम्हा न ॥ वीमानी दोघे हीं बसो
न ॥

॥११७॥ ॥११८॥

पावले वैकुंठभुवन॥ ऐसे ये तात ते पै॥६१॥ गी
तापठन ऐसे असे तन्मा तरी चे पाप नासे॥ का
ळ अकाळ पडता नसे॥ वीधीनीषेध॥६२॥ अ
तीत सत गुरु च्या द्वार नागत॥ गीता सायेननी
स करीत॥ श्रोतावक्ता हे येक॥ हे शास्त्र अ
से पैसे॥६३॥ इती श्री पद्मपुराणे गीतामाहात्म
ल क्ष्मीनारायनसंवादे॥ राजा बहु तेन मुनी उ
द्धरनो नाम॥ द्वादशो ध्याय॥६४॥ पुन्य पा
वन कथा ऐसी॥ संतये सांगे घत राष्ट्रासी॥ हे ॥७॥

गीता

॥प्रा॥१६॥

चीकथा श्रोतीयासी॥ नामा सांगे वीष्णुदासु॥६५॥
पुनरपी श्रुनेनारायनु॥ रमे ऐके येक कथनु॥
जे असे पुरातनु॥ वेदव्यास कासीता॥६६॥ या अध्या
चे दुसरे॥ माहात्म असे ईदीरे हे ऐकता चीनुतुरे॥
लवके आप्रानी याची॥६७॥ जैसे वीष्णु सांगे रमे॥ ते
सेसी वदु पदे सीउमे॥ या माहात्मो चे महीमे॥ बोल
ते ताले॥६८॥ दक्षीन देसामाझारी॥ कोन्ही येक अम
हानगरी॥ तेथे येक वीप्र सदाचारी॥ चंद्रमुनी नां
॥६९॥ चतुर्वेद दशा दशास्त्री॥ माहायोग्य परमश्रो

गीता

त्री॥ अध्यात्मज्ञानी अग्नीहोत्री॥ अष्टदशपुरा
नाचा वक्ता॥४०॥ ऐसा तो दसमग्रीवाप्रभु॥ सीश
यासी अमी सतत नमु॥ नीमसागर अध्येनु॥ वेदशा
स्त्रपुराणाचे॥४१॥ कोने ऐके दीवशी समीपा स
॥१२॥ रत्या प्रभु नोनी॥ सीश घाडीला वनी॥ आनाव या
सी॥४२॥ वनी देखोनी टेकु॥ सीशासी जालाहरखु॥ ॥७॥
॥१८५॥ तो दीतव प्रभु राक्षसु॥ अताहास्य घावीन ले॥४३॥
पुर्वीचे वतव ज्ञातुनी॥ चौघे धावले अकाळ
वदनी॥ उतरे चेष्ट्व श्यामप्रभुनी॥ सातजन घावी

न्हाले॥४४॥ पक्षेमेचे साळुंकी उनी॥ पाचजन वीक्राळ
गीता नेयेनी॥ धावीन्नले तीक्ष्न दशनी॥ कल्ञाव यासी गीता
स्पासी॥४५॥ ऐसा प्रकार राक्षसाचा मेळा॥ संरव्या
याची सोळा॥ देखोनी सीश डोळा॥ दर्वी नेक दे
पलाला॥४६॥ ते लागले पाठी॥ पळे लपे जीशीक
पाटी वेगी आला तटी॥ कावेरी नदीच्या॥४७॥ नारा
नसीं चीका गीरखी॥ कीदार केची गोमती॥ कीप
डरीची भीमरती॥ तैसीच ते कावेरी॥४८॥ यासी
यासी स्पास मीप॥ तेसोळा आले उग्ररुप॥ येरे

कावेरीचे देखोनी आप॥ क्षये मातृ गीता कीली
॥४९॥ बारावा अध्याय उच्चारुनी॥ उदक अंजुली
घेउनी॥ सोडतां वरीता कोनी॥ सींपीयेले॥५०॥
साबारावे अध्याचे उच्चारन॥ वीशष कावेरीचे ॥११॥
जीवन॥ होता श्रवन सींचन॥ राक्षसदेह पडले॥
॥१२५॥ ॥५१॥ मातृनी नीघाले दीव्य पुरुष॥ देहाचा पडला
प्रकाश॥ सीस्य पुसेत यास॥ ऐसी दशा का होती॥५२॥
॥२०७॥ ते बोलती वचने॥ गुरुहो हील अस्मा कारने॥ ऐनो
नी असी सोकाडने॥ हे दशा जो गीली॥५३॥ आ

॥श्रा॥१६॥

जीतु द्रोहरूपे करुन॥ आम्हुचे जाले उद्धरन॥ ऐ
गीता नो नी केले नमन॥ सोडानीसी स्यासी॥५४॥ वै गीता
ती वीमान घेउन॥ आले वीष्णु चे गन॥ बैसउनी
सोडातन॥ वैकुंठासी नेले॥५५॥ ऐसी गीतेची महि
मा॥ ते वर्नवेनानी गमा॥ ऐने वीष्णु दास नामा॥
श्रोती यासी॥५६॥ ऐसी कथा पुन्यपावन॥ जे जे
सांगघ तशा पराला गुन॥ तेचीत्तो ते रावा अध्या
जान॥ नामा सांगे॥५७॥ इती श्री पद्मपुराने॥ सर्व
स्व उद्धरने॥ बारावा अध्या जान॥ पुर्न जाला

॥द्वा॥ इती श्रीमाहाभारते॥ शतसहस्त्र संवीता यां॥ वीस्मपर्व पर्वनीयां॥ त्रयोदशो प्रसंग ॥ट्यो प्रसंग १३॥ पत्रे॥ ॥१२॥

॥१३॥

२०१॥

॥१२॥

॥ ॥प्रा॥१४॥ ॥

गीता

श्रीगनपतिये नमः ॐ ॐ नमः नेतीको
रा वा॥ प्रकृती कु रुशा चीयास्चला वा॥
क्षेत्रक्षेत्रज्ञनीवाड सांगावा॥ कुज्ञनीमीद्दु
छीतो ज्ञानज्ञानये॥१॥ इस्त्र म्हने हश
रीर गाकुंता स्रुता॥ क्षेत्रयेसे बोलीजे॥ क्षे
त्रज्ञान या जो का जानता॥ क्षेत्रक्षेत्र ज्ञाना
चे आनीये म्हे ता॥ ते चु मा द्रु ज्ञान ज्ञाना
वे॥२॥ क्षेत्रज्ञानमी चीगाकारता॥ सर्व
देही जो का वसता॥ क्षेत्रक्षेत्र ज्ञानाचे आ

गीता

नी पो ग्ये ता ते च मा झे ज्ञान ज्ञा नावे ॥ ३ ॥
ते क्षेत्र त्या स्वरुपा चे ॥ जे प्रकारी त्या वी
काशा चे ॥ जे फ ल्ये जाले असेल त्या चे ॥ ते
ही से मा व श व ही ॥ ४ ॥ आ नी का क्षेत्र ज्ञा
न देही ॥ ते त्या स्च त्ता वा च्या ते ही ॥ सा क्षे प
का रो नी स र्व ही ॥ म त पा सु नी अ ई का ॥ ५ ॥
आ ची प द क्र मा रु च का ॥ हे तु वंत नी
श्च या त्म का ॥ ते छे दे वे ग ळा ली अ नेक
ते ये ही क रु नी रु षी बो ली ले ब हु त ॥ ६ ॥

॥ २०२ ॥ ॥ १ ॥

गीता प ची आदी क ते क ऋु ते पं च क ॥ अ हं का गीता
श दी प्र हा ती म न ये क ॥ बु दी ल नी वी
ष ये गं धा दी का ॥ दा हा इं द्री ये हे क्षेत्र
बो ली जे ॥ ७ ॥ आ ता क्षेत्र ज्ञा न असे
सा जे न ॥ प ही त्या चे ते सं ग ज्ञा न ने ॥
या ला गी पा ही जे ति सा घ ने ॥ ते आ घी
बो ली ज ती ॥ ८ ॥ अ की मा न अ ही सा
सां डी जे ॥ अं त र्व ती श्च स्थि र शु द्ध

॥२०६॥

असीजे ॥ क्षमार्जवगुरुस्तवीअ
सीजे ॥ मनाचा कीजे नीग्रह ॥७॥ वीष
याच्या ठाई जो वीतराग ॥ देहअहंते
चा नसने संग ॥ जन्ममृत्यु आनीरो
ग ॥ ते शे दुखदोष न देखवे ॥८॥ स्त्री
त्रमृहादीका संपती ॥ येथे न सने संग
असक्ती ॥ अखंड समाधान असेची
ती ॥ बरे वा वीत पावन ॥९॥ माझा ठाई

Dr. BHAU DAJI MEMORIAL

गीता

अनन्ययोग करी ॥ भक्ती असने अनन्य
भक्तीचारी ॥ राहावे येकांत स्थळा प्र
ती की तरी ॥ प्राकृत जनी अप्रीती नेरहा
वे ॥१२॥ अध्यात्म शास्त्राचा नीत्य वी
चार ॥ तत्वज्ञानाचा तो साक्षात्कार ॥ जेने
जानीजे तो क्षेत्रज्ञान पर ॥ साधने नी
न ने नीजे ॥१३॥ असी हस्तपादादी जाली
सर्वत्र ॥ मुख मस्तक नेत्र ॥ सर्वत्र ये
लोकी असी श्रोत्र ॥ सर्वी ते माफ नीरा

गीता

Dr. BHAU DAJI MEMORIAL

हे॥१४॥ सर्व वीष मातें प्रकासीत॥ सर्व
वीषयावेगळा असो नराहात॥ नीसंग
सर्वांते धरीत॥ नीर्गुन जो कीगुनभोक्ता
॥१५॥ भूताचे अंतरी आनी बाहीरी॥ तेंच
चरी आनी अचरी॥ सूक्षम म्हनून
नीदुरी॥ आनि कडवळी असे॥१६॥
भूताचे परी वीभागपनें॥ नसोनी चेप
रीजेराहात॥ भूताचे पोषीते नासीते॥

॥२०४॥ ॥६॥

॥प्रा॥१४॥

उपजतवाना॥१७॥ प्रकाशकीय प्रकाश
शकीत॥ प्रकृतीये परतें बोलीजेत॥ ज्ञा
नज्ञानयेतज्ञानपावीजेत॥ तें असे सर्वां
चे हृदई॥१८॥ क्षेत्र क्षेत्रज्ञान आनी सा
धना॥ ऐसा मी बोलीलो साक्षातपना॥ म
ज्ञालक्ष के ज्ञानोन॥ स्वरूपतो पावे॥१९॥
पुरुस आनी प्रकृती॥ दोघे अनादी अ
सती॥ वीकारासी आनी नीश्चीती॥ उ

गीता गीता

॥२५॥ ॥४॥

म्हणानप्रकृतीवीनसाकुन॥२०॥का
र्यकारनकर्तृत्त॥हेतप्रकृतीरुचते ॥
पुरुशासुखदुखकोगानुबत्ते॥हेपुरु
चतेपै॥२१॥वीषयेइंद्रीयेदेवत्त॥तेत्र
हेत्तुप्रकृत्तीबोलीजेत॥कोगावयासु
खदुखात॥हेत्तुबोलीजेपुरुष॥२२ ॥
पुरुशप्रकृतीमाजीराहाता॥हेत्तोज
न्मप्रकृतिचेगुनकोगीता॥पावावया

गीता ॥प्रा॥१४॥ गीता

योगीसंताअसंतागुनसंगयासीहे
तु॥२३॥इच्छाअनीमोदनदेता॥महेस्व
रपोषीताकोगीता॥परमात्मायेसेबो
लीजता॥परमपुरुषयेदेही॥२४॥
जोजानेयेसीयापुरुशाते॥गुनासहीत त
प्रकृतीते॥तोजन्मघरीनामागुते॥
जकीवर्तयेसेजो॥२५॥येकतेयागाक
रीतीआत्मयासे॥देहामाजीचेतदे

॥२०६॥ देखत॥ सांख्यायोग करीती येकते॥ ॥५॥
येकते कर्म योग॥२६॥ येकते ख्याप
नेन ती॥ गुरुमुखेची येकोनी क
रीती॥ तेही या संसारातें तरली॥ जेका
श्रवणीतत्पर॥२७॥ जीतुके काही
स्थावरजंगम॥ वस्तु जे न्मे गा मार
लसतम॥ क्षेत्र क्षेत्रज्ञा नाचा जोसंग
म॥ तेने होये जानये सा॥२८॥ सर्व

॥प्रा॥१४॥

गीता भुती समान राहाता॥ भुते नाशता गीता
ही न नाशता॥ येसे परमेश्वरातें पाह
ता॥ तो चीबरवे पनी देखता॥२९॥
सर्वत्र समान जो देखत॥ येसेई स्व
रातें राहाता॥ आप आपना तो न मारी
ता॥ मग पावे तो परमपद॥३०॥ सक
ळही कर्म जात॥ ते प्रकृतीनेच करी
जेत॥ आत्मा अकर्ता जो जानत॥ असे

ताची देखना ॥३१॥ तै घनाकृतीचे
गलेपन ॥ देखे ज्ञायेकाच पासून ॥
वीस्तारहीयाचा तेकून ॥ ते घनातो
ब्रम्हपावे ॥३२॥ अनादीआनी निर्गु
नम्हनोन ॥ हाकुरु शकेवळ नारा
ही न ॥ शरीरीही असोनी अर्जुनाज्ञा
न ॥ कारीताले पन पावे ॥३३॥ जैसेस
र्वगत आकाश ॥ सु क्षम्यास्तव न
केलीप ॥ तैसा आत्मानाहीलेपपावे ॥२०१॥ ॥६॥ ता ॥

॥गी ॥१४॥

गीता तरिसर्व देहीराहता ॥३४॥ जैसा दीन गीता
करु येक ॥ प्रकासीसकलही लोक ॥
तैसा आत्मादहीसकलीका ॥ प्रकासी
गाकरता ॥३५॥ क्षेत्र क्षेत्रज्ञानाचेपरी ॥
वीलक्षनता ज्ञानदृष्टीकरी ॥ कृतार्थ
प्रकृतीमोक्षैजरी ॥ जानतीत ब्रम्हपाव
ती ॥३६॥ हरी ॐ तत्सदीतीश्रीमद्भग
वगीतासूपनीशसु ब्रम्हवीद्या

यां॥ योग शास्त्रे श्री कृस्न अर्जुन
संवादे॥ क्षेत्र क्षेत्रज्ञान योगो नाम॥
त्रयोदशो ध्याय॥३४॥ इती श्री भग
वंत गीता॥ श्री कृस्न अर्जुना सउपदे
॥२०८॥ सीता॥ तेरावा अध्याय ताला फुरता॥ क्ष ॥१॥
ने नामा की श्रुदास॥३८॥ ऐसे हे कथ्य
न फुन्य पावन॥ सांगु ये सांगे छ तराष
रा लागुन॥ हे ची वैशंपायन॥ सांगे तु
म्ही तु यासी॥३९॥ आता याचे माहात्म

॥प्रा॥१४॥

ज्ञान॥ रमसी सागे नारायेन॥ वैकुंठक
गीता वनी बसोन॥ दंपत्य श्रोत्र वक्ता॥४०॥ प्रा गीता
॥१३॥ लक्ष्मी सी पुसे भगवंता॥ पदा फुरानी
ची कथा॥ तेरावा अध्याय हरी सांगता॥ नी
चीत्र गीता माहात्मे॥१॥ दक्षीन देशा क्री
तरी॥ तुंगभद्रा तीरी येक नगरी॥ दीक्षीत
वेदोक्त सदाचारी॥ परी पै दुराचारी स्त्री
होची॥२॥ मदयपानी परगामीनी॥ लट

की चक्रकीक्षतार चरनी॥ अरवंडपरकु
रुसमनी॥ माहागादीतयाची॥३॥ दो धीन धी
मीलेमनासी॥ आतुक्षी गवनवासी॥ ये
सानेमककरुनी आली घरासी॥ नीद्रापती
 सीलागली॥४॥ आपन नी घालीबाहेरी॥
कयेलुआगेली झरीरी॥ येकली आलीव
नांतरी॥ सीगार करुनी साजीरे॥५॥ म
गतेपाहालागली पैवन॥ माहाअटव

॥ग्रा॥१४॥

घोरज्ञान॥ ततलोपकुरुत्रा नाहि प्रान॥ स
 रवातेअ आला नाही॥६॥ मगते वीचारी
मनी॥ कीयासी मीलाली पैं दुसरी का
मीनी॥ याकरीता या घोरवनी॥ नाहि
आलास्वामी॥७॥ क्रमे जीवलुलांका
येजाले॥ की स्पष्ठनके चुकाले॥ व
नीहिंडता बहु श्रमले॥ माझे बरवे
नाहि अदृष्ट॥८॥ यैसे हींडताबहुत

ठयी॥ काये जाले कानी स्वामी नये॥
श्रमोनी रडो लागली आहे॥ फीर फीरो
नी वाट पाहे ह्याची॥९॥ वनी वाघ्र नी
॥२१०॥ ज ला होता॥ तो जागृत जाला अवचीता॥
येरी साच ठह्या चाये कता॥ ह्मने आले ॥५॥
त की स्वामी॥१०॥ हा वक्षा वन हा कीत
वा घ्र वाटे कडे च जात॥ त व तो ही [redacted] मनी
जानत॥ ह्मने मन्त्र स्य आले॥११॥ मा

॥प्रा॥१४॥

गीता आपन ददत येत आहे॥ खस खसावा गीता
जती पाये॥ येरी ह्मने येता चीलवला हे॥
सवर जाये ह्या फुटे॥१२॥ आं घारी वाघ्र
न देखे डोळा॥ घावोनी प्रतीने घारिला
गला॥ तो नखे रोवोनी हृदये कमला॥
ददफुनी बसला॥१३॥ तीने ओवोनीग
का घातली मीठी॥ बोलत आहे ह्यासी
गोष्टी॥ तुम्हासी ठसी रका लागला

॥२११॥

जगजेठी॥ म्हणोनी मी कष्टी जालें॥१४॥
तें काननी कर्दळीवन घेतलें॥ आनी म
जची कामारीलें॥ तव तीने म्हणवा कडेत
नपाहिलें॥ तव तो नकें म्हणु॥१५॥ वाह्
बसला हरि करुन॥ मग जाली कायेंची
तते नें॥ आता कायें करुं बोदीक्षी ताज
नौनी गहन॥ हि माते गती जाली॥१६॥ मग
तो बोलेत येसी॥ माझे येक उत्तर परीये
सी॥ दक्षीने मक प्रकार नदीसी॥ मनीपु

॥१४॥

गीता

रपुर नगर तेथें असे॥१७॥ पंचलींग महे
स्वर स्छान॥ त्यागावीचा मी ब्राह्मण॥ अं
खंड क्षीक्षा करुन॥ पोटभरी तु असे॥१८॥
पंडीत पने माझी थोरी॥ ब्राह्मनाते मी
धीकारी॥ सदा पतीग्रह स्वीकरी॥ मग वद्र
पनची मद आलें॥१९॥ कान गोले डोले गोले
॥ठाईठाई अटकुले॥ परी माझी कास नान बो
ळे जी ढेपाळाव॥२०॥ पर्वकाळी तीची
सीज्राये॥ चाचर पडत माणेची पाहे॥ अ

गीता

॥२१२॥ टालागताचीपडत आहे ॥ घरूनी बाहेर उठ ॥११॥
वीती ॥२१॥ त्याना वरी पडलो ऐकेदीवसी
काढकेश नीझोबीले तेमस्तकासी ॥ तेने
प्रानजालेकासावीसी मग मृत्य पावलो
॥२२॥ तेने पावे भाघडालेपाहे ॥ परीजाती
स्मरननष्ट आहे ॥ पापीयासी मीरवाये
तृतीपापीयहोसी ॥२३॥ मग तेदीक्षीती
नमारीली ॥ ऐसे मदुतीबा घोनीनेली ॥
नानायातना भोगवीली चादण्यो

॥प्रा ॥१४॥

गीता नीशी घातली ॥२४॥ फुवीन गरीतेचांडा
की ॥ देवस्थानी ऐसे वसली ॥ वासुदे
व ब्राह्मन सर्व काली ॥ तेरावा अध्याप
ढतसे ॥२५॥ नीसकरी तोगीता पढन ॥
चांडाळीसी होतसे श्रवन ॥ उत्तम लोका
पावली पापीन ॥ तेरावा अध्यायाचे प्रस
सादे ॥२६॥ ऐसे पावली ते पापीन ॥ दीव्य
देहज्ञानोना ॥ मुक्तीपावोन्न ॥ स्वरूपता
॥२७॥ उत्तम वैकुंठभूवन ॥ अमृतपान

॥२१६॥

से ऊन ॥ शाकुनी याजान ॥ सर्व सुखे
सी ॥ रता ये सी गीता कन्यपावन ॥ सर्व ति
र्थी वाताकुन ॥ मुक्ती कुकी देऊन ॥ ता
रक गीता ॥ २९ ॥ सर्व सेवक मजा ये ज्ञा
नमयेसो ये ॥ अज्ञान पनजाये ॥ ब्रह्म नन
लागता ॥ ३० ॥ ब्रम्ह लोकी गीत चे श्रवन ॥
आनीता करी पठन ॥ मुख्य ऊच्चाराने
सर्व फळ पावे ॥ ३१ ॥ ते घरीची ती ॥ ते हो

गीता

ये अवची ती ॥ ब्रह्मा सी ब्रह्म न लाग
ता ॥ पदार्थ पावेजान ॥ ३२ ॥ रोगदाली द्र जा
ये ॥ सुखी आरोग्य हो ये ॥ काळ का मजाये
॥ कीलसफूर होये साचे ॥ ३३ अतीत मत
ऊरुच्या सारन ॥ सी न सदा करीत सेंग
येन ॥ श्रवन आ श्रवा पठन ॥ पती तजग
ऊद्धरती ॥ ३४ ॥ इती श्री पद्मपुराने ॥ सदा
दीत लक्ष्मीनारायेन ॥ गीतामाहात्म ऊद्ध
रने जाले चौदावी नीसी ॥ ३५ ॥ ओवा ॥ ७५ ॥

DR. BHAU DAJI MEMORIAL

DR. BHAU DAJI MEMORIAL

पुन्यपावनकथा ऐसी॥ संजय सांगे
धृतराष्ट्रासी हि चीकथा श्रोतीयासी॥ ना
मा सांगे नी ब्रुदासु॥७६॥ ईतीश्री पद
पुराने गीतामाहात्मे॥ लक्ष्मी नाराये
नसंवादो नाम॥ चांराकीकुद्रनोनाम
त्रीसोदशा अध्याय॥१७॥ ईतीश्री माहा
भारते शतसहस्त्रसंहीतायां॥ वोव्यास
कृपाश्रीलीस्मपर्व पर्वानीमां॥ चतुर्द
शप्रसंग समाप्त नमस्तु॥७८॥ प्रसंग॥१४
पत्र॥१३॥ प्रसंग॥१४॥

॥२१४॥ ॥१३॥

॥श्री॥१५॥

गीता ॥श्रीगजेनाये नमः॥ स्तु कृष्ण नेमाअ गीता
र्जुना॥ माहावीसन्त पांडुनंदना॥ तु
जातेपुसील सज्ञाना॥ तेमी सांगतो तु
ज॥१॥ माजुन कीरो नसांगे ताजु तप
रम॥ ज्ञानाचे ज्ञानते उतम॥ सर्वरूषी
ज्ञानोनी ब्रह्म॥ सीद्धी पावले ये जुना॥२॥
जेहीज्ञान हीआश्राईले॥ ते माझे समा
नरूपावते॥ उत्पतीकाळीही जाले॥

नाशकाळीनाशनपावती ॥३॥ प्रकृती

माझे गव्हारन स्थान ॥ तेथे मीका

रीवीजनीक्षेपन ॥ ते कुनी सर्व कुता

चेतन्य ॥ होतसे गाकारता ॥४॥ सर्वयो

नीच्या ठईकुंतीसुता ॥ त्या त्या ग्रकीते

तीयाच्या माता ॥ प्रकृती जोगी मी असे

पीता ॥ नीक्षेपकरीता बीजाचा ॥५॥ स

त्वरजतमतीन्ही गुन ॥ जाली असतीप्रक

||२१५|| ||१||

॥प्रा॥१५॥

गीती

तीपासुन ॥ शरीरीवांधीती अर्जुनाजा

न ॥ नाशक्षुन्याफुरुशाते ॥६॥ यात सत्व

गुनतो नीर्मळ ॥ यालागीनी शापतीप्र

काशसीळ ॥ कुनो नीसुरवसंगीवाधे

प्रबळ ॥ ज्ञानसंगगासातीका ॥७॥ ईछ्या

त्मकजनीरजोगुन ॥ होतोतृस्नासंगा

पासुन ॥ तो बाधेकर्मसंगेकरुन ॥ पु

रुशातेगा अर्जुना ॥८॥ अज्ञानाहुनी

गीता

॥२१६॥ ॥२॥

झाला मौत गुन ॥ सर्व जीवास मोह कर्त्ता
ज्ञान ॥ वीस्मरन आळस नीद्रा ॥ तो का
र्य गाकारता ॥९॥ सुख सी योग करीस
त्वगुन ॥ कर्मसी गाकारता रजोगुन ॥ ज्ञा
न लोपोनी तमोगुना ॥ वीसरवी योग
करी ॥१०॥ रज तमाते पराकरुन ॥ सत्वगु
न गा अर्जुना जान ॥ रज हाये सत्व तमो
गुन ॥ सत्व रज वीन तम होये ॥११॥ सर्व

गीता ॥प्रा॥१५॥ गीता

इंद्रीये शरीरी ॥ प्रकास आनी ज्ञान हो
ये जरी ॥ सत्वगुन वाढला आहे जरी ॥
ऐसे नीश्चीत जानीजे ॥१२॥ वीशई लो
क आहे आनी प्रवर्ती ॥ कर्माचा आरं
भ आनी आसक्ती ॥ ईछ्या हे अरतत्रे
पा होती ॥ वाढली या रजोगुन ॥१३॥ अ
स्फुर्ति आळस्य वीसर ॥ आनी मोहा गा
कुरुवीर ॥ तै मोगुन ताला असे फार ॥

होईजु की होती ॥१४॥ तेकां रुदयाते
पावे सत्व ॥ तेकातो मरुण पावे जीव ॥
तयासी स्वर्गादी ठाव ॥ राहावया प्राप्त
होये ॥१५॥ रजोगुन असतां मरीजे ॥
॥२१७॥ तरी मनुष्यामाजी जन्मीजे ॥ तमोगु ॥६॥
नेतरी देह सांडीजे ॥ तरी होईजे वन्हा
दीक ॥१६॥ कर्म केले ते सांग सकळ
॥ सात्वीक स्रुद्ध त्याचे फळ ॥ रजोगु

॥प्रा॥१५॥

गीता नाचे दुख केवळ ॥ अज्ञान ते तमोगु गीता
नाचे ॥१७॥ सत्वगुने होये ज्ञान ॥ लो
काहोये रजोगुनेकरुन ॥ वीस्मरन
मोह अज्ञान ॥ हे होये तमोगुनास्तव ॥१८॥ सत्वीराहीले ते जाती स्वर्गासी ॥
मनुष्यलोकी राहती राजस ॥ अधः
पतन पावती तामस ॥ नीचीगुनी
जे राहीले ॥१९॥ गुनाहुनी नाहीक

॥२१८॥

ती॥ येसे साक्षीत्व जो पाहातां॥ आनी या
सीनी गुनत्रान तां मग माझे मीळनी तो
मीळे॥२०॥ देहाहुनी जालेहे चीन्ह न॥
स्यातेदेहीं पुरुष अतीक्रमुन॥ जरा
मरत दुःखापासून॥ सुटोनी मोक्षाते
तो भोगी॥२१॥ अर्जुन म्हने तो जी प्रक्रु
तुम्हा॥ कवन लक्षन याची कुवना=
नाम॥ उलघी तो जैसे नावया जनोत
मा॥ कायेस्या

॥४॥

गीता

चे आचार॥२२॥ कवनीक वनगासा
घनी॥ त्रीगुन उलंघीत जनी॥ येसा
प्रश्न अवधारुनी॥ श्री हरीस्व बोलता
जाला॥२३॥ पांडवाप्रकाश आनी प्रव
ती॥ आनी मोहत्याचा त्रीगुनवती ॥
देखुन करीमा जनी पावती॥ नपा
वताई छ्याक रीना॥२४॥ उदासीना
चे परी पाहाता॥ गुनी करुनी तो नचा

गीता

॥२१५॥

ल्लीडे ता॥ गुन चेष्टा ती येसे मानीता ॥
रोहे परी चळेना॥२५॥ अमनी पासुखे
खसम तुल्य म्पतिऽ आनी अज्ञान॥
धीरडे प्रीयी अप्रीयाज्ञाम॥ हे सारीखी
ज्याची स्तुती नींदा॥२६॥ तुल्य ज्यासी
मान अपमान॥ मीत्रवैरी यांचे परी
सारीखे समान॥ आरंभ मात्राते सत्रु
न॥ तो बोलीजे गुनातीत॥२७॥ अअ

॥५॥

॥प्रा॥१५॥

गीता

की च्यारीक त्ती योगान॥ माझे ठो कारी
ता हे सेवेन॥ तो तो गुनाते अतीक्रमु
न॥ ब्रह्मसायुज्यता पावे॥२८॥ अ
वीनासी या मोक्षासी॥ सदा वर्तमान
धर्मासी॥ येकांत सुख ब्रह्मासी॥ मी
च असे परमसीमा॥२९॥ हरी ॐ त
त्सदीती श्रीमद्भगवद्गीता॥ सुपनी
षसु ब्रह्मवीदया यां योगशास्त्रे॥

गीता

श्रीहरी अर्जुन संवादे ॥ गुन त्रये
वीभाग योगो नाम ॥ चतुर्दशो ध्याय ॥३॥
इतीश्री भागवतगीता ॥ श्रीहरी अर्जु
नास उपदेसीता ॥ चौदावा अध्याय जा
॥२२०॥ ला संपूर्ण ता ॥ कृष्णे नामावीष्णु दासु ॥ ६॥
॥३१॥ ऐसे हे कथन कृष्ण पावन ॥ संतु
ये सांग घतरा ष्टशला गुन ॥ तैसे चीवे
रापायेन ॥ सांगे तन्मोउपासी ॥ ६२॥

॥ प्रा ॥ १५॥

गीता अता याचे माहात्म ज्ञान ॥ रमेसी सांगे गीता
नारायेन ॥ वैकुंठ भुवनी बैसून ॥
देव श्रीतावका ॥ ६३॥ ओ ॥ १४॥ ल
क्ष्मी म्हणे प्राणपती ॥ चतुर्दश अध्या
याची गुह्य गती ॥ याचे रहस्य सांगा
वे मज प्रीती ॥ आदरे श्रीपती सांगतु
॥ ६४॥ कासमीर नामगै नेरी ॥ सरस्व
तीचे तीरी ॥ तेथे सवर्मी शत्याधीकारी ॥

॥२२७॥ सदाचारी कुन्यवंत ॥ १५ ॥ सीळदेसी
चा कुपाळ ॥ नाम वीक्रम वेताळ ॥ सर्व
संपन्न कुसळ ॥ दो घेब ळ सीळ वीर्ये
वंत ॥ १ ॥ दो घे ही जन येक मेकासी ॥ मै
त्री वाढली अंतरी सी ॥ उत्तम वस्तु येर ॥७॥
येरासी ॥ प्रीती ने पाठवीती ॥ २ ॥ सुर्ये
वंसी आपन ॥ स्यान दोनसी गाऊन ॥ सु
वर्न सारव कालेवरुन ॥ सुवर्न कुली

॥प्रा ॥१५॥

गीता घातलीया ॥ ३ ॥ मुक्ताफळ चामर मुक्त गीता
नाना अळंकार स्यानाते ॥ झनत्कारस्य
रनी ने फुराचे गर्तनळे टीरा याते पाठवी
ली ॥ ४ ॥ वीक्रम वेताळ सके सी ॥ स्यान
दोन आनीलीया कैसी ॥ वीक्रमवेता
के त्या सी ॥ गज तुरंग पाठवील्ले ॥ ५ ॥ अ
ळंकार चामर मुक्त ॥ नानाळंकार
स्यानाते ॥ वेताळ म्हणे सीनी घेत

॥२२२॥ ॥८॥

हरीत॥स्वानदोन्ही घेऊनी॥६॥येका
स्वानदे पुत्रासी॥येका चाले आपना
पासी॥ससेनी घाले वेअचीत॥राया
ने स्वानात सोडीली॥७॥स्वाने धावीली
तत्वरीत॥ससे पळाले जीव घेऊनी॥ये
का गड दरे तताऊनी बसले॥ससे ते
ऋ॥८॥रायाचे स्वानाने॥स स्याते घ
रीले॥देवते ऋऊनी स्रुटले॥मग तेप

गीता गीता

॥प्रा॥१५॥

कौंनी मागले॥येके कुडोळी माती॥९॥
तेऊनी बाहीर नी घाले॥तव पुत्राचे स्व
नान देखीले॥ते घोकरुनी मारीले॥
येका चीरवका माती॥१०॥येक वहु
नामा ब्राह्मन॥नीत्य चौदा वाअ घ्या
करीपठन॥त्याचे सीस्य केले पदप्र
क्षाळन॥त्याची खलात प्रानगेला॥११॥
तेऊन तरले वीमान॥ससेदीप रुप

॥२२६॥

गेले होऊन ॥ मग स्यानीं हित पै द्वे होऊ
न ॥ स्वर्गासी ते गेली ॥ १२ ॥ स्कंद नामा
चे सीस्ये हे दरवीले ॥ पुर्व वैर यासी क
केले ॥ म्हनोनी हासे आले ॥ तपु सीले
रात्रे दे ॥ १३ ॥ नमन केले या ब्राम्हना ॥
स्यान सांगता ती ही ना ॥ कायेनी मी य
चढले वीमाना ॥ ऐसा गा वे स्वामीया ॥ १४ ॥
माझा वध गुरु ब्राम्हन ॥ चोदावा अ

॥७॥

॥प्रा॥१५॥

गीता

ध्या करीनी स्य पठन ॥ मी ही पढ तो या पा
रु न ॥ माझे चरन क्षाळन ते थे जाले ॥ १५ ॥
याक र्मे हे मारवली ॥ म्हनो नि हे दी मरु
पता ली ॥ स्वर्गासी ते तत्काळ गेली ॥ आ
ईक रामा ॥ १६ ॥ रामा तु म्ही कायेसी क
लेती ॥ ते सांगावे मज प्रती ॥ सीस्य सांग
ती रामा प्रती ॥ हे ची अवधारा ॥ १७ ॥ मा
क्षाव देश की तरी ॥ प्रम्हरक नामे तेथे
नगरी ॥ ते थे के रावना मा द्वीज अचा

गीता

॥२२४॥

री॥स्त्री म्राचीसलोका॥१८॥दोघेपापे
आचरतीज्ञान॥कृतार मारीलातीने॥
मगतेहीकाळेकरून॥म्हणपावली
॥१९॥मगतेयेमयातनाकोंडूनी॥पाव
लीसस्याचीयोवनी॥मगतोहीयेमदं ॥१४॥
डूनीस्यानतन्मपावला॥२०॥म्राचेतु
न्मातरीचेवैर॥देखोनीहास्यआले
थोर॥हेपरीसोनीयान्नपवर॥नमस्का
रघातला॥२१॥राजावीक्रमवेताळ॥

॥प्रा॥१५॥

परोउपकारीधर्मसीळ॥अतरीप्रमव गीता
गीता हूतकुद्वीसखोलत्याची॥२२॥तेने
वीप्रातप्राकून॥कागवंतगीताडेबोध
रन्ने॥चौदावाअध्याकेलापठन॥
तयापासोनतोसीकला॥२३॥कावेक
शीतापाठनमगम्राचपुन्यकरून॥गा
ज्ञाम्रोवीनीमसोन॥स्वगीसीतोगे
ला॥२४॥अमृतप्रानातेसेउन॥सुखेव
तेवेराहोन॥हरीस्मरनमन॥म्राचेगु

नपे ॥२५॥ तो राजा ज्ञाना वीमानी ब
सोन ॥ अमृतपान सेउन ॥ वैकुंठा गे
ला ॥२६॥ ऐसे गीतेचे महीमान ॥ ज्ञान
मुद्रा नीमाजान ॥ दीअदह पावोनी ॥
साया अतापावे ॥२७॥ गीता पुन्य दाये
का ॥ माहापातकासी घाक ॥ सेला राहु
नी वैकुंठनायेक ॥ मनोरथ पुर्न होये
॥२८॥ जीतामीके कुकी ॥ अंती स्मा मुन्य
मुक्ती ॥ ऐसी गीता पुन्य मुक्ती ॥ ज्ञालीनी

मीन ॥२९॥ अतीत सतरुच्या शारना ॥ सी
व करी गीता गायन ॥ पापी मासी होती पा
वन ॥ तरी कृतमज्ञ नकाना तरती ॥ ३०॥
इती श्रीपद्मपुराने संवादतील क्ष्मीनाराये
न ॥ गीतामाहात्मे कथन ॥ ज्ञाले समस्या स्वा
नान पाचे ॥ ६५ ॥ पुन्यपावन कथा ऐसी
॥ संतु ऐसा गेघ तशाप्रासी ॥ हे चीकथ्या
श्रोती मासी ॥ नामा सांगेवी कृष्णदासु

॥६६॥ इती श्री महाभारते ॥ शतसहस्रा संहीता यां ॥ वैयासक्या श्रीभीस्म पर्व पार्वतीनीयां प्रसंगप ष्ठनावास मा स ॥६७॥ प्रा ॥१५॥ पत्रे ॥१२॥

॥२२६॥

॥१२॥

DR. BHAU DAJI MEMORIAL

॥प्रा ॥१६॥

गीता

॥ श्री गनेसाय नम ॥ ॐ स्नमऊ नेगाः घनं जया ॥ प्रतापवीरापाऊ तनया ॥ आघ्या लपीपकलङ्कन कुंतीसुता ॥ ऐसीयेपरी ॥१॥ वरी ऊहऊ व ऊआचे मऊ का ॥ ख्वाली ब्र ह्मादीक प्रनाळ ॥ ऐसा तो कासेसार पी पळ ॥ तो काली कशी खंडेना ॥२॥ कार्म कां ऊउमाचीपानें ॥ हा काय ऊा के कोल कावने ॥ कैसा खंडेल ऐसे जो जाने ॥ तो चीवेदाचा जानता ॥३॥ खालीपस्या

गीता

DR. BHAU DAJI MEMORIAL

॥२२७॥

स्पादीतें॥ वरीतें मुद्दती पैं देव॥ हे तंमाचे साखापल्लव॥ सत्वादीगुनी वीस्तारले॥४॥ शब्द स्पर्श रुप रस गंध॥ वीषयें अनेकवीध॥ हें त्या साखापाल्लवांचे कोमुद्र॥ ऐसें बोलती॥५॥ स्वर्गी नर्क ते भोगीतती॥ प्राणी शत्याची वासनासंत॥ ते ची कृपमुल अचुत॥ अवघाची बोलीतें॥६॥ मगतेची

॥१॥

गीता

॥प्रा॥१६॥

वासना शत॥ ऐसें मनुष्य लोकीं मागुती॥ देहीलनु रुप कर्में घडती॥ तें नेपुनरपी संसार॥७॥ ऐसा तो संसारपींपळ॥ अती दृढ तयाचे मुळ॥ सांगातो शस्त्र प्रबळ॥ तेनें करुनी छेदीतें पैं॥ तं तयाची मुळकुत॥ तें पदकुमगी तें संत॥ मागुतें संसार नाहीं येईते॥ तेंचि ओळखी यांतर॥८॥ तें रुनीचर

गीता

॥२२८॥

चला पुरांतन ॥ संसार जो आदनाश
येन ॥ ऐसी च तानें शारन ॥ ऐसें कल्का
नेकृ मगीजे ॥ क ॥ द्वंद्वजे कासीतो कृष्णा
दीक ॥ ते असती सुरव दुरवदायेक ॥
ते ज्ञानानीळ्का मलानी नीषका ते पाव
ती अमयेपद ॥ ११ ॥ चंद्र सुर्ये आणी
पावक ॥ हे न कती ज्याचे प्रकाश
क ॥ ते माझे परमस्थान क ॥ ते व्है

॥२॥

गेली यान उन्मीजे ॥ १२ ॥ माझा अं
स जो जीव पुरांतन ॥ जीवी वृपावल
अविद्येन ॥ सुसुप्ती प्रक ये होतसे
लीन ॥ प्रकृती सुक्त मज माजी ॥ १३
मग पाच इंद्रीये साहावे मन ॥ वीष
येको गालागोन ॥ मी करत्वीत सेते
कृन ॥ संसार चक्रा माजी ॥ १४ ॥ हा
जीव देहांती पाव ॥ जे येही कुनी

गीता

इंछीत जाये ॥ तेव्हां नीइंद्रीये प्राज्ञा
ने घ्यावे ॥ पुस्परांगादी जेवीवासु ॥
॥१५॥ स्वर्शन नेत्र आनी स्रवन ॥ र
सना इंद्रीये आनी घ्रान ॥ अंगीका
रुनी साव मन ॥ वीसयें कोगी हाडी
वा ॥१६॥ देही हुनी जातां देही राहतां ॥
इंद्रीये फुकवीषयें कोगीता ॥ ऐसी या
जीवासी जानेतां ज्ञानतां ॥ येर ते मूढ

नेनती ॥१७॥ ध्यानादीक प्रेनेकरीतां ॥
ऐसे आत्मयातें योगी तां ॥ देही राहतां
ऐसी यातें ॥ देखतातीं नीर्धारे ॥१८॥
शास्त्र अभ्यास प्रेनेकरीती ॥ अशु
द्धचीत मंदमती ॥ तया आत्मयातें ने
नती ॥ प्रेनेकरीत तकी ॥१९॥ तेज सु
र्यीचे ठाई राहत ॥ सकल वीस्वातें प्र
कासीत ॥ चंद्र अग्निचे ठाई तेज रा

हत ॥ सततमाझेचपेज्ञान ॥ २०॥ पञ्ची
माजिप्रवेसुन ॥ कुतेघरी बळेका
रुन ॥ पोस्वीतसे लौषधीचा गुन ॥
चंद्र होउनरसात्मका ॥ २१॥ मीवैस्वा

॥२६०॥ नरहोउन ॥ प्रानीमाचे देहीराहु ॥१४॥

न ॥ प्रानापानसाह्यकरुन ॥ पच
वीतसे अन्नचतुर्वीध ॥ २२॥ सर्वा
चे हृदई मीच असे ॥ स्मरनज्ञा

॥प्रा ॥१६॥

नयैसे ॥ मजचीपासावहोतसे ॥ सर्व
वेदीमीच असे ॥ २३॥ येलोकीपुरुषअ
सतीदोनीप्रकार ॥ येक अक्षर येकतेहे

गीता क्षर ॥ सर्वभुताचेठाईदेह अक्षर ॥ अ गीता

क्षरतेजीवनकळा ॥ २४॥ उत्तमपुरुस
तोवेगळा ॥ परमात्मायेसा बोलीला ॥
जोअव्ययेईस्वरचनीघाला ॥ त्रैलो
क्येतुपालावया ॥ २५॥ त्यालागीमीअ

से अक्षरा परता ॥ अक्षरातेफुलं घीता॥
पाला गी फ़रू शोतम बोलीजता ॥ वेदी
लोकीमी चीअसे ॥२६॥ जो मजनी दीती
गाक्षारता ॥ फुरुशोतम जानता ॥ सर्व
भावे मज मो मेक्षजता ॥ तो चीसर्वज्ञान
वीवेकी ॥२७॥ ऐसे हे शास्त्र गो पऊ
ती ॥ मी बोलो ली अर्जुनाजुप्रती ॥ पा
तेता नुनी उेदता व होती ॥ ते कुर्दीवं

||२६९|| ||७||

॥ ग्रा ॥१६॥

गीता गीता

तगाक्षारता ॥२८॥ हरीॐतत्सदी
तीश्रीमद्भगवद्गीती ॥ सुपनीषत्सु
ब्रह्मवीदया यां योगशास्त्रे श्रीकृस्न
अर्जुनसंवादे फुरुषोतमयो गो ॥ ना
मपंचदशमो ध्याये ॥२९॥ इतीश्री भ
गवंत गीता ॥ श्रीकृस्न अर्जुना सउप
देसीता ॥ पंघरावा अध्याजाला पुरता ॥
मने नामा वी स्कुदास ॥३०॥ ऐसे हे का

अन कृत्य पावन॥ संजये सांगे धृतराष
ट्राला गोन॥ तैसे चीवैसपायेन॥ सांगे जन्मे
जयासी॥३१॥ आता याचे माहात्म तान॥
रमेसी सांगे नारायेन॥ वैकुंठ कवनी बै
॥२६२॥ सुन॥ दपये श्रोता वक्ता॥६२॥ प्रा॥१५॥ ॥६॥
॥श्री हरीसी पुसत आहे हरीप्रीया॥ अहो
जीस्वामी देवराजा॥ पंचदसमो अध्या॥
या॥ तो मज सांगावा॥१॥ हरी म्हने गोड
देसी प्रीये॥ हे पारुषी राजा आहे॥ स्वरं

॥प्रा॥१६॥

अरूढ प्रधान पाहे॥ समतुल्य रायासी
गीता जानावे पै॥२॥ वयेसा तारुन्येपन॥ अं गीता
तरी देहाची मान॥ धनमद चढला जान॥
वीद्यामदे मातला॥३॥ मग तो वीचारी म
नासी॥ आता मी मारीन रायासी॥ राज्य
करीन सर्व मी॥ कुत्रवी तेसी नादेन॥४॥
ऐसे पापवीचारु लागला॥ तव यासी वी
षुची काशी गजाला ॥ तो स्वरं अरूढ प्र

॥२६६॥

घान मेला॥ घोडा तालासी घुदेसी॥५॥
मग तो येकेवन तारी मानेयेके काळे॥
अस्च घेतले बहुत मोले॥ आपुले नग
रासी आनीले॥ ठावे ताले बहुतासी॥
॥६॥ हरूपारुपी राजे पाहीला॥ बहुत मो
ले तो घोडा घेतला॥ वरी बसोनी तो राव
नी घाला॥ आहाळीसी॥७॥ घोडा लावी
ला हरना पाठी॥ जैनां घावे पाठो वाटी
॥ रावो ऋपावंत पोटी॥ जेना दुरी अं

॥७॥

॥प्रा॥१६॥

गीता

तरली॥८॥ राजा पोहतु वतुळा॥ तवये
का देखीला पींपल॥ तरोनी अस्च
आघलाते वेळी॥ पाहुळा गला तुद
काते॥९॥ तव पुस्तकाचे पाटके
पान॥ पंघरावा अघ्याये गहन॥
तो श्लोक अरघारायासी ताना सा
पडला पै॥१०॥ राये श्लोका अर्थी वा
चीला॥ पीपळ लवोनी पडला॥

गीता

॥२६४॥

तव राजा मनी दचकला ॥ हे काये जा
लें पै ॥११॥ राजा उठउ जाये त्यासी ॥ तव
घोडा ही अचतन देखासी ॥ चतुर्वक्र
तदी अरासी ॥ नीमानें सीजातुसे ॥१२॥
तव राजा हाये वीस्मीत ॥ मग तो गीरी वेध
त ॥ आश्रमी करुनी येक देखीला ॥ न
मस्कारीत यासी ॥१३॥ कनें जाये जयेती
करुनी ॥ दुपाकुवासी रोमनी ॥ पुस
तो तुका लागुनी ॥ तेची स्वा

॥८॥

गीता

॥प्रा॥१६॥

मीयासा गावें ॥१४॥ घोडादीअदहेहाऊनी ॥
तो गेला स्वर्ग करुनी ॥ ऐसी यासी ची हुत
मकरनी ॥ कायेअसेती स्वामीया ॥१५॥
हा कायेकुन्य अचारला ॥ तोवी स्वस्व
रूप पावला ॥ मग हासोनी करुनी बोली
ला ॥ हातु जापहीला प्रधान ॥१६॥ रा
याया नेवीचारीलें हातेमनी ॥ राज्य घा
वेंतुतें मारुनी ॥ पुत्र वीते सीकोगको
रुनी ॥ आपणची असावें ॥१७॥ ऐसे

गीता

॥२६५॥ ॥५॥

वीचारीत होता तन्मय पहिला ॥ तव वीष्णु
केनेम स्मरु पावला ॥ घोर हो रुनी तन्म
ला ॥ तोची झाला तरु पासी ॥१८॥ पंच
राव अध्याया चे श्लोक अर्थ ॥ लीहि
ला होता पान अर्द्ध ॥ ते वाची ताची संचर
ला बोध ॥ स्वरु तो पे मुक्ती पावला ॥१९॥
हे ऐकोनी वीश्रांती ॥ शमांचीत झाला
नृपती ॥ तन मन रुनसे वक पेती ॥ नम
स्कार समस्ती घातला ॥२०॥ राज्या होउ

॥ध्या ॥१६॥

गीता गीता

नी फुनके कामी पंचदश अध्याया ची स श्लो
क ये मयुक्तो तम ॥ तो ली हो नी फुरु
शोत्तम रुत म्मोतम ॥ अर्द्ध करूनी पाठ के
ला ॥२१॥ द्वारा पे रुनी नृप नाथ ॥ पुत्रासी
राज्य समर्पीत ॥ प्रधाना सी नीरवीता ॥
आपन तप तो श्लोक अर्ध मांडीला ॥२२॥
ऐसी या तपे करूनी ॥ राजा वीमानी ब
सोनी ॥ गेला स्वर्ग भुवनी ॥२३ स्तत्स्व

रूपपावला ॥२३ अतीतस्फुतसरनागत ॥
पंचदश अध्याये पठनें होत ॥ श्रोताव
क्ता पावन होत कन्येते ॥ गीता गाये नर्सी
वकशी ॥२४॥ इतीश्रीपद्मपुराणे ॥ स
वादतील क्ष्मीनारायेन ॥ गीतामाहा
त्मे उघरन ॥ तीघातनासी ॥ ताले पैहा
येसी गीता ॥२५॥ प्रधान तो अश्वके
वळ ॥ दुसरा व्याघ्रपीवळा ॥ तीसरा तो

॥२६६॥ ॥१७॥

॥ प्रा ॥१६॥
कृपाळ ॥ उद्धरले तहे ॥२६॥ त व ॥६८॥
प्रा ॥१८॥ या माहात्मात दुसरी ॥ कथा असे
सातीशी ॥ पार्वतीसी श्रीकुराशी ॥ सांगतु असे
॥५९॥ द्रावीड देसी येक नगर ॥ नाम त्या
चे चंद्रपुर ॥ तेथे सोमदंत राजेस्वर ॥ वी
स्वनाथ त्याचा पुरानीकु ॥६० त्याचा राम
चंद्रनंदन ॥ वीस वर्षें वयेतान ॥ तो माहा
नीधन्ना ॥ पीत्या परीस अधीक ॥६१॥ त्या

गीता गीता

॥२६७॥ नगरीची मांताग नदीनी॥ रुपे सुंदर मृ
गनयेनी॥ शोकावरुसाची तारुनी॥ ती
चालरता रम्य रूपावला॥६२॥ ते वी घ्या
मागीनी॥ कुशानीकुपुत्रतीत्र लागुनी॥
रतुतालातपी प्राने॥ देखवी येले पै॥६३॥ प्रा ॥११॥
चा घट स्फोटु केला॥ पुत्र मागीनीचे घ
रीरा हीला॥ म्हने हा अघः पातागेला॥ पासी
कायेम्या करावे॥६४॥ मग स्राही शास्त्रे सो
धीली॥ गीता श्लोक देखीली॥ ते सर्वे हीपा

गीता हीली॥ प्रातश्लोक पघरावा अध्या॥६५॥ तो गीता
हीमग अध्या पाहीला॥ चौदावा श्लोक श्लो
क देखीला॥ तो प्राने ली हीला॥ कानलाते
सागतातु म्हासीवी हस्त॥६६॥ श्लोक॥
अहं वैस्वानरो भुत्वा प्रानीनां देहमा
श्रीता॥ प्रानापान समायुक्तः पचाम्यन्नं
चतुर्वीधं॥१॥ टव॥६७॥ वोवी॥ हा श्लोक
कालीहोनी॥ गेला मागीनी चौकुवनी॥

॥२६८॥ सासाडीआलेस्कनोनी॥दीधलापाट ॥१२॥
बसावया॥६८॥तोनातलेपीठ॥स्पाेत
तीडफुट॥हाश्लोकसाडाफुत्रपठ॥
यैसेकडीमुली॥६९॥फुरानीकुआला
कुवनी॥फुत्रपठश्लोकनीघानी॥
तयेकेसांगीनी॥वचीकावेपै॥७०॥
येकेतवदीवसी॥मस्फडालायासी
॥प्रातःकालापासुनीअर्घनीसी

गीता पेतपढते॥७१॥हातसांगनलावीती॥मा गीता
गीनबसलीरडत॥तवआकासीजाली
वारती॥पापेसागील:हस्तउचलावे॥७२॥
तीनेपायोतघरीले॥मगआपोआपउच
लके॥येरीनेफीरोनीपाहीले॥तवदे
खीलाभगवंतु॥७३॥संखचक्रगदाक
मळ॥गलावैजयंतीमाळ॥पीतांबरफी
घानसोज्वल॥हृदईश्रीवत्स॥७४॥के
उरकस्तुरीललाटी॥स्रवणीगीचंद

मृग
नाचीऊटी॥रनेऊदीतकीरटी॥मस्तकी
झळके॥७५॥कुंडलेदोनीश्रवनी॥वा
कीतोडरचरनी॥अघीगीसींघुनंदनी॥
गरूडावरीआरूढ॥७६॥घावोनीलागती
चरनी॥देवेदोनीबाहीलीवीमानी॥साधु
॥२६५॥ ॥१६॥
आताभ्रकीदेऊनी॥वैकुंठीठेवीली॥७७
फुन्मपावनकथा॥येसी॥शंभुयेसागेघत
राष्टरासी॥हेचीकथाश्रोतीमासी॥ना
मासागेवीस्तूदास्तू॥७८॥इतीश्रीपदापु

॥श्रा॥१६॥
रानेगीतामाहात्म॥श्राफननमातागीनी॥
गीता ऊघरनोनाम॥पचदशअध्याये॥७९॥ गीता
इतीश्रीमाहाभारतेशतसहस्त्रसंहीतायां
वैव्याशकथा॥भीस्मपर्वपर्वनीयां॥
शाषदशअध्यायसमाप्त॥८०॥॥श्रा॥१६॥
पत्र॥१४॥

॥२४०॥

DR. BHAU DAJI MEMORIAL डाक्टर भाऊदाजी स्मारक ११५

गीता

॥प्रा॥१७॥ अने

॥श्री गनेशाये नमः॥ क्रस्नं गा अर्जुना॥
अईक अहींसे च्याल क्षना॥ सावधानक
रुनी मन॥ परीसाववापा॥१॥ चीत नी
र्मळ असताक येनसे॥ ज्ञान कर्मी चीवे
वस्ता ज्ञानने॥ ज्ञान यज्ञ दम पठनं तप
श्चर्या आनी आर्तव॥२॥ वाचे ची म
नाची कोमळता॥ नीषघ घमीते यज्ञी
ता॥ आनी अर्थ चीरहीतता॥ प्रागक्य
आनी सहनशक्ती॥३॥ हींसा न करने

गीता

DR. BHAU DAJI MEMORIAL डाक्टर भाऊदाजी स्मारक

॥२४१॥

सत्य बोलणे ॥ क्रोध न सणे त्याग शांती ध
रणे ॥ कुतीह पाणीदान करणे ॥ लोलुप
पण न धरणे कर्त्ताचे ही ॥४॥ धारणे आणी
शौच असणे ॥ द्रोह आणी अती मान सांड
णे ॥ दैवी संपत्ती आश्रईती तेणे ॥ सांसी हे
लक्षणे असती गा कौरवा ॥५॥ दंभ दर्प मा
द आणी अभीमान ॥ कठीण आणी अ
ज्ञान ॥ असुरी संपत्ती सेवील्ली पार्था तया
सी लक्षणे गा कारवा ॥६॥ मोक्षार्थ मानी

॥१॥

गीता

ली दैवी संपत्ती ॥ बंधकारण आसुरीनी
श्चीती ॥ तु जरी पाहे असे दैवीये श्लोकी ॥ शो
क न करी तु पांडवा ॥७॥ ये लोकी जनाचे
दोनी प्रकार ॥ येक दैवी येक असुर दे
वीचा बोलीलो पार्थावीस्तार ॥ असुर ऐ
क मत पार्था ॥८॥ प्रवृत्ती आणी नीवृ
ती ॥ आसुरजन हे कांही नेणती ॥ शौचा
चार ते न करीती ॥ सत्य नाही त्यापासी ॥ ऐ
असत्य बोलती हे लोक ॥ प्रमाण नाही

गीता

पासीवेदादीक॥ नेमीतानीनाहीं ईस्वरं
येक॥ येक ओलखीते अखुर॥१०॥ स्त्रीकु
रुशा होतीकेती येकीयोग॥ ते अेरूपव्र
त असे त्यागा॥ आपुलेने कामकरीमगा॥ क
॥२४२॥ रीतीकाई अईक॥११॥ ऐसी दृष्टी अग्नी ॥२॥
कारुन॥ दुषस्वभावकु द्धीहीन॥ प्रह
तप्रवर्तीनीस्चना ज्ञाला मुनें हरकर्म
अहीत कारी॥१२॥ अकुस कामाते आ
श्रुन॥ दंभ अभीमानधरुन॥ अज्ञान

॥प्रा॥१७॥

दुष आग्रहकरुन॥ धरीतीव्रत अ
गीता पवीत्र॥१३॥ असंख्यात आनी प्रळयां
त॥ ऐसेचीते हे सवीत॥ वीषयेकोगोत
कोर मानीत॥ हेच नीश्चीत मानीती॥
॥१४॥ अनंता आयासी ते बद्ध॥ वी
श्रातीस्छान त्यासी कामक्रोध॥ वीष
शये लोगा लागीते लोभ॥ अन्याये
दम्यकुळी ती॥१५॥ हे मत्र आतीनव
ल ज्ञाले प्राप्त॥ आनीक ही पावेन मी

॥२४६॥ ॥६॥

नोर थ॥ आताके आकेमतवीत॥कु
दे कामासीपे तील॥१६॥ फामेकतोवै
रीमारीला॥ मीचीसमर्थ पेकजोगी
कला॥ पैसानीश्च पेकेला॥ सीद्धीमी
चीबकीसुरवी॥१७॥ सपनसाद्य
वतमीचअसे॥ मतुसारीस्याकोनी
तीनसे॥ मतीनदेई नसतोरा॥ तोपे
साअल्लानेकरुनीकुलला॥१८॥ख

॥प्रा॥१७॥

गीता

कुताठाई चीनक्रमत॥ मोहजाळका
रीडे अवत॥ वीरापेकोगी उे आसक्त
॥ अमंगळनरकीतेपडती॥१९॥ आप
तीपातेश्रोरमानीतड॥ घनप्रासीमंद
वाड॥ पेतीती घरुनी नावाचीचाड
॥दंककरुनीवीधीहीन॥२०॥ तन्मा
दीआग्रह अकीमान॥ कामक्रोधाते
धरुन॥ स्वपरदेहीमीवर्तमान॥ प्रा

तेदेखीतीतेनीदक॥२१॥मीप्रादेश
कारन्माशते॥संसारतना माजीअधम
ते॥घालीनी रंतर असपवीत्राते॥२२॥
ततन्मोतन्मीपावती ते दैसयोनी॥अज्ञा
नी ते मातेपावो नी॥मगते होती लअ
धोगमनी॥कुंतीनंदना॥२३॥नरका
चीद्वारैत्रीवीध॥आत्मस्वरुपाचाक
रीतोघ॥कामलोभतीसराक्रोध॥य

लागीहेतीन्कीताकावी॥२४॥यातमोद्वा
रत्रयेकरी॥अर्जुनासुटला तोशरीरी॥
तो काय आपलेहीता॥तेकरीतरी॥मा
पावेल परमगती॥२५॥ जो का शास्त्रवी
ध सांडुन॥वर्ते आपुलेइछेने॥तो क
दापीपावेना ज्ञान॥ना सीसुखना
परमगती॥२६॥यालागीतुं शास्त्रप्र
मान॥करंनानकरनालागुन॥शास्त्र
वीधीनोक्त जानोन॥कर्मकरावयाचे

॥२४५॥

ग्येहोसी ॥२७॥ हरीकृं तत्सदीती श्रीमद्भ
गवद्गीता ॥ सूपनीषत्सू ब्रह्मवीद्या
यां ॥ योगशास्त्रे श्रीकृष्ण अर्जुन संवा
दे दैवासूरयोगो नाम ॥ शोडश अध्या
य ॥१६॥ ईती श्रीभगवद्गीती श्रीकृष्ण
अर्जुनासी उपदेसीता ॥ सोळावा अ
ध्याजालापूरता ॥ ज्ञानेनामावी श्रूप
सू ॥२७॥ आताचैयो म्हालसेडान ॥ रमे
सी साजे नाशयेन ॥ वैकुंठभूवनीच

॥५॥

॥प्रा॥१७॥

गीता

सोन ॥ दंपसज्ञोतावक्ता ॥ ६० ॥ ॥ अध्या
ये ॥१६॥ लक्ष्मी म्हने ज्ञी श्री अनंता ॥ ऐ
सीपतीतपावन आहे गीता ॥ तरी शोड
श आध्यायाची कथा ॥ मज आतां स
गावी ॥१॥ देव म्हनती प्राणेस्वरी ॥ गू
र्जरदेसी सौराष्ट्रं नगरी ॥ तेथे खड्ग
षी बहादूर राज्य करी ॥ सहपरीवारी सोकाय
असे ॥२॥ याचा ज्ञोहेत प्रीतीवंत हस्ती ॥

गीता

॥२४६॥

माहात्मकाचा जोनी ख्याती ॥ येके दीव
सी चढला मस्ती ॥ पाईच्या झांखकाते
तीलया ॥ ३ ॥ बंधन खांबरुपतीला ॥
जनासी मारीत उठला ॥ माहावताते न
मानी मातला ॥ प्राळये मांडीला जनाते ॥ ४ ॥
सेवकराया ते सांगती ॥ फुत्रास हीत घा
वेन पती ॥ घराव यासा ह्यमेळवी ती
संपती ॥ तव तो नावरे ॥ ५ ॥ लोकांनाये
कीत घेरा घरी ॥ काळके घेरुनी फी

॥६॥

गीता

॥ प्रा ॥ १७ ॥

रतीवीवरी ॥ कवाड बरवी यापरी ॥ को
नीका हीरीनी घेना ॥ ६ ॥ येक ब्राम्हन
करुनी स्नान ॥ येत होता या मार्गे क
रुन ॥ माहावत हाका देतो वकोना ॥ दु
रीज ब्राम्हन तुसे ॥ ७ ॥ ब्राम्हनांनी कर्ये या
फुडे येत ॥ झडदरा अध्या गीताम्हन
त ॥ हा नोनी दंता चालन हात ॥ सोडे
खालुनी पैतो आला ॥ ८ ॥ अनंदे
लोकांत आला सेकीत री ॥ रा जा: दे

गीता

॥२४७॥ खवोनीवीरम्हयेकरी॥ त्यावेब्राम्हना ॥७॥
सीनमस्कारी॥ धन्यपृथ्वीवरी
क्रुदेवा॥१०॥ अहोअलोलीकारुमची
कनी॥ इंदांतापासोनीवाचलेती॥ को
नेमंत्राचीहेशक्ती॥ कोनतपतेरुपा॥ क
कोनेनीजमंत्रेकरुनी॥ गजापासुनीनी
र्मुक्तहोउनी॥ हेसागमतलागुनी॥ मग
दीतुबोलीलारायासी॥११॥ गाडदशाअ
ध्यागीतापठन॥ करीतयेतहोतोआपन॥

॥प्रत॥१७॥

गीता अभ्यासीकैचेगजाचेवीद्धा॥ तेचज्ञानदै गीता
वत॥१२॥ मगरायेवंदुनीसाचरन॥ घरा
आनीलातोब्राम्हन॥ शोडशोपचारीपु
जाकरुन॥ मगलोटांगनघातले॥१३॥ तय
पासुनीसाजान॥ सोळावाअध्यायकेला
सेपठन॥ साचीपरीज्ञानपनंदन॥ पा
होलागला॥१४॥ सोळावाअध्यामनता
रावो॥ हस्तीवरिलतोचालीलापाहाहो॥

॥२४८॥

तपासीनी जेपेमाहातम ॥ घेउनी आ

लासाकेत ॥१५॥ मग दृढ़ वीश्वासरापासी

॥ राज्यदेउनी पुत्रासी ॥ आपन गेला वनवा

सासी ॥ नीत्य पेगीता तपासी बैसला ॥१६॥

तव सत्वर आले वीमान ॥ दीव्यदेहीन्द प

ह्रउन ॥ उपउपकारी तो गेला ज्ञान ॥ वीश्नु

पद पावला ॥१७॥ अतीत श्री गुरु चारानना

ग्रत ॥ षड्दशा आध्याये गीता पढ़त ॥ सीव

केचकीर्तन करीत ॥ तो वीचरत यावीश्वा

त ॥१८॥

॥८॥

॥ प्रा ॥१७॥

गीता

इतीश्री पद्मपुराने सवाद ती ।लक्ष्मीनारायेनेपे ॥

गीता माहात्मे उघरना ॥ खडगराया चे जाले ॥१९॥

पुन्य पावन कन्या पेसी ॥ सत्ये सांगे पद्मतराष

रासी ॥ हे ची कन्या श्री तीमासी ॥ नामासा गेवीश्नु

दासु ॥२०॥ इतीश्री पद्मपुराने गीता माहात्मे ॥ ल

क्ष्मीनारायेन संवादे ॥ खंडगराया उद्धरनो ॥

नामा ॥ शोडशो अध्याये ॥१७॥ इतीश्री मन्माहा

भारते ॥ शतसहस्त्र संहीतायां ॥ वैयासीक्या

स्री स्मपर्वपवीनीआं ॥ सप्तदशा प्रसंग ॥ ५१॥

गीता

॥२४७॥

प्रसग ॥१७॥ पत्र ॥७॥

॥७॥

॥प्रा॥१८॥

॥श्रीगनपतीयेनम॥अर्जुनउवाच नेत्रीछस्ना
॥त्रो ग्रास्यवी घीकृ तीवीना॥नतुतीतया
सीगतीकवना॥सवरतुकीतम॥१॥श्रीछ
स्नकनेअर्जुना त्रीप्रकार॥त्यकावेजीवा
सीकेयेआंदर॥सातीकआनीरातुसये
रंताम सतोहि अर्इक॥२॥ सवगुनास
रीखेगाअर्जुना॥कन्नीउपत्रेयातना॥
त्रोफ्रुपतेकनीप्रधान॥कन्नीचागुनी
तोचीतो॥३॥सातीकतदेवातेफ्रुतीती॥हे

गीता

Dr. BHAU DAJI MEMORIAL

Dr. BHAU DAJI MEMORIAL

||२५०|| ||१||

क्षेरक्षासीरक्तोव तो॥क्तप्रेतयेरये
तीती॥तेज्ञानतामस॥४॥देहीच्याकृता
सम्कतास॥मतहीअंतरीवर्तमानसा॥प
षवीतीतेदुषमानस॥ज्ञानतेअरुरा
मेकां॥५॥आहारतोकास कळीका
चा॥आवडतात्रीप्रकारीचा॥पेइदान
तपयाचा॥ताहीवेदआईका॥६॥आयु
ष्यआरोग्यबळ॥सुखसंतोशकारी
तेरसाळ॥चोपदेअंदरक्षपेसीबळ॥

||प्रा ||१८||

गीता

येसेकक्षतेसात्वीकाप्रीये॥७॥कडुआं
बटअतीउष्ण॥खारटकोरडेदाहोक
तीतीखट॥देकक्षराजसाईष॥दुखशो
करोगाकेते॥अतीनावालेआनीवीर
स॥सीळेआनीदुर्गंधवीसेष॥उची
ष्टशास्त्रीसदोष॥हेभोजनतामसाप्री
ये॥७॥अफळाचीचाडनधरुन॥तो
कायद्वाकीजेवीधीने॥तेकर्तव्यतेरुष्टी

र कर्णी मन ॥ ऐसा ये तुझे सात्त्वीक ॥ का
मनीपाळाची आज्ञा धरून ॥ जो करी कांद
म करून ॥ तो यज्ञ रातु सत्राने ॥ जा गा जा
रता श्रेष्ठ ॥ ११ ॥ वीधीहीन आनी रूप फळ
॥२५१॥ न से अन्न ॥ न सती मंत्र आनी दक्षनाहीं ॥२५॥
न ॥ कक्षीरहीत ते कातन ॥ ते ज्ञानी ते ताम
स ॥ १२ ॥ ज्ञानी गुरु आनी ब्राह्मन देव ॥ या
ऐ चीपुजा सौच्य आर्जव ॥ ब्रह्मचर्य न

॥ प्रा ॥ १८ ॥

हे पीनती व ॥ हे तप बोलीजे सात्त्वीक ॥ १३ ॥
गीता जे ने वचने त्रासु नुपजे ॥ सत्य प्रीये हीत ये गीता
से जे ॥ आपलाले दुपहीजे ॥ ऐसे तप जे का
वाचीक ॥ १४ ॥ मनी प्रसंतोने सौम्य बुल अस
न ॥ मौन्य आनी स्वचलावने मन ॥ बीषये वा
सना नाहीं मनुन ॥ हे तपबोलने मानाचे ॥ १५ ॥
हे त्रीवीध तप जरी ॥ परम श्रेष्ठ न वीजे नरी
॥ सावधपन फळ इच्छा न धरी अंतरी ॥ तरी
ते बोलीजे सात्त्वीक तप ते ॥ १६ ॥ ये रा मान

॥२५२॥ फुडेलागुन ॥ तप करीते दंभ करुनी ॥
येचीलोकीरजोगुनी ॥ चेचळनासीवंत
बोलीजे ॥१७॥ हे मुर्ख आपेआपना सडे
तप करीते पीडेस ॥ अथवा वेरीनाशाव
यास ॥ हे तप तामस बोलीजे ॥१८॥ शास्त्री ॥६॥
बोलीले मनीनौजे दान ॥ देईजे उपकारे
वीन ॥ देशकाळ पात्रा वीचारुन ज्ञान ॥
ते दान बोलीजे सात्वीक ॥१९॥ मागील उप
कार फेडावया ॥ अथवा पुढे फळ पावा

॥प्रा॥१८॥

वया ॥ राजस दान येसे नामतया ॥ जे देईल क
गीता परुप ॥२०॥ देशकाळ न वीचारुन ॥ कुपा गीता
त्री देईजे दान ॥ वीधानेवीन अवज्ञेन ॥
ते दान बोलीजे तामस ॥२१॥ ॐ कार तत्का
र सत्कार ॥ ब्रह्माचे नाव त्रीकार ॥ ते नेब्र
ह्मवीद यज्ञवीप्र ॥ पुर्वी नीर्मान केले ॥२२॥
येयालागी येकउच्चारुनीया ॥ येज्ञदानतप
दादी क्रीया ॥ अखंड वेदज्ञानतीचीया ॥ हे ती
न प्रमान वीधान ॥२३॥ येसे चहार उच्चारु

नीया॥फळाचीचाड साडुनीया॥अने
कदानतपक्रीया॥करीतु तीमुमुक्षुज
नी॥२४॥अकेपनी आनीजेपानी॥सत
हासब्द बोलीजे जनी॥जेकां बरवी क
॥२५६॥ रनी॥तेथे हीसतशब्द बोलीजे॥२५॥ये ॥४॥
ह्वीदानीतपीजे स्थीती॥ते संतयेस बोली
जती॥मुमुक्षाचीजे प्रमप्रीती॥ते बो
लीजे संतयेसे॥२६॥कर्मीवीनहोमी
ले अश्रवादीघले॥तपी अश्रवाजेका

॥प्रा॥१८॥

हीकेले॥अर्जुनाते असंत बोलीले॥ये श्र
गीता अश्रवापरलोकी॥२७॥नके नकेहे उप गीता
योगी॥हेनीद्यगापाचीजगी॥ऐसे अर्जु
नालागी॥भगवंते सागीतले॥२८॥इतीश्री
भगवतगीता॥श्रीकृष्ण अर्जुनासउपदे
सीता॥सत्रावा अध्याताला पुरता॥मनेन
मावीष्णुदासु॥२९॥हरीॐतत्सदीतीश्री
मभ्दगवद्गीता॥सुपनीषत्सुब्रह्मवीद्य

यां॥ योगशास्त्रे श्रीकृस्न अर्जुनसंवादे
॥२५४॥ नाम॥ सप्तदशमोअध्याये॥ १७॥ ऐसीक
थाघतराघररायास्वमुखेसांगेसंजया॥
वैशंपायेनुउत्मोतया॥ वीस्तारेकरुनी
सांगतु॥ ६१॥ आंतायाचेमाहात्मज्ञान॥ र ॥५॥
मेसीसांगेनारायेन॥ वैकुंठभुवनीवसु
न॥ दयम्श्रोतावक्ता॥ ३२॥ अध्या॥ १७॥ ल
क्ष्मीपुसेतीप्रानवल्लभा॥ तुमचेमुखी

॥श्री॥ १८॥

गीता

गीतामाहात्म्येश्लोका॥ अवनीअवनानीप
तीजीवा॥ सतरावाआध्यायेतोकैसा॥ १॥ र
मेचेवचनयेकोनीसुखावलेसारंगपाणी
नी॥ प्रीयेपरीयेसीचीतदेउन॥ सांगेनते
उज्ञा॥ २॥ सांखडगआहोचापुत्रज्ञान॥ त्या
च्यासेवकानामदुस्यासन॥ तोमत्सरगजा
वरीबसोन॥ घीकारुनीबोलतयासी॥ ३॥
गजेअवनकेलेअवनासी॥ सोडेनेघरीले

गीता

॥२५५॥

चरनासी॥ तत्काळ चीरूनी ग्रासी टाकून
दी घला॥४॥ दुस्चासन्नु हस्ती जाला॥ सींग
ळदीपी रूप जाला॥ तये देवराये तो पोसीला॥
बरवी यापरी॥५॥ मग सींगळदीपी पाठवी
ला॥ तेन्ही चारा तप्त्रासी केट वीला॥ राजा
समाघान पावला तो हस्ती देखोनी॥६॥
जाती स्मरन होते हस्तीते॥ तन्ने स्तु मरीले
पुर्वी जन्माते म्या नेमी दुस्चासन पस्तु
देहाते॥ पावले महा फेरे करूनी॥७॥

॥६॥

गीता

॥प्रा ॥१८॥

दुखघरी जे गजे तेने॥ न्हावनोळखोनी या
मने॥ ने घेऊ नजीवन॥ संचीत हर झाजा
ला॥८॥ राजस्तु ते ग्रागजासी॥ दानदीघ
ले ब्राम्हनासी॥ तेने पोसीले गजासी॥ दी
वसदोनच्यारी॥९॥ मग तो माळवदेशा
सी नेला॥ येका राजयासी वीकीला॥ तेने
बहु तारीती पाळीली॥ परी तो जाला महा
पर॥१०॥ चीता वैरी न लागे त्यासी॥ मन्नु
शादी पस्तु पक्षी यासी॥ ग्राच्या देहासी

गीता

न सोडी येसी ॥ दुखमान सी देतु असे ता
न ॥११॥ अगनी जाळी मेली यासी ॥ चींता
जाळी जीवं तासी ॥ वैदय नाना औशध दे
तीत यासी ॥ परी तो नुपचारे चीयै ॥१२॥
॥२५५॥ रात्रीन ये ची नीद्रा ॥ न मे नी अन्न ची या ॥७॥
घरा ॥ अंग कापे थरथरा ॥ आपो आप
पै ॥१३॥ सा प्रती हस्ती बोले ॥ मज प्रती औ
शधी न चाले ॥ येक रुपाये करावा येवे
के ॥ रुपा द्रुष्टीने ॥१४॥ सत रावा अध्या

॥प्रा ॥१८॥

गीता गीता पठन ॥ जाती ने असेल तो ब्राह्मण ॥ गीता
साचे मज द्या वेद रुशान ॥ ते ने पावे नमी
रुत मगती ॥१५॥ ता काळ आनीला गीता
अध्याई ॥ देखता च जाला दीमुदेही ॥ रा
वो धावो नी लागला पाई ॥ स्वामी हे सा
गावे ॥१६॥ पुर्वी तु कोन गा होसी ॥ को
ने कर्मे गरुड जाला सी ॥ हा वृत्तांत सागम
ज पासी ॥ येरे सर्व सागीतले ॥१७॥ मग
तो गेला गजवे कुंठा ॥ मग रायासी लाग

॥२५७॥

ली हु कंठा॥ सतरावा अध्याय करोनी पा
ठा॥ तो हि गेला वीष्णु लोका॥१८॥ अती
तसी वश्य रनागत॥ गीता गायेन श्लोक
शीत॥ ओते व हैदो कीतरत॥ ऐसे मत
गीतेचे॥१९॥ ऐसी गीता नारु॥ ते नेपठ
ने दुस्तरु॥ कीळे सु फार श्री नीस्तरु॥
फुन्य वरु हे गीता ज्ञान॥२०॥ हस्तीही
मदेहि ज्ञाला॥ त्याला परमेस्वर पावला॥

॥८॥

नृपमान ज्ञाला॥ गीता गीता माहात्म करुनी॥
॥२१॥ इती श्री पद्मपुराने संवादत्तील क्ष्मी ना
रायेन॥ हस्तीचे ज्ञाले उद्धरन॥ गीता गीता मा
हात्मे करोनी माज्ञान॥२२॥ पुन्यपावनक
आ ऐसी॥ संतये सागे घतरा प्रशसी॥ हे ची
औके ओतीयासी॥ सागे नामा वीष्णुदासु
॥२३॥ इती श्री पद्मपुराने गीती माहात्मे॥ लक्ष्मी

मीनारायेनसवादे॥गरुडघरनोनाम॥स
प्तदशोमोध्याये समाप्त॥२४॥आध्या
ये॥१७॥इतीश्री माहाभारते॥शतसहस्रास
वीतायां॥वोव्याशकायाश्रीकीस्मपर्वपर्वी ॥५॥
॥२५८॥ मोनैी॥गीतागीता माहात्मेनीरोपननाम॥ ॥२५॥
गरुडघरनोनाम॥साहावेपर्व॥अष्टदश
प्रसंग॥१८॥वोया॥५८॥पत्रे

श्रीगनपतयेनमः॥कामहातुइहोगीहलागोरं
ग मोरेचीतनचले॥मनकप्रोअपग॥येक
दीनाः मनकुइनमंग॥घसचोनाचंदनःघ
हपसंग॥ॐ गुरुतननीकसेबमठाव॥
गुनब्रम्हबतायोः अपमाह॥१॥जीतदेखो
तीतः तकपरवान॥सबघटपुररहोसमात्रा
हे न॥बेदबीमलमीलः नीउकहैंसोये॥का
जाईयेतोहरहमानहोये॥रामानदकेप्र
कुब्रम्हज्ञानः गुरुकेबचनसदाप्रमा
न॥६७ ६७

Dr. BHAU DAJI MEMORIAL

॥प्रा॥१९॥

गीता

श्रीगनपतीयेनंम॥अर्जुनम्हनेतीकेसीना
सीका॥माहामाहोईद्रीयेप्रवर्तका॥वेगळा
लेजानुंईछीतीजेका॥संन्याशाचेआनी
त्यागाचे॥१॥हरुम्हनेगासंन्याशासी
कामलिषीघकर्मासी॥करुनीटाकीजे
सायासी॥म्हनतीत्यासीसन्यास॥२॥ऊतर
लावीहीतकर्माचाकारत्याग॥त्याचाकर्म
फाळीनकीजेसंग॥त्यासीचतुरम्हनतीत्या

गीता

॥२५१॥

ग॥ तेकावीवेकीवीचक्षन॥३॥ आर्दिक
तेसांख्याशास्त्रीचेकारन॥तेबोलतीता
कीतीकर्ममात्रत्यान॥त्यालागीतेजोअसे
कारगन॥दोषाचासमुदाये॥४॥येरक्ष
नतीमीमांसक॥येज्ञदानादीतपादीक॥ ॥१॥
नसर्दीतेसुद्धीकारक॥क्षनोनीयाते
बोलताती॥५॥ये आगावीशापीमाझानी
श्चयो॥आर्दिकगाकौंतेरेवयो॥बोली
लातेपुरुषवर्यारायो॥ त्यागतोत्रीप

कार॥६॥येज्ञदानतपहेकरीते॥परीहेक
गीता र्मनसांडीजे॥येज्ञदानतपहेते॥तेबापाडक गीता
ज्ञानीयासी॥७॥हातोयेज्ञादीककर्मीच
र्णन॥याचासंगफळतोसांडुन॥करा
वयागपार्थातान॥नीश्चीतमाझेमनु
तम॥८॥वीहीतकर्माचातोसांक्षात॥त्या
गकरनेनकेठुचीत॥अवीचारीतोत्या
गकरीत॥तोबोलीजेतामसत्यागु॥९॥दु
रवाभेककर्मेमांडुन॥शरीरकष्टलया

कमाने॥ त्यागी जे राजस त्यागन॥ न पा
वीजे त्याग फळ॥१०॥ जे कर्म कर्तव्यच म्हा
णोन॥ अवश्य ते करीजेत अर्जुन॥ सं
ग आनी फळ ईछ्या सांडुन॥ तो मान
ला त्याग सात्वीक॥११॥ वाईट कर्माचा क ॥२६०॥ ॥२॥
रीद्वेष॥ बरवीयाचा न करी संतोष॥ स
त्वगुन स्फुरुप॥ तो बुद्धीमंत नी
संदेह॥१२॥ सर्व जाते कर्मे टाकने॥

॥प्रा॥१८॥

हे केले नवचे देहवंताने॥ कर्मफळाचा गीता
त्याग केला ज्याने॥ तोची त्यागी ऐसा बोली गीता
जे॥१३॥ हे पाच कारन गा अर्जुना॥ ते आ
ईक गा मनापासुनी सुजना॥ सर्व कर्मी
चे फळ सांगुन॥ संख्यासीद्धांती बोली
जे॥१४॥ कर्ता आनी आधीष्टान॥ आनी
वेगळाले जे करन॥ अनेक कीन्न कीन्न
चेष्टातान॥ आनी पाचवे ते अदृष्ट॥१५॥

॥२६१॥ शरीरवाचामनकरी ॥ जे का कर्म करीते ॥६॥
जे न स्फुरी ॥ स्फुट अथवा अस्फुट हीप
री ॥ तयासी हे चीकारन ॥१६॥ वीहीतपा
चहीकरीत कर्म होता ॥ केवळ आपनाते
मानी कर्ता ॥ ते दुर्बुद्धी न जानता ॥ आ
पनपण कुबुद्धी सास्तग्र ॥१७॥ त्यासी नाही
कर्तत्वाची मान ॥ कुबुद्धी लेप ना हर्षवीष
दान ॥ तो न मरता न पावे बंधन ॥ मरता

॥ प्रा ॥१९॥

गीता जकी याला कात ॥१८॥ ज्ञान ज्ञेन ये ज्ञाता गीता
त्रीप्रकार ॥ कर्माचे त्रीवीध प्रकार नीर्धा
र ॥ करने कर्म कर्ता हे त्रीवीध प्रकार ॥ हे
कर्माचे जान ॥१९॥ कर्ता कर्म आनी ज्ञान ॥
त्रीवीध असती गुनभेदन ॥ बोलीजती सं
ख्या शास्त्रान ॥ ते ही येथोक्त ॥२०॥ जेग
ताली या सर्वभुतानु ॥ देखीजे ये कअ
वीनाशावस्तु ॥ जेने ज्ञान करीते चतु ॥

ज्ञान ज्ञान सात्वीक ॥२१॥ सर्व भूती अने
क भासे ॥ के दृष्टि ने वेगळाले यात ॥ ते ज्ञान
रातस ऐसे ते ॥ जनी घरीनी ख्यात ॥२२॥
॥२६२॥ ऐसे येक ज्ञानो नी केवळ ॥ मनी काल ॥४॥
के सकळ ॥ मन्या चे स्वल्प संकल्प अ
नीनीर्मळ ॥ ते ज्ञान बोलीजे तामस ॥२३॥
वीहीत कर्म जे असोन नसोन ॥ केले ई
छा द्वेष सांडून ॥ फळाची ई छा न धरून ॥

॥ प्रा ॥१९॥

गीता ते कर्म बोलीजे सात्वीक ॥२४॥ वीषया गीता
चीवासना धरून ॥ जे कर्म करीजे अहं
काराने ॥ बहुत प्रयास करून ॥ ते बो
लीजे रातस कर्म ॥२५॥ बंधक ना जीव
त: हीसात्मक ॥ आपल्या सामर्थ्याहूनी
अधीक ॥ अवीवेकें जे न करूनी वीवेक ॥
ते कर्म बोलीजे तामस ॥२६॥ असंग ज्ञा
नी अहंकार न बोलता ॥ धृती उत्साह युक्त

॥२६३॥ तेजेवीला॥ सीद्धी असीद्धी च्या ठाईं समत्व ॥५॥
॥ तो कर्ता बोलीजे सात्वीक॥२७॥ असक्त
फळकर्म चीतीता॥ लोकी हीसा लम्का
रुघी नसत्ता॥ हर्ष शोकान्वीत जो कर्ता
॥ तो बोलीजे राजस॥२८॥ नोहे जो आ
वकासु ये त्रीसु॥ मन नासी ये ते ची
करीसु॥ वचक आनी उद्धसु॥ स
वींची अवज्ञा कर्ता॥२९॥ अळसी

॥प्रा॥१९॥

गीता नीद्रसीनत्ता॥ कार्ये वीलंबा खालीघा गीता
लीता॥ ऐसे परीचा तो कर्ता॥ तो बोली
जे तामस॥३०॥ बुद्धीचा धृतीचा तो भे
द अर्जुना॥ आपी कत्रीवीध गुनीक
रुन॥ सांगीजे तो वीस्तारुन॥ वेगळा
ळे परी वीपक्ष॥३१॥ प्रवर्त्तनेः नःनीव
र्त्तने न क्रम अक्रम वीन्न॥ बंध मो
क्ष जो याःते नेनोन॥ ते बुद्धी पार्थी सा

हीकी॥३१॥ धर्मी धर्मा जो प्रवीण॥ ते
नेनी ते करीती पे जो ला॥ त ब्रह्मी गा
अर्ई क कारता॥ रातस पैसी ज्ञा तीजे
॥३३॥ अ धर्मीसी धर्म मानीत॥ पैजी
॥२६४॥ ते अज्ञान सहीत॥ सर्वांही अर्थी मा ॥६॥
नीवीपरीत॥ त ब्रह्मी ज्ञान पार्था ताम
सी॥३४॥ तेनी धृति रोका घती न मन॥
प्रान ईद्रीया चा कर्म गन॥ ने मी जोये
ग अव्यभीचारे॥ ते धृती पार्थी सात्वीकी॥३५॥

॥प्रा॥१९॥
गीता धर्म आनी काम ते धृती ने॥ तसे वीज्ञा गीता
गा अर्जुना॥ फल ईछ्या स गा करून॥
ते धृती पार्था राजसी॥३६॥ स्वप्न शोक
भय वीशाद॥ जे धृती करूनीन सांडी
जे मद॥ अधीक पैसा ज्ञोका धृती मंदा॥
ते तामस गा ज्ञान पार्था॥३७॥ आता कर्त
र्व काला यीक॥ त्रीवीध प्रकार जे असे
सुख॥ अव्यासे ते श्रर मती लोक॥ दु

खवाचा हीं अंत पावती ॥३८॥ प्रथम ते वी
षायाचे परी कडु ॥ सवटी अमृताचे परी
गोड ॥ ते सात्वीक सुख बोलीजे नीवाड ॥
सुखदी प्रसन्न होते ताले ॥३९॥ वीषये
॥२६५॥ इंद्रीयाचे योगे ॥ आणी ते अमृताचेप ॥७॥
री गोड लागे ॥ अंती वीषाचेपरी वेगे ॥ बो
लीजे राजस सुख ॥४०॥ जे का आदीअं
ती अवसानी ॥ अवीवेक उपजे मनी ॥

॥प्रा॥१९॥

गीमी नीद्रा आळसु वीसरे करुनी ॥ ते सुख गीता
बोलीजे तामस ॥४१॥ देवलोकी का पृ
थ्वी माझारी ॥ ऐसा कोनी नाही शरी
री ॥ जो का प्रकृती गुन करी ॥ सुटला असे
सर्वथा ॥४२॥ ब्राह्मनादी ते च्यारी वर्ण ॥
तयाचा तो कर्म गुन ॥ तो वेगळा असे
गा अर्जुना जान ॥ स्वभावीक गुन क
री ॥४३॥ मनाचा नेम तो सम ॥ इंद्रीया

॥२६६॥

चा नेम ... दम॥ देह शोधन॥ तप स्व
च्या कृतम॥ तेहो नवी घेउन असे॥४१॥ अंत
रीचें तेनी मळ॥ बाहीरी जरी मृत्तीका
जळ॥ तो पाही जे नीवंघी सकल॥ अघ
कारीं क्षेद असे॥४२॥ अंतरीचीं तेनी
मळं॥ शास्त्रार्थ ज्ञानो न ते ज्ञान॥ शा
स्त्रा वीन करने ते चवी ज्ञान॥ आद
रे असने ते च अहितपनं हे ब्रह्म का

॥प्रा॥१९॥

गीता

र्म स्वभावीक॥४६॥ शौर्य ते शास्त्र वीद्ये
चे ज्ञान॥ ते तते मनीचे प्रालकपन॥
धृती ते अद्वीत स्मरन॥ हस्तला घव
ते दक्षपन॥४८॥ युद्धा नास्थु नः न पलने
दानकरुन दैन्य न काषने॥ हेच क्षेत्री
याचे करने॥ स्वभावेच प्राप्त असे॥४९
से तः भळे गोळीकः वनज॥ आज हे वैश्य
सहज॥ युद्धाचे कर्म स्वभावज॥ ते का

गीता

Dr BHAU DAJI MEMORIAL

॥२६७॥ वनीची ॥५०॥ आपला ले कर्मी तें तत्पर ॥ ॥७॥
मोक्षातें पावे तो नर ॥ मोक्ष पावे तो स्वक
र्मतत्पर ॥ तेरीतीतें तूं आईक ॥५१॥ तें
ऊनी कृतें प्रवर्तती ॥ कृतामातीं असे
त्याची वस्ती ॥ स्वकर्म करीतें त्यासीकु
ठींतें मुक्ती पावती तें मनुष्ये ॥५२॥ पा
र घसंग केलीयाऊन ॥ स्वधर्म बरवा
उक्रीतो नीऊन ॥ स्वजावीक कर्मकरुन ॥

गीता न पावीतें तें पातक ॥५३॥ अ संतीकातें गीता
कर्म अर्जुना ॥ ते दो ष वंत उकीटा कवे
ना ॥ कर्ममात्रासी असे दुषन ॥ तें वीअ
ग्नी धूम बंध मुक्ता ॥५४॥ सर्वत्र तो
उदासीन कृष्णी ॥ मनजीतीना वैराग्य
नीधी ॥ ऐसा असेल तो पावे ज्ञानसी
द्धी ॥ कम म कर्माचा त्याग करी ॥५५॥
ज्ञान पावला जो तो तपरी ॥ क्रमक्रमें पावे

॥२६८॥

तेतुनी चोरी॥ ज्ञानाची नीधाणी॥ ते
तरी साक्षांत आतुंना॥५६॥ नीर्मळ
बुद्धीत्याची हीत॥ शरीरवाचामनने
मीत॥ अखंड ध्यान नीधासीराहत॥ ॥७०॥
पुर्न वैराग्ये तया असे॥५७॥ उन्माद
अग्रह अहंकार॥ कामक्रोधमम्ता
परीवार॥ याते साडुनी तोत्तर॥
तो योग्ये होये ब्रम्हहासी॥५८॥

॥ प्रा॥१७॥

ब्रम्हहायोग्ये पसंन्नात्मात॥ इछाद्वे
गीता षादी तो न करीत॥ सर्वभुतीते समान गीता
देखत॥ माझी पुर्न भक्ती तो पावे॥५९॥
भक्ती करुनी होये माझे ज्ञान॥ जैसेमा
झे असे येश्वर्य पन॥ मग मातेतत्वता
तो जानोन॥ सवेच मीळे तो मज माजी
॥६०॥ अथ्वा सर्व कर्मे ही करीता॥ नी
ष्टा नीमाझा आश्रयो धरीता॥ माझ्याप्र

॥२६५॥ सादे मतपावता॥ नीईतरमुन्छपदपावे ॥११॥
॥६१॥ सर्वकर्म मतसमर्पुन॥ मातेक
रीमतपर होउन॥ बुद्धीयोगाचा आश्र
योकरुन॥ होयेअखंडमनीष॥६२॥
उरीजु मतनीष होसी॥ मत्प्रसादे सर्व
संकटे तरसी॥ आता अहंकारे जरी
नाअईकसी॥ तरीनपावसी कल्यान
तु॥६३॥ तेअंगीकारुनी आपुवगीसी॥

॥श्री॥१५॥

गीता जुधीनकरीसीयैसेमनीमानीसी॥ यैसा गीता
मर्थच नीर्धारकरीसी॥ स्वभावतो तु॥तु
तेमारीलचकी॥६४॥ स्वभावीकतेकर्म
करुन॥ बांधलेअसती गा अर्जुना तान॥
हेतुकरीसी ममत्तकरुन॥ परा धीन
तकरील॥६५॥ अर्जुनासर्वभुताच्या अं
तरी॥ आहेतोईस्वरतोमायेकरी॥ चष
वीस्तुत्रधारीयाचेपरी॥ यंत्रारुढकुनात

॥२७०॥

ष्टा॥६६॥ तमासीच फुतासी वरन॥ वार ॥१२॥
ता सर्वसावेकरुन॥ सर्व सो ती ह्याच्या प्र
सादाने॥ परमस्थान पावसी फुसार्वेरा॥
॥६७॥ हे म्या फुतसा गीतले ज्ञान॥ ते का
णे ह्येअतीणे ह्याफुनी॥ हे फुसकलवीचा
रुन॥ तैसे इछी सीतैसे फुकरी॥६८॥ सर्व
फुनी गो ह्यते असे फुतम॥ आईक माझे
परमवचन॥ माझे प्रीये आहेस दृढमन॥

॥प्रा॥१७॥

गीता

मालागी सागेन फुझे हीत॥६९॥ मन ठेवी
ताच माझे ठाई॥ माझी भक्ती करीता हो
ई॥ मजलागीच फुजीता होई॥ वंदन करी
मजची॥७०॥ ऐसेच करीता मज पावसी॥
फुतसागतो प्रतापेसी॥ मालागी फुमाझा
चीअससी॥ मज आवडता असंत॥७१॥
सर्व धर्म तेसाडुन:ऐका मज होई सार
न॥ मीच सर्वकर्मापासुन॥ सोडवीन

॥२७१॥

नकरी द्रोकु॥७२॥ जो नकेल्या कआनीता
पस॥ मतनीदी आनीनक्ष्रजेगुरुस
॥हा ज्ञान मार्ग तयास॥ नसाग कदापी॥७३॥
जो मापरमगे ष्क्षज्ञानासी॥ सागे माझीय
ज्ञक्तासी॥ तो मतचीपावेनीश्च पासी
माझी मुरव्यक्तीकरी॥७४॥ तयाकुनी
मन्कस्यातु॥ कोन्ही नाही माझाहीतु॥म
तहीप्रीयेतोपरुवीतु॥ आनीकनाहीयेते

॥१५॥

गीता

॥प्रा॥ ॥१६॥

कुनी॥७५॥ तु कृष्ण मा कृष्णा या धर्मसंवा
दासी॥ जो कोन्हा साक्षेपे अभ्यासी॥ तेने
मी ज्ञान यज्ञे संतोषी॥ ऐसा असे माझा नी
श्चयो॥७६॥ भक्तीवंत जो नकरी नींदा
॥ऐसा जो करी श्रवना॥ तो ही पुन्यवंत ताचे
कल्याण॥ लोक पावे मुद्द होउनी॥७७॥
कि आईकीले तुवा अर्जुना॥ ऐकाग्र
करुनी आपल्या मना॥ तुझा मोह

गीता

ज्ञानी अज्ञाना ॥ नासताला ... कायै
धनंजया ॥ ७८ ॥ अर्जुन म्हणे अच्यु
ता तु कृपाने ॥ माझा मोह गेला तुटले ज्ञाना
॥२७२॥ संदेहताकुनत्कु ढेवचन ॥ करीन पैसे सं ॥१४॥
नीय ॥ ७९ ॥ संजय म्हणे जी नृपा ना ॥ मा
झा मोह गेला तुटले ज्ञान ॥ संदेहताकुन
त्कु ढे वचन ॥ करीन पैसे मन घ ॥ ७[illegible] ॥
सं[illegible] य म्हणे जी अवीकासु ता ॥ कृष्ण

॥ प्रा ॥ १० ॥

अर्जुनासी उदार चीता ॥ याच संवाद
गीता आश्री यैवंता ॥ म्या पैकीला रोमाची गीता
त यातेजालो ॥ ८ ॥ ज्ञान योगा परम गोह्य
॥ स्वये सांगे ता हे ॥ श्री हा योग राया ॥
साक्षांत कृष्णापा ज्ञाव म्या ॥ पैकीला मा
स प्रसाद ॥ ८१ ॥ कृष्ण अर्जुनाची या संवा
दा ॥ आश्री यैवंत पुल्य प्रसादा ॥ स्मरु
नी कृष्ण कुरुपा ॥ बार वार हर्ष पावे ॥ ८२ ॥
या ही कृष्णाच्या वीस्वरुपा ॥ स्मर स्मरे

॥२७३॥ अती आश्चर्ये रूपा ॥ चोज वाटत से मन ॥१५॥
ची कृपा ॥ हर्ष पावे वेळो वेळा ॥८३॥ जेथे
असे कृष्ण योगेश्वर ॥ तेथे असे अर्जुन
धनुर्धर ॥ लक्ष्मी जयवंत प्राणी रहीले
॥ हे सानी श्रोते माझ्या ॥८४॥ ऐसा गीताथ्र
नेटका अधीकु ॥ वारवानी ताजालाक
वीदीपकु ॥ वनी ताजाला सोपान नायेकु ॥
तो परीसावा सतजनी ॥८५॥ जेवी परमा

॥प्रा ॥१६॥
त्मा कृष्ण नीर्गुन ॥ तयासी जाने कवन ॥
गीता मजसी तो चीजाला सगुन ॥ मंगळ लक्ष् गीता
मी जनी ॥८६॥ तेवी अर्थ जो का अध्या
मीचा ॥ यात बोले संस्कृत वाचा ॥ परी
तीचा जाता सर्व कैचा ॥ यालागी बोली
ला मऱ्हाटी वाचा ॥८७॥ हे भगवद्गी
ता माहा मोती ॥ जोनी यजुच्छारी वाग
फुटी ॥ याच्या जन्मांतरीच्या कोटी ॥
जळती पातकाच्या ॥८८॥ याचे जाती

रोग हानी दरी द्र ॥ तीता पावे को गञ
द्र ॥ अंती मोक्षे दे उपेद्र ॥ सायुत्यता
अक्षई ॥ ७९ ॥ इती श्रीभगवतगीता ॥ श्री
कृस्न अर्जुनास उपदेसीता ॥ अठरावा
आध्याय जाला पुरता ॥ मनेनामा नीरू
दासु ॥ ८० ॥ ऐसीक आध्य तराक्षर राय ॥
सागत असे संतया ॥ वैसपाये नसांग
तन्मोजया ॥ सवीस्तार सागतु ॥ ८१ ॥

आताचें मो माहात्म्य तानॉ । मेसी सागेनारा
गीता येन ॥ वैकुंठक्रुवनीवसोन ॥ उकायेताहो गीता
नी ॥ ८२ ॥ ॐ तत्सदीती श्रीमद्भगवद्गीत
॥ उपनीषसु ब्रम्हवीद्यायां ॥ योगशा
स्त्रे श्रीकृस्न अर्जुन संवादे ॥ मोक्षस
न्यास योगो नाम ॥ अष्टदशो अध्याय ॥ १८ ॥
प्रगों संअठरा ॥ १८ ॥ लक्षे मी मनजी सेके
वा ॥ ऐसे वाते माझी माजीवा ॥ अठरावाअ

॥२७५॥ ॥१७॥

ऐसा गावा॥ मतुलाती स्वामी या॥१॥ती
र्थे ने मेरु सी रवरी॥ वीश्वकर्मीनी मीतन
गरी॥ नाम असो मेवती पुरी॥ इंद्रकादी वस
ला॥२॥ सकळ देवा सहीत॥ गुरु बृहस्पती
प्रमुख॥ नीतु सेवक समस्त॥ तुवकी असती
॥३॥ गंधर्व गायेन सागती॥ अप्सराने कानृं
त्य करीती॥ सीतळ पवने नीत्रापती॥ औला
ये मान॥४॥ कुछलसाढ, नी सवीता॥ सुख

॥ प्रा ॥१५॥

गीता गीता

देतसे अमरनाथा॥ अनीसाढ, नीती
वता॥ तो देतो समाधान॥५॥ तेथे नंदन
वन शोभत॥ वेसतरु तरो वीतुत॥ त्रमे
मर रुन झुनीत॥ कोकीळा करीत मधु
र शब्द॥६॥ कल्पतरु शोभती वनी॥ का
मधेनु चींतामनी॥ ऐसा इंद्र सकळ ग्र
पनी॥ तेथे अनर्घ्य मांडला॥७॥ अनीक
येक अमरपती॥ यात वी श्रदुत धेनु

॥२७६॥

नीयेती॥सकळसुरवरगजवीजेती॥
वीस्मीत होती गुरुदेव॥८॥वीश्नुदुत
प्रतापहीनमनी॥कुन्याईद्राते गुठगु
नी॥नम्राते देवरुसी मीळुनी॥सी
हासनी स्छापीले॥९॥छत्रचामरसही
त॥सेवकसेवेसीसावचीत॥सकळ
देवचरनवंदीत॥कुदेदुळत पैरावं
ती॥१०॥नगरीचीया देवांगना॥ताटी

॥प्रा॥१९॥

गीता

घेउनीयारत्नोवाळीती सहस्त्रनयेना
॥रुसी आसीर्वाद देती॥११॥रंभादीत्याच्या
देवांगना॥रुपेसुंदर मृगनयेना॥ईत्या
दी सकळज्ञान॥हाता सी आले॥
॥१२॥कुन्याईद्राचीजालीहत प्रभा॥सीत
सनारवालीलघोमुरवजुभा॥भने ग्रात
यागादीकर्मीरंभा॥नाहीकेले सेने॥१३॥
नाहीकेलीतपादीसाधने॥माझेपद घेत

गीता

DR BHAU DAJI MEMORIAL
DR BHAU DAJI MEMORIAL

॥२७७॥ ॥१८॥

ले येने॥ ऐसी चीता प्राप्त जाली मनी पुरात
न ईंद्रा॥१४॥ व्याकुळ होउनी अंत करनी॥
को की वैसन म्हणती वचनी॥ सवकतन
आनीका मीनी॥ वीन म्हणवता ला॥१५॥ म
गतऊनी या ईंद्रपुरी॥ सी घ्र आला क्षीरसा
गरी॥ साष्टांगीन मीला श्री हरी॥ सर्व भा
वे॥१६॥ ईंद्र घातले दंडवत॥ नाना स्तोत्रे क
रीते स्तवीत॥ स्वामी कृपाळु वासा वचीत॥

गीता ॥प्रा॥१८॥ गीता

ये कवीनती परीसावी॥१७॥ नकरीता ज्ञात
यागासी॥ दान पुन्य नातपासी॥ ऊत न ईंद्रे
घेतले पदासी॥ मत्त्वा कीरी घातले॥१८॥ दे
व म्हणती तीर्न सुरपती॥ ज्ञान यागादी कर्म
कीती॥ येने न के माझी प्राप्ती॥ सो कृनी या
चे पुन्य अधीक॥१९॥ अठरावा अध्या
य गानत गीता॥ यातील पाच श्लोक ज्ञाला तु
पता॥ सा पुन्या स्तव अमरनाथा॥ तो ईंद्रप

द पावला ॥२०॥ अठरावा अध्याय भगवत गीता ॥
अवचीता द्रुष्टी सपडता ॥ तोने मकरुन वी
चारीता ॥ आवेतान ॥२१॥ ऐसे उतर ऐकीले
॥२१८॥ इंद्रदेवासी नमस्कारीले ॥ मग मनी हे वी
वीचारीले ॥ मी हि गीता तुपे न ॥२२॥ वीप्रवे
श घरुनी शरीरी ॥ पाहत आला गोदातीरी ॥२०॥
॥ कालीका ग्राम [illegible] तीरी ॥ ब्रम्हच्यारी ब्रा
म्हन ॥२३॥ अठरावा आध्या श्री भगवतगी
ता ॥

बसला होता तपकरीता ॥ याचे चरनी ठेउ
गीता नी माथा ॥ लोटांगन घातले ॥२३॥ मग तो ताल गीता
ह पावंत ॥ या पासुनी गीता म्हनता ॥ ते का
ता तपकरीत ॥ मग तो वीश्वरुप पावला ॥
॥२४॥ मग तो दीव्यरुप होउनी ॥ बसला तेवै
कुंठ भुवनी ॥ तव देव आले इंद्रपुरी हुनी ॥
ते ही स्तवन केले ॥२५॥ म्हनती स्वामी आपुले
पद घेता तुम्ही [illegible] मेरु म्हषी गजीने ॥ ३॥

स्वतवीभ्रु पद साउ ने ॥ आनी घेने अक्ष
रा स्वत ॥२६॥ देव गेले परतोनी ॥ ऐरूरा
हीला स्वरूछानी ॥ ऐकदी प्रीती गीता पठनी ॥
पुन्यपावनता काळ ॥२७॥ ऐसी पवापु
॥२७५॥ रानी चीकन्ना ॥ श्रवन पावन श्रोता वक्ते ॥ ॥२९॥
त्यावे पदे होकरावंत गीता ॥ तो मुक्त होय
पे ॥२८॥ सलोकता समीपता ॥ तीसरी स्व
रूपता ॥ चैथी सायुज्यता ॥ ऐशा मुक्ती च्यारी
॥२९॥ सलोकता वैकुंठी असने ॥ समीपता

॥प्रा ॥१९॥

गीता वीभ्रु पासी वसने ॥ स्वरूपता वीभ्रु चीहो गीता
ने ॥ सायुज्य साकार ॥३०॥ परी अक्ष दे सायु
ज्यता ॥ ते ज्ञाने वीन न ये हाता ॥ ते अपरोक्ष
ज्ञान होता ॥ वेराग्ये वीन न ये ॥३१॥ वे
राग्ये प्राप्तीकारने ॥ करावी यागादी कसा
धने ॥ अथवा योगादी पुन्यपने ॥ ते ने पा
वने वैकुंठ ॥३२॥ ऐसी साधने कठीन ॥
जीवासी न करवे ज्ञान ॥ वीभ्रु दपाळु

॥२८०॥

अपन॥ गीता रत्ने ऐसी केली॥३३॥ तप
ट्ठता भगवतगीता।ते केवळ पद्दीये भग
वंता॥ तेने वैराग्य पे हाता॥ म परतो हो
पे॥३४॥ या वैराग्य तेल्लेक रूनी॥ वा
ती गुरु रूपे चे अंजन॥ तेने होपे ब्रम
ज्ञान॥ आपरो क्षते॥३५॥ ऐसे ज्ञान वी
ज्ञान तत्वता॥ पावो=मुक्ती साफल्यता॥
याला गी घनंजया हे गीता॥ उपती सी

॥२२॥

॥प्रा॥१९॥

गीता

वादी मुनी॥३६॥ त्यासी पाहीजे मुक्ती साधन॥ ते
ने करावे गीता पठन॥ याचे फळ केवळ बंध
न॥ हे वचन देवाचे॥३७॥ पठने होपे चीत्त शु
द्धी॥ अर्थ वीचार आत्म बुद्धी॥ अभ्यासी हो
ता होपे सीद्धी॥ सुख स्वादी नै साफल्यता
॥३८॥ का याचा आनी मना॥ सीव नीश्चये
सी मन्ने॥ ते नती: ते द्वार न होपे तेने॥ नवाध्धी
तराव या॥३९॥ अतीत सतगुरूच्या द्वारना

गीता

गत॥जोवगीतापठनकरीत॥तेनेपावनहोत॥
श्रोतेआनीवक्ते॥४॥ इतीश्रीपद्मपुराने॥
सवादतीलक्ष्मीनारायेन॥अठरावे माहा
॥२८१॥ त्मेसंपुर्न॥जालेयेकुनीया॥४१॥ इतीश्रीप ॥२६॥
द्मपुरानेगीतामाहात्मे॥लक्ष्मीनारायेन
संवादोनाम॥ इंद्रकुपतीउद्दरनोनाम॥उ
ड्डीवराक्षेसदेहसर्वेसनातननाम॥अठ
रावाअध्यायेसंपुन॥४४॥ कुंपावनक न्ये

॥प्रा॥१७॥

गीता न्यायेसी॥सतुयेसागेघुतरापरासी॥ गीता
हेचकन्याश्रोतीयासी॥नामासागवीश्रु
दास॥४३॥ इतीश्रीपद्मपुरानेश्रीगीता
॥गीतामाहात्मे॥लक्ष्मीनारायेनसं
वादे॥पुर्वी इंद्रस्वपद॥प्राप्तोनामअ
षदशोध्याये॥समाप्तनमस्तु॥४४॥
प्रसग॥१८॥ इतीश्रीमाहाभारते॥शत
सहस्त्रसंहीतायां॥वोयासीकयाश्री॥

॥२५५॥

॥२८२॥

श्रीभीस्मपर्वपर्वनीयां ॥ नवदशाप्रसंग
॥ ५५ ॥ कस्ताअर्ज्ञोरजु गराजरजपुतले
खकाकाकुडकार ॥ येन्याप्रतीगीतागीतामा
हात्म ॥ लीहीलेसेसम्पा ॥ ४६ ॥ सन ॥ १९६८ ।
पत्रे ॥ प्रा १८ ॥ श्लोक ॥ यादृशीपु
स्तकं दृष्वा ॥ तादृशीलीखीतं मया ॥ येशु
द्धवामशुद्धवा ॥ ममदोशानलीयते ॥ ४७ ॥ द्ध
द्धमुष्टीकतीग्रीवा ॥ स्तब्धदृष्टीरधोमुख ॥

॥५॥

गीता

॥ प्रा ॥ १५ ॥
येतेनेलीखीतं ग्रन्थं ॥ येतेन न पलीपा
लयेत् ॥ ४८ ॥ उलद्रक्षो स्थलद्रक्षो ॥ र

गीता

||१८००१||प्रसंग||१९|| सके १६८०
बहुधान नाम सवतसरे मार्गस्वि
रसुध १३ वार मगल ते दीवसी पु
स्तक समाप्त नमस्तु सन ११६८

||२८६|| ||२५||

||प्रा||२०||

भीस्म ||श्रीगनपतीये नमः बब सीम्ह ने श्रीपती पर्व
||तुझी ये कीली बहुत रव्याती|| तीनबान
तुझी हाती|| तरी ती काव वैरी पीती याचे
||१|| तीनबान तुझी करी|| हे ची प्रताप पाची
थोरी|| तव तो म्हने ती मुरारी|| लोक कीती
असती||२|| देव म्हने त्रीलोकु|| ये रुम्हने
ये का लोका सीबान ये कु|| हे जे को नीआ
दी पुरसु|| वीस्मीत जाला||३|| मग म्हने

॥२८४॥ द्वारकानाथु ॥ याचा आज्ञादि वावादुष्यं ॥१॥
तु ॥ ते वेळी नीमसेनाचा सुतु ॥ कायेक
रीता जाला ॥४॥ सेदुरे काढोनी पानका ॥
दुघळीला तये वेळा ॥ नीरुतीला गलीस
कला ॥ त्याचा म मृतु तये ठाइं ॥५॥ मगमा
ने हृदइ केरी ॥ याची प्रतीत केसी ॥ बळ
सांगे हस्तनासी ॥ तये वेळी ये ॥ हृ ॥ मृतु अ
सेतु यासी ॥ सेदुर लागे ठाया सी ॥ हेव

॥ प्रा ॥ २० ॥

भीस्म मनाशयेनासी ॥ सांगीतले बळभे ॥७॥ दे पर्व
वत्र व आफुलातळवा पाहे ॥ तवसेदुर ला
गला आहे ॥ मग माने हाकालान के ॥ स
काली दुपाये करू याचा ॥८॥ ऐसे वीचारु
नी मनासी ॥ तव दीवस गेला असमाना
सी ॥ कुदेकाचा वर्तली केसी ॥ तपरी ऐसा हे
॥९॥ संग्राम होईल प्रभाते सी ॥ दुर्योधनु
आला हस्तनापासी ॥ ये ऊनी लागला चर

॥२८६॥ ॥६॥

कौ कौरवासी घातु ॥ करीसी देवा ॥१७॥
अकळतु ह्मीया माया ॥ नकळती ब्रह्मा
दीकादेवा ॥ तु सारथी जालासी पांडवा
॥ हे माधवा तगजाने ॥१८॥ तु पांडवा हरीदे
खसी ॥ तयेः वेळी शास्त्र घरी घरीसी ॥
कीतीकरुपाये करीसी ॥ कौरव माराया
चा ॥१९॥ हे स्कंमकनेकी स्मासीः हेतु मीन
घरावेमनासी ॥ मीनी शास्त्री पांडवासी ॥

॥ प्रा ॥ २० ॥

भीस्म पर्व

साह्यकारी होईन ॥२०॥ आनीख्व कनेमु
रारी ॥ हाची आम्ही चे बोला चापन ॥ तेची
हारीमतु ॥२१॥ तव भीस्मकनेमुरारी ॥ शा
स्त्र घेववीन तु तकरी ॥ संकारीन न घेसी
ल तरी ॥ पांडवासी मी ॥२२॥ जव धारी गरुड
ध्वजा ॥ हेची माझी तुह्मी पैजा ॥ भाबोला
सी धर्मराजा ॥ भीस्मे साक्षे ठेवीला ॥२३॥ ये
से बोलोनी हस्तासी ॥ कैरव आले मेली

कारासी ॥ कोसाल्या केले हृदयी केसी ॥ तेपरी
यस ओतेहा ॥ २४ ॥ कौन्त माघ्यानछीद्री ॥
हस्तन कने खबसी ॥ तु आलासी पांडवासी
॥ सांहाकारी कावया ॥ २५ ॥ बब बोलेतुअ
॥२८७॥ वस्वरी ॥ आदला देखे न हारी ॥ याच्यासे ॥४॥
न्ये चामी केवारी ॥ सप्तजानश्री हस्ना ॥
॥ २६ ॥ हे तुभे कोन बोलने ॥ कने कोरवासी
येहिलनुने ॥ साकडे हानु नी संकारने ॥ येने

॥ प्रा ॥ २७ ॥
पांडवासी ॥ २७ ॥ हाये कलाये के चेबाने ॥ अ
भीस्म वघेकु मंडुळजीन्ने ॥ याने सर्वांची मरने पर्व
जानीतली असती ॥ २८ ॥ हा आम्हासी न
केला ॥ ऐसे देव बोलीला ॥ मग मनी
वीचारीला ॥ मंत्र येका देवे ॥ २९ ॥ आनीज
नी पाहे अनेतु ॥ हाकु वी हौताहे द्रतीतु ॥
मेघनादु वीरव्यातु ॥ रावनात्मजु ॥ ३० ॥
मा रावयारामसौमीत्रासी ॥ हो मआरखी

लानीकुवकेसी॥ हेकलकेथीजीज्ञानासी॥
तेनेदासरथीसीसागीतले॥३१॥वाने
रसैनेसीहनुमंतु॥सवेदीघलासुमी
॥२८८॥ त्रासुतु॥तेव्हांतुनीलरीतु॥होमवी
घसीला॥३२॥कुंडीघसडीतवेस्वानर॥ ॥५॥
आहुतीपडतातीअपारु॥तवसामध्रु
नीरहवरु॥नीघोलागला॥३३॥चोअ
स्वाचेआतरखुर॥बाहीरनीघालेसर्व

॥प्रा॥२०॥

शरीर॥तैसाचीअर्घचक्रीरहवर॥बा
वीरस्म हीरनीघाला॥३४॥तोवानेरीहोमकुनी पर्व
केला॥रकुअग्नीनेग्रासीला॥चहुअ
स्वासीपकुरुटला॥अरंन्यातवीचर
ती॥३५॥तेचीजानावेरोही॥मगतोलक्षे
मनेतोशक्षसदेही॥मारीलादोहीबाही
॥३६॥घनुबाबानेकरुनी॥३६॥तोद्याव
याउसने॥पद्मावतीचेकुसीउपजला

॥२८७॥ सुकाटु ॥ जीमपीतीयायै साधळकाटु ॥ स
र्वीचा घोडु करु आला ॥३७॥ ब्रम्हा वीष्णु
त्रीनयेन ॥ वेदमंत्री स्तवकादुन ॥ याचे
तीन थान थान ले केनीर्मीन ॥ मेघना
दाचे आरा धे देवते ॥३८॥ वानरी हो मवी ॥६॥
ध्वसीला ॥ जो काली आराधी देवता ॥ आ
पवदलीत वता ॥ तु तव घील लक्षमनु
॥३९॥ इंद्रजीत म्हने वो मात ॥ व्यर्थ आ

॥प्रा॥२०॥

पीले आम्हते ॥ वानेरीवी ध्वसीले हो मातं ॥ का
भीस्म येआन्यायेमाझा ॥४०॥ येरा मेघनादाचे बोली ॥ पर्व
देवता दुपावंत जाली ॥ वरदवा क्ये बोलीली ॥
तुद्दा पाशी तन्मसी ॥४१॥ येतन्सीचा सुटु ॥
घेसील तु सुघटु ॥ तुझा म्हुण आवघटु ॥
पीतीयाचे हाते ॥४२॥ त्रीकुवनासीतु अती
तु ॥ हर्षीतता ला इंद्रजीतु ॥ पीता तरी माया
वंतु ॥ केवीमारीपुत्राते ॥४३॥ दुरस्न म्हने

॥२८०॥

नीमातुवा॥आतीरनखाबराखावा॥तेचेट
काकाहीकरीतील॥४४॥सकुनीयाचीबकु
तमत॥तोकोसालयेकरीलतेको॥तोसंका
रावागदाघात॥पाठीमोराघाईं॥४५॥येसेकी
मातेपाठवीले॥मगबबसीबोलावीले॥
सत्यबोलतेकीनाहीपाहीले॥वेदें तयाचेसतु
॥४६॥बबसीम्हनेनारायेनं॥तोआमचीज्ञानी
तलीमरने॥आपलाम्रतुवासागने॥
आम्हासीपोसत्य॥४७॥येसेयेकोनीबब

॥१॥

॥प्रा॥२०॥

भीस्म म्हने॥आम्हासीभीमाचेनीहातेमरने॥परीपा
ठीमोराहानेने॥नयाचारीता॥४८॥इस्नुम्ह
नेचलाचला॥आपुलेतीवासीनाहीसक्या
ला॥मजसीतुसत्यचीवदता॥धन्यधन्य
तुबब॥४९॥आम्हीदेतोतेन्यावे॥रनखाबा
पासीनीश्चेपावे॥हेआमचेम्हटलेकरावे॥
बबतुवा॥५०॥तयेवेळीबबवाहन॥मा
गीचालीलाआपन॥रनखाबापासीयेऊनी॥ पर्व

॥२८१॥ नारेळ पेकाठे वीळे ॥५१॥ तयाते पेता देखो ॥८॥
नी ॥ कीम्रुगपाहाने घाउनी ॥ तो पडला धरनी ॥
कापेको तीला ॥५२॥ पेकटी पेरात्री मात ॥ क
वने हानीतलेगदा घात ॥ कीमजवपाहेतप
ते ॥ तवतोबळ ॥५३॥ के नेकटाकटाकापे
जाले वाल कपोटी चेव घीले ॥ हको साल्येह
स्ते केले ॥ आंगटा कीलेकुमीवरी ॥५४॥ की
मजाला म्रुछागतु ॥ गंकी रसँबे आक्रंद
तु ॥ ते ऐकोता धर्म दुतु ॥ तो धावतु सागोला ॥५५॥

तेने जानवीले धार्मी आर्जुना ॥ अनीश्रोतके
भीस्म लेमघुसुदना ॥ ते आले ततक्षेनाकी मापा पर्व
सी ॥५६॥ ते वेळी धर्म आनी पार्थु जोटेसी
कीमासी धरीतु ॥ तयाते देखोनी दुखीतु
जाला थोर ॥५७॥ तपे वेळी पार्थे ॥ पेकाती
नेले कीमात ॥ हा मारवीला दुस्वु नाथे ॥ का
ही पोते म्हनोनको ॥५८॥ हा सर्वांचा मजु राजा
ने ॥ हारी आली याती कादेहाने ॥ म्हनोनी
वधवीला नारापेने ॥ तु ऐनी हाते ॥५९॥

||२९९|| नकावे तेजाले ॥ आता राहावे रुराले ॥ चंदौ दरखु बोलावील ॥ मेलीकारासी ॥ ॥६०॥ ||२||
ऐसी रुपपतीसी करुनी ॥ बीमसेनाते ऋड्ञा करुनी ॥ अर्जुन आला घेरुनी ॥ देवा धर्मापासी ॥६१॥ धर्म म्हणे की माता ॥ पुत्राचा मरु रुहोता तु ह्मेनी हाते ॥ तेजाले आनीरुते ॥ आता दुरवा ते धरु नको ॥६२॥ ते रुनी मव्हते रु चलावे ॥ छायासमी वरी ठवावे ॥ प्रकाते दहन करावे ॥ रुपीपी

||प्रा||२०||

बीस्म रबोलीला ॥६३॥ वन्हा वरीतयासी ठवीले ॥ आपन मेलीकारासी आले ॥ जीमासी धर्म समोरवीले ॥ तयेवकी ॥६४॥ तवतेकर्मलीझीनी ॥ रुदयो जाला दीनकरासी ॥ रुद्रेकव्हा वर्तलीकेसी ॥ सागताजालावैशपायेन ॥६५॥ येरीकडे कोरवनाङु ॥ ऐसी ऐकोनी मातु ॥ म्हनती आपन आपनातु ॥ केला घा पर्व

नुपांडवी॥६६॥ हे सागीतले बीस्मा द्रोना॥
॥तेह्र बेती दुस्सने केले याबी दाना॥ प्राने
सांगीतले सर्वीचे मरना॥ प्राकारनास्त
ववधु केला॥ ६७॥ ते काली गंगासुता॥
॥२८१॥ दुर्योधनु ज्ञाला वीनवीता॥ नीज्ञस्त्री ॥१९॥
या दुस्सनु नाव्हा॥ प्राकारी ज्ञास्त्र धेव
वावे॥ ६८॥ पोटीचे बाले कव घीले॥ पे
से की माहाती केले॥ हे नोनी कोरव

॥प्रा॥२०॥
नाहे वीनवीले॥ गंगासुताते॥ ६९॥ तुम्ही बोली
बीस्म ले या बोलाते॥ साचकी ठेवचनाते॥ पावरी पर्व
मनतीले ज्ञांतनुसुते॥ गांधारसी॥ ७०॥
ज्ञास्त्र धेववीन दुस्साकरी॥ तो न धेईल तरी॥ तरी मीसंकारकरी॥ पाचा पांडवाचा॥
॥७१॥ गांधारुमने जो पनु केला॥ तरी तो
सा चकरावा वहीला॥ मगारनवटु बाधला॥
गंगासुतासी॥ ७२॥ बीस्मा रनवटु बाधला

॥२८४॥

घावोनी सानी दी घला ॥ तव कळी कदृआ
ला ॥ छेपन्न कोटी याद वासी ॥ ७३ ॥ कौरव
ऊभे रनकु मीसी ॥ थाट पाठवीले रनकु मी
सी पांडवासी ॥ तेक्षन ती आडी लक्षासी ॥
येवोन येपे ॥ ७४ ॥ ऐसे येकोनी वचन ॥ म
ग गेले अंदीउन ॥ तव ब्रह्म सीकरावा या
दहन ॥ आले पांडव ॥ ७६ ॥ थाट सागती गा
घा राते ॥ पांडवी सागीतले कृष्णाते ॥ घातु

॥१४॥

॥ प्र॥॥२०॥

भीस्म डाला ब्रह्मते ॥ याचे दहन लागते करावे ॥ ७६ ॥ पर्व
याब्रह्मवाहनासी ॥ आजी दहन करु यासी ॥
मग येऊं संग्रामासी ॥ रनकु मीसी कृदमीक
॥ ७७ ॥ कृतराव याव ध्रावकोनी ॥ तव ते ऊ
ला सचेतनी ॥ मग बोलीला वचनी ॥ का ये
तया प्रती ॥ ७८ ॥ तो क्षन तसे की मसेना ॥ मीपा
हीन ब्रह्माची रचना ॥ तव आपुले हृदई प्रा
ना ॥ ठेवीन असा घाद मी ॥ ७९ ॥ ऐसे बोलीला

॥२८५॥ तयासी ॥ मग अलेमेलीकरासी ॥ समोरवी ॥१२॥
लेकी मासी ॥ तये वेळी घर्मी अर्जुने ॥८०॥ ये
सेकी माचे दुरव हरीले ॥ कृस्नाने अपनाज
वली बसवीले पुढे केसे वर्तले ॥ ते येका श्रो
तेने हो ॥८१॥ कृस्ने मारीले बबसी ॥ के ये जाले
गांधारासी ॥ वेगी आला कृस्नापासी ॥ घो
वोनी चरनासी लागला ॥८२॥ देवेवरीच्या
वरी पुंचलीला ॥ हृदई घा:शे नी अलंगीला ॥

॥प्रा ॥२०॥

कीस्न अपुले तवली बसवीला ॥ कोरमाने करोनी पर्व
॥८४॥ देव म्हणे गांधारासी ॥ का येने केले अ
म्हापासी ॥ गांधारु म्हणे हृषीकेसी ॥ तेसची
अम्हासी व घवाल ॥८५॥ कीमा हाती बबु
सी ॥ मारवीले हृषीकेसी ॥ वीनती चरना
पासी ॥ येक आहे ॥८५॥ तरी तुम्ही सावेक
वे ॥ कौरवा तेर क्षावे ॥ हे ये कोनी देवे ॥ का
त ये म्हणे ॐ पाते ॥८६॥ तुम्ही आनी पुघीष्टी
रू

॥२८६॥ प्रातकाळी यावे सत्वरु ॥ मीनीद्रास्त असता
सत्वरु ॥ उठवावे दो घे जनी तुम्ही ॥ ८७ ॥ त्याव
रीमाझी द्रुष्टी पडे ॥ मी जाईन तीकडे ॥ साचे
नीरसीनसाकडे ॥ बरवे पशी ॥ ८८ ॥ ऐसे दे
वबोलीला ॥ ते गांधाराचे चीतासी आले ॥१६॥
मग स्वप्न तासी येने केले ॥ वेगवगतर ॥
॥ ८९ ॥ ते अधर्मीचा हेर होता ॥ तेने देखोनी
हे वीवस्ता ॥ युधीष्टीरासी येउनी सीघ्र

॥ प्रा ॥ २० ॥

ता ॥ श्रोत केले ॥ ९० ॥ ते कर्मली नीसी ॥ उद
भीस्म यो जाला दीनकरासी ॥ स्नान वीधी सारु पर्व
नी ऋस्नापासी ॥ धर्म आधारनी घाले ॥ ९१ ॥
गांधारु उसा बसला ॥ धर्म पाईता कडे उभा
ठाकला ॥ तव देवता प्रगट जाला ॥ नेत्र उघडी
ले ॥ ९२ ॥ द्रुष्टी पडली धर्मीवरी ॥ उठोनी बैस
ला मुरारी ॥ माजे पाहत वेत अवस्वरी ॥ गां
धारु देखीला ॥ ९३ ॥ दुर्योधनाते म्हने पु

रुशोतम॥ धर्म देखीला प्रेम्यो त्तम॥ हा पती
ला चीनेमकेला होता म्या॥९४॥ देवासी गांधा
रु बोलीला॥ पहीले चीपाडवाचा अंगीका
॥२८७॥ रु केला॥ तोसत्य सत्य होहाला॥ रक्षाल कोले
ते परी॥९५॥ दोघा ही देवासी नमस्कारीले॥
आपुलाले ग्रहासी गेले॥ पांडव मनी हरुखा
ले॥ चीतानें वीकु डाले कैरव॥९६॥ घरो नी
साक्षीमाज्ञु॥ रुचस्थानी उसादु र्यो धनु॥

॥प्रा॥२०॥
सोगर्वे नारायेनु॥ गवसेल केसा॥९७॥ साही
श्रीकृष्ण काष्णु घीधर्मासी॥ तो बैसला चरनापासी॥ म
सी कैसाकुसी केसी॥ मनोनी वरुप जाला॥९८॥
पात्तीने वीकीला गरुडध्वजु॥ तेने साडुनी
उनाचीला जु॥ नीच ही करीता काजु॥ आपुले
पाच्छाचे॥९९॥ हे जाली आडकथा॥ पुढे ये
कावे ते श्रोता॥ ऐसे बोलीला वक्ता॥ मनेना
मा वीष्णुदासु॥१००॥ इती श्री माहाभारते॥ पर्व

॥२८८॥

वातसहस्त्रसवीतामां वोणाइाकआश्रीकीस्म
पर्वपार्वानीयां॥प्रसंगवीसवा॥१०१॥प्रसंग
॥२०॥ ॥पत्रे॥१५॥वीवो॥

॥ प्रा ॥ २१ ॥

॥ श्रीगनपतीयेनम ॥ म्हद्रष्टांईळप्रकाते ॥ ब-
ळीभद्र नसावा तेव्हा ॥ म्हणोनी कौसाल्येगोपी
नाथे ॥ केलें कैसे ॥ १ ॥ संचरोनी बळीभद्राचे
मनासी ॥ तयाकुद्री संचरली कैसी ॥ अंगी
कारुनी मंदीरेसी ॥ रुसी पासी तो गेला ॥ २ ॥
बळीभद्राते देखोनी ॥ उठले रुसी आसनस्ता
डोनी ॥ पुरानी कुवसला आसनी सादोनी ॥
तो देखोनी उठे चीना ॥ ३ ॥ ते वेळी बळीभ

नी
द्रकोपला॥ मुसळ घातेहानीतला॥ फुरीकु
रातचूर्न जाला॥ रुसी हीकेला हा हाकारा
॥४॥ रुसी मन तीसंकरीना॥ तुवा कावधी
॥२८६॥ ले ब्राह्मना॥ येरु मनें गर्वे मरना॥ पाव ॥१॥
ला हा॥५॥ ब्रह्म हत्येचे पातक घडले॥ जान
नी दुःखा पासी साधीतले॥ तव देव म्हने
बळीकद्रासी॥ ६॥ मदीरा पीवोनी गेला
सी॥ ब्रह्म हत्या अंगीं तुझे लीकेसी॥ का

ळी माळा ली मुखासी॥ तये वेळी देखी॥७॥
तीरस्थ स्वर्ग मृत्यु पातळ॥ तीर्थ करावी सकळ॥ पर्व
तेका ब्रह्म हत्या जातीनी निर्मळ॥ होईल
तु॥८॥ तोवरी शस्त्र न देती हात॥ अठरा
दीवस तीर्थी करीतु॥ ऐसे मनोनी नीघ
नंतु॥ सन मुख दाखवा वे॥९॥ मग बळी
कद्र मने दुर्योधनासी॥ ब्रह्म हत्या सा
घडली असमासी॥ अमीजा कतीर्थी

॥२६॥

सी॥ तवरी आपनासी राखावे॥ १०॥ मग
म्हणे भीस्म द्रोनासी॥ मी येईन अठरावे
दीवसी॥ तोवरी तुम्ही राखावे दुर्योधना
सी॥ अरवीरीती॥ ११॥ कृपाचार्ये अस्वथा
मीयासी॥ कृतवर्मा सुर्येनंदनासी॥ तु
म्ही रक्षावे दुर्योधनासी॥ दीवस अठ
रा॥ १२॥ दाहा दीवस भीस्मदेवे॥ द्रोनेपा
च दीवस रक्षावे॥ कर्नै तदार्ध संकाळावे

॥२॥

॥प्रा॥२१॥

भीस्म

दीवस अडीच॥ दीना अर्धसैलवीरे॥ १३॥ ऐसा
घालुनी आकारु॥ होउनी मुसळनागरु॥
बळीकडुनी घालावे गवगरु॥ तीर्थयात्रेसी॥
॥ १४॥ कृस्न म्हणे भीमापार्थी॥ बळीराम गेला
तीर्थी॥ तोवरी कौरवा समस्ता॥ संकारावे तुम्ही॥
॥ १५॥ ऐसे कृस्नें म्हनतीले॥ ते कौरवी ऐकीले
मग भीस्में म्हनीतले॥ कर्नै द्रोनासी॥ १६॥ मी
ये तीर्थयात्रा करुन॥ तोवरी रक्षावा दुर्यो

पर्व

॥२९१॥ घन॥ ऐसे बोलीला रेवतीरमन॥ सर्वी प्रती ॥६॥
ती॥१७॥ भीष्म म्हने दीवस वाटावे॥ दाहा दीव
स म्यां रक्षावे॥ द्रोनाचार्ये सांभाळावे॥ दीवस
पाच॥१८॥ कर्नै शैल्य दीवस दोघानी तीन॥ तो
वरी बळीभद्र येईल तीर्थे करून॥ दीवस दी
घले वाटून॥ गंगासुते॥१९॥ तवं ईतुके वर्त
ले॥ ते पांडुवी ऐकीले॥ सकळ सैन्य पाळुनी
ले॥ सैरव स्फुरन केले तये वेळी॥२०॥ वाजीन्न

॥प्रा॥२९५
भीष्म त्या दुंदुभी भेरी॥ नीघा कुठीला अंबरी॥ आनी र पर्व
नतुराचा गजरी॥ गगन गर्जे॥२१॥ वीराच्या
सींहनादे॥ पृथ्वीचे हृदय कोंदे॥ कुंतनाची
आनंदे॥ आमुचे पार ने फीटेल॥२२॥ ऐसे आ
लेर नकंभीसी॥ [illegible] घातले पाडवासी॥ त
तवत्त हीरन वटल्या घोनी॥ भीष्मासी॥ रन
कं [illegible] मी येत ताले॥२३॥ दुस्सन म्हने द्रो
नाते॥ तुम्ही सीकवावे दुर्यो धनाते॥ वायामु

॥२९२॥ त ॥५॥

काले प्रानाते ॥ ह तुम्हीस यज्ञाना ॥२४॥ तुम्ही
आपन आपनी यातं कराक वकसानी र्वान ॥
द्रोनाचार्यो सम ज्ञान ॥ जयेदेईन पांडवा ॥२५॥
यावरी द्रोनाचार्ये म्हने ॥ अम्हासी न लागे
सागने ॥ हे मी आता काये नेने ॥ मरना घरने
बैसला से ॥२६॥ हरी म्हने पांडवाचा ज्ञाहाकारी ॥
हाक्यों असे चराचरीः यासी राखे न कल ते या
परी ॥ हानी क्षयो ज्ञान पा ॥२७॥ द्रोन म्हने

भीस्म पर्व

॥प्रा॥२१॥

अम्हु येसी कवीले न कारी ॥ तुझी आनगाभ्री
हरी ॥ आला हो म्हने नैअरवे परी ॥ तरी तोना
अयेके सर्वज्ञा ॥२८॥ तोना अयेके हा भीष्म
हस्तासी करुनी नमस्कारु ॥ मग नी घाला
द्रोन गुरु ॥ दळवारुटा कीला अपुला ॥२९॥
हासी दुर्योधन म्हने ॥ तुम्हासी बोलावीले क
वने ॥ हासी म्हने द्रोन ॥ ते अयेका समस्त हो ॥३०॥
हस्तु भीष्मा पीसी आला होता ॥ तनयेची

॥२९६॥ रूमचे चीत॥ कने नीर्वानपाहाता॥ हे सर्वी नामेरनके॥६१॥ कनेअर्जुनीतकीवीचारा ॥अर्धेराज्य द्यावे युधीष्टीरा॥ दुर्योधन बोले माहूतरा॥ तेआईका सकळीकहो॥६२॥ अर्मी आलो आतासीधाईकेईसी॥ येसेहोनाचा मीसी॥ कनेगांधारू॥६३॥ करूपापाचे सागर॥ पापागोअसीवार॥ तयापापाठीसीकुंवर॥ रहवरसाही भागो॥६४॥ येसे चालीले दोनी ॥५५॥

॥प्रा॥२१॥

भीस्म कार॥ मीसळले येराथेर॥ जुबलयुद्धाले थो र॥ तयेवेळीये॥६५॥ ग्रास्त्रासस्त्रीवरूग्राती॥ सीहनादेगर्जती॥ येकमेकातेदाटीती॥ नलो टतीयेरयेरा॥६६॥ येसी ज्ञालीकेरापरनी॥ अभूद्ध बोहोलागलेमेदनी॥ बीरपडीले समरंगनी॥ नावनीकदेरवा॥६७॥ तयेवे ळीऊठावले असीवार॥ तेहीकेदनकले घोर॥ मोडोनीपापाचेसागर॥ घातले पर्व

माणे ॥ ४८ ॥ तथे वेळी कुंतर उठावले ॥ तेहीं अ
सीवार लोटीले ॥ ते शार धारीवरु शाले ॥ द
ळ आटले कृत देखा ॥ ४९ ॥ उठावला कुंतरा
॥२९४॥ चा भारु ॥ आणि अ सीवाराचा केला संका ॥६॥
रु ॥ तव कां गला दळ भारु ॥ कौरवाचा ते न्हे ॥५०॥
दळ कां गले देखोनी ॥ उठावला दुस्यासेन ॥
कुंजर भारा ते मोकलुन ॥ गर्जतु सींहनादे ॥ अ
देखोनी आघ वा दृष्टद्युम्न संधान करी ॥ दुस्या
सेनु तोडी वरीच्यावरी ॥ ऐसे प्रद्धु ठाले भारी ॥

॥प्रा ॥ २१ ॥
तया दोघासी देखा ॥ ५१ ॥ तुंबळ प्रद्ध राही
भीस्म ले ॥ द्वंद प्रद्ध प्रवर्तले ॥ दुस्यासेनासी पा पर्व
चारीले ॥ घृष्टद्युम्ने देखा ॥ ५२ ॥ घृष्टद्यु
म्न मने दुस्यासेना ॥ पाठे माझे संधाना ॥
मने नी मोकलीले बाना ॥ अमीत देखा ॥ ५४ ॥
तेसंधानते नेतोडीले ॥ आनी खसा तबा
न घातले ॥ तेही संधान छेदीले ॥ पेरे सो
डीले अनीक ॥ ५५ ॥ घृष्टद्युम्न संधान

करी॥ दुस्यासेनु तोडी वरीच्यावरी॥ ऐसा
सें ग्राम तालाकारी॥ तया दोघा जना सी॥४६॥
तये वेळी च ण दम्रु मनकामेकरी॥ भूमी प्र
वरु सलात्राशी॥ म्रु नेसं घान सावरी॥ दुस्य
॥२९५॥ सेना॥४७॥ तेन घरी न आले॥ चौवारवा च्या ॥७॥
रलागले॥ आनी दोनी केदळे॥ सारखी या
सी॥४८॥ येक कोदला दुस्यासेना॥ तेने प्रा
सी आली म्रुर्छना॥ ते देखोनी द्रोनाचीया
नंदना॥ कोप चढला॥४९॥ तो आला पवन

॥प्रा॥२१॥

भीस्म वेगे॥ दुस्यासेन घात लामागे॥ म्रुनेभमा पर्व
नु म्रापसंगे॥ द्रुपदपै आता॥५०॥ तु पै द्रुपदा
चा नंदनु॥ रोवी माजी पंचानेनु॥ म्रुनोनी बो
लीला नोकोनी वचनु॥ मउसीसग्राम्रु करी
॥५१॥ ऐसे म्रुनोनी हानीतला॥ भूमी सक्तानी
वरु जाला॥ तेसंघानतो ढीता जाला॥ द्रुपदात्म
जु॥५२॥ आनी रववेगावगात्रु॥ वान घातले अपा
रु॥ तेने व्यापीले अंबरु॥ तेही तोडीले घ ष दमु

॥२९६॥

म्रु ॥५३॥ च्छीतीपाडीले ते बन ॥ ते वेळी द्रुपदनं
दन ॥ अस्वथामी मातपाचाऱुन ॥ संधान क
री ॥५४॥ ते बान येत्ता देखीले ॥ अस्वथामीय
ने तोडीले ॥ तयेवेळी अनीख घातले ॥ बान
देखा ॥५५॥ ऐसे बाना मागे बान येत ॥ ते अस्व
थामा तोडीत ॥ संग्राम जाला अभ्दुत ॥ तया
दोघासी ॥५६॥ तये वेळी द्रोन स्रुत ॥ हानीत
ला बान साते ॥ च्यारी कुढवारु वाते ॥ ऐके
सारथीके दीला ॥५७॥ ऐके तोडीला ध्वज्॥

॥प्रा॥२१॥

भीस्म ॥ ऐक आला तया उजु ॥ ऐउनी याहृदयातु ॥ पर्व
केदीता जाला ॥५८॥ लागताची घप दघ्र म्ना
सी ॥ तेने मुर्छना आली यासी ॥ ते देखवेना
चीकी मासी ॥ मग गदेसी घावीन्न ला ॥५९॥
म्रु ने अस्वथामीया कुवाराहे ॥ माझा ग
दा घावो साहे ॥ ऐसे म्रुनोनी घावताहे ॥ वेग
वगतरु ॥६०॥ नसावरता आला ॥ येरे अमी
त्यानी ॥ हानीतला ॥ भीमसेने रथु घरीला ॥

मकरतो ही॥६१॥रथु आकासी उचलीला॥त
व तो आनीके रथावरी गेला॥रथेरथु चुर्न
केला॥सारथी यासहीत॥६२॥तव आनीक
येक रथवर॥सवेची ताकी द्रोन कुमर॥तो
॥२९६॥ ही रथु केला चुर॥मग गुरुचा पुत्र नीघाला ॥१॥
॥६३॥भीम देखोनी अनीवारु॥मग घावीन
ला द्रोन गुरु॥पाठीसी घालोनी कुमरु॥
व कोदरु पाचारीला॥६४॥म्हने भीमसेना
उभा राहे॥माझा घाव तु साहे॥असी यथानी

॥प्रा॥२१॥

हानीतु आहे॥मग बोले भीमु॥६५॥पुत्राची
भीस्म याकै वारा॥कला केला आडवारा॥मतु कोप पर्व
ली याव कोदरा॥माझा घाव साहे पा॥६६॥ग
दा कवडीतु भीमवीरु॥म्हने पाहे गा प्रहारु॥
मरसाहोनी समोरु॥माझा घाये साहे पा॥६७॥
मग घावीनला कवडीतु॥द्रोने साडीला र
थु॥देखोनी कोपला अन्हतु॥तये वेळी
पै॥६८॥घोडे आनी सारथी॥चुर्न केले
ख्रीती॥

॥२९७॥ मग फीरला माघुती ॥ बकोदरु ॥ ६९ ॥ तवदी
न अस्तमानासी गेला ॥ की मु आपुले सैन्या
तु आला ॥ तये नेली वो हटु ताला ॥ दोही दळा
सी ॥ ७० ॥ आपुलाले मेली करासी गेले ॥ मु ॥९०॥
नतीसी मेचा गले केले ॥ संग्रामी गुरुसी मा
नवीले ॥ आनी याचे पुत्रासी ॥ ७१ ॥ तेकर्म
लीनी सी ॥ उदयो जाला दीनकरासी ॥ दुर्यो
धनु आला कीस्मापासी ॥ सकल सैन्ये सी
॥ ७२ ॥ पुजा केली शोडशोपचारी ॥ मग कर

॥ प्रा ॥ २१ ॥

जोडुनी नीनंती कारी ॥ काल गुरुसी युद्धाची
वीस्म कीतरी ॥ की मेहानी आनीली ॥ ७३ ॥ तरी तु म्ही पर्व
स्वामी आता ॥ जीकावे पांडवा समस्ता ॥ मुनो
नी घातले दंडवता ॥ साष्टांग तेने ॥ ७४ ॥ यावरी
वीस्म मने ॥ पांडवा समस्ता जीकने ॥ नाहीत
री शस्त्र घेवू वने ॥ दुस्मासाती ॥ ७५ ॥ तवद्रो
नाचार्ये तेथे आले ॥ अ स्मासी कीमेकालीह
रवीले ॥ तरी आजी जीकीले ॥ पाहीजे यासी ॥
॥ ७६ ॥ ऐसे बोलोनी नीघाले ॥ तेरनकुमी

सी आले ॥ ऐसी कडेकाये केले पांडसुती ॥७७॥
देवा षोडशोपचारी पुजीले ॥ मग कायेवीन
वीले ॥ अव घे ब्रह्मा पासी आले ॥ धर्मी सहीं
त ॥७८॥ दळ दाटाई करावे ॥ अवघेनी येकाव्र
॥२७५॥ करावे रणहावे ॥ आजी की मात जीकावे ॥ ऐसे ॥११८॥
नेमीले केर वी ॥७९॥ ऐसे केरवी नेमीले ॥
समस्त रन कुमीसी आले ॥ मानी की स्मेम
गीकारीले ॥ अती पैजेते ॥८०॥ तु पांडवा च्या
प्रती पाळकु ॥ तु श्रीदाचा घोसु ॥ याव
री मंने आंदी पुरुषु ॥ नलागे चीता ॥८१॥

॥प्रा॥२७१॥
ऐसे म्हनोनी नी घाले ॥ ते रन भुमिसी आ
भीस्म ले ॥ तंरवस्फुरीते जाले ॥ ते येवेळी देरवा ॥८२॥ पर्व
कृष्णु कारु हनुमंते दीधला ॥ वतकी मे सींह
नाद केला ॥ थोरु गजरु जाला ॥ रनतुराचा
॥८३॥ दोही दळाच्या रनतुरी ॥ नीघा उठील
अपरी ॥ ते येवेळी द्रोनपाचारी ॥ भीमसेना
सी ॥८४॥ कोघ आळाव कोदरा ॥ धावीला
गदेसी सामोरा ॥ सावरी सावरी ॥ द्रोनवीरा

म्हनऊनसैन्ये॥८५॥द्रोनवरुसेसरजाळी॥
पार्थपाठीराखाजनकी॥ध्यानतोसेनीकृम
ऊळी॥पाडीतुअसे॥८६॥द्रोनवेगीसंधान
करी॥पार्थतोडीत्वरीच्यावरी॥ऐसातेंव्हासंग्रा
मकारी॥प्रवर्तलादेखा॥८७॥तयेवेळीभीम ॥१२॥
॥२९९॥ सेनुकायेकरी॥गदाघेऊनीयाकरी॥धा
वीनलाद्रोनावरी॥तयेसमई॥८८॥तयेवे
ळीतोवृकोदरु॥टाकोनीगेलारथवरु॥
मगापवालाद्रोनगुरु॥आनीकारथावरी॥८९॥

॥प्रा॥२१॥

सारथीआनीवारु॥याचाकेलासंहारु॥त
भीस्म वत्तोनीहीगुरु॥पळोनीगेलादुजेरथी॥९०॥ पर्व
तेथोनीयासंधानकरी॥भीमधावीन्नला
यावरी॥पार्थुवरुशालासरधारी॥मेघजै
सा॥९१॥द्रोनाचेसंधानअर्थताते॥भीमु
आलाटाकोनीयाते॥तवरंध्रुमुरडीलाते
थे॥सारथीतेवीवोनीया॥९२॥द्रोनम्हने
सारथीयासी॥शास्त्रनलागतापळसी॥

साडुनी मारन कुर्मीसी ॥ प्रावरीकोपला
॥९३॥ सारथी म्हणे गुरुसी ॥ तुम्ही ज्ञाता अ
नीकेरवासी ॥ वारुणास्त्रानी आम्हांसि ॥
सकार्य होते ॥९४॥ भीमसेनु प्रवेगेसी
॥300॥ सारथीनी घालार नोसी ॥ पळसुटका ॥१९६॥
कौरवासी ॥ तपे वेळी पै ॥९५॥ कौरवसै
न्य भंगले ॥ तवी स्मे देखीले ॥ सारथीया
सी म्हणे ॥ रथी पेली वेगेसी ॥९६॥ पैल
देखतासी बकोदरु ॥ करीतो सैन्याचा

संहारु ॥ तेणे नेउनी रहवरु वेगी ॥ ऊभा
करि ॥९७॥ रथु गेला वेगेसी ॥ गंगापोपाचा
रीकीमासी ॥ का घावतासी हरे सी ॥ आता
आपनासी रक्षावे ॥९८॥ आता राखावे आ
पनाते ॥ म्हनोनी निघानीतला बाने साते ॥ ते
न राचवीरे पार्थे ॥ नीवारीले देखा ॥९९॥ पा
र्थे तोडीले तेबान ॥ तेणे पावले कर्ने ज्ञान ॥ ते
तो की ते जाले संधान ॥ पार्थी चे देखा ॥१००॥

॥३०१॥

फुनरपीसातेबानी॥ जीमातेजीस्मेवीधी लेघावोनी॥ तेहीबानतादोनी॥ फुमीवरीपा डीले॥७१॥ कौरवाचेवीरत्रये॥ पांडवाचेये द्रेद्वये॥ फुटुतालेकाये॥ तेसागरेवीस्फुदास नामीया॥७२॥ इतीश्रीमाहाकारते॥ माहा फुराने॥ शतसहस्रसवीतायां॥ वव्यासकमा जीस्मपर्वपर्वीनीयां॥ येकवीसवाअध्याता लापुरत॥ प्रसंग॥२१॥ पत्रे१४॥

॥१४॥

॥प्रा॥२२॥

जीस्म ॥ श्रीगनपतीयेनम॥ जीमातेराखतादेखोनी ॥ धौंवीलेकर्नद्रोनदोन्ही॥ वरुशतेतालेबानी ॥ अर्जुनावरी॥१॥ तयेवेळीगगास्फुते॥ जीमा तेहानीतलेबानीसाते॥ तवतेवीरेपार्थे॥ काये केले॥२॥ तोडीलेजीस्माचेसंधान॥ नीवारी लेकर्नद्रोनाचेबान॥ येसफुद्वदारुन॥ ताले तयासी॥३॥ तेव्हेद्रुपाचार्ये आला॥ तोहीशर धारीवरुशला॥ पार्थेतेअपडलायेकला॥ आ पर्व

॥३०२॥ नीतेच्यारी धनुर्धर ॥४॥ तये वेळी भीस्मे काय
केले ॥ धावोनी कर्नीत हानीतले ॥ प्रासीवीन
रथु केले ॥ तो मुर्छीत पावला ॥५॥ मग त्याने चीं
वेगेसी ॥ हानीतले दुपाचार्यासी ॥ तो पावला ॥१॥
मुर्छेसी धवजास्तंबेसी ॥ टेकला ॥६॥ द्रोन आनी
गंगानंदन ॥ मावरी रुद्र धावीनलाकी मसेन ॥
तेदो घेही नी घातजाले ॥७॥ तेवेळी हाहाकारु
जाला ॥ कैरवभारु मोडला ॥ तव दीवसु गेला अ
स्तमानासी ॥८॥ मग दुत्तु कीया अवस्वरी ॥ अ

॥प्रा॥२२॥

ले आपुलाले मेळीकारी ॥ कैरव येकांती वीचारी
भीस्म ॥ बसते जाले ॥९॥ म्हनती दोघेही ॥ येकी जागी अ पर्व
सता ॥ तेना अठोपती सर्वथा ॥ तरी वीचार आ
ता ॥ ऐसा कीजे ॥१०॥ दळ दोठाईं करावे ॥ दोघेही
दोठाईं न्यावे ॥ ऐसे सांगीतले भीस्मदेवे ॥ तया
सी देरवा ॥११॥ हाची मंत्रु करावा ॥ भीमवेग
कान्यावा ॥ ऐसे सांगीतले कैरवा ॥ गंगासुतें ॥१२॥
कैरवी वी! चारु केला ॥ तो पांडवी ऐकीला ॥ तो
जाउनी सांगीतला ॥ वृत्तांतु धर्मापासी ॥१३॥

||३०३|| ||२||

तेकर्मेलीनीसी || उद्योजालाचीनकरासि ||
नीयनेमसारुनीरनकुमीसी || येतजाले ||१४||
तेवकीलीमसेने || कनेकैरवीमाडीलेदिवस
गमन || वकीलग्रा चीवाटपाहने || माडीलेतेही
||१५|| ऐसेकीमबोले || तवकैरवीदोनकार
केले || वैतेडस्नेकायेनेमीले || तलाइकापा
||१६|| देवकनेसातीकद्रुपदाते || तुम्हीजावे
कीमासेगाते || बरवेपरीरक्षावेतयाते || ऐ
सीआज्ञादीधली ||१७|| आनीकनावनी

||प्रा||२२||

नीस्र कवीर || कीमासवेदीधलेलपार || तयेवेले
बकोदर || नीघातजाला ||१८|| जालातराचा वैपे
गतरु || मगनीघालाबकोदरु || वेगीताकी
लाकारु || कैरवाचा ||१९|| सातीकीआनीद्रु
पदाते || पाठीराखेदीधले दोघाते || मगरास्त्र
धारीजालेवरुराते || तयेवेली ||२०|| कारात
कनेआनीसोनंदोघेहीबकीयेयेऊन || सा
वरीकीमसेन || उठावलाये ||२१|| कीमगदा
जवडीत || वेगवगक्रअसेयेत || तयेवेली

॥३०४॥ द्रोन वरु शात ॥ सर घारी ॥ २२ ॥ ते अनी वा
र संधान करीती ॥ साती क द्रुपदनी वारी
ती ॥ कीमेस कारीला दकाधीपती ॥ कैरवा
चा ॥ २३ ॥ तो संकारीला चीत्रसेनु ॥ मगपा ॥६॥
चारीला कर्न द्रोनु ॥ तेबान तीक्ष्नु ॥ वस
शाताती ॥ २४ ॥ नसावरीताचीतो अला ॥ र
थु कनीचा चुर केला ॥ मग बोलताताला
तये वेळी ॥ २५ ॥ भीमु ताला बोलता ॥ ऐसे

॥ प्रा ॥ ७२ ॥

चीतु भीपकता ॥ अन खीर आवरी ताता ॥
भीस्म जीववाचवावया ॥ २६ ॥ तु म्हासीनाही लाजु ॥ पर्व
परीसंकमावा टैं मज ॥ तुम चे संग्रामाचीवे
देव देखती की मानी ॥ २७ ॥ म ह्मे होईल तरी
हो ॥ पचघरनीवरी देहो ॥ तु तो मीना वोदो
की बाहो ॥ परी कोठीन देऊ वैरीया ॥ २८ ॥ ऐसे
म्हनोनी रथु उचलीला ॥ तो आकासी नवडी
ला ॥ पृथ्वीवरी चुर्न केला ॥ कर्न गेला आनी
खीर ना ॥ २९ ॥ सारथी आनीला रु ॥ म्हासी

||३०५||

पहिलेचीहोतावीचारु ।।जेवीम करीलअ
मुचासंकारुम्हा नोनी तपळाले।।३०।।परीघो
डे आनी सारथी ।।वी मे मारीले नेनो कीती।
म्हनोनी ।।म्ह नौनी सारथी रथसो डोनी
पळती ।।हे म्हदृ पैसे की माचे ।।३१।।कोप
ली पाथ कोदरु ।। माहावीराने केघीस ।।
पैसा जाला हाहाकारु ।।रथा माजी ।।३२।।
तव द्रोनपरीरोनी आला ।।सारथीरथसो
डुनीपळाला ।।प्रावरी द्रोन्हु कोपला ।।व

||भी||

भीस्म

ह्नुतापरी ।।६६।।सारथी पासी म्हनेगुरु ।।तु
म्हीसाडुनी गेलेती रहवरु ।।आम्हावारुवा
संकारु ।।होतु असे ।।३४।।तु म्हीरखीताल
फुलाप्रानु ।।आम्हावारु वाहोत समरनु ।।
तरीपळावयाचे कारन ।।हेची स्वामी ।।३५।।
।।व आला पकोदरु ।।द्रोनेसा डीला रहव
रु ।। मगा करीता संकारु ।।कुंतराचा ।।६६।।क
रुनी कुंतराचा संकारु ।।वीरासी करीता
जाला मारु ।।तये वेळी मो हुलादळभार ।।

पर्व

कैरवाचा॥३७॥युद्ध काहीं न करीता॥द्रो
न जालापैनी घेता॥तव अर्जुना आनी गंगा
सु तु॥ऐसे युद्ध जाले॥३८॥भीस्म व रुषेवानी॥
॥३०६॥ अर्जुन तोडीत तब्धोनी॥तव बाना सी जाली ॥५॥
दाटनी॥गंगानामाजी॥३९॥तेकौरवी वायो
सी नाहीं वाट॥वीरखोचती सुभट॥परीते
दोघेहीनी घोट॥लोटेतना॥४०॥तव आनी
खघातले बान॥अतीतिखट दारुन॥भी

॥प्रा॥२२॥

तोडीता जाला आपन॥पार्थ वीर॥४१॥भीस्मा
भीस्म चे संधान अद्भुत॥तेने सैन्य खोचले बहुत॥ पर्व
पांडव वीर समस्त॥ते संधान नीवारीती॥४२॥
भीस्म संधान करी॥पार्थ तोडी वरीच्यावरी॥
ऐसे युद्ध जाले भारी॥तया दोघासी॥४३॥सैन्य
खोचले देखीले॥मग पार्थे काये केले॥जार
जाळ घातले॥भीस्मावरी॥४४॥पेताची तोडी
ले संधान॥बानी करीले गगन॥तेनीवारी

ता त्याला आपन ॥ पार्थ वीरु ॥ ४५ ॥ भीस्मसं
धान करी ॥ पार्थ तोडी वरीचा वरी ॥ ऐसे युद्ध
जाले भारी ॥ तया दोघासी ॥ ४६ ॥ तव पार्थे का
ये केले ॥ याचे संधान नीवारीले ॥ मग क्रो
॥३०७॥ धे हानीतले ॥ सात बाने ॥ ४७ ॥ च्यारी चक्रु
वाकुवासी ॥ ऐक के दला सारथी यासी ॥ दो
नी के दले भीस्मासी ॥ तेने मुर्छे ना आली
॥ ४८ ॥ तेने मुर्छा गेलु ताला ॥ छत्रा सं के सीटे

DR. BHAU DAJI MEMORIAL

कला ॥ तेथ बानी वरुसला ॥ घनं तये ॥ ४९ ॥ तव
ताला हा हा कारु ॥ हनुमंत केला कुकुकारु ॥ ते
भीस्म ने मोडीला कौरव कारु ॥ भीस्माक डीले ॥ ५० ॥ पर्व
वो हटु ताला दळ भारा ॥ जाले आपुला ले मे
ळीकारा ॥ तव तीक डानी पाव को दरा ॥ ऐने ता
ले ॥ ५१ ॥ भीस्म सांगे हस्तु नाव्या ॥ द्रोन रथ सांडु
नी ताला नी घता ॥ काये जाले तया भीया चीता ॥
तेने नीते ॥ ५२ ॥ पाव रीहस्तु मने ॥ सा ही माडी
ल असे दीसग मने ॥ जो वरी होये मने ॥ बळी

DR. BHAU DAJI MEMORIAL

कन्याचे ॥५३॥ की स्त्रीयासी मन तीले बकदेव ॥ अ
ठरा दीवस गांधारासी रक्षावे ॥ ऐसे ये कोनी
या वचन ॥ गम ताती ॥५४॥ मग बोले शारंगध
रु ॥ यासी करु प्रती कारु ॥ अठरावे दीवसात
॥१०८॥ संकारु ॥ केला पाहीजे ॥५५॥ देव म्हने की मा ॥७॥
अर्जुना ॥ रुक्मी वधावे दुर्योधना ॥ यासी दे
खोनी गंगानंदना ॥ कोप येईल ॥५६॥ आनी
द्रोना की स्त्रमा ॥ द्रुपाच्या पीळ रच ह्या मा ॥ नप
चाराला द्रुतव मीस्रु श्रमा ॥ दुर्योधनावाचोनी ॥

॥५७॥ यासी रक्षावया येती ॥ अनी दीवस कैसे ग
मती ॥ ऐसे सांगोनी श्रीपती ॥ की मा अर्जुना
सी ॥५८॥ ते क्रमलीनी सी ॥ उदयो जाला दीन
करासी ॥ नीत्यनेम साकुनी रनकर्मीसी ॥ यो
ते जाले ॥५९॥ देवे सांगीतले की मा अर्जुना ॥
ते आले याची यामना ॥ ते पाचारीती दुर्योध
ना ॥ तये वेळी ॥६०॥ गदा हातीं वसवसोन ॥
वेगी धावला भीमसेन ॥ पाठी रखा अर्जुन

॥३०१॥ सकळसैन्येसी॥६१॥मेतांदेखोनीभीष्मसे ॥८॥
न॥नीघाळादुर्योधन॥तेदेखताजालागगा
नेदन॥तयेअवसरी॥६२॥साहीअडवा
घातलारथांनीमासीराहेभन्ती॥येसेभ्य
नोनीघावतुसकाळसेन्येसी॥६३॥तेअप
योपावला॥तोघारजालीवक्रराला॥केरव
नारगेला॥भीष्माआड॥६४॥भीमघाकनी
वेगेसी॥हाकीतआलादुर्योधनासी॥तेथे
केलामाहामारकेरवासी॥६५॥तेथेमो

रकंदनजाले॥तवभीष्मद्रोनपावले॥तवकाय
भीष्म तेजाले॥अमीएबानी॥६६॥तेअर्जुनेदेखी पर्व
ले॥वरीच्यावरीतोडीले॥तवआनीखसो
डीले॥अमीएबानं॥६७॥तावकरातातु
लाराशी॥जैसेकल्पांतीचेमेघच्यारी॥तेकोड
सघामनीवारी:घंनउपे॥६८॥नानाशस्त्र
कसुटले॥तेनेअंत्राळव्यापीले॥तेहीबानी
खवळीले॥भीमअर्जुन॥६९॥तयवेळीतो

॥६१०॥

धनुर्धरु ॥ क्रोधे आला थोरु ॥ करीता जालासं
हारु ॥ कौरवाचा ॥७०॥ शस्त्र ताक टीले केसे
सामाती भीसम पार्थ न दीसे ॥ मग धनंजये के
ले कैसे ॥ ते अवधारा हो ॥७१॥ मग घातीलें श
र जाळ ॥ शस्त्रे ती डीली सकळ ॥ तव कौरवा
चे दळ ॥ अवघे येक जाले ॥७२॥ कर्ने आनी
अस्वथामा ॥ द्रुतव मीळाली सुशर्मा ॥ हा
नते जाले भीमा ॥ तये वेळी ॥७३॥ तव पार्थे देखी

॥७॥

॥ प्रा ॥ २२ ॥

भीस्म

लेबाने बान नीवारीले ॥ वर्षी संधान गेले ॥ कौ
रवाचे ॥७४॥ ते वेळी भीसमे काये केले ॥ दुपाचा
र्या ते हानीतले ॥ तो मुर्छीत जाला रथा
खाली पडला ॥७५॥ मग त्याने चौवेगेसी ॥
हानीतले अस्वथामीयासी ॥ तो ही पाव
ला मुर्छेसी ॥ तये वेळी ॥७६॥ मग धावोनी
वेगेसी ॥ मारीले द्रोनाच्या वारुवासी ॥ ते
ये वेळी संतनु कुमरु ॥ हानीले भीमसेनाते ॥७७॥

पर्व

॥ हृ७१ ॥

क्रोधे बाणे बहुत ॥ घाउ वोनी हानीतले की
मोते ॥ ते न सावरता नीजा गाते ॥ टाकोनी आ
ले ॥ ७८ ॥ तो हीबा नीरवो चला ॥ रथावरी मुर्छं
डला ॥ मग झार ताळ वरु झाला ॥ तेबा न लागे
ले की रुमा सी ॥ ७९ ॥ तेबा न सुटले नीर्वाण ॥
की मे संधान केले सत्रा ने बहुत ॥ ते बाण रु
शाते ॥ टाको न आले ॥ ८१ ॥ चारी चहु वारु
वासी ॥ येक केदळा सारथीया सी ॥ दोनी

॥ का ॥

॥ प्रा ॥ २२ ॥

कीरुम

के दळे की रुमा सी ॥ मुर्छागतु पावला ॥ ८२ ॥ की
रुमाताला मुर्छागतु ॥ सारथीयाने मुरडीला ॥ पर्वे
रथु ॥ त येवे कौरवनाथु ॥ नीघाता ताला
॥ ८३ ॥ दुर्योधन मन गुरु ॥ तु मान लागता घा
ये पाचरु ॥ का घराना ची धीरु ॥ रनागनी ॥ ८४ ॥
येक पळ न लागता ॥ पवु काढीला अवची
ता ॥ जवळी की मुळ असता ॥ मा हावीरु ॥ ८५ ॥
मग आले मेकीकारा ॥ असमान जाले दीन

कया ॥ मग हनुमंत बोले या उतरा ॥ अर्जुनासी
॥८६॥ आता ऐक पार्था ॥ तुम्ही संग्राम करी
ता ॥ परी फार चुकता ॥ कृद्ध करु ॥८७॥ भीष्म
॥६१२॥ मुर्छागतु ताला ॥ कैरव कानु पळाला ॥ तुम्ही ॥१७॥
बापाची सोडीला ॥ दुर्योधनु ॥८८॥ वैरीया
चे पडे उने ॥ तकाळ त्याचा संहार करने ॥ हनुमंत
अर्जुन म्हने ॥ ऐसे न करने ॥ आजीपासुनी ॥८९॥
ऐसे प्रतीदीनी येति ॥ नाव क संग्राम करी

॥ प्रा ॥ २२ ॥

तो ॥ सेवेचीनी घोनीजाती ॥ मेली कारासी ॥९०॥
भीष्म ऐसा संग्राम करीता ॥ नव दीवस कारले अ पर्व
ता ॥ हनुमंत म्हणे गा पार्था ॥ याचे मनोगत सा
गेन ॥९१॥ तरी ऐका तु पांडवा ॥ तो ही ऐक दी
वस गमावा ॥ देव कीकद ये उ द्यावा ॥ अ
ठरावे दीवसी ॥९२॥ ऐसे हनुमंते बोलीला ॥
ते पांडवी ऐकीले ॥ मागुते नेसा गते जाले ॥ श्री
हरीते ॥९३॥ प्रकाते घटीका पचमीसी ॥ अ

॥ ६१६ ॥ ॥१२॥

नंदन असे भीस्मासी ॥ हे टकली या हेतु म्हा
सी ॥ भीस्मु संकारील ॥ ॥ ९४ ॥ नदइ्केळ असे
दाहा वा दीवसु ॥ तो भीस्मासी काळ मासु ॥
तवकरावा नासु ॥ प्राचीया देहा चा ॥ ९५ ॥
तो जरी होये नी घता ॥ तरि तु पाठी लागु होये
करीता ॥ सोडुन कोस वेळा ॥ जाऊन द्यावा
॥ ९६ ॥ सकळ सैन्ये सी भीमसेनु ॥ आव
रील कर्न द्रोनु ॥ या वरी गगानंदनु ॥ तुम्ही

भीस्म पर्व

वधावा ॥ ९७ ॥ तव अर्जुन म्हने देवा ॥ माझा के
कग केवा ॥ जे मी वधीन भीस्म देवा ॥ ताज
मोद्या बापा पांडवासी ॥ ९८ ॥ तु ज्या सकळ मा
वाके रावा ॥ जये तु वाद्या वापा डवा ॥ ऐसे
चीती तो मी माधवा ॥ ते हा ईल नी र्धा रसी ॥ ९९ ॥
देवा तु म्ही जे धराल मनासी ॥ ते हा ईल नी र्धा र
सी ॥ तरी प्रकात भीस्मासी ॥ वधीले ताना ॥ १०० ॥
पार्थ म्हने तुगं ननीवासी ॥ अम्ही तु झाची

॥६१४॥ काविसा॥तु ते घरीसी मनासी॥ते करीसी लस
स॥७१॥ते असलतु ग्री या मनासी॥ते तु सं
पुर्न करीसी॥सायास काये अस्का सी॥तवक
असतातु म्ही करु॥मावरी बोले बको दरु॥ते
बोलीला सारंग घरु॥तरी उदईक रांत नु कु ॥१६॥
मरु॥पावेलम प्रातै॥७३॥ऐसी कर्म लीनी
सी॥ उदयो जाला दीनकरा सी॥पुढें कन्नाव
र्तली कैसी॥ते सागरे वी श्रु दासा नामीया
॥७४॥ इती श्री माहा भारते॥शांत सहस्त्र

॥प्रा॥२२॥

भीष्म सवीता पां॥वोव्या रा कपाश्री वी स्मपर्व पर्व
पर्व नी पां॥बानीस वा अध्याय संपुर्न प्रसग
॥३१५॥ ॥२२॥७५॥ पत्रे॥१४॥ श्लोक॥७५॥ ॥१४॥

॥प्रा॥ २६॥

भीस्म ॥श्रीगनपतीयेनम॥ सकळ सैन्यपल्लुनी
शोडशोपचारीपुजाकरोनी॥श्रीक्रस्नापासी पर्व
येउनी॥ वीनवीतीदेवासी॥॥१॥ तेम्हनती
पुरुशोतमा॥कालीअज्ञादीधलीअम्हा॥
तरीआजीसंग्रामीभीस्मा॥वधीलेजाना॥२॥
येरीकडेदुर्योधनु॥तेनेपुतीलाद्रोतनुनं
दनु॥रनतुराचागडरगडनु॥करोनीआ
लेरनकुमीसी॥३॥देवधर्मनीघालेज्ञ

॥३१६॥

डकरोनी॥ नीशानी गगन गर्जोनी॥ ऐसा
व तांत केरवी ऐकोनी॥ रनभूमी सीयेतद्रा
ले॥ भातवपोर्थ मनेकीस्मात॥ वडील असा
हुकपेता हे घात॥ तुम्ही माझा पाहाता अस्मा ॥१॥
त॥ हे अनुचीत करीता॥५॥ तुम्ही अस्मा
ते वाटुवीले॥ सर्वही तुम्हीके चैलें केले॥ प
रीआता मोकलील॥ कवने हुने॥६॥ अ
वधारी गंगाभुजा॥ तुहुकपेता हासीआ ज्ञा॥

भीस्म पर्व

॥प्रा॥२६॥

परीतुवाक्याबदुतां: आम्हासीकेला॥७॥
तु अम्हासी युद्ध करीता॥ हासेल सैतनुपी
ता॥ तेतु वीचारी गंगासुता॥ मनामाजी॥८॥
तुवा अम्हाते प्रतीपाळीले॥ आता तुवा मो
कलीले: आम्हुचे अनुचीत काये देखीले॥
ते सांगावे स्वामी॥९॥ काये आम्हुचा अपरा
धु॥ मग म्हनता करीवै नंघु॥ आम्हुचा सार
थी गोवींदु॥ तरी कैसा तीकसी॥१०॥ तरी

अवधारी ताता ॥ आम्हा तव कीं दुस्टु असता ॥
तवरी अम्हाते सर्वथा ॥ जयेनाही ॥११॥ हे येको
॥६१७॥ नी अवघे ॥ ह्यासी म्हणे वीस्मदेव ॥ हे बोल
नै पृथ्वीचे नके ॥ अर्जुना तुझे ॥१२॥ पुनर
पीवीस्म म्हणे ॥ तुज रक्षावे नारायेने ॥ ह्याहा ॥२॥
ती जास्त्र घरवने ॥ नाहीं तरी मारने तुम्हा पा
चा ॥१३॥ म्हणे पार्थ आईका ॥ तुवा जीतीला
त्रीलोका ॥ परी माझे तीरवट बान ॥ के सासा

हासील ॥१४॥ तु झीरव्याती त्रीवनी ॥ तुवा मा
भीस्म नवीला शुळपानी ॥ परी समरंगनी तुझा पुर पर्व
सार्थी ॥ मी पुरवीन पार्थी ॥१५॥ देवकी मानी
पाहती हे चीतु झे माझे सांद्धे कुत ॥ आता का
ये बोलो बहुत ॥ करीन ते जानवेल ॥१६॥ तुत
हरी हर रक्षीता ॥ परी मी तुतु डीकी न पार्थी ॥
ऐसा वीस्मताला बोलता ॥ तये वेळीं ॥१७॥ ऐसे
ये कोनी बोलने ॥ दुस्टु वीस्मासी म्हणे ॥ दु

॥६१८॥

तुके अभ्यासी चीकरने ॥ हे बोलने नलागतु
म्हा ॥१८॥ हे तु म चे नातु ॥ तुम्ही चीड ताआपना
तु ॥ आम्हा वरी नो को नी बहु तु ॥ बोली लेती
॥१९॥ तुम्ही दूरु के बोलीलेती ॥ परी काही ना
ही आम्हु चे चीती ॥ तव बानला नीला सीती
॥ घनदृष्ये ॥२०॥ अर्जुनाचे शर संघानी ॥ बा
न वरु सतीनं स मात्ति गगनी ॥ घ्रु घ्रु कारे मे
दनी ॥ थरथरा कापत ॥२१॥ दोघाचे बा

॥६॥

॥ द्रा ॥ २६ ॥

भीस्म न ॥ अतीतीख्वट दारुन ॥ येका येका सी नीवी पर्व
न ॥ करीते झाले ॥२२॥ दोघाचे सारीखे संघान
॥ बानी व्यापीले गगन ॥ न दीसे दीन मान ॥ गं
कास्ती चे ॥२३॥ या दोघाचा मारु ॥ जैसा लोहाचा
फरु ॥ येका सी द्रोन गुरु ॥ येकासी परशुरामु
॥२४॥ दोघे ही वीर साघक ॥ येका हुनी येक
आघीक ॥ देव पाहाती कौतुक ॥ वीमानी
बसोनी ॥२५॥ दोघे ही सारीखे ची संघानी ॥ बा

॥६११॥

नकरले गगनी॥ देव पाहात होते वीमानी॥ ते
परते गेले॥२६॥ येक येका हाकीती॥ परस्परे दा
टीती॥ उल्के ये वर्गे लोटती॥ दोघे ही माहावीर॥ ॥४॥
॥२७॥ येक ही अठवा वसु गंगानंदनु॥ दुसरा
नरा अवतार कुंती आत्मजु॥ त्याचा सारथी
गरुड ध्वजु॥ आठवा अवतारु॥२८॥ हो दोघा
चा संग्रामु॥ होत से अती वीक्रमु॥ येरी का
हे तो वीर भीमु॥ कर्न द्रोन पाचारीला॥ भी मा
॥२९॥

सीकरावया जतन॥ पाठी सीवीर कवन कवन॥
ते सांगे वैशंपायेन जन्मेजया प्रती॥३०॥ द्रुपद दुआ
भीस्म नी धृष्टद्युम्नु॥ सात्यकी आनी प्रद्युम्नु॥ पर्व
आनी वीराट उत्तरु माहा द्युम्नु॥ माहारथी हे॥
॥३१॥ ऐसा वीराचा भारु॥ सामध्ये सहदेव पांडु
कुमरु॥ तो करीत असे मारु॥ कौरव दळासी॥ उ
फडे भीम सेनु गदेसी॥ सकळ सैन्य पाठीसी॥
तो संग्राम कैसा म्हनसी॥ ते ऐसे येकाग्रो तहा
॥३२॥ गदा आवडीतु वेगवगत्रु॥ तेने टाकी

॥ ६२॥ ला दळवारु ॥ येऊनी ऊचलीले रथवरु ॥ कर्न ॥ ५५॥
द्रोनाचे ॥ ६४॥ ते दोघेही धनुर्धरु ॥ शस्त्राचा
वरुषाला फार ॥ ते तो दीते ज्ञाले वीरु ॥ पांडवा
चे ॥ ६५॥ ऊसते सारथी आनीवारु ॥ याचा के
लासंहारु ॥ रथ चूर्न करुनी मारु ॥ कलाके
रवासी ॥ ६६॥ नसावरत आला ॥ कर्न द्रोनर
थ साडुनी पलाला ॥ सारथी वारु वासी आ
दु केला ॥ बकोदराने ॥ ६७॥ मग हे तो ते पांडवाचे
वीर ॥ तेही कंदन केले थोर ॥ ते वेळी कंगकाके

॥ प्रा ॥ २६॥

रवकार ॥ गेले पंडु धनापासी ॥ ६८॥ द्रुपदम
भीष्म ने भीमसेना ॥ संगती असे केरव सैन्या ॥ तो व पर्व
रीटाकावे दुर्योधाना ॥ गवसोनी मारावे ॥ ६९॥
ते वेळी तो बकोदरु ॥ धावीनला वेगेसी ॥ आ
डव घाली तीरथवरु ॥ कर्न केसादरवा ॥ ७०॥
तो वरुसला बहुतबानी ॥ तेसातीकी नेतो
डीले तत्क्षनी ॥ भीमगेलारथटाकोनी ॥ क
र्ने द्रोनाचा ॥ ७१॥ ते वेळी तेही दोघेजन ॥ दो
की रथ साडुनी ॥ आनी केरवीजावोनी ॥

॥६२१॥

संधान करीते जाले ॥४३॥ पांडव वीर सकळा ॥
त्याही सत्कारीले कौरव दळ ॥ ऐसा जाला हळ
कोल्लाळ ॥ तये वेळी ॥४४॥ कृपाचार्य अस्व
थामा ॥ हीं नीते जाले की मा ॥ जो नागवे ना का
ळ ये मा ॥ तो त्याचे घाई को वीलोटे ॥४४॥ त्या
चो घाही ता न लोटे ॥ सीहनादे गगन फुटे ॥
नी कुटे ॥ वेगे अंग सीलो तो नी नेटे ॥ घा
नीया ॥४५॥ अतीबळाने आला ॥ रथी

॥प्र॥ ॥२६॥

कीस्म घावो गदेचा दीधळा ॥ दो घा वीरा पळ सुट पर्व
ळा ॥ कृपाचार्ये अस्वथामा ॥४६ अतीबळे
वेगसी ॥ हानीतले: अस्वथा मासी ॥ मग
घे केरवासी पाचारीले ॥४७॥ सैवची घावी
नलाब कोदंड ॥ केरवसेनासी करी म
रु ॥ ते देखोनी गांधारु ॥ नी घात जाला ॥४
त मासे न्मा ते पाचारी ॥ कने अंग वनके
ली नीकी ॥ का पळ तो सीये का ये की ॥

घायेपाखरनलागता ॥४९॥ म्हणे बळनवी
चारीसी आपुले ॥ राजा आम्हुचे अक्षीकासी
ले ॥ म्हणौनी बानताकीले ॥ गौवेसी ॥५०॥ तेव्हे
होते केरवबळी ॥ साही दीघळी हातफळी ॥
॥६२२॥ भीमसेन सावेळी ॥ चरन चाली हुतरला ॥ ॥७॥
॥५१॥ पांडवदळ पाटीसी ॥ ऐसे न्ययेकावटले
सकल ॥ तेव्हे जाला कोल्हाळ ॥ माहा शब्द
॥५२॥ दुर्योधन सांडोनी रथ्य ॥ होता चरन
चालीपळत ॥ तो सावीरा आत ॥ राहीला असे ॥५३॥

॥प्रा ॥२६॥

भीष्म भीमसेने गदा घाते ॥ संहारीले सादळाते ॥ पर्व
सावेळी जयद्रथे ॥ काये केले ॥५४॥ मग तो
जयेद्रथु ॥ आला भीष्मा पासी धावतु ॥ म्ह
ने जाला अनाथु ॥ केरवासी ॥५५॥ और जाका
आकांतु ॥ भीमेव धीला केरवनाथु ॥ आ
टकावतु सेल अर्धुतु ॥ केरव सैन्यासी ॥५६॥ म्ह
ने धावा धावा जीवे गोसी ॥ आजी रक्षावे गा
घारासी ॥ ऐसे बोलीला भीष्मासी जयेद्र

॥२२६॥

ऱ्हु तो ॥५७॥ कर्नें द्रोन होते म्रापासी ॥ समरं
गनी जीतिले हो घासी ॥ आता गो घारु सकळ
सैन्ये सी ॥ वेढीला असे ॥५८॥ होता द्रुपाचार्यें
अस्च ह्मामा ॥ तो कर्ने कापे फुसता असे ॥
जरी रक्षाल म्राचा प्राना ॥ तरी वेगी चाला वे
॥५९॥ म्रावेकी कर्ने गगारुनु ॥ वेगी झुरह
वीरे रक्षु ॥ चालतु नके कैरवनाक्षु ॥ वेढीला

॥८॥

असे ॥६०॥ रक्षु झुरह नापानी घे ॥ तवपा

॥प्रा॥२६॥

क्षु आला पाठीलागे ॥ कर्ने तुम्ही बोलके वच
न ॥ ते कापेताली ॥६१॥ कर्न नीसी वीर जु
गत्रेठी ॥ रन कुं मी कैसी देसी पाठी ॥ ते मा
न के मी की रटी ॥ न सोडी तु लाते ॥६२॥ ऐ
सा अर्जुन बोलीला वचन ॥ परी तो नाये के
ळीस्म ॥ जेन्हे वेढीले गो घारा कारने ॥ तेन्हे
तो भीस्म पावला ॥६३॥ तुम्ही जु झता का प
टी ॥ तैसा न के मी की रटी ॥ आजी तु झीन

भीस्म

पर्व

सोडीमीपाठी॥ सर्वन्यातान॥ ६४॥ मगतो
गंगेचाकुमरु॥ वनुरा ताजालाबानाचा
फुरु॥ मोडीला पांडवाचादळकाळु॥ गांघा
रासीसोडवीले॥ ६५॥ प्रावेकीगंगाक्रुते॥सो ॥६२४॥ ॥९॥
डवीले गांघाराते॥ कीमघेउनगदाते॥ भीस्मा
वरीघावीला॥ ६६॥ भीस्म ऊरघारीवरऱ्हातु॥
पार्थु वरीचावरीतो डीतु॥ तवकीमेगगातु
तु॥ गदेनेहानीतला॥ ६७॥ गांघारुनीघो

॥ प्रा॥ २६॥

नीगेला॥ भीस्मरथावरीउलेडला॥ मागुता
कीमेहानीतला॥ गदाघाते॥ ६८॥ सारथी भीस्म पर्व
आनीवारु॥ केलाप्राचासंकारु॥ पार्थ
मनेपडलीप्रासीनयेमारु॥ प्रावेकीकैर
वकारु आलातथे॥ ६९॥ तेथेडाला हाहाका
रु॥ प्रावेकीगंगाकुमरु॥ मुर्छीत पावला
सत्वरु प्रावेली॥ ७०॥ तवद्रोनकर्नआला॥
भीस्मसावघाडाला॥ प्रावेकीतोबोली

॥६२५॥ ला॥ समस्तांसी॥७१॥ म्हणे तुम्ह चाड नव
लानीरधारु॥ आजी वधीला होता गांगय
सांडोनी पारुखवरु॥ पंकताकैसे॥७२॥ तुम्ही
जरी ऐसे पकता॥ आपुलेतीवासी कीता॥ ॥७०॥
तरी संग्रामकाकरीता॥ पाडवासी॥७३॥ भी
गं घारासी सोडुमेता॥ पार्थ जालाते तेबो
लता॥ तेतुम्हासी सांगता॥ लाज वाटे मज॥७४॥
यावरी म्हणे द्रोण॥ की मासी ते ने म्हद्रक रने॥

॥प्रा॥२६॥

तेने प्राणासी म्हुकने॥ नीघोरेसी॥७५॥ तुम्ह
कीस्म गदाघात हानीतीलें। बाकुवासारखी चुर्नके पर्व
ले॥ नावेकु सावधान जाले॥ येकी तुनलेका
ये होते॥७६॥ तरी आजी इतुके जाले॥ मेली
कारासी जाई ते तुगले॥ यावरी कीस्म बोके॥
तेअवधारा हो॥७७॥ आम्हा पार्थी युद्ध होता॥
तोकानीवाड नहोता॥ मेली कारासी जाता॥
वहुत लाज॥७८॥ तरी तुम्ही समस्त॥ युद्ध

पाह्मावेनीवांत॥ऐसेक्रनोनीगंगासुत॥र
थीचढता जाला॥७९॥तव दोनप्रहरजाले
घोडे रुदकासीसोडीले॥मगदरुसुअर्जु
नचढले॥रथारुढहोउनी॥हाणेपाचारी
ला अर्जुन॥सावध॥८०॥तो क्रनेगापार्थ
गांघारासोडवधापेता॥रुद्रते जालासीबो
लता॥बहुतरुने क्षासुचे॥८१॥आताऐसे
करी॥आपुलेलोकनीवारी॥सग्रामुक

॥प्रा॥२६॥

रुबरनीमापरी॥देघेहीजन॥८२॥दोहीद
ळीचेवीरसकळीक॥पाह्मावे दोघाचे युद्ध
चेकौतुक॥तरीघनुर्वीद्याचे रुने॥सक
ळीक अघीक॥जानवेकआता॥८३॥तुघ
नुर्वीद्येचासागरु॥तुवात्तीकीलाईस्वर
॥रीतो आतानीर्धारु॥कलेकसहज॥८४॥
ह्मेतुकेबोलोनी॥घनुस्यागुनचढोनी॥
परसग्रामसीस्पर्धा ऐबोलता जाला॥८५॥

॥६२७॥

तेवेळी दोघे वीरी घनुस्य घेउनी करी ॥
मग वरूस तेजाले सरधारी ॥ परस्परा ॥ ८६ ॥
मग म्हणे जीताता ॥ तुम सी युद्ध करीता ॥ तु
म्हा हाती तु कवीन माना ॥ देवा समस्ता दे
खताची ॥ ८७ ॥ दोघाचे सारीखे संघान ॥
बानी करले गगन ॥ येकमेकासी नीर्वान ॥
करीते जाले ॥ ८८ ॥ बान लागवेगे हानती ॥
लघु लाघव दाखवीती ॥ दृढ संघान करीती ॥

॥१२॥

वीरस्म

॥ प्रा ॥ २६ ॥

दोन्ही वीर ॥ ८९ ॥ सीवे सी अंधकासुर ॥ कुर्मे
सी मधुकैटभ वीर ॥ क्रोडे सी हीरन्याक्षअ
सुर ॥ सीहे सी हीरन्येकस्यपु ॥ ९० ॥ मछे
सी सखासुर ॥ स्कंदे सी तारकासुर ॥ इं
द्रे सी वत्रासुर ॥ ब्रहस्पती सी चंद्र ॥ तयेवे
ळी ॥ ९१ ॥ वामने बळी पाताळी घातला ॥ भा
र्गवे सहस्त्रार्जुन संहारीला ॥ रामे तो राव
न्कुंभकर्ने वधीला ॥ ९२ ॥ कृस्ने रुरुपाक

पर्व

॥ ६२ त ॥

वक्र दंत ॥ ५२ ॥ वीरू ने कुठार मुरु ॥ सोमी
त्रे मदो दरी चे कुमरु ॥ ते दोघे ही नी ठा चक्र ॥
मे घना द अती काया ॥ ५३ ॥ हा हनुमंत मा
हाबळी ॥ वधी ला अखयातु बु माळी ॥ ना
तरी लंचे केरा कुली ॥ सुग्री वे रावना सी युद्ध
कें केले ॥ ५४ ॥ प्रद्युम्ने सी ठाबरासुर ॥ आ
नी रुद्रे सी बाणासुर ॥ नातरी वाळी वाने
मेर ॥ दुंदुंभी जैंसी वी ॥ ५५ ॥ तैसे भीस्म
आनी अर्जुन ॥ युद्ध करीता दोघे तन ॥ ये ॥ ९६ ॥

॥ श्री ॥ २६ ॥ ९६

भीस्म

कामेका वरी प्रेरन ॥ ठास्त्राचे कारीती ॥ भी
स्मटाकी अगनी ठास्त्र ॥ पार्थ सोडी प्रज
न्या ठास्त्र भीस्मे वायो ठास्त्र ॥ पर्वता ठास्त्र
पार्थ ॥ ५७ ॥ भीस्मे वज्रा ठास्त्र ॥ अर्जुने ब्र
म्हा ठास्त्र ॥ ऐसे ये कामेकाचे ठास्त्र ॥ नी
वारीले ठाले ॥ ५८ ॥ दोही दळी चे वीरा ॥ कौतु
क पाहाती थोर थोर ॥ वीमानारुढ सुर
वर ॥ अंत्राळी असती ॥ ५९ ॥ आता पुढी

पर्व

ले प्रसंगी ॥ कीस्म पडेल रनागंनी ॥ तेची
श्रोतीयालागी ॥ सांगेनामाधीश्रु दासु ॥ ७० ॥
इतीश्री माहाभारते ॥ माहापुराने ॥ शात
सहस्त्रसवीतायां ॥ श्रीभीस्मपर्वपर्वानी
यां ॥ ७१ ॥ तेवीसवाव ॥ अध्यासंमपुरन
प्रसंग ॥ २३ ॥ प्रत्रे ॥ १४ ॥ वोव्यासकया ॥
॥ ७२ ॥

॥ ६२९ ॥ ॥ १४ ॥

॥ प्रा ॥ २३ ॥

श्रीगंपतीनेयेनम ॥ कीमातेरावतादेखो
नी ॥ धावीनलेकने द्रोनदोनी ॥ वरुशानेता
लेबानी ॥ अर्जुनावरी ॥ १ ॥ तेवेळी गंगासुते
कीमातेहानीतलेबानीसाते ॥ तव

भीस्म पर्व

(1)

D. BHAU DAJI MEMORIAL
डाक्टर भाऊदाजी स्मारक

॥ प्रा ॥ २४ ॥

कीस्म श्रीगनेसायेनम॥ येकयेकाहुनीअघी पवि
का॥ दुमदुमीलाब्रमांडगोलका॥ पडला
असेदचका॥ दोहीदकासी॥१॥ दोघेही
घनघोरसुकट॥ येकाहुयेकाअदट॥ गा
गनानाहीवाट॥ वारीयासी॥२॥ शास्त्र
अशास्त्राचीघसवटी॥ पडतीतीडकी
याचीवष्टी॥ गगनीहोतसेदाटी॥ ती
डकयाअग्नीच्या॥३॥ सरसेतवाघाती॥

॥१॥ ॥६६०॥ टो

येकयेकासीकेदली॥गगनीकोहुकापा
हाती॥स्तुरवर॥४॥मादोघाचासंग्राम
वनीता॥अतीवीस्ताराजाईलकाथा॥
मावेकीपार्कुजालास्मरीता॥चक्रुकी
वीदये ते॥॥५॥फुवी गंघवीदीघलीती
तेकीस्तावरीघातलीसक्ती॥तेजालीवक
सती॥अमीतवानासी॥ईपअकासीहु
नीपडतीवान॥पत्तालीहुनीनीघतीवा

॥प्रा॥२४॥

बीस्म पर्व

न॥घेउलागलेप्रान॥पारकीयाची॥७॥
सव्यअपसव्यवानयेती॥रारगगनी
घुघुवाती॥नघरतादेकैती॥बीस्मा
चेअंगी॥८॥याराखा चेनीवारन॥
बीस्मनेनेआपना॥सर्वत्रा अनीवार
जान॥कायेकरीताजाला॥९॥वानेवा
ननीवारीती॥मारीलेवारुसारथी॥
तेनघरसकवनहीरीती॥अनीवार॥का

॥६६१॥

कीस्म रवीकी लाबानी॥ म्हछी आली
आसेततक्षेनी॥ मगाचीती लाघ्यानी॥गु
रुपरसमुर्छी॥११॥ वीद्या आठवली
खेचरी॥ स्मरुनी बानतनी वारी॥ ॥५॥
सावद्धु होउनी तपअस्त्रे वरी॥ चेहे
दुसरे रची॥१२॥ तयेखेचरीनी द्यैतें॥
अर्जुनतानेनीवारल्याते॥ छेदुनी पा
पाबानाते॥काये करीता जाला॥१३॥ बा

॥श्री॥२४॥

नशरीरछेदक॥ अर्जुने घेतला अमोली
कीस्म क॥तेने के दीला टीलक॥ शंतनुचा॥१४॥ पर्व
तेने मुर्छागतु जाला॥ ध्वजास्त के सीटेक
ला॥तव हाहाकारु जाला॥ कैरवदकी
॥१५॥ मगनीश्चळ करुनी मन॥ स्मरेल
तरीकौंगिवाचे चरन॥ आठवले मांडलीम
नीवान॥ शरीररक्षना॥१६॥ अर्जुनाचे
शस्त्र नीवारीले॥ मग कीस्माचे देहे साव

घान ज्ञाले ॥ मग बान काढीले ॥ ते कोन
कोन ते ॥ १७ ॥ ये कवीस वेळानी क्षेत्री ॥ प
रसुरामे केली होती घरत्री ॥ ते बान काढो
नी पाम त्री ॥ वीस्मा चार्पी ॥ १८ ॥ मग ते बा
न घातले ॥ घुघुवात लाकासी गेले ॥ ते अ
र्जुने देखीले ॥ तये वेळी ॥ १९ ॥ मग संघान
केले बळे ॥ बानी व्यापीले अंतराळे ॥ असं
ख्यात ग्रार ज्ञाल ॥ तये वेळीपै ॥ २० ॥ ऐसे अ

॥ ६६२ ॥ ॥ ६ ॥

॥ प्रा ॥ २४ ॥
र्जुनाचे सुटले सर ॥ परी का गेवदताचे बा
न अनीवार ॥ साही व्यापीले अंबर क्षेना
माझी ॥ २१ ॥ पार्थाचे ग्रारते दोनी ॥ पाडीये
ले मेदीनी ॥ वीस्माच्या बानाचा गगनी ॥
वीस्तार ज्ञाला ॥ २२ ॥ पार्थबळे संघान करी ॥
ते बान तुटोनी पडती घरनीवरी ॥ परसु
रामाचे बानी घुघुकारी ॥ अंबर गर्जे ॥ २३ ॥
अर्जुन कातता हो परी ॥ साबा ना तेनीवारी ॥

वीस्म पर्व

||६६६|| परी ते कावनी (या)परी || नीवारे चना ||२४|| या ||४||
बानाचे नीवारन || द्रस्न चीताने आपन ||
तोनी वीनीरा रवेले प्रान || अर्जुनाचा ||२५||
ते वेळी अर्जुनाचे संघान || भीस्म करीनी
वारन || ऐसे देखीले अधीकपन || गंगा
सुताचे ||२६|| भीस्म चे शरन घरत आले
याहीपा(र्थ) सकेदीले || ते वेळी सर्वांग वीक
ळ गेले || पीके छत्ताचे ||२७|| बाना पाठी

||प्रा ||२४||

भीस्म बान येती || सपीछ कडतरती || तयाने मुर्छ पर्व
ना येती || पांडुसुतासी ||२८|| बहुत वी काळ
गेला || मग छत्तास्तला सी टेकला || ये वेळी
हाहाकारु जाला || पांडव दळी ||२९|| द्रुपद
पाहात होता वीमानी || तो कयाच कीत जा
ला मनी || मुर्छागतु देखोनी || अर्जुना
सी ||३०|| या भीस्माची याबानी || दाटनी हो
त सेगगनी || केवी राहे समरंगनी || घनंतु ये ||३१||

॥६६४॥

दृष्टासी म्हणे देव गुरु ॥ तुम्ही चीतान काक
रु ॥ ऐसी सारथी सारंग धरु ॥ बोलले ते पडीर
थील ॥ ६३ ॥ जवळी असता मधुसूदना ॥ का
वना व घवेल अर्जुना ॥ प्रेणे शास्त्र नीवार
ना ॥ तो ची करील ॥ ६६ ॥ या वरी द्वारकाना
थु ॥ असे अर्जुना कडे पाहातु ॥ तो वीकल
मुर्छागतु ॥ देखीला देवे पै ॥ ६४ ॥ मग म्हणे
पार्था पार्था ॥ ऐसा जाला या चारी ता ॥ ऐसी

॥५॥

॥प्रा ॥२४॥

भीश्म

न देखे ची बोलता ॥ मग रुपा का ऐकरी ॥ ६५ ॥
जाली पाहे श्रीपती ॥ तव ते सरकार्ग वाचे अ
सती ॥ ते अनीवार सरके दीती ॥ पार्थ वीरा
सी ॥ ६६ ॥ ते अनीवार बान ॥ ऐसी ना हीनी
वारन ॥ आता जातील प्रान ॥ वीरा अर्जुना
चे ॥ ६७ ॥ ऐसे जानोनी अंतकरनी ॥ सुदर्श
न हाती वसवोनी ॥ ऐ वेकी बान जाकत्ता
डोनी ॥ पाडीले श्री ती ॥ ६८ ॥ ते देखोनी

पर्व

॥१९१५५ गंगासुते॥ मग कर्नेदुस्नुनाआंतु कीबो
लीले होते बोलाते॥ तेवीस रलेतुकी॥६९॥
तुकी शस्त्र न घ्यावे हीती॥ हुगले चीवसा
वेरली॥ ऐसे तुकी बोलीले होते॥ ते काय ॥१९॥
जाले॥ ७०॥ ते काली भीष्मा बोंचेनी पार्थ वी
कळ गेला॥ पांडवदळी हाहाकारु जाला॥
धर्मराये धावीन्नला॥ धनुष्यबान घेउ
नी॥ ७१॥ कारी गदा घे नैहून॥ धावत आला

॥ ॥श्री॥२४॥

भीमसेन॥ नकुळ सहदेव दोघे जन॥ पा
भीष्म वले तेन्हे॥ ७२॥ सात्यकी आनी द्रुपद॥ वीरा पर्व
ट उत्तमोजु हृद॥ आनी काई तरधायादु॥ आ
ले तेन्हे॥ ७३॥ ईतुके राजे मुख्य नायेक॥ आ
नीक कैकय होते पंचाळदीक॥ सांचेवे गळ
केकटका॥ ये उनी भीष्मासी वेढीले॥ ७४॥ ई
तुकी पांडवाची वीर मीळनी॥ ते हीभीष्मके
सा देखीला नयेनी॥ जैसा माध्यान काळी

चातरनी ॥ भीमकाळीचा ॥ ४५ ॥ भीस्मनु क्रा
रु तेजा लागला ॥ कोनाच्यानेन पाहवे होल ॥
संकारीत पाडवाच्या दळा ॥ बान जाळ वसोनी
॥ ४६ ॥ तीक्ष्नेन सोडील बान ॥ वीराची करपद
॥ ६६६ ॥ सीरकमळे ॥ जेछेदीली ते सी कमळीक मळे ॥ ७ ॥
रुरीने सरोवराची ॥ ४७ ॥ बान येती सरवरही
त ॥ वीराची करपद त्रटत्रटा हेतुटत ॥ सीरे
छेदुनी कारहैत ॥ गगनोदरी मधे ॥ ४८ ॥ नक

॥ प्रा ॥ २४ ॥

रत येक घटीका ॥ संकारीले पांडवाच्या कटका
भीस्म ॥ मगओर ओर वीरी आवाका ॥ घरोनी आके पर्व
फुडे ॥ ४९ ॥ द्रुपद घाई पाडीला ॥ कृष्णद्युम्न
मुर्छीत केला ॥ वीराट जातरु घायाळ ताला ॥
जर्जरीत ॥ ५० ॥ साती की छीन्न भीन्न केला ॥
कीती काराया पळसुटला ॥ ऐसे देखोनी
उठावला ॥ भीमसेनु ॥ ५१ ॥ भीमे संघान
केले ॥ भीस्मेक्षो मात तोडीले ॥ वारु सारथी

॥६६७॥ मारीले भीनर चूर केला ॥५२॥ चरन चाली ॥८॥
व कोदरु ॥ गदा घेउनी धावे भीमसेम
न ॥ देखोनी भीस्मे सोडीले बान ॥ गदे
सी हात खीलीला ॥५३॥ आनीक अ
लेबानांते हृदई बसले ॥ तीक्षन ॥ तेने करो
नी भीमसेन ॥ मुर्छीत पडला ॥५४॥ नकुळ
सहदेव दोघे उन ॥ भीस्मे केदीले अभीमबा
नी ॥ तेन्हा भीस्मे तोडोनी ॥ खंडन केले ॥५५॥

॥प्रा॥२४॥

आनीक सोडीले बान ॥ पाडीले माद्रीचे कुमर ॥
भीस्म घाई केले तुर्डेर ॥ मुर्छा पावले ॥५६॥ हे देखोनी पर्व
कृपीधीरु ॥ भीस्मे पाडीले चौघे ही सहोदरु ॥ को
पे चालीला दुधीरु ॥ इंद्रा तुतै सा ॥५७॥ मग
धर्मराये ॥ पृथ्वी केली बानमये ॥ ते तोडो
नी अमर गंगये ॥ बोलता जाला ॥५८॥ जेगती
जाली सकला ॥ ते चाउजी हाईल सावेका ॥ तु
देवोनी जामेताका ॥ येक्षनी धर्मराया ॥५९॥

॥ ६६८॥

ग्या तु म्हासी वाढवीले ॥ आनीला डवीले खे
लवीले ॥ आनी मुख चुंबीले ॥ तु म्हा पाचाचे
॥ ६०॥ तुम्हावरी हातनवाहाती ॥ परी गांधारा
चे पेत सेकाकुळती ॥ म्हनोनी पातुम्हाप्रती ॥
जुझं तो मी ॥ ॥ ६१॥ ऐसे कोनी कीस्माचे वचन ॥
बोलता जाला कुंतीनंदन ॥ ताता बोलीलेती जे
काषन ॥ अन्यथा नाही ॥ ६२॥ ऐसे तुं चीवे दांतु
लये वानी ॥ पीता पांडु देखीला नाहीन येनी ॥

॥ ५॥

॥ प्रा ॥ २४॥

कीस्म

लोकु केला जनकजननी हुनी ॥ आता को पले
हे न वलवाटे ॥ ६३॥ ऐसे कोनी कीस्म म्हने धर्मी
सी ॥ मत मारने नाही तुम्हासी ॥ परी धर्मयु
द्धासी ॥ करने मता ॥ ६४॥ तुम्हासी श्री हरी रक्षी
ता ॥ तेने काकानी चीन चाले सता ॥ ऐसे
म्हनोनी जाला वरु सता ॥ ज्ञारजाक कीस्म
॥ ६५॥ त ज्ञारकीस्माचे जान ॥ तोडीनी पापां
डुने दने ॥ वारु सारथी मारुनी ॥ वीनरथु

पर्व

कोला ॥ ६६ ॥ भीस्म आनी रवी रथी चढला ॥
तेन्हं बान वरसला ॥ घर्म मुर्छागत केला ॥
पडला रनावरी ॥ ६७ ॥ पाच ही मुर्छागत केले ॥ डाव घावा हेरवाली आले ॥ परी भीस्मे सोडीले ॥ वचन पालीले कुंतीचे ॥ ६८ ॥ कुंती ॥ ६६१ ॥ ॥ ७१ ॥
चीभीड थोर ॥ आवरीला भीस्मे कर ॥ नाही
तरी संकार ॥ करीता पांडवाचा ॥ ६९ ॥ तव
पार्थ सावधान जाला ॥ घर्म मुर्छीत देखीला ॥

॥ प्रा ॥ २४ ॥

नकुळ साहादेव पडला ॥ वीकळ होउनी ॥ ७० ॥
भीस्म तेसाच भीमसेन ॥ पडला मुर्छीत होउन ॥ पर्व
हे देखोनी अर्जुन ॥ कोपायमान जाला ॥ ७१ ॥
मग घनंजये ॥ पृथ्वी केली बान मये ॥ ते
छेदीले अमरगंगाये ॥ हेळा मात्रे ॥ ७२ ॥ मग
कागीव वदत बानु ॥ सोडीता जाला सांतनु ॥
ते अनीवारती धेनु ॥ न घरतु आले ॥ ७३ ॥
तेना आवरती अर्जुनाते ॥ काही मोडीले

हनुमंत॥ अमीत छे दीले कवेंगे ते॥ सुंद
र्‍ी नेकरोनी॥७४॥ हे देखोनी गंगानंद
नु॥ ओर जाला क्रोधायमानु॥ लक्षोनी
॥३५०॥ पामग हनुमानु॥ तीक्षेन शरसो दीले ॥११॥
॥७५॥ ते मासीनावरती॥ घाईपाडीलामा
रुती॥ छीन्नकोन्नकूीती॥ पहुडवीला॥७६॥
हस्तासीलक्षोनी तीनबान॥ सोडीले
जैसे वीरखार॥ ते हृदई बेसोनी रुधीर॥ सो

॥प्रा॥२४॥
सीतेजाले॥७७॥ शुर शुरारक्त सोशीती॥
भीस्म उपडली पाने नउपडती॥ तेनेकरोनी या पर्व
श्रीपतीक्रोधायमान जाला॥७८॥ मगतो
वनमाली॥ हतरलाकुतली॥ रथचक्रे घे
उनी करकमली॥ धावीनला कीस्माव
री॥७९॥ करीघेउनी रथाअरव॥ धावी
नला पेद्दुतीककु॥ हे देखोनी कामु
क॥ ठेवीता जाला कीस्म॥८०॥ जोडुनी दो

मीकरो।स्तुतीकरी गंगाकुमर॥तुझे चरनी
नमसकार॥अनंतमाझे॥८॥

DR. BHAU DAJI MEMORIAL

Digitized with financial assistance from the
Government of Maharashtra
on 11 June, 2017

Dr. BHAU DAJI
MEMORIAL